

တက္ကသိုလ် သိဟဒေဂင်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွမ်းကျင်မှုကို ဝေဖန်

မေတ္တာနတ်ဆိုင်း

BURMESE
CLASSIC

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

BURMESE
CLASSIC

မေတ္တာနတ်ဆိုး

(ပထမပိုင်း)

၂၀၁၃-ခုနှစ်

ဝထမအကြိမ် အုပ်ရေး-၄၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်မာချို၊ (ပန်းဝေဝေစာပေ)
အမှတ် (၃၆၀)၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်ပျက်နာဖုံးပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ (မုံရွေးပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅-လမ်း၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စုမဖြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးမှုမဖြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရို၊ ဆတိုးမြင်ငြိမ်းပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ပျက်စီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်စေရမည်ကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- နိုင်မာသည့်ရွေးချယ်ပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ နေတီမိမ့်ဖြူးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်အသစ်တရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဝန်ဆောင်နိုင်စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ ဖိတ်ခေါ်မှုနှင့် အကျင့်စားရိက္ခာဖြင့် မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ်ဓာတ်ဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလုံကျတာများ ဖွဲ့စည်းပျက်အောင် ထိခိုက်စေရန် ရည်ရွယ်စေရန် ရှောင်ကြဉ်ရေး။

ပထမဆုံးတာဝန်

ကျုံးဝမ်း...။

ကျုံးဝမ်းသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သလို စာပေ ထူးချွန်သူလည်းဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်းက သိုင်းသမားတစ်ယောက်အဖြစ် သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျက်စားရခြင်းထက် စာပေသမားတစ်ဦးအဖြစ် ဘဝကို ချစ်တည်လိုသူဖြစ်သည်။

သို့သော်...

သူ၏ဘဝမှာ သူ့မျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ချေ။

နန်းတွင်း၌ ကျင်းပသော စာမေးပွဲ၌ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ မြန်မာ့အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် နန်းရင်းဝန်ကြီးက ကျုံးဝမ်းအား စာဆို တော်ဘွဲ့ထူး ချီးမြှင့်လိုက်သကဲ့သို့ သိုင်းပညာထူးချွန်မှန်းသိ၍ 'စာဆို သိုင်းသမား'အဖြစ် ချင်းလင်မြို့တော်ဝန် လက်အောက်၌ အာဇာနည် သားခေါင်းဆောင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် အမိန့်ချမှတ်လိုက် ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်မှာ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ ချင်းလင်မြို့တော် ဝန်ထံ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတော့သည်။

* * *

ချင်းလင်မြို့...။

ချင်းလင်မြို့သည် မြစ်ဝှမ်းဒေသမှ စည်ကားသော မြို့ကြီး တစ်မြို့ဖြစ်သည်။

ကုန်းလမ်းခရီးထက် ရေလမ်းခရီးကို ပို၍အသုံးများသော အရပ်ဒေသလည်း ဖြစ်လေသည်။

မြစ်များ၊ ချောင်းများကို အသုံးပြုသူ များပြားသကဲ့သို့ ကုန် သည်ပွဲစားများ၊ စီးပွားရေးသမားများကလည်း ရွက်လှေကြီးများ အသုံးပြုကာ ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု ပြုကြလေသည်။

ကျုံးဝမ်က ဇနီးသည်ကျင်းလန်ကိုခေါ်ကာ ချင်းလင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာချိန်၌ မြစ်ချောင်းများ၌ လူဆိုးခားပြေများ ထကြွသောင်း ကျန်းလျှက်ရှိကြပေသည်။

ကျုံးဝမ်၏ ဂုဏ်သတင်းကို ကြားသိထားသော ချင်းလင်မြို့ တော်ဝန် ဝမ်းသာနေသည်။

ကျုံးဝမ် ရောက်ရှိလာပြီး တွေ့ဆုံရပ်ပြုပြီးသည်နှင့် မြို့ တော်ဝန်က...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၇

“မောင်ရင်လေးဟာ စာပေပညာအပြင် သိုင်းပညာထူးချွန် အသိဆိုတော့ အတော်ကို အားထားမိတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တျှုပ်တာဝန်ယူထားတဲ့ နယ်မြေထဲမှာ လူဆိုးခားပြေတွေ အတော်ကို သောင်းကျန်းနေတယ်၊ အတင့်အရဲဆုံးက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း”

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသည် မြစ်ချောင်းများကို စိုးမိုး ထားပြီး ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်း၊ ထင်တိုင်းကျဲနေပုံများကို ပြောပြ လေသည်။

တဖန်...

“မောင်ရင်လေး ခုမှရောက်လာတယ်ဆိုတော့ အနားယူ ထိုက်ပါဦး၊ ပြီးမှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို အရေးယူဖို့ ကျုပ်တို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြတာပေါ့”

ဟုပြောလေသည်။

ကျုံးဝမ် ရင်လေးသွားလေသည်။

ချင်းလင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် အရေးကြီးသောတာဝန်တစ်ခုက အသင့်ပင် စောင့်ကြိုနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျုံးဝမ်သည် မြို့တော်ဝန်စဉ်ပေးသောအိမ်၌ ဇနီးသည် ကျင်းလန်နှင့်အတူ အနားယူခဲ့ပြီး ဆယ်ရက်ခန့်အကြာတွင် မြို့ တော်ဝန်က ခေါ်သဖြင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ မြို့တော်ဝန်က...

“မောင်ရင်လေးဟာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို အရေး

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပျို သတင်းစုံစမ်းရလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အာဏာသားရှမ်းထင်းနဲ့ အတူသွားပါ။ သူက ကူညီလမ်းပြပေးပါလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလေသည်။

ကျုံးဝမ်အား တာဝန်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်သည် အမိန့်နာခံကာ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ပြီး ပထမဆုံးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် စီစဉ်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

မြို့တောင်ဘက်၌ ပန်းများဝေဝေဆာဆာ ဖူးပွင့်နေသည့် ခြံဝင်းလေးတစ်ခု ရှိသည်။

ခြံဝင်းအတွင်း၌ သေးငယ်သော်လည်း သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သော အိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိသည်။

ထိုခြံဝင်းနှင့် အိမ်ကလေးမှာ ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်က ကျုံးဝမ်နှင့်ကျင်းလန်တို့ ဇနီးမောင်နှံနေထိုင်ရန် စီစဉ်ထားသော ခြံဝင်းဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ် အိမ်ပြန်ရောက်လာသောအခါ ဇနီးသည်ကျင်းလန်က ဆီးကြိုနေသည်။

ကျင်းလန်မှာ အကင်းပါးသူပီပီ ကျုံးဝမ် မျက်နှာမကောင်းသည်ကို သတိပြုမိခဲ့လေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖

ထို့ကြောင့်...

“အစ်ကို့..အဆင်မပြေတဲ့ကိစ္စ တစ်ခုခုနဲ့ များ ကြုံတွေ့ခဲ့ရလို့လားဟင်”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က...

“မြို့တော်ဝန်က တာဝန်တစ်ခုပေးလိုက်တယ် ညီမ”

ကျင်းလန်က...

“ဘယ်လို တာဝန်မျိုးလဲဟင်”

ကျုံးဝမ်က...

“သည်အရပ်ဒေသမှာ သတင်းအကြီးဆုံး မြစ်ကြောင်းနုတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို ဖော်ထုတ်ချေမှုန်းပစ်ဖို့ အစ်ကို့ကို တာဝန်ပေးလိုက်တာ” ကျင်းလန် ပြုံးလိုက်သည်။

“မြို့တော်ဝန်က အစ်ကို့အရည်အချင်းကိုသိလို့ သည်တာဝန်ပေးလိုက်တာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အစ်ကို့ဟာ စာပေပညာထူးချွန်သလို သိုင်းပညာလည်း ထူးချွန်တယ် မဟုတ်လား၊ လူဆိုးစားပြုတွေကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမလိုက်ရင် သည်အရပ်ဒေသတစ်ခုလုံး အေးချမ်းသာယာသွားမှာပေါ့၊ လူတွေလည်း စိတ်ချမ်းသာပြီး စိတ်အေးလက်အေးနေနိုင်ကြမှာပဲ မဟုတ်လား အစ်ကို့ရယ်”

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ညီမပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ အစကတော့ သွေးထွက်သံယို

၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တိုက်ပွဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရနိုင်တာမို့ ကျုပ် အတော်ကို စိတ်ပျက်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် အများပြည်သူကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်ရမှာမို့ တာဝန်ကျေအောင် ထမ်းဆောင်ရမယ်ဆိုတာ အစ်ကိုနားလည်လိုက်ပါတယ်”

ကျင်းလန်က...

“အစ်ကို ဘယ်တော့ သွားမလဲဟင်”

ကျုံးဝမ်က...

“မနက်ဖြန်ပဲ၊ အာဇာနည်ရမ်းထင်းနဲ့ အတူသွားဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်၊ မိုးလင်းတာနဲ့ ရှမ်းထင်း လာခေါ်လိမ့်မယ်”

ကျင်းလန်က...

“အစ်ကို အောင်မြင်မှာပါ”

သူမ၏စကားကြောင့် ကျုံးဝမ် ကျေနပ်သွားလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁

ည...။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်သော်လည်း ကျုံးဝမ်က အိပ်မပျော်နိုင်သေး

ခဲ့။

ဇနီးသည်ကျင်းလန်ကား အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်ကား အမှုထမ်းဘဝဖြင့် ပထမဆုံး ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားအကြောင်းကို တွေးတောရင်း အိပ်မပျော်နိုင်သော ဖြစ်နေခြင်းပင်။

အိမ်ထဲနေရသည်မှာ အိုက်စပ်စပ်ဖြစ်လာသည်ဟု ခံစားရပြီး အိမ်အပြင်ဘက် ပန်းဥယျာဉ်ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လေသေး။

အေးမြသော ညလေများ တသိမ့်သိမ့် တိုက်ခတ်နေ၏။

မွှေးကြိုင်သော ပန်းရနံ့များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကြိုင်ဆိုင်သင်းယုံနေသည်။

ရောင်နဲ့ပန်းများလည်း ငှားငှားစွင့်စွင့် ဖူးပွင့်ကာ ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေပါတော့သည်။

ကျုံးဝမ် ယခုမှ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်သွား၏။

ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ကျောက်ခုံလေးတစ်ခုပေါ် ထိုင်ကာ အဝန်းဖြေလိုက်လေသည်။

စိတ်ထဲ ကြည်နူးလန်းဆန်းကာ ပူပင်သောကများကို တအံ

၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေ့လျော့သွားချိန်၌ ဇနီးသည်ကျင်းလန်အား သတိရလိုက်လေသည်။
ယခုအချိန်၌ ကျင်းလန်လည်း သူနှင့်အတူနေလျှင် မည်မျှ
ကောင်းမည်နည်းဟု တွေးတောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။
ကျင်းလန်အား သူက အလွန်ချစ်မြတ်နိုးလေသည်။
သူ၏ဘဝတွင် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်နှင့်သာ ပတ်သက်ခဲ့
ဖူးလေသည်။

တစ်ယောက်က ဇနီးသည်ကျင်းလန်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်
ယောက်က ပညာသင်ဘက်ညီမ အိုရန်ချင်းဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ချင်းသည် ကျုံးဝမ်၏ဆရာဖြစ်သူ ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် 'အို
ရန်ကျင်း'၏သမီး ဖြစ်သည်။

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းသည် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်
ကြားသော ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီး ဖြစ်သည်။

တောင်ပင်လယ် သိုင်းမင်းသမီးယုလင်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြု
ပြီး သမီးလေးအိုရန်ချင်းကို မွေးဖွားပြီးနောက် သိုင်းလောကထဲ
မဆင်းတော့ဘဲ ပြဒါးဂူ၌ပင် နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ အိုရန်ကျင်း၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သော ကျုံးဝူး
၏သားဖြစ်သည်။

ကျုံးဝူး သေဆုံးသွားသောအခါ ကျုံးဝမ်အား အိုရန်ကျင်းက
ခေါ်ယူစောင့်ရှောက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ အိုရန်ကျင်း၏သားတပည့် ဖြစ်လေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၃

အိုရန်ကျင်းသည် ကျုံးဝမ်အား ချစ်ခင်နှစ်သက်သဖြင့် ပညာ
တူနဲ့ သင်ပေးခဲ့သည်။

အိုရန်ကျင်း၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေး အိုရန်ချင်း
ကလည်း ကျုံးဝမ်အား အစ်ကိုတစ်ယောက်ပမာ ချစ်ခင်တွယ်တာခဲ့
လေသည်။

ကျုံးဝမ်နှင့် ဇနီးသည်ကျင်းလန်တို့ တွေ့ဆုံမေတ္တာမျှခဲ့ရ
သည်မှာ အိုရန်ချင်းကြောင့်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ကျုံးဝမ်သည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ လဝန်းကို ငေးမောကြည့်
ရင်း သူနှင့်ပတ်သက်ခဲ့သည့် ကျင်းလန်၊ အိုရန်ချင်း မိန်းမချောလေး
နှစ်ယောက်အကြောင်း တွေးတောနေမိလေသည်။

ကျင်းလန်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့မှာ မြင်သူငေးရလေအောင် နတ်
မိမယ်လေးများအလား ချောမောလှပသူလေးများ ဖြစ်ကြပေသည်။
သို့သော်...

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အလှချင်းကား မတူညီကြပေ။

ကျင်းလန်၏အလှက အေးမြပြီး အိုရန်ချင်း၏အလှကား
ခူလောင်ပြင်းပျသော အလှမျိုးဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ် တွေးတောစဉ်းစားရင်း ကျင်းလန်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရ
ပုံများကို ပြန်လည် သတိရနေမိတော့သည်။

* * *

စာတစ်စောင်

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်း၏မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာနေသည်။

မေးကြောကြီးများ ထလာအောင် အံကြိတ်ရင်း...

“တောက်...မိုက်လိုက်တဲ့သမီး၊ သည်ကိစ္စမှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းက လောင်ကျွန်းရဲ့လက်ချက်လည်းပါတယ်”

ဟု မကျေမချမ်း ပြောနေ၏။

ကျုံးဝမ်မှာ ဆရာဖြစ်သူ ဤမျှဒေါသတကြီး ဖြစ်နေသည်ကို မကြည့်စွဲသဖြင့် ခေါင်းငုံ့ထားလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“လောင်ကျွန်း သွေးဆောင်ဖျားယောင်းခဲ့လိုသာ ခုလိုဖြစ်ရတာ၊ သည်ကိစ္စကို တင်းစိန်ဂိုဏ်းက တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းပေးရလိမ့်မယ်”

ကျုံးဝမ် ရင်လေးသွားသည်။

တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှာလည်း နာမည်ရှိသော ဂိုဏ်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ် ကောင်းဖိုးသည် တရားမျှတပြီး အများပြည်သူအကျိုး သည်ပိုးဆောင်ရွက်နေသည့် အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိရှိကြလေသည်။

ကျုံးဝမ်မှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းနှင့် ပြဿနာမဖြစ်လိုပါ။

ယခု...

တင်းစိန်ဂိုဏ်းနှင့် မလွဲမရှောင်သာ ပတ်သက်လာရသဖြင့် အခက်ကြုံနေတော့သည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“ငါ့သမီးနဲ့ လောင်ကျွန်းကိစ္စကို ဖြေရှင်းပေးဖို့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ တာဝန်ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းက တင်းစိန်ဂိုဏ်းကိုသွားရလိမ့်မယ်”

“ဗျာ”

ကျုံးဝမ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

“ကျွန်တော် ဘာသွားလုပ်ရမှာလဲ ဆရာ”

ဟု တပျာကယာ မေးလိုက်မိလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“လောင်ကျွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြေရှင်းပေးဖို့ တောင်းဆိုတဲ့

၁၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
စာကို မင်းသွားပေးရမယ်၊ တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးကိုပေး
သူ့ဆီက ဖြေရှင်းချက် တောင်းရမယ်”
ကျုံးဝမ် မတတ်သာတော့ပါ။
ဆရာနိုင်သည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရတော့မည် မဟုတ်
လား။

အိုရန်ကျင်းက...
“ကောင်းဖုံး ဘယ်လိုဖြေရှင်းပေးမယ်ဆိုတာ ငါစောင့်ကြည့်
လိုက်ဦးမယ်၊ ကဲ မင်းက တင်းစိန်ဂိုဏ်းကိုသွားဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်
တော့”
ဟုပြောပြီး လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။
ကျုံးဝမ်လည်း ဂါရဝပြုပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

* * *

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”
“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”
မြင်းခွာသံများ စည်းချက်ဝါးချက်ညီညီ ထွက်ပေါ်နေ၏။
မြင်းစီးသမားတစ်ယောက်သည် ယူချွမ်မြို့သို့ ဦးတည်
သော လမ်းအတိုင်း ခရီးနှင့်လာနေသည်။
ထိုမြင်းစီးသမားကား ကျုံးဝမ် ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ်သည် အိုရန်ကျင်း၏အမိန့်ဖြင့် တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ခရီး
ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။
နေဝန်းနီမှာ ကောင်းကင် အလယ်ဗဟိုသို့ ရောက်ရှိနေ
သည်။
နေမွန်းတည့်ပြီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်လည်း ကောင်းကင်ပေါ်မှ နေဝန်းကြီးကို မော့
ကြည့်ပြီး...
“ငါ့ရဲ့မြင်းကို ခဏ အနားပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်”
တစ်လမ်းလုံး မရပ်မနား ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့၍ သူစီးနင်း
လာသော မြင်းညိုကြီးကား မောဟိုက်နှမ်းနယ်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။
မြင်းကို အနားပေးရင်း သူလည်း ဝမ်းဗိုက်ဖြည့်တင်းရဦး
မည် မဟုတ်ပါလား။

ဗိုက်ထဲ တကြုတ်ကြုတ်မြည်အောင် ဆာဆောင်နေပြီ ဖြစ်
လေသည်။

ကျုံးဝမ်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီး ဆက်လက်ခရီး
နှင့်ခဲ့ရာ တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် တောအုပ်ထဲမှ ဖြတ်သန်းစီး
ဆင်းနေသော စမ်းချောင်းလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
ကျုံးဝမ် ဝမ်းသာသွားသည်။
“အတော်ပဲ၊ သည်နေရာမှာ ခဏနားရမယ်”
မြင်းကို စမ်းချောင်းလေးရှိရာသို့ ဦးတည်လိုက်လေသည်။

၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သစ်ပင်ရိပ်များကြောင့် စမ်းချောင်းလေးအနီး၌ အေးမြသာယာနေပါသည်။

ကျုံးဝမ်က မြင်းကို ရေတိုက်ကာ စားကျက်လှန်ထားလိုက်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း စမ်းရေဖြင့် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ပလာသော မုန့်ခြောက်များကို အဆာပြေစားသောက်လိုက်လေသည်။

ခေတ္တ အနားယူ စားသောက်လိုက်ရသဖြင့် စိုက်ထဲပြည့်သွားသကဲ့သို့ အမောပြေသွားလေသည်။

ကျုံးဝမ်က...

“တင်းစိန်ဂိုဏ်းကို အမြန်ဆုံး အရောက်သွားနိုင်ဖို့က အရေးကြီးတယ်၊ ကြာကြာ အနားယူနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး”

ဟု ရေရွတ်ကာ ခရီးဆက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“မပြေးနဲ့”

အော်ငေါက်သံ၊ ပြေးလွှားလာသော ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၉

“မပြေးနဲ့”

“ရပ်လိုက်”

အော်ငေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ရုတ်တရက်မို့ ကျုံးဝမ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

ခါးမှစားရိုးကို ဖျတ်ခနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။

အသံဗလ်များ ထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့လည်း လှမ်းကြည့်ဆိုက်မိလေသည်။

သစ်ပင်များကြားမှ လူရိပ်များ ပြေးလွှားလာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဘာတွေ ဖြစ်နေတာပါလိမ့်”

ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်ကြောင်း ကျုံးဝမ် အလည်လိုက်လေသည်။

သူ အကဲခတ်နေစဉ်မှာပင်...

“ကယ်တော်မူကြပါရှင်”

အကူအညီတောင်းသံနှင့်အတူ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အစိမ်းရောင် ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူမသည် ကျုံးဝမ်းကို တွေ့မြင်သွားလျှင် အားကိုးတကြီး ပြေးလွှားလာလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့နေကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

မိန်းကလေးမှာ ကျုံးဝမ်းထံသို့ ရောက်မလာပါချေ။

လူသုံးယောက် ပြေးလိုက်လာပြီး ဝိုင်းရံဟန့်တားလိုက်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

“မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ”

“ငါတို့ နောက်ကို အသာတကြည် လိုက်ခဲ့ရင် ကောင်းမယ်”

“ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်း၊ မင်းဒုက္ခရောက်သွားချင်သလား”

ထိုလူသုံးယောက်က အော်ငေါက်ရင်း မိန်းကလေးအား ဖမ်းဆီးချုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ကြိုးစားလိုက်ကြလေသည်။

“ကျွန်မကို ကယ်ပါဦးရှင်”

မိန်းကလေးသည် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ကျုံးဝမ်းအား လှမ်းပြီး အကူအညီတောင်းလေသည်။

ကျုံးဝမ်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

သစ်ပင်အောက်မှ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်လည်း ကျုံးဝမ်းအား သတိပြုမိသွားကြ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၂၁

သည်။ တစ်ယောက်က...

“ဟေ့..ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ ဝင်မရှုပ်နဲ့၊ မင်းသေသွားချင်သ

ဟု လှမ်းငေါက်လိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်းက...

“ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် သူများကို ဒုက္ခပေးချင်တာလဲ

“ဘာကွ”

“မိန်းကလေးကို လွှတ်လိုက်ပါ၊ သူ့ဘာသာ သွားပါစေဗျာ”

ထိုလူသုံးယောက် ဒေါသထွက်သွားကြလေသည်။

“မင်းက သူ့ရဲကောင်းလုပ်ချင်တာကိုး”

“သေချင်ပြီ ထင်တယ်”

လူနှစ်ယောက်က ဓားများဆွဲထုတ်ကာ ကျုံးဝမ်းထံသို့ ပြေး

လာကြလေတော့သည်။

ထိုလူသုံးယောက်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရုံဖြင့် လူရမ်း

များဖြစ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

ကျုံးဝမ်းက...

“ခင်ဗျားတို့ ရမ်းကားချင်တိုင်း ရမ်းကားချင်လို့ မရပါဘူး

ရှင်ဆိုင်တိုက်နိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်လေသည်။

၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဓားကိုင်ထားသူ နှစ်ယောက်က...

“သည်ကောင်ကို သတ်”

“မလွတ်စေနဲ့”

ဓားများ ဝေယမ်းကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်

“ဝိုင်းဝိုင်း”

ဝင်းလက်သော ဓားရှောင်များနှင့်အတူ ပြင်းထန်သောဓား

ချက်များက ကျုံးဝမ်းထဲ တိုးဝင်လာလေသည်။

ကျုံးဝမ်း အသာအယာပင် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားကြရင်ကောင်

မယ်”

သူက ကောင်းမွန်စွာပြောနေသော်လည်း ထိုလူနှစ်ယောက်

က အမူမထားဘဲ သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေကြလေသည်။

ကျုံးဝမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကဲ...ပြောမရတော့လည်း ဆုံးမရတော့မှာပေါ့လေ”

ဟုပြောရင်း ဓားချက်များကို ရှောင်ရှားကာ ရှေ့တိုးသွားပြီး

သူ၏လက်နှစ်ဘက်ကို ဝေယမ်းလိုက်လျှင်...

“ဝုန်း...ဝုန်း”

ကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ ထိုလူနှစ်

ယောက်မှာ လူတခြား ဓားတခြား အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြလေ

တော့သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖

“ဟာ”

ကျန်တစ်ယောက် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျုံးဝမ်းအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“မင်း...မင်း”

ကျုံးဝမ်းက...

“ခင်ဗျားကော မသွားသေးဘူးလား”

ထိုလူက အဖော်နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏အဖော်နှစ်ယောက်ကား မြေပေါ်လဲကျကာ သတိ

မစစ်မေ့မြောနေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ်းက...

“ခင်ဗျား မသွားသေးဘူးလား”

ဟု ထပ်မေးလိုက်သည်။

ထိုလူ အံ့ကြိတ်လိုက်လေသည်။

“စိတ်ချ၊ ငါ့သွားမယ်”

ပြောရင်း ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းဖြင့် ပစ်ပေါက်လိုက်၏။

“ဝုစ်”

ဓားမြှောင်က ကျုံးဝမ်း၏ ရင်သို့တိုးဝင်လာသည်။

ကျုံးဝမ်းက ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ အသာအယာ ဖမ်းဆီး

သားလိုက်လေသည်။

ထိုလူမှာ အကောက်ကြံ၍ မအောင်မြင်သည်နှင့် ချာခနဲ

၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
 လှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။
 ကျုံးဝမ် တားဆီးခြင်း မပြုပါ။
 ဓားမြှောင်ကို မြေပေါ်ပစ်ချပြီး လက်ပိုက်ကြည့်နေလို
 လေသည်။
 ထိုလူက ပြေးသွားရင်း တစ်နေရာသို့ ရောက်လျှင်...
 “ဝုန်း”
 “အား”
 အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်ကာ မြေပေါ် ဝုန်းခနဲ လဲကျသွား
 လေတော့သည်။
 ကျုံးဝမ် အံ့ဩသွားသည်။
 “ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်”
 ထိုအချိန်မှာပင် သစ်ပင်များကြားမှ လူတစ်ယောက် ထွက်
 လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။
 မိန်းမချောလေးသည် ထိုလူကိုမြင်လျှင် ဝမ်းသာအားရပြေး
 သွားပြီး...
 “အစ်ကိုကြီး ကောင်းယင်း”
 ဟုခေါ်ကာ ပြေးသွားလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၂၅
 ထွက်ပြေးသွားသည့် လူရမ်းကားအား ဆုံးမလိုက်သူမှာ
 ကောင်းယင်းဆိုသော လူရွယ်ဖြစ်လေသည်။
 လူရမ်းကားသုံးယောက်ကား မြေပေါ်လဲကျကာ သတိလစ်
 မေ့မြောနေကြသည်။
 ကောင်းယင်းက မိန်းမချောလေးအား ဖေးမလိုက်လေ
 သည်။
 “ညီမလေးက အစ်ကိုကြီးကို မစောင့်ဘဲ ထွက်သွားတာ
 ကိုး”
 မိန်းမချောလေးက...
 “ကျွန်မလည်း ပတ်ဝန်းကျင် သဘာဝအလှအပတွေကို
 ကြည့်ပြီးထွက်လာခဲ့တာ မြို့ပြင်ရောက်တော့ လူရမ်းကားသုံး
 ယောက်နဲ့ တွေ့ရတော့တာပဲ၊ ဒါနဲ့ ကြောက်အားလန့်အား ထွက်ပြေး
 လာခဲ့တာ”
 ကောင်းယင်းက...
 “ထားပါတော့လေ၊ အခုဆိုရင် ညီမလေးကို ဘယ်သူကမှ
 မနှောင့်ယှက်နိုင်ကြတော့ဘူး။ ကဲ အိမ်ပြန်ကြစို့”
 “ကောင်းပါပြီ အစ်ကိုကြီး”
 မိန်းမချောလေး သဘောတူလိုက်သည်။
 နှစ်ယောက်သား ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်ပြီးမှ ကောင်းယင်း
 တ ကျုံးဝမ်အား သတိပြုမိတာ...

၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ညီမလေး...သူက”

မိန်းမချောလေးက...

“သူက ကျွန်မကို ကူညီခဲ့တာပေါ့”

ကျုံးဝမ်ကူညီခဲ့ပုံကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ကောင်းယင်း ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်၍လည်း ကျုံးဝမ်အား ဦးညွတ်လိုက်

သည်။

“ကျုပ်ရဲ့ညီမလေးကို ကူညီခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ

တယ်ဗျာ”

ကျုံးဝမ် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကြိုကြိုက်လို ကူညီရတာ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါနဲ့”

ကောင်းယင်း နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ကောင်းယင်းနှင့် မိန်းမချောလေးတို့ ထွက်သွားသောအခါ

ကျုံးဝမ် ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ)

❖ ၂၇

ထိပ်တိုက်

တင်းစိန်ဂိုဏ်း...။

တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ် ကောင်းဖုံးသည် လက်နှစ်ဘက်နောက်
ခစ်ကာ ဧည့်ခန်းမဆောင်ထဲ၌ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်
နေသည်။

သူ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်ကာ အခက်အခဲတစ်ခု
နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေပုံရသည်။

အမျိုးမျိုးတွေ့တော့ စဉ်းစားနေဟန်လည်း ရှိလေသည်။
ထိုစဉ်...

အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံများထွက်ပေါ်လာသည်။
ခြေသံများလည်း ထွက်ပေါ်လာပြီး လူနှစ်ယောက် သုမ်း
ဆီလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုလူနှစ်ယောက်ကား ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး၏သားသမီးများဖြစ်ကြသော ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့ ဖြစ်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက...

“ကောင်းယင်း...မင်းပြန်ရောက်လာပြီကိုး၊ အခြေအနေဘာထူးသလဲ၊ ပြောပါဦး”

ဟု ဆီးကြိုမေးမြန်းလိုက်လေသည်။

ကောင်းယင်း ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်လည်း သတင်းကြားကြားချင်း လိုက်သွားခဲ့ပေမယ့် လောင်ကျွန်းက ရိပ်မိပြီး ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားပါတယ် ဖေဖေ”

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

“လောင်ကျွန်း လွတ်သွားပြန်ပြီပေါ့”

ဟု ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ဤတွင် သမီးဖြစ်သူ ကောင်းကျင်းလန်က...

“ဖေဖေ..လောင်ကျွန်းလွတ်သွားတာ သမီးကြောင့်လို့ အစ်ကိုကြီးက အပြစ်တင်နေတယ်”

ဟု တိုင်တန်းလိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက...

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၂၉

ကောင်းယင်းက ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်က လောင်ကျွန်းကို သွားဖမ်းခေါ်တဲ့အခါ ညီမလေးက တိတ်တဆိတ် လိုက်လာပါတယ်၊ သူ့ကို ဦးစားပေး စောင့်ရှောက်နေရတာနဲ့ လောင်ကျွန်း ပုန်းနေတဲ့နေရာကို နောက်ကျပြီးမှ ရောက်သွားခဲ့တာပါ”

ကောင်းကျင်းလန်က...

“သမီးက အစ်ကိုကြီးကောင်းယင်း ခါတိုင်းလိုပဲ ခရီးထွက်ဘယ်ထင်လို့ လိုက်သွားတာ၊ လောင်ကျွန်းကို သွားဖမ်းမယ်ဆိုရင် သမီး ဘယ်လိုက်ပါ့မလဲ၊ သမီးကြောင့် အနောက်အယုတ်ဖြစ်မယ်ဆိုတာ သမီးသိပါတယ်”

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လောင်ကျွန်း လွတ်မြောက်သွားပြီဖြစ်ရာ သားသမီးများကို အပြစ်မပြောလိုတော့ပါ။

တကယ်တမ်း အပြစ်ရှိသူက လောင်ကျွန်းဖြစ်သည်။

လောင်ကျွန်းသည် တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှ အရေးပါသော ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

လောင်ကျွန်းသည် အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းသူဖြစ်သည်။

နောက်ကွယ်တွင် မကောင်းမှုများ ကျူးလွန်နေသဖြင့်

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက အရေးယူဖို့ စီစဉ်ခဲ့သည်။

လောင်ကျွန်းလည်း အပြစ်ပေးခံရမည်ကိုသိလျှင် တင်းစိန်

၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဂိုဏ်းမှ ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

သိုင်းလောကသို့ ရောက်သွားပြီး ဒုစရိုက်သမားများနှင့် ပေါင်းကာ မကောင်းမှုများ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေသည်ဟု သတင်းများရခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက လောင်ကျွန်းအား ဖမ်းဆီးရန် သားဖြစ်သူကောင်းယင်းအား လွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သမီးကောင်းကျင်းလန်က အစ်ကိုနောက်သို့လိုက်သွားသဖြင့် လောင်ကျွန်း ရှောင်သွားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက...

“က...သမီးလည်း နောက်ဆိုရင် ဖေဖေမသိဘဲ ဖေဖေကိုခွဲမတောင်းဘဲ ဘယ်ကိုမှ မသွားရဘူး၊ ဟုတ်ပြီလား၊ ကဲ ကဲ သွားပြီ အနားယူလိုက်ဦး”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကောင်းကျင်းလန်က ဦးညွတ်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းကျင်းလန် ထွက်သွားပြီးမှ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက

ကောင်းယင်းကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကောင်းယင်းက...

“ဖေဖေ..ညီမလေးက..”

ကောင်းကျင်းလန်အား လူရမ်းကားသုံးယောက်က နောက်ယှက်ခဲ့ကြောင်း လူရွယ်တစ်ဦးက ဝင်ကူညီခဲ့၍ ကံကောင်းခဲ့ကြောင်း

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၃၁

ပြောပြလိုက်သည်။

“ညီလေးက တခြားနေရာမှာ အရမ်းလိမ္မာပေမယ့် ကျွန်တော်နဲ့ကျရင် အရမ်းဆိုးတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အရမ်းအနိုင်ယူချင်တယ်၊ ခွတိုက်တယ်၊ သူ့ကို ဖေဖေ ဆုံးမပေးပါ”

ဟုလည်း တိုင်တန်းလိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းညီမလေးအကြောင်းလည်း မင်းသိသားပဲ၊ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ”

ကောင်းယင်းက...

“ဖေဖေက သူ့ကို သိပ်ပြီး အလိုလိုက်ထားတာကို သူက သိုင်းပညာ မသင်ချင်ဘူးဆိုလို့ ဖေဖေက အတင်းအကြပ် မသင်နိုင်ဘဲ အလိုလိုက် အလျော့ပေးထားတော့ ခုလို လူရမ်းကားတွေနဲ့ တွေ့ဆော့ ဒုက္ခရောက်ရတာပေါ့”

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ဖေဖေနားလည်ပြီ၊ ကျင်းလန် ကိစ္စကို ဖေဖေအကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် စီစဉ်မှာပါ၊ ဒါထက် သူ့ကို ကူညီခဲ့သူက ဘယ်သူလဲ ပြောပါဦး”

ကောင်းယင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်လဲ မသိဘူး ဖေဖေ”

“ဘယ်လို ဖြစ်ရတာတုန်း”

၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“လောင်ကျန်းနောက်ကို လိုက်ရဦးမှာမို့ အချိန်မရတာနဲ့ ညီမလေးကိုခေါ်ပြီး ထွက်လာခဲ့မိတာ၊ အသည်လူ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာ မမေးမိခဲ့ဘူး”

ဝိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖိုးက...

“အင်းလေ ကြုံကြိုက်တဲ့ တစ်နေ့ကျရင် သူ့ကို ကျေးဇူးဆပ်ရမှာပေါ့၊ ကဲ...ငါ့သားလဲ ပင်ပန်းခဲ့ပြီ၊ အနားယူလိုက်ပါဦး၊ မနက်ဖြန်မှ လောင်ကျန်းကို ဘယ်လိုရှာဖွေဆုံးမမယ်ဆိုတာ တိုင်ပင်ကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ”

ကောင်းယင်းလည်း ဦးညွတ်ပြီး ထွက်သွားတော့သည်။

* * *

ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့ ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဝိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖိုးက သက်ပြင်းရှည်ကြီးချကာ ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ထိုင်ချလိုက်သည်။

လောင်ကျန်းကြောင့် တင်းစိန်ဝိုဏ်း သိက္ခာကျခဲ့ရသည်။

လောင်ကျန်းထက် ပို၍ဆိုးသည်မှာ သမီးကောင်းကျင်းလန်ဖြစ်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၃၃

ကောင်းကျင်းလန်မှာ သိုင်းပညာ လုံးဝဝါသနာ မပါသဖြင့် ညီသို့မျှ သင်ပေးမရဘဲ လက်လျှော့ထားခဲ့ရသည်။

ကောင်းကျင်းလန်အား တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်သွားဖို့ ဖြစ်နိုင်ပါ။

“သင့်တော်တဲ့ လူတစ်ယောက် ရှာဖွေပြီး သမီးကို အိမ်ထောင်ချပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်”

နောက်ဆုံး ကောင်းကျင်းလန်အား အိမ်ထောင်ချပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အစောင့်တစ်ယောက် ရောက်လာပြီ...

“ဝိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား ပြဒါးဂူက စဉ်းသည်တစ်ယောက် ဆက်လာပါတယ်”

ဟု အစီရင်ခံလာလေတော့သည်။

* * *

၃၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ကျုံးဝမ် ရောက်ရှိလာလေသည်။

အစောင့်များက သူ့အား ကြိုဆိုကာ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံ
တံသို့ ခေါ်သွားလေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံက စဉ့်ခန်းမဆောင်ကြီးထဲ၌ ကျုံးဝမ်
ကို လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။

ကျုံးဝမ် ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က ကျုံးဝမ်ပါ။ ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းဟာ
ကျွန်တော်ဆရာပါ။ ဆရာက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို စာတစ်စောင် ပေးခိုင်း
လိုက်လို့ပါ။”

သူယူလာသောစာကို ရှိသေ့စွာ ပေးလိုက်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံက စာကို ယူကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

စာဖတ်ပြီးလျှင်...

“လောင်ကျန်းက ဒုက္ခပေးပြန်ပြီကိုး”

သူက ကျုံးဝမ်ကို ကြည့်ကာ...

“ဆရာကြီးအိုရန်ကျင်းကို အတော်မျက်နှာပူစရာကောင်
နေပြီ။ လောင်ကျန်းဟာ အကျင့်စာရိတ္တ မျက်ပြားတဲ့ လူတစ်ယောက်
မို့ ကျုပ်တို့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းက မောင်းထုတ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ သူဟာ
တင်းစိန်ဂိုဏ်းနဲ့ မပတ်သက်တော့ပါဘူး။ သည်ကိစ္စကို သိုင်းလောက
တစ်ခုလုံး သိအောင် ကျေညာထားပြီးပါပြီ။”

ကျုံးဝမ်က ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံ၏စကားများကို ဂရုစိုက်
ကာ နားထောင်နေ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံ စကားဆက်လိုက်သည်။

“လောင်ကျန်းဟာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းက မောင်းထုတ်ခံလိုက်ရ
ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း သိုင်းလောကထဲမှာ ဒုစရိုက်သမားတွေနဲ့ ပေါင်း
ပြီး ထင်ရာစိုင်းနေခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုဆုံးမဖို့ ကျုပ်သားကို
ဘောင် လွှတ်လိုက်သေးတယ်။ လောင်ကျန်းက သတင်းရပြီး ထွက်
ပြေးသွားတယ်လေ။”

ကျုံးဝမ်က...

“ဒါဖြင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ လောင်ကျန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဘာဝန်မယူနိုင်ဘူးဆိုပါတော့”

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံက...

“ဘာလဲ သည်လူဆိုးလူမိုက်ကို ကျုပ်တာဝန်ယူစေချင်တာ
အား”

ကျုံးဝမ်က...

“ဆရာကတော့ လောင်ကျန်းအတွက် တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှာ
ဘာဝန်ရှိတယ်လို့ ပြောပါတယ်။”

“ဟား..ဟား..ဟား”

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံက ခံပြင်းစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။
တဖန်...

၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“အိုရန်ကျင်း ဘယ်လိုသဘောထား ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သဘောပေါက်ပြီ၊ ကျုပ်တို့ သိုင်းလောကထုံးစံအတိုင်း ဖြေရှင်းကြ တာပေါ့”

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

* * *

ညက ဝိုးပြီး နက်ရှိုင်းလာ၏။

ကျုံးဝမ်သည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ လဝန်းကို ငေးမောကြည့် ရင်း အတွေးလွန်နေဆဲ...

ဆရာအိုရန်ကျင်း၏သမီး အိုရန်ချင်းအား လောင်ကျွန်းက သွေးဆောင်ဖြားယောင်း ခေါ်ဆောင်သွားသည့် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးနှင့် အိုရန်ကျင်းတို့ ပြဿနာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးက သိုင်းလောက စည်းကမ်းအတိုင်း ဖြေရှင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သဖြင့် ကျုံးဝမ်မှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှ ထိပ် တန်းသိုင်းသမားများနှင့် သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရသည်။

ကျုံးဝမ်က အားလုံးကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သဖြင့် သတင်းကြား ၍ ရောက်လာသော ကောင်းယင်က ဝင်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ ကောင်း ယင်လည်း ရှုံးသွား၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးကိုယ်တိုင် ကျုံးဝမ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တော့

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၃၇

အိုရန်ကျင်း ကောင်းကျင်းလန်က ကျုံးဝမ်မှာ လူရမ်းကားများ လက် ဆွဲ သူမအား ကယ်တင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး စိတ်ပြောင်းသွားပြီး အိုရန် ကျင်းနှင့် တွေ့ဆုံကာ တောင်းပန်ပြီး လောင်ကျွန်းအား ဆုံးမပေး သည်ဟု တာဝန်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးမှာ သိုင်းပညာ ထက်မြက်ပြီး ရဲရင့် တည်ကြည်သော ကျုံးဝမ်အား သဘောကျသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေ သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးသည် ကျုံးဝမ်နှင့်အတူ ပြဒါးဂူသို့ ဆိုက်သွားကာ အိုရန်ကျင်းနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

လောင်ကျွန်း၏ကိစ္စကို ညှိနှိုင်းပြီးလျှင် အိုရန်ကျင်းအား တောင်းဆိုမှုတစ်ခု ပြုခဲ့လေသည်။

သမီးဖြစ်သူ ကောင်းကျင်းလန်နှင့် ကျုံးဝမ်အား လက်ထပ် သေးဖို့ ဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျင်းသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံးနှင့် ပြေလည်မှု ရရှိ သွားပြီး ကျုံးဝမ်တို့၏မင်္ဂလာ ကိစ္စကိုလည်း သဘောတူခဲ့လေသည်။

ကျုံးဝမ်လည်း ဆရာစကားကို မလွန်ဆန်ဝံ့ဘဲ ကောင်း ကျင်းလန်နှင့် လက်ထပ်ဖို့ လက်ခံလိုက်ရသည်။

သို့သော်...

အမှန်ဆိုရလျှင် ကောင်းကျင်းလန်ကော ကျုံးဝမ်ပါ တွေ့ဆုံ

၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိသည့် တာဝန်အချိန်လေးမှာပင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေတ္တာသက်ဝင်စွာ ကြံပြီးဖြစ်သည်။

ဝိုင်းချုပ်ကောင်းဖိုးက လောင်ကျွန်းကိစ္စအား ကျုံးဝမ်းနားအတူ ဆောင်ရွက်သွားမည် ဖြစ်ရာ အိုရန်ကျင်းလည်း လုံးဝအနားမယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဝိုင်းချုပ်ကောင်းဖိုးနှင့် ကျုံးဝမ်းတို့ တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းကာ လောင်ကျွန်းအား ရှာဖွေခဲ့ကြသည်။

တစ်ဘက်ကလည်း ကျုံးဝမ်းသည် နေပြည်တော်မှ စာမေးပွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

စာမေးပွဲ အောင်မြင်ပြီးနောက် ဝိုင်းချုပ်ကောင်းဖိုးက အိုရန်ကျင်းတို့၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကောင်းကျင်းလန်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက်...

* * *

ကျုံးဝမ်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူသည် ဆရာထံမှ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာများ ရရှိခဲ့သော်လည်း သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျက်စားလိုသူ မဟုတ်ပါ။

စာပေသမားတစ်ယောက်အဖြစ် ဘဝကို လျှောက်လှမ်း

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၃၉

သွားလိုသူ ဖြစ်ပါသည်။

အိုရန်ကျင်း၏သမီး အိုရန်ချင်းနှင့် လောင်ကျွန်းတို့၏ ကိစ္စမှ အပြုကာ ကျုံးဝမ်း၏ဘဝမှာ အပြောင်းအလဲများစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။

နောက်ဆုံး အမှုထမ်းဘဝ ရောက်ခဲ့ရသည်အထိ ဖြစ်လေသည်။

ညဉ့်အတော်နက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အေးစိမ့်နေသည်။

ကျုံးဝမ်းက လဝန်းကြီးအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“က...ကျုပ်သွားအိပ်တော့မယ်၊ မနက်ဖြန် ခရီးထွက်ရဦးမယ်”

သူက ပန်းဥယျာဉ်မှထွက်ကာ အိမ်ကလေးဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်၏။

ကျုံးဝမ်းက အတွေးများကို ဖယ်ရှားကာ အိပ်စက်အနားယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မနက်ဖြန်ဆိုလျှင် သူက သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေရမည် မဟုတ်ပါလား။

* * *

ပွဲဦးထွက်

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင်...

ကျုံးဝမ်သည် ရှမ်းထင်းနှင့်အတူ လှေတစ်စီးဖြင့် နန်ဟေ့ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ခရီးလှည့်လည်လာခဲ့၏။

ချင်းလင်မြို့တွင် လွင်ပြင်များ၊ ချောင်းများမှာ မင့်ကူအိမ် သဖွယ် ပေါများလှသည်။

နန်းဟေ့မြစ်မှာ ရှည်လျား၍ ရေစီးရေလာကောင်း၏။

ထို့ပြင်...

ချင်းလင်မြို့နယ်ပယ်ဒေသရှိ မြို့၊ ရွာ၊ ကျေးလက် အတော် များများကို ဖြတ်၍ စီးဆင်းနေသည်။

ယင်းကြောင့် နန်ဟေ့မြစ်ကြောင်းမှာ လူဆိုးများက နိ အောင်းလှယက်တိုက်ခိုက်ရာ နေရာကောင်းလည်း ဖြစ်၏။

ကျုံးဝမ်မှာ လှေပေါ်မှနေ၍ မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်၏ အလှ အများနှင့် မြစ်ထဲတွင် ကူးနေသော ငန်းအုပ်ကလေးများကို ကြည့် ကာ လိုက်ပါလာသည်။

အမှန်တွင် သူတို့သည် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း အ ကြောင်း စုံစမ်းရန် လှေတစ်စင်းငှားကာ ထွက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေ သည်။

ကျုံးဝမ်တို့ စီးလာသောလှေမှာ ခရီးသည်တင်လှေ ဖြစ် သည်။

ယင်းကြောင့် ခရီးသည်ဆယ်ဦးနှင့် ကုန်စည်များ တင် ဆောင်နိုင်သည်။

ယခုမူ လှေပေါ်တွင် ကျုံးဝမ်နှင့် ရှမ်းထင်းတို့နှစ်ယောက် အတူခြင်းကြောင့် လှေမှာ အတော်ပင် ပေါ့ပါးနေ၏။

သို့သော်...

လှေသမားမှာမူ သုံးယောက် ဖြစ်နေသည်။

ပုံကိုင်သူတစ်ယောက်နှင့် လှေထိုးသားနှစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ပုံကိုင်သူမှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ကိုယ်ခန္ဓာကျစ် နှစ်သန်မှာသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်နှာမှာ ထူးဆန်းစွာပင် ညိုမည်းနေ၏။

သို့သော်...

မျက်လုံးများမှာ စူးရှတောက်ပလှသည်။

၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တိုလူ၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန် မည့်အသွင်ရှိ၏။

အလားတူပင် လှေထိုးသားနှစ်ယောက်မှာလည်း ခွန်အား သန်မာသည့် လူသန်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

လှေလှော်ခတ်ရာတွင် အထူးအားပြည့်လှ၏။

တစ်ချက်လှော်တိုင်း လှေမှာ လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲ နေအောင် ပြေးထွက်သွားသည်။

ပုံကိုင်လူကြီးနှင့် လှေထိုးသားနှစ်ယောက်၏ အသွင်မှာ သံ သယ ဖြစ်စရာကောင်းလှ၏။

အကြောင်းကား သူတို့၏မျက်လုံးများက ကျုံးဝစ်ထံသို့ မသိမသာ အကဲခတ်နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝစ်နှင့် ရှမ်းထင်းတို့ကလည်း ရိပ်မိ၏။

သို့သော်...

မသိဟန်ဆောင်ကာ ငေးမောကြည့်ရှုနေကြ၏။

အမှန်မှာ သူတို့သည် သံသယ ဖြစ်စရာကောင်းသော ထို လှေကို တမင်သက်သက်ပင် ငှားစီးလာကြခြင်း ဖြစ်၏။

ယင်းလှေသမားများထံမှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းများ ရနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယင်းအခိုက် လှေသည် နန်ဟွေမြစ်၏ မြစ်လက်တက်လေ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၄၃

တစ်ခုထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်ရောက်လိုက်၏။

ယင်းမြစ်လက်တက်တွင် လှေအသွားအလာ မရှိချေ။

ကျုံးဝစ်တို့၏လှေတစ်စင်းတည်းသာ ရှိနေသည်။

မကြာမီ ကမ်းခြေတွင် ကိုင်းတောကြီးများ ထူထပ်စွာ ရှိနေ သောနေရာသို့ ရောက်လာသည်။

ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် လူနေအိမ်ခြေများကို မတွေ့ရချေ။

ကြည့်လေရာရာတွင် ကိုင်းတောကြီးများကိုသာ မြင်တွေ့ နေရလေသည်။

ယင်းကြောင့် မိမိတို့အား လှေသမားများက တိုက်ခိုက် တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

သို့သော်...

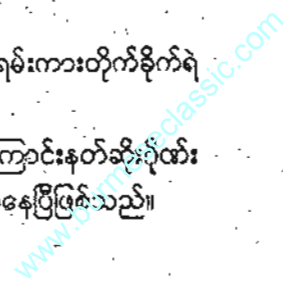
တမင်ပင် မသိချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။

ဤလှေသမားများမှာ လူကောင်းမဟုတ်ဘဲ လူဆိုးများ ဖြစ်သည်မှာ သေချာပြီ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကလား၊ အခြားဂိုဏ်းကလားဆို ဘာ ဘာမျှ မကွဲပြားသေးချေ။

သို့သော် ဤဒေသတွင် အတင့်ရဲနှင့် ရမ်းကားတိုက်ခိုက်ရဲ သည်မှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသာရှိ၏။

ယင်းကြောင့် လှေသမားများမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း သားများ ဖြစ်မည်မှာ ဆယ်ပုံရစ်ပုံခန့် သေချာနေပြီဖြစ်သည်။

၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်က လှေသမားသုံးယောက်အား အရှင်လက်ရ ဖမ်းဆီးမည်ဟု စိတ်ကူးထား၏။

အကြောင်းကား သူတို့အား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးကိုယ် အကြောင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်က အရေးပေါ် တိုက်ခိုက်မှု ကြိုရလျှင် ရင်ဆိုင်နိုင်ရန်လည်း အသင့်ပြင်ဆင်ထား၏။

သို့သော် လှေသမားများတွင် လောလောဆယ် တိုက်ခိုက်မည့် အရိပ်လက္ခဏာမရှိချေ။

ကျွန်းငယ်လေးတစ်ကျွန်းဆီသို့သာ ဦးတည်သွားနေထေသည်။

* * *

လှေကလေးမှာ ရေလယ်ရှိ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းဆီသို့ ဦးတည်ရွေ့လျားနေ၏။

ယင်းကျွန်းကလေးမှာ ကြီးမားကျယ်ပြန့်ခြင်း မရှိချေ။

အလျားပေသုံးဆယ်၊ အနံပေတစ်ရာခန့်သာ ကျယ်သော ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်း ဖြစ်သည်။

လှေထိုးသားလူသန်ကြီးနှစ်ယောက်က လှေကို အားကုန် လှော်ခတ်နေကြ၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၄၅

ယင်းကြောင့် လှေကလေးမှာ လေးညို့မှ လွတ်လိုက်သောကြောင့် တစ်စင်းနယ် တရိပ်ရိပ် ပြေးနေလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် လှေကလေးမှာ ထိုကျွန်းကလေး၏ တစ်ခြမ်းခြေရှိ ကိုင်းတောထဲသို့ တိုးဝင်သွားလေ၏။

မကြာမီ လှေဦးမှာ ကျွန်းကမ်းခြေသို့ ဆိုက်သွားလေသည်။ ထိုအခါ...

လှေသမားများက လှော်တက်များကို ပယ်ချလိုက်ကြ၏။ တဆက်တည်းပင် ကျုံးဝမ်တို့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကြသည်။

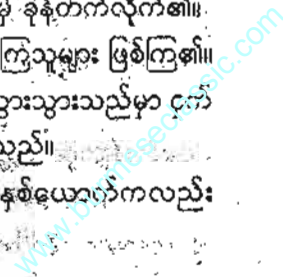
* * *

မည်သည့်နေရာမှ ထုတ်ယူလိုက်ကြသည် မသိချေ။ လှေထိုးသားနှစ်ယောက်၏ လက်ထဲတွင် ဓားကိုယ်စီ ကိုင်ထားကြ၏။

ကျုံးဝမ်က ကုန်းပေါ်ခုန်တက်လိုက်သည်။ ရှမ်းထင်းကလည်း ကျုံးဝမ် နောက်မှ ခုန်တက်လိုက်၏။

သူတို့သည် ကိုယ်ဖော့ပညာ မြင့်မားကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် ခုန်လွှားသွားသည်မှာ ငှက်ကြီးနှစ်ကောင် ပျံဝဲသွားသကဲ့သို့ပင် ထင်နေသည်။

ဓားရှည်ကိုင်ထားသော လှေသမားနှစ်ယောက်ကလည်း

မခေကြပါချေ။

ကျုံးဝစ်တို့သည် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလိုပင် ကွန်ပေါ် ရောက်ရှိလာကြသည်။

ထို့ကြောင့်...

အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်း သိသာနိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့က ကျုံးဝစ်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လှေသမားတစ်ယောက်က ရယ်မောကာ ဖြေဆိုလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့က မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို အတုချင်ကြတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မှာ အရည်အချင်း ဘယ်လောက် ရှိသလဲဆိုတာ ဆန်းစစ်ကြည့်ကြဦး။”

စကားဆုံးသည်နှင့် ဓားရှည်ကို ဝေယမ်းကာ ကျုံးဝစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူ့အသုံးပြုသော သိုင်းကွက်မှာ မိကျောင်းအမြီးသိုင်းကွက်ဖြစ်သည်။

နေရောင်အောက်တွင် ဓားရောင်များ ဖွေးလက်သွားသည် ဓားသွားမှာ ကျုံးဝစ် ခေါင်းပေါ်မှ ဝှီးခနဲ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။

သိုင်းကွက်မှာ အဆင့်မြင့်လှသည်။

ယင်းကြောင့် ထိုလူမှာ သာမန်မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအင်တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ချေ။

အဆင့်မြင့် ရာထူးရထားသည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု ကျုံးဝစ်က ခန့်မှန်းလိုက်လေသည်။

ထိုလူ၏ဓားချက်များမှာ ကျုံးဝစ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးအား ချွမ်းမြို့ထားသည်။

ထိုဓားချက်မှာ သွက်လက်လှသဖြင့် ကျုံးဝစ်မှာ မိုးပွင့်ဓားထုတ်ယူရန် အချိန်မရလိုက်ပါ။

ယင်းကြောင့် သူက လေပြင်းမိစ္ဆာနှင့်သိုင်းကွက်ကို သုံးကာ ဖြစ်လည်တိုက်ခိုက်သည်။

လေပြင်းမိစ္ဆာနှင့်သိုင်းကွက်မှာ လက်ချည်းသက်သက် ခိုက်ခိုက်ရသည့် သိုင်းကွက် ဖြစ်သည်။

သူက လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်ကာ ထိုလူ၏ရင်ဘတ်ကို ဆာင့်တွန်းပစ်လိုက်သည်။

ဤတုံ့ပြန်မှုတွင် လျှင်မြန်ရန်နှင့် အားပြည့်ဝရန်သာ အရေးကြီးသည်။

ရန်သူ၏ဓားချက် ရောက်မလာမီ လက်ဦးရန် လိုအပ်သည်။ ထို့အပြင်...

ဆောင့်တွန်းလိုက်သည့် အင်အားကလည်း ပြင်းထန်ရမည်ဖြစ်သည်။

၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အကယ်၍ တုန်နေပြီး အားပျော့မည်ဆိုလျှင် တစ်ဘက်လှ
၏စားချက်က ဦးသွားမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ လျှင်မြန်မှုနှင့် အားပြည့်ဝမှု နှစ်ခုစလုံး
ပါရှိသည်။

ထို့ကြောင့်...

“ဖုန်း”

“အင့်”

ရန်သူမှာ နောက်သို့ ယိမ်းယိုင်သွားကာ ဖင်ထိုင်လျက် လဲ
ကျသွားသည်။

ယင်းအခိုက်...

“အား”

လူတစ်ယောက်၏စူးရှစွာ အော်ဟစ်သံတစ်သံ ထွက်ပေါ်
လာသည်။

သူရင်ထိတ်သွားသည်။

အော်ဟစ်သံမှာ ရှမ်းထင်း၏အသံ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါ
လား။

သူက ရှမ်းထင်းထံသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ရှမ်းထင်းမှာ တစ်ဖက်ရန်သူကြောင့် ဒဏ်ရာရသွားပြီ ဖြစ်
သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၄၉

ထိုလူက ဒဏ်ရာရကာ လဲကျနေသည့် ရှမ်းထင်းအား လက်
ဆွဲပြီး ခုတ်ချရန် စားကိုမြှောက်လိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူက ကမန်းကတန်းပင် အော်လိုက်သည်။

“ဟိတ်”

သူ၏အော်သံကြောင့် ထိုလူက လှမ်းကြည့်လာလေသည်။

ထိုအခါ...

သူ့ထံသို့ ပြေးဝင်လာသော ကျုံးဝမ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူက မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

ထိုလူက ရှမ်းထင်းကို မခုတ်ချတော့ချေ။

စားကို ပြန်ရုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျုံးဝမ်ဘက် လှည့်လိုက်သည်။

ထိုလူ၏စားပညာမှာ မခေလှချေ။

အကြောင်းကား လူက လှည့်လိုက်သည်နှင့် စားချက်က

ကျုံးဝမ်ထံသို့ လှစ်ခနဲ ဝင်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ စောစောတုန်းကကဲ့သို့ လက်နက်မဲ့ မဟုတ်

တော့ချေ။

ထိုလူ့ထံသို့ ပြေးအလာတွင် မိုးပွင့်စားကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး

ကျုံးဝမ်သည် ရန်သူ၏စားချက်ကို သူက မိုးပွင့်စားဖြင့် ခုခံပေးလိုက်

သည်။

၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ရှမ်း”

ဝေးနှစ်လက် ရှင်ဆိုင်ခတ်မိကြသည်။

မီးပွင့်များမှာ ဖြာခနဲ ထွက်လာသည်။

ထိုလူမှာ နောက်သို့ ခြေလှမ်းဆာန်ချက် ယမ်းယိုင်သွားသည်။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်မှာ တည်ငြိမ်စွာပင် ရပ်နေ၏။

သူက ရန်သူကို ရှေ့ဆက်တက်ကာ လိုက်လံတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ယင်းအခိုက် သူ၏မျက်စိထောင့်နားမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ရှိခနဲ မြင်လိုက်ရသည်။

သူ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားသည်။

အကြောင်းကား ထောင့်နားမှာ သံလျော်တက်ကို ကိုင်ကာ ရှမ်းထင်းထံ ပြေးဝင်သွားသည့်ကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လှေပုခင်းကြီးက ရှမ်းထင်းအား အပြီးတိုင် သုတ်သင်ရန် သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ အခက်ကြုံသွားရသည်။

သူ ယခု ရောက်ရှိနေသည့် နေရာမှာ ရှမ်းထင်း လဲကျနေစေ နှင့် ခြေလှမ်းငါးလှမ်းခန့် ကွာဝေး၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၁) ❖ ၅၁

ထို့အပြင် ကျုံးဝမ်မှာ လှေသမားတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေရသည်။

အကယ်၍...

လှေသမားနှင့် ရင်ဆိုင်မနေရပါလျှင် သူ့အနေဖြင့် အမြန် ဆုံး ခုန်လွှားကာ ပုခင်းကြီးအား ဟန့်တားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

သူ့မှာလည်း အဆင့်မြင့် ရန်သူတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်နေရ၍ ကျုံးဝမ် အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရလေသည်။

လှေသမားကို အနိုင်ယူ ဖြတ်ကျော်သွားနိုင်သော်လည်း

ကျုံးဝမ်မှာ ခြေတစ်လှမ်းခန့် နောက်ကျသွားမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ပိုင်းလေးအတွင်းတွင် လှေပုခင်းကြီးက ရှမ်းထင်း

အား သုတ်သင်လိုက်ပြီး ဖြစ်ပေမည်။

ယင်းကြောင့် ကျုံးဝမ်က ရှမ်းထင်း အနီးသို့ ပြေးသွားရန်

ကြိုးစားတော့ချေ။

သို့သော်...

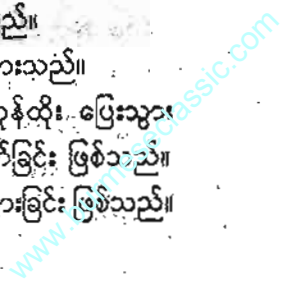
သူ၏လက်တစ်ဖက်က လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

ထိုအခါ သွေးရောင်တန်းတစ်ခု လက်သွားသည်။

သူက ရှမ်းထင်းကို သုတ်သင်ရန် တဟုန်ထိုး ပြေးသွား

သော ပုခင်းကြီးအား မီးပွင့်စားဖြင့် လှမ်းပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် သွေးနီရောင် လင်းလက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိုးပွင့်စားမှာ ပုံနင်းကြီးထံသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ပစ်လွှဲသွားသည်။

ထို့နောက်...

ပုံနင်းကြီး၏နောက်ကျောသို့ မြည့်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွားတော့သည်။

“အား...”

လှေပုံနင်းကြီးက စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

စောစောက သူ၏လက်ဝါးချက်ကြောင့် ဒဏ်ရာရကာ လဲကျနေသော လှေသမားက အလန့်တကြား ပြောကြားလိုက်၏။

“ဟာ... ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ထိသွားပြီ”

ထိုအသံကြောင့် ကျုံးဝမ်နှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသူ လှေသမားမှာ အံ့ဩသွားသည်။

တိုက်ခိုက်မှုမှာလည်း အနည်းငယ် နှောင့်နှေးသွားခဲ့သည်။ သူသည် မီးနပ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် အခွင့်အရေးကို အပြည့်အဝ အသုံးချလိုသည်။

သူ၏လက်တစ်ဖက်မှာ လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားသွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၅၃

သူက လှေသမားအား အရိပ်မဲ့လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးပိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လှေသမားမှာ အကြောပိတ်ခံရ၍ ခွေမနဲ လဲကျသွားသည်။ ထို့နောက်...

စောစောက ဒဏ်ရာရကာ လဲကျနေသော လှေသမားတို့ကို သွေးကြောပိတ်လိုက်ပြန်သည်။

သူသည် ပုံနင်းကြီးကျောပြင်မှ မိုးပွင့်စားကို ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်ပြီး အလောင်းကို မြေပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ဒဏ်ရာရ လဲကျနေသော ရှမ်းထင်းအား ပြေးပွေ့၍ ဒဏ်ရာအား တစ်ခဏ နှိပ်နယ်ပြုစုပေးသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ရှမ်းထင်းမှာ အတော်ပင် သက်သာလာသည်။

သူက ရှမ်းထင်းအား လှေပေါ်သို့ အသာပွေ့တင်လိုက်လေသည်။

အကြောပိတ်ခံထားရသော လှေသမားနှစ်ယောက်ကိုလဲ လှေပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

လှေကို ချင်းယင်မြို့ သို့ ပြန်လှော်ခတ်လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်း ဖမ်းဆီးခဲ့သော လှေသမားနှစ်ယောက်မှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ ထိပ်သီးသိုင်းသမား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ရေတီလူးညီနောင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင်...

အသေမိလာရသည့် ပဲ့နင်းကြီးမှာ မိကျောင်းစိန်ဝှက်ဆိုသဖြင့်ဖြစ်သည်။

မိကျောင်းစိန်ဝှက်မှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဖမ်းမိသည့် သူများအား ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ကာ စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့၏။

ရေတီလူးညီနောင်က မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းခွဲ စခန်းနေရာများကို ပြောပြကြသည်။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းခွဲများကို ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ဌာနချုပ်ကိုကား ခြေရာခံ၍ မရခဲ့ကြချေ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကိုလည်း ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ကြချေ။

ရေတီလူးညီနောင်နှင့် အခြားဖမ်းမိသော မြစ်ကြောင်းနတ်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၅၅

ဆိုးဂိုဏ်းသားများကို စစ်ဆေးမေးသော်လည်း ဌာနချုပ် တည်နေရာကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် မသိကြောင်း အစစ်ခံခဲ့ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဂိုဏ်းခွဲစခန်းခွဲများ ချေမှုန်းခံရပြီး ဂိုဏ်းဆင်းအများအပြား ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရခြင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ အတော်ပင် အထိနာသွားသည်။

ရမ်းကားတိုက်ခိုက်မှုများ သိသိသာသာပင် လျော့နည်းသွားသည်။

ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်က ကျုံးဝမ်းအား ချိုးကျုံးဂုဏ်ပြုခဲ့လေသည်။

ချင်းလင်မြို့သူမြို့သားများကလည်း ကျုံးဝမ်းအား ဝိုင်းဝန်းကျေးဇူးတင်စကား ပြောဆိုကြသည်။

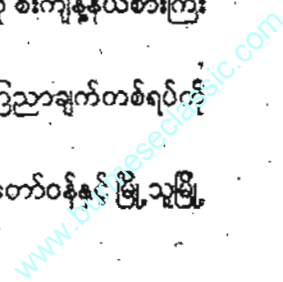
သို့သော်...

သတင်းတစ်ခုကြောင့် သူတို့ အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြသည်။

ယင်းသတင်းကား စိန်ဝှက် အသတ်ခံရမှုတွင် ကျုံးဝမ်းက ထက်လွန်ခြေလွန် တမင်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စီးကျန်နယ်စားကြီးထံ တိုင်ကြားသည့် သတင်းပင် ဖြစ်သည်။

မကြာမီ စီးကျန်နယ်စားကြီးက ကြေညာချက်တစ်ရပ်ကို တရားဝင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ထိုကြေညာချက်ကြောင့် ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်နှင့် မြို့သူမြို့

၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သားများ ယူကြီးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

အကြောင်းကား...

စီးကျန်နယ်စားကြီးက ရာဇဝတ်ကောင်များကို ဖမ်းဆီးရာ၌ မလွဲမရှောင်သာသော အခြေအနေကြောင့်မှလွဲ၍ အသေမဖမ်းဆီးဟူသော စည်းကမ်းချက်များကို ဖောက်ဖျက်ခဲ့မှုဖြင့် သူ့အား ရာထူးမှ ဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ အလွန်ပင် စိတ်ထိခိုက်နာကျင်ကြေကွဲခဲ့ရသည် သို့သော်...

သူ့အနေဖြင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ချေ။

ယင်းကြောင့် ဇနီးဖြစ်သူ ကျင်းလန်ကိုခေါ်ကာ ချင်းလန်မြို့မှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားတော့လေသည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၅၇

ထွက်ခွာခြင်း

ကျုံးဝမ်တို့ဇနီးမောင်နှံသည် ချင်းလန်မြို့မှ လှေစီး၍ ထွက်ခွာလာကြသည်။

သူသည် ယခင်က အစဉ်အမြဲ သွက်လက်ချက်ချာသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ယခုတွင်မူ သူ၏ဟန်ပန်မှာ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေသည်။

မျက်နှာ မကြည်မလင်ဖြင့် အဝေးသို့ ငေးမောကြည့်ရှုနေသည်။

ကျင်းလန်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏စိတ်ထဲတွင် အလွန်ပင် ထိခိုက်ကြေကွဲနေကြောင်း ရိပ်စိသည်။

သူမကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပင် စိတ်ထိခိုက်ခံစားနေရသည် ဟုတ်ပါလား။

၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျင်းလန်မှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ ဟန်ပန်အမူအရာကို ကြည့်ကာ ပို၍ ဝမ်းနည်းလာသည်။

သူမ၏ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များ တလိမ့်လိမ့် စီးဆင်းလာသည်။

ကျင်းလန်က ငိုရိုက်ရင်းနှင့် ကျုံးဝမ်းအား ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ရာထူးတို့ စည်းစိမ်တို့ဆိုတာ သင်္ခါရတွေပါ။ ဘဝရေစက်ကုသိုလ် ရှိသလောက်ပဲရမှန်း ကျွန်မနားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အစ်ကို့မှာကတော့ တာဝန်ကို ကြိုးစားထမ်းဆောင်လျက်သာ အလုပ်ကနေ...”

ထိုအခါ...

ကျုံးဝမ်းက သူမအား ဆက်လက်မပြောရန် မျက်ရိပ်စိုက်လိုက်သည်။

ကျင်းလန်မှာ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ကျုံးဝမ်းက သူမ၏ပခုံးကို အသာအယာပွေ့ဖက်ကာ တံတိုးပြောလိုက်သည်။

“ကျင်းလန်ကလည်းကွယ်၊ သတိထားပါ။ စိတ်ထဲရှိတာတွေ လျှောက်ပြောမနေပါနဲ့။ သည်လေ့ပေါ်မှာတော့ လူပေါင်းစုံပါလားကြတာ၊ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက လူတွေလည်း ပါချင်ပါလားနိုင်တယ်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၅၉

သူ၏သတိပေးစကားကြောင့် ကျင်းလန် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူမက လှေပေါ်ရှိလူများကို ဘိတ်ထိတ်ပျာပျာ ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ...

လှေပေါ်မှ လူအချို့က သူမတို့အား ကြည့်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုလူများတွင် သူမတို့အား အထင်အမြင်သေးသော အမူအရာများ ရှိနေကြသည်ဟု ကျင်းလန် ထင်လိုက်မိသည်။

သူမမှာ ပို၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

ထို့အပြင်...

အတော်လည်း ရှက်သွားမိသည်။

ကျင်းလန်မှာ လှေပေါ်မှလူများကို မကြည့်ရဲတော့ချေ။

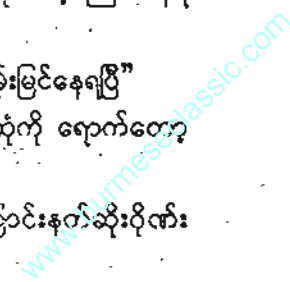
ခေါင်းကိုငုံကာ မျက်လွှာချထားလိုက်သည်။

သို့သော် ထိုလူများ၏ စကားသံများကိုတော့ ကြားနေရ

“ဟော မင်းစမ်းတောင်ကိုတောင် လှမ်းမြင်နေရပြီ”

“သည်မြစ်ကွေ့လွန်ရင် မြစ်ဆုံချောင်းဆုံကို ရောက်တော့”

“အင်း မြစ်ဆုံချောင်းဆုံဟာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း

၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သောင်းကျန်းစိုးစိုးတဲ့ နေရာပေါ့”

“အဲသည်မှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက အမြဲလှယက်တိုက်ခိုက်နေတာပဲ”

“ဟင်”

“ဒါဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ”

ထိုစကားများကြောင့် နဂိုက စိတ်အားငယ်နေသော သူ့မှာ ပို၍ကြောက်ရွံ့လာလေသည်။

ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းခံရသော မိမိ၏ခင်ပွန်းအား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအဖွဲ့ ရန်ရှာလာမည်ကို ကျင်းလန် စိုးရိမ်လေသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း အဖွဲ့မှာ သူ၏လက်ချက်ကြောင့် အထိနာကာ အခြေပျက်ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်အား မည်သို့မျှ အခဲကြေနိုင်မည်ဟုတ်တော့ချေ။

အချိန်ရှိသရွေ့ လက်စားချေရန် ကြံစည်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်သည် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအဖွဲ့ ကျုံးဝမ်အား လက်စားချေရန် အကောင်းဆုံးအချိန်အခါပင် မဟုတ်ပါလား

ကျင်းလန်မှာ တွေးရင်း ပို၍ကြောက်ရွံ့လာသည်။

ကျုံးဝမ်အနားသို့ တိုးကပ်လိုက်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၆၁

ထိုအခိုက် လူတစ်ယောက်၏စကားသံကို ကြားလိုက်ရလေ

“ဒါက ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက ကိစ္စတွေပါ။ ဟိုအရင်တုန်းက ကျင့်ခဲ့တဲ့ မြစ်ဆုံချောင်းဆုံမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ကြောက်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြို့စားမင်းကြီးဘဝန်က မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို နှိမ်နင်းပစ်ခဲ့လို့ပါပဲ”

ထိုစကားကြောင့် လှေပေါ်မှလူများအားလုံး ငြိမ်ကျသွားသည်။

ထိုလူက ကျယ်လောင်စွာ စကားဆက်လိုက်သည်။

“မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဖိနပ်ကဆိုင်ရင် မြို့စားမင်းကျုံးဝမ်ရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် တစ်ခါတည်း သေဆုံးသွားတာပဲ။ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသား အများစုလည်း သေသူသေ၊ အသက်ခံရသူခံရ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ ကျန်တဲ့ဂိုဏ်းသားတွေကလည်း သေဆက်ကို ဖက်နဲ့ထုပ်ပြီး ပြေးနေရတာဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘယ်လိုတိုက်ခိုက်ရဲတော့မလဲ”

ကျင်းလန် အားတက်သွားသည်။

သူမက စကားပြောနေသူကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူမှာ ဦးခေါင်းကြီးပြီး ကိုယ်လုံးတုတ်သော လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူဝသံကဲ့သို့ အသံမှာလည်း ကျယ်လောင်လှသည်။
ထိုလူက အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်
သည်။

ကျင်းလန်မှာ လူဝကြီးပြောသည့်စကားများကို အစအဆ
ကြားလိုက်ရသည်။

လူဝကြီးပြောဆိုနေသည့် စကားများမှာ ကျိုးဝမ်းအား
ချီးမွမ်းပြောဆိုနေသော စကားများသာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျင်းလန်မှာ အတော်လေး ကျေနပ်ဝမ်းသာ
သွားသည်။

စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုများလည်း ပပျောက်သင့်သလောက်
ပပျောက်သွားသည်။

စောစောက ညှိုးငယ်နေသော ကျင်းလန်၏မျက်နှာမှာ
လည်း အနည်းငယ် လန်းဆန်းလာသည်။

သူမက ကျိုးဝမ်းအနားသို့ တိုးကပ်ကာ ခေါ်လိုက်လေ
သည်။

“အစ်ကို”

ကျိုးဝမ်းက အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဟင်..တာလဲ”

ကျင်းလန်က ကျိုးဝမ်းအားကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

“အစ်ကို ကြားတယ် မဟုတ်လား”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၆၃

သူက မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

“တာကိုလဲ”

ကျင်းလန်က အသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“အများပြည်သူတွေက အစ်ကို့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို သိပ်ပြီး

ကျိုးကျွေးနေကြတယ်၊ အစ်ကို့အနေနဲ့ ရာထူးက ဖယ်ရှားခံရပေမယ့်

အခု ဝမ်းနည်းစရာမလိုဘူး၊ အများပြည်သူတွေကတော့ အစ်ကို့ကို

ပြည်သူ့အန္တရာယ်ဖယ်ရှားပေးခဲ့တဲ့ လူစွမ်းကောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်

ထားကြတာပါပဲလေ”

သူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ့အနေနှင့် မိမိ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို မည်သူမျှ

သိစေလိုပေ။

တတ်နိုင်သမျှ လျှို့ဝှက်လားသည်။

သို့သော်...

ကျင်းလန်က ထိုအကြောင်းများကိုသာ ထပ်ခါတလဲလဲ

ပြောနေသည်။

သူက သူမအား တားဆီးပိတ်ပင်လိုခြင်း မရှိတော့ချေ။

သူမသည် ငယ်ရွယ်နုနယ်သည့် မိန်းမသားတစ်ဦး မဟုတ်

လား။

သူမ၏ရင်ထဲတွင်ရှိသော ခံစားချက်များကို ထုတ်ဖော်ပြော

ရှင်ရှာပေလိမ့်မည်။

သူကလည်း ဇနီးသည်အား စာနာနားလည်သောအားဖြင့်
သူမ၏စိစားချက်များကို နားထောင်ပေးသင့်သည်။

သို့သော်...

သူမ ပြောဆိုနေသည့်စကားများကိုသာ တစ်ယောက်
ယောက် ကြားသိသွားပါက ကျုံးဝစ် မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်
သဘောပေါက်သွားနိုင်သည်။

ထိုအခါ သူတို့ဇနီးမောင်နှံအပေါ်သို့ အန္တရာယ်များ က
ရောက်လာနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူက သူမကိုကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“လှေဝမ်းထဲမှာ အသက်ရှူရတာ သိပ်မကောင်းဘူး။ ကုန်

ပတ်ပေါ် တက်ကြရအောင်”

သူမ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းသားပဲ”

ထို့နောက်...

သူက ဇနီးသည်အား ခရီးသည်များ အများအပြားရှိ
သည့် လှေကြီးဝမ်းထဲမှ အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့လေတော့သည်

* * *

ညနေဆည်းဆာ...။

နေဝန်းနီသည် အံ့နောက်ဘက်သို့ အတော်ပင် တိမ်းစောင်း
ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ရွှေအိုရောင်နေရောင်ခြည်များကိုမူ လွှတ်ပေးနေဆဲဖြစ်

နေရောင်အောက်တွင် မြစ်ပြင်ကျယ်မှာ တလက်လက်
တက်ပနေသည်။

ကျုံးဝစ်မှာ ကျင်းလန်၏လက်ကိုကိုင်ကာ လှေကားအတိုင်း
ပတ်ပေါ်တက်လာသည်။

သူတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ အေးမြသည့်လေ၏ ပွေ့ဖက်မှုကို
လိုက်ရသည်။

ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လေကတသုန်သုန် တိုက်ခတ်နေသည်။
သို့သော်...

ပြင်းထန်ခြင်းမရှိသော လေပြည်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။

လေပြည်၏ ပက်ဖြန်းမှုကြောင့် သူ၏စိတ်များ လန်းဆန်း
သည်။

လှေကြီးက ရှည်လျားသည့် မြစ်ကြောင်းအတွင်း ခုတ်
တင်းနေသည်။

မြစ်ပြင်ပေါ်တွင် ဇင်ယော်များ ပျံ့လျှောက်ရှိသည်။

၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဝေး ခိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီမှ နေမင်းကြီးက လိမ္မော်ရောင်
တောက်ပနေသည်။

နေရောင်ကြောင့် မြစ်ကမ်းနှစ်ဘက်ရှိ ကိုင်းတောများ
ဝိဇ္ဇာ စိမ်းစိုတောက်ပနေသည်။

သဘာဝဝန်းချိုကားမှာ ရှုမောဗွယ်ကောင်းအောင်ပင် သ
ယာလှပနေသည်။

ကျင်းလန်မှာ သာယာသည့် ရှုခင်းများကို ငေးကြည့်
သည်။

လေအဝေ့တွင် သူမ၏ဆံကေသာများ တလွင့်လွင့်ဖြစ်
သည်။

သူမ၏မျက်နှာလေးမှာ လန်းဆန်းကြည်လင်နေသည်။
သာယာလှပသည့် သဘာဝဝန်းကျင်ကြောင့် စောစော

စိုးရိမ်ပူပန်မှုများနှင့် စိတ်ညစ်ညူးမှုများ ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။

သို့သော်...
ကျုံးဝမ်မှာမူ ကျင်းလန်ကဲ့သို့ စိတ်လက်ကြည်လာမှု
မရှိ။

အကြောင်းကား မိမိတို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် လှေ
မှာ မကြာမီ မြစ်ဆုံချောင်းဆုံသို့ ရောက်ရှိလာတော့မည်

ကြောင်းသိရသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၆၇

မြစ်ဆုံချောင်းဆုံမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း လွှမ်းမိုးရာ
သေဝင်မြစ်ကြောင်း သူသိထားသည်။

အကယ်၍ ဤလှေကြီးပေါ်တွင် သူပါလာကြောင်းကို မြစ်
ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက သိသွားမည်ဆိုလျှင်။

* * *

မြစ်ဆုံချောင်းဆုံသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။
လှေကြီးပေါ်တွင် ပါလာကြသူများမှာ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြင့်

ကြောက်လန့်တုန်လှုပ် နေကြသည်။
အလားတူပင် ကျင်းဝမ်နှင့် ကျင်းလန်မှာလည်း ရင်တထိတ်

ထိတ်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည်။
မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ မည်သည့်အရပ်မှ

ပေါ်လာမည်နည်းဟု ပေးပူနေမိသည်။
သူ့အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို မကြောက်ရွံ့

ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ရဲ၏။
သို့သော်...

သူမအပါအဝင် အပြစ်မဲ့သည့် ခရီးသည်များ ကြားမှထိခိုက်
မကြောက်မည်ကို သူ့စိုးရိမ်မိသည်။

၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိမိတစ်ယောက်တည်း မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးအဖွဲ့နှင့် ဆိုင်ရမည်ဆိုပါက အစွမ်းကုန်ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မည် ဖြစ်သည်။

မိမိအသက် သေချင်သောသွားပါစေ။

တိုက်ခိုက်လှုပ်ရှားနိုင်သမျှ အချိန်အတွင်း၌ လူဆိုးလူမိုက်များကို တတ်နိုင်သမျှ ငရဲသို့ပို့ပစ်မည် ဖြစ်သည်။

ပြည်သူလူထု၏ အန္တရာယ်ရန်စွယ်ကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရန်နှင့်ပင် အသေခံရသည်။

သို့သော်...

မဆိုင်သူတွေ ကြားမှ သေကြေပျက်စီးကုန်မည်ကိုသာ ရိုမိမိသည်။

ထို့ကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း လာရောက်လုယက်တိုက်ခိုက်မည်ကို စိုးရိမ်နေမိသည်။

သို့သော် သူစိုးရိမ်ပူပန်ထားသမျှ အလကားဖြစ်သွား၏။

အကြောင်းကား မြစ်ဆုံချောင်းဆုံကို ကျော်လွန်လာသည့်အထိ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးအဖွဲ့ ထွက်မလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် လှေကြီးမှာ မြစ်ချောင်းဆုံကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သည်။

ထိုအခါမှသာ ခရီးသည်များ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

အန္တရာယ်ဒေသမှ ကျော်လွန်လာပြီမို့ ရယ်မောပျော်ရွှင်စကားပြောဆိုနေကြသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၆၉

နေမြင့်ချိန်တွင် ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းသို့ လှေကိုဆိုက်ကပ်နိုင်သည်။

လှေဆိုက်ကပ်လိုက်သည်နှင့် ဆိပ်ကမ်းတစ်ခုလုံး ရှုပ်ယှက်သွားသည်။

ကုန်တင်ကုန်ချနှင့် ခရီးသည်တင် ခရီးသည်ချဖြင့် လှေတစ်စင်းဆုံး ယောက်ယက်ခတ်သွားသည်။

ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသူ ခရီးသည်မှာ နှစ်ဆယ်နှစ်ရှိသည်။

ယင်းတို့အနက် ငါးဦးမှာ ဝန်စည်စလယ်များ အများအပြားလာကြသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ ကုန်သည်များဖြစ်ဟန်တူသည်။ ကျန်ဆယ့်ငါးဦးကတော့ ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းသောသူများဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ထဲတွင် မည်သည့်ကုန်ပစ္စည်းများမျှ မပါရှိကြချေ။ အထုပ်တစ်ထုပ်စီကိုသာ ကျောတွင်လွယ်ပိုးထားကြ၏။

ကျုံးဝမ်က ထိုအထုပ်များကိုကြည့်ကာ ရင်လေးသွား၏။ အကြောင်းကား ထိုအထုပ်များထဲတွင် လက်နက်များထည့်လာ၍ကြောင်း တွေးမိလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသူ ခရီးသည်များထဲတွင် အမျိုးအစားတစ်ဦးလည်း ပါဝင်သည်။

၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သာမန်အားဖြင့် ဆိပ်ကမ်းမှတက်လာသည့် ခရီးသည်များ
ထဲတွင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပါဝင်လာသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်
ချေ။

သို့သော်...

ထိုအမျိုးသမီး၏ ထူးခြားချက်ကြောင့် ကျုံးဝမ်းက သတိ
ထားလိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးမှာ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ဝန်းကျင်ခန့် ရှိလေ
သည်။

နာတံပေါ်လွင်ပြီး နှုတ်ခမ်းလွှာများမှာ နီစွေးနေလေသည်။
သူမ၏မျက်နှာတွင် အလှပဆုံးမှာ မျက်လုံးများဖြစ်သည်။
ရွန်းလက်တောက်ပနေသော မျက်လုံးအစုံတွင် ကော့ညွတ်
သော မျက်တောင်များရံထားသည်။

အမျိုးသမီးသည် ချည်ထည်ကြမ်းကိုသာ ဝတ်ဆင်ထား
သည်။

ထို့ကြောင့် သူမက သာမန်ကျေးတောသူတစ်ဦးဟု ထင်
မှတ်ရသည်။

သို့သော် မျက်နှာတွင် မျက်နှာချေ မသိမသာ လိမ်းခြယ်
ထားလေ သည်။ သွားပုံလာပုံမှာ ရှက်ရွံ့ဟန် လုံးဝမရှိချေ။

သူမကိုကြည့်ရသည်မှ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု အပြည့်အ
ရှိသည့်ဟန် အထင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၇၁

သူမ၏လက်ထဲတွင် အနီရောင်ခြင်းတောင်းတစ်လုံးကို ကိုင်
ထားသည်။

ခေါင်းရှိဆံပင်များကို အနက်ရောင်ပဝါဖြင့် အုပ်စည်းထား
သည်။

ပဝါဖြင့် နဖူးပြင်အုပ်သည်အထိ စည်းထားခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ဟန်ပန်မှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေခြင်းဖြစ်
သည်။

ထိုအမျိုးသမီးက လှေထောင့်တစ်နေရာသို့ လျှောက်သွား
ထိုင်ချလိုက်သည်။

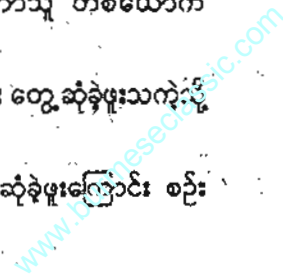
ထို့နောက်...
လှေကုန်းပတ်ကို ကျောမှီကာ ငိုက်မြည်းနေသည်။

ကျုံးဝမ်းက ထိုအမျိုးသမီးအား သေချာစွာ အကဲခတ်ကြည့်
သိသည်။

ထိုမိန်းမပျိုသည် သာမန်ကျေးတောသူ တစ်ယောက်
မဟုတ်ဟု သူသိလိုက်သည်။

ထို့အပြင် ထိုမိန်းမပျိုကို ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသကဲ့သို့
စားနေရသည်။

သို့သော် မည်သည့်နေရာတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးကြောင်း စဉ်း
စား၍မရချေ။

၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူသည် ထိုမိန်းမပျိုအားကြည့်ကာ အတော်ပင် ရင်းနှီးသူတစ်ယောက်ပဲမာ ထင်မှတ်နေသည်။

သူမမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝ ဂရုမထားချေ။ ကုန်းပတ်ကိုဖို့၍သာ ငိုက်မြည်းနေသည်။

* * *

ကုန်တင်ကုန်ချ များလွန်းသောကြောင့် လှေမှာ ကုန်သည် ဆိပ်ကမ်းမှ တော်တော်နှင့် မထွက်ခွာနိုင်ပေ။

အချိန် အတော်ကြာအောင်ပင် ဆိုက်ကပ်ထားရလေသည်။ မွန်းတည့်ချိန်ရောက်မှပင် ထိုဆိပ်ကမ်းမှခွာကာ ခရီးဆက်ထွက်ခွာခဲ့သည်။

သူသည် ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသည့် ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းသည့် လူတစ်ယောက်ကို သတိထားကာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေသည်။

သူက ကျင်းလန်အား တီးတိုးမှာကြားထားလိုက်သည်။

“တကယ်လို့ တိုက်ခိုက်မှု တစ်ခုခု မမျှော်လင့်ဘဲဖြစ်ပေါ်လာရင် အစ်ကို့ကို မင်းရဲ့ယောက်ျားလို့ မပြောနဲ့၊ ဘာမှမပတ်သက်သလိုနေ ကြားလား”

သူမ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၇၃

သူမအနေဖြင့် ကျုံးဝစ်က မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ပြောလာသည်ကို နားမလည်ပေ။

သို့သော် သူမ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

သူက ထပ်မံ သတိပေးလိုက်သည်။
“တကယ်လို့ ဓားပြတိုက်ပြီး ပါသမျှပစ္စည်းကို လုချင်လုချင်ပေါ့၊ တိတ်တိတ်ကလေးသာနေလိုက်၊ အစ်ကို့ပြောတာကို မှီနဲ့နော်”

သူမ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
“ဟုတ်ကဲ့”

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ထူးဆန်းသောစကားများ မှာကြားနေကြည့်အတွက် သူမက လှေကြီးပေါ်သို့ မျက်လုံးဝေ့ယမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မည်သည့် ထူးခြားချက်မျှ မတွေ့ရချေ။

လှေကြီးတစ်စီးလုံးတွင် ခရီးသည်များနှင့် ဝန်စည်စလည်နေသော တွေ့မြင်ရလေသည်။

သို့သော် ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခုနှင့် ကြုံရတော့မည်ဟု ရိပ်မိသလိုလို ရှိလာသည်။

ထို့ကြောင့် သူမမှာ ရင်တမမဖြင့် ဆုမွန်ကောင်းများ ကောင်းနေမိလေတော့သည်။

* * *

၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခရီးသည်များ၏ စကားပြောဆိုနေသံများကြောင့် လှေကြီး တစ်စီးလုံး ဆူညံလျှက်ရှိသည်။

မနေ့က ကျုံးဝမ်းအကြောင်း ချီးမွမ်းပြောဆိုခဲ့သော လူကြီးက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်ပြန်သည်။

“မနေ့က မြစ်ဆုံချောင်းဆုံကို ဖြတ်ကာနီးတုန်းက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းရဲ့ ရန်ကို တွေးကြောက်ခဲ့ကြပေမယ့် တကယ်တမ်းကျတော့ ဘာအန္တရာယ်မှ မပေါ်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား”

သူ၏ဘေးနားရှိ လူတစ်ယောက်က ထောက်ခံလိုက်သည်။
“အင်...ဟုတ်ပါတယ်”

လူဝကြီး ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ဟောဟိုမှာမြင်နေရတာက ကွမ်းစည်သောင်ပြင်ကြီးအဲသည်နေရာဟာလည်း အရင်တုန်းက ဓားပြတိုက်တတ်တဲ့ နေရာတစ်ခုပဲ အဲသည်သောင်ပြင်ကြီးကို ကျော်လွန်သွားရင် မြစ်ကြောင်းဟာ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်ဖြစ်သွားမယ်၊ ပြီးတော့ မြစ်ကြောင်းသုံးခုဆုံတဲ့ မြစ်ဆုံကိုရောက်မယ်၊ မြစ်ဆုံမှာ ကိုင်းတောတွေ တောတွေက ထူထပ်တယ်၊ ဒါကြောင့် အဲသည်နေရာမှာလည်း ဓားတွေ သိပ်သောင်းကျန်းတယ်”

အညိုရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက သည်မြစ်ကြောင်းလမ်းကို တော်တော်ကျွမ်းကျင်

...ယ်၊ မင်းပြောတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းလွှမ်းမိုးနေရာက မြစ်ဆုံအထိ ကျယ်ပြန့်တယ်၊ အဲသည်နေရာကို ကျော်လွန်မှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းရဲ့ ရန်က ကင်းလွတ်ပြီလို့ ပြောနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် မြစ်ဆုံချောင်းဆုံကို ဘေးကင်းကင်းနဲ့ ကျော်ဖြတ်နေနဲ့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းရဲ့ အန္တရာယ်က လွတ်မြောက်ပြီလို့ ပြောလို့မရနိုင်ဘူး”

လူဝကြီး အားရပါးရ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟာ”

ထို့နောက် သူက အဘိုးအိုကိုကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“အဘိုးပြောသလိုဆိုရင် ကျုပ်တို့တတွေ သည်ညလည်း

...အေးဆေးဆေး မအိပ်ရဘဲ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေပြန်နေပြီ”

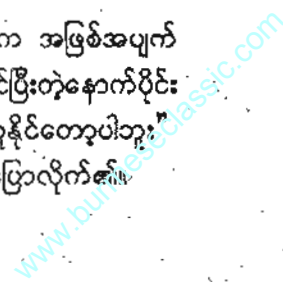
အဘိုးအိုက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သတိဆိုတာ ပိုတယ်မရှိဘူး၊ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းရဲ့ ကျန်းပုံက အားလုံးအသိပဲ”

လူဝကြီးက မုံ့ပြီးပြုံးလိုက်သည်။

“အဘိုးကြီးပြောတာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ချိန်က အဖြစ်အပျက်တွေ ဖြစ်စားကြီးကျုံးဝမ်းက စိန်ဂွက်ကို သုတ်သင်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း

...မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းဟာ နလန်မထူနိုင်တော့ပါဘူး”
အဘိုးအိုက စိတ်မလျော့သေးဘဲ လာပြောလိုက်၏။

၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကိုမှ မနှိမ်နင်းနိုင်သေးဘဲ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ပြိုကွဲသွားပြီ၊ နလန်မထူနိုင်ဘူးလို့ လေ့ လို့ရမလား”

လူဝကြီး နှာခေါင်းရှုံ့ လိုက်သည်။

“မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကို မမိသေးပေမယ့် ဂိုဏ်းသားအများစုနဲ့ ဂိုဏ်းခွဲစခန်းတွေပြိုကွဲကုန်ပြီပဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ”

ထိုအခိုက်...

လေသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်သော လူတစ်ယောက်၏အံ့အားထွက်ပေါ်လာသည်။

“မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ပြိုခွဲမယ်ဆိုတဲ့ ကျုံးဝစ် ရာဇကပြုတ်ပြီး ထွက်သွားရတာကော ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုပြောမလဲ”

ကျင်းလန်က အသံလာရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ရှိ လူတစ်ယောက်က တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုလူမှာ ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသော ရုပ်ကြမ်း

ကြမ်း ခရီးသည်များထံမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

မျက်နှာပိုင်းဝိုင်း၊ မျက်လုံးပြူးပြူးနှင့် မျက်ခုံးကောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သို့သော်...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၇၇

မျက်နှာမှာ နေလောင်ထားသဖြင့် မည်းနက်နေသည်။

ထို့ကြောင့် မြစ်ရိုးတလျှောက် အမြဲတမ်းသွားလာ လှုပ်ရှား

နေရင်း သိသာသည်။

လက်မောင်း၊ လက်ဖျံများ တုတ်ခိုင်သန်မာ၍ အမွှေးအမျှင်

သည်။

အသွင်အပြင်ကမူ အေးဆေးဟန်မရှိချေ။

ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လှသည်။

ထိုလူကြမ်းကြီးက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ပြောမယ်၊ ကျုံးဝစ်လို ခြုံ့စားလေးမပြောနဲ့၊ နန်း

ထိတ်ထိတ်ကျဲ့ သိုင်းသမားတွေလာပြီး တိုက်ခိုက်ရင်တောင်

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို ပြိုကွဲသွားအောင် မချေမှုန်းနိုင်ဘူးဗျ။

သား”

လူဝကြီး မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သွားသည်။

“ဒါကတော့ ခင်ဗျား လေလုံးထွားနေတာ”

လူကြမ်းကြီးက လှောင်ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

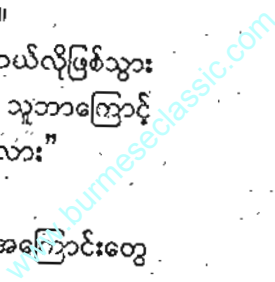
“အခု ခင်ဗျား အထင်ကြီးနေတဲ့ ကျုံးဝစ် ဘယ်လိုဖြစ်သွား

တာလဲ၊ ခုထူးပြုတ်ပြီး ထွက်ပြေးရပြီ မဟုတ်လား၊ သူ့ဘာကြောင့်

ပြုတ်သွားရတယ် ဆိုတာကော ခင်ဗျားသိရဲ့လား”

လူဝကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သာမန်လူတစ်ယောက်ပဲ၊ သည်အကြောင်းတွေ

၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကိုဘယ်သို့ပါမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုံးဝစ်ဟာ သိုင်းပညာစွမ်းရည် မြင့်မားပြီး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးကိုကင်းဝင်တွေကို အပြတ်နှိမ်နင်းတာတော့ ကျုပ်သိတယ်”

လူဝကြီးကို မျက်မှောင်ကုပ်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

လူဝကြီးက အားရပါးရ ပြောလိုက်သည်။

“ကျုံးဝစ်ဟာ မိကျောင်းစိန်ဝှက်ကို တိုက်ခိုက်တာ ကျုပ်မမြင်ပါ။ သိုင်းကွက်လေးငါးကွက် တိုက်ခိုက်ပြီးတာနဲ့ စိန်ဝှက်ဟာ ဇာတ်သိမ်းသွားတာပဲ၊ ကျုံးဝစ်ဟာ တကယ့်ကို အစွမ်းထက်တာပဲ။ သူက စိန်ဝှက်ကို ကြက်ကလေးတစ်ကောင်ကို မိမိရအုပ်ပြီးပစ်လိုက်တိုက်ခိုက်လိုက်တာပဲ”

လူဝကြီးက ခပ်ကြွားကြွား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူဝကြီးစကားကြောင့် ကျုံးဝစ်က ကြိတ်၍ပြုံးလိုက်မိသည်။

အမှန်တွင် သူနှင့်စိန်ဝှက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်နေရာမှာ ချော့ကျသည့် မြစ်လက်တက်လေးတစ်ခုထဲမှ ချောင်ကျသည့် ကျွန်းလေးပေါ်တွင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မည်သူမျှ မြင်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့အပြင်...

သူနှင့်စိန်ဝှက်တို့မှာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြသည့် သေ

သည်းမဟုတ်ချေ။

ရှမ်းထင်း၏အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ရန် သူက ဓားဖြင့် သူမ်းပစ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သို့သော် လူဝကြီးက ကျုံးဝစ်နှင့်စိန်ဝှက်တို့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသည်ကို သူမြင်ခဲ့ရသကဲ့သို့ ကြွားဝါနေသည်။

ထို့ကြောင့် သူက ကြိတ်ပြုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ။

လူဝကြီးက မိမိကို အထင်ကြီးလေးစားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ခြားလုံး ထုတ်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်ကို သူနားလည်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက် လူကြမ်းကြီး၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

“ခင်ဗျားပြောသလို မဟုတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ၊ မိကျောင်းစိန်ဝှက်တို့ဟာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုံးဝစ် ဘယ်လောက် အစွမ်းထက် သိုင်းကွက်လေးငါးကွက်နဲ့တော့ စိန်ဝှက်ကို အနိုင်မရဘူး”

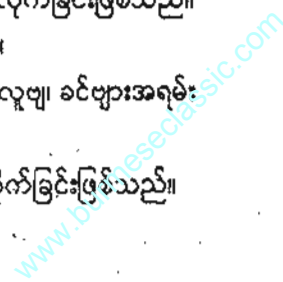
သူက မယုံနိုင်သည့်လေသံဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လူဝကြီးက ရင်ကော့ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ် မျက်စိနဲ့ အသေအချာ မြင်ခဲ့တဲ့လူဗျာ၊ ခင်ဗျားအရမ်း

အနေပါနဲ့”

သူက မယုံနိုင်သည့်အသံဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၈၁

လူဝကြီးနှင့် လူကြမ်းကြီးတို့သည် ကျုံးဝမ်း၏သိုင်းပညာရှည်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ငြင်းခုံနေကြသည်။

ခရီးသည်များမှာ သူတို့နှစ်ယောက်အား တစ်လှည့်စီကြည့်နေကြသည်။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်းတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးက မသိသလိုပင် နေလိုကြသည်။

သူတို့က မြစ်ပြင်ကျယ်ကို ငေးမောရင်းလိုက်ပါလာကြသည်။

လှေကြီးမှာ တရွေ့ရွေ့ သွားနေသည်။

မကြာမီ လူဝကြီးပြောသည့်အတိုင်း မြစ်ကြောင်းမှာ ကောက်လာသည်။

ကိုင်းတော၊ ကျုံတောများလည်း ထူထပ်လာသည်။

လှေကြီးမှာ ကွေ့ကောက်သည့် မြစ်ကြောင်းအတိုင်း မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် မြစ်ဆုံနေရာသို့ ရောက်ရှိတော့သည်။

* * *

အန္တရာယ်

လှေကြီးမှာ တရွေ့ရွေ့မောင်းနှင်နေသည်။

သောင်ပြင်ကိုလည်း ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အညိုရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဘိုးအို၏ပြောပုံ

ဆိုအရဆိုလျှင် သောင်ပြင်ကြီးကို ကျော်လာ၏။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ပြီ ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခရီးသည်များမှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေလေသည်။

မကြာမီ လှေကြီးမှာ မြစ်သုံးခုဆုံသည့်နေရာကို ရောက်သည့်အခိုက်တွင် လူဝကြီးက ကျယ်လောင်သည့်အသံဖြင့် အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟော..မြစ်ဆုံကိုတောင် ရောက်လာပြီ၊ ဘယ်မှာလဲ =
များတို့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း”

လူဝကြီးမှာ စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ပါချေ။

တစ်ဝက်တစ်ပျက်တွင်ရပ်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်
သွားသည်။

အကြောင်းကား မြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ကိုင်းတောထဲမှ
များ တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း ထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

လှေများမှာ အတော်ပင် များပြားလှသည်

လှေများလှော်ခတ်လာပုံမှာ မြန်ဆန်လွန်းသည်။

ထို့ကြောင့် မကြာမီပင် လှေကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာ
သည်။

လှေများသည် မြစ်ရေပြင်တွင် တစ်စင်းနှင့်တစ်စင်း တစ်
လိုက်ကြသည်။

ထိုအခါ ရှည်လျားသော လှေတန်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွား
သည်။

အမှန်တွင် သူတို့က လှေကြီး၏ရေလမ်းကြောင်းကို ဝိ
ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လှေများပေါ်တွင် လူများလိုက်ပါလာကြသည်။

တစ်စီးလျှင် လူငါးဦးစီ ပါဝင်သည်။

ထို့ကြောင့် လူအားလုံးပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိမည်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၈၃

မြန်မာနန်းရသည်။

ထိုလူများအားလုံး အနက်ရောင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများ ဝတ်

ဆင်ထားသည်။

လက်ထဲတွင်လည်း လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြ

သည်။

လက်နက်များမှာ နေရောင်အောက်တွင် တပြောင်ပြောင်

အလက်လက် တောက်ပနေကြသည်။

လှေတစ်စင်းပေါ်မှ လူတစ်ယောက်က လှေကြီးဘက်သို့

ညွှန်ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

“ဟော..လှေကြီးကို ရပ်လိုက်”

လှေကြီးပေါ်ရှိ ခရီးသည်အားလုံးမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်

သွားကြသည်။

မျက်နှာငယ်လေးများဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်

ဘက်ကြည့်လိုက်သည်။

အချို့မှာ ကြောက်လွန်းသောကြောင့် ဆောက်တည်ရာမရ

ပြီးလွှားသွားကြသည်။

စောစောတ အာပေါင်အာရင်းသန်သန်ဖြင့် ပြောဆိုသော

လှေကြီးမှာ ပို၍ ကြောက်ရွံ့သွားသည်။

ဘာလုပ်၍ဘာကိုင်ရမှန်း မသိအောင် ပျာယာခတ်နေ

သည်။

၈၄ ❖ တာဝန်သိလိမ့်ဟအောင်

လူကြီးနှင့် ငြင်းခုံခဲ့သည့် လူကြမ်းကြီးက အားရပါးရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ထို့နောက်...

လူကြီးအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ၊ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအဖွဲ့ကို ကျုံးဝမ်းရဲသိုင်းပညာနဲ့ ဖြိုခွဲခဲ့လို့ နလန်မတူတော့ဘူးဆို၊ ဟိုမှာကြည့်ပါဦး၊ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးအဖွဲ့သားတွေ မြစ်မြင်မှာပြည့်နေပြီ”

လူသန်ကြီးက လှေများဘက်သို့လှည့်ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

“ညီနောင်တို့...လှေကြီးပေါ်တက်လာခဲ့ကြ ဘာမှအန္တရာယ်မရှိဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို လက်မြှောက်ပြကာ အချက်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက် ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာကြသော ရေကြမ်းကြမ်းရပ်သွင်ရှိသူအားလုံး ထိုင်နေရာမှ ခုန်ထလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်..

လွယ်ပိုးထားသော အထုပ်များကို ဖြည့်လိုက်သည်။

အထုပ်များထဲတွင် လက်နက်မျိုးစုံပါလာသည်။

ထိုလူများက လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်လိုက်ကြသည်။

သူတို့က ခရီးသည်များအား အော်ဟစ်ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

“အားလုံး မလှုပ်နဲ့”

“လှေကြီးကို ရပ်လိုက်စမ်း”

“သည်လှေကြီးကို မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက အုပ်စိုး

မိပြီ”

“ရွက်တွေ မြန်မြန်ချ”

“ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၊ အားလုံးသေကုန်မယ်”

ထို့နောက်...

လက်နက်များကိုဝင့်ကာ လှေကြီးပေါ်၌ လူခွဲနေရာယူလိုက်

သည်။

အချို့က လှေသူကြီးနှင့် လှေသားများကို ဖမ်းဆီးလိုက်

သည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက ပဲ့နင်းတွင် ဝင်

နေရာယူလိုက်သည်။

သူတို့က ရွက်များကိုလည်း ကန်ချလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် လှေမှာ ရပ်သွားသည်။

ကျင်းလန်သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သွားသည်။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ တဆက်ဆတ် တုန်ယင်နေ၏။

ကျုံးဝမ်းက အားပေးသည့်သဘောဖြင့် သူမ၏လက်ကို

၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

သူ၏ရင်ထဲတွင်လည်း အတော်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်
သို့သော်...

အမူအရာမပျက်အောင် ကြိုးစား၍ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်
လေသည်။

* * *

မကြာမီ...

လှေငယ်များ လှေကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။

ထို့နောက်...

လှေပေါ်မှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ လှေကြီး

ပေါ်သို့ ခုန်တက်လာကြသည်။

ထို့ကြောင့် လှေကြီးတစ်စင်းလုံး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း

သားများဖြင့် ပြည့်နှက်သွားသည်။

ဧရီးသည်များမှာ တုတ်တုတ်ဖျှပ်ပင် မလှုပ်ဝံ့ကြပေ။

ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စွာပင် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း

သားများအား ကြည့်နေကြသည်။

လှေပေါ်မှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းသားများကို ဦး

ဆောင်လာသူမှာ မျက်နှာတွင် ကျောက်ပေါက်မာများရှိသည့် လှေ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၈၇

ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် အရပ်မြင့်သကဲ့သို့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာလည်း ထွား
ရှင်းလှသည်။

အမူအရာမှာလည်း ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသည်။

သူ၏လက်ထဲတွင် ဓားတစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ထား၏။
သို့သော်...

ဓားမှာ သာမန်ဓား မဟုတ်ချေ။

ဗျက်ကျယ်ကာ ကြီးမားသည့် ဓားမကြီးဖြစ်သည်။

ထိုလူကြီးကို ကြည့်ရသည်မှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့်

ထူးကြီးတစ်ကောင်နှင့် တူလှပေသည်။

သူက ဓားမကြီးကို ဝင့်ကာဝင့်ကာဖြင့် ခေါက်တုန်ခေါက်
ခေါက်လျှောက်နေသည်။

ဧရီးသည်များအား အမူအရာဖြင့် ခြိမ်းခြောက်နေခြင်းဖြစ်
သည်။

လူထွားကြီးက ခေါက်တုန်ခေါက်ပြန် လျှောက်ရောမှ ရုတ်
တရက်ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ဟေ့...ကျုံးဝမ်း၊ မင်းဘာကြောင့် လိပ်လိုပုန်းနေရတာလဲ၊

အညံ့လှေကြီးပေါ်မှ မင်းပါမုန်း ကျုပ်တို့ အတိအကျ သတင်းရထား

၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၈၉

တယ်၊ သတ္တိရှိရှိနဲ့ ထွက်ပြီးရင်ဆိုင်စမ်းပါ။ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း မင်းနဲ့စာရင်း ရှင်းစရာရှိတယ်”

...င်းသိတယ်တဲ့။ သူက ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးစိန်ဝတ်ကို တိုက်ခိုက်တာ သူ့နဲ့သိတိုင် မျက်မြင်ပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုံးဝမ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ သူ့... နဲ့ပြခိုင်းပါ”

ထိုစကားကြောင့် ကျင်းလန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တုန်ခါသွားလေသည်။

ပြောလိုက်သူမှာ လူဝကြီးနှင့် ငြင်းခန်ခဲ့သည့် လူသန်ကြီး... သည်။

သူမ၏ရင်ထဲတွင်လည်း ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ကျုံးဝမ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွားသည်။

ထိုအခါ... လူဝကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပို၍တုန်ယင်သွားသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် လူဝကြီး၏နောက်ကျောသို့ ဓားဖြင့်

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်မှာ လုံးဝ အမှုအရာမပျက်ချေ။

သာမန်ခရီးသည်များကဲ့သို့ ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေလေသည်။

...တ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လေသံမာမာဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အမှန်တွင် သူက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းနှင့် မည်သို့မည်

“က...ကျုံးဝမ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ လိုက်ပြစမ်း” လူကြမ်းကြီးစကားကြောင့် လူဝကြီးမှာ ဝက်သတ်သလို

ပုံရင်ဆိုင်ရမည်ကို တွေးတော စဉ်းစားနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူ့အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းသားများနှင့် မ

...တ်လန့်တကြား အော်လိုက်မိ၏။ “အမယ်လေး၊ စောစောက ကျုပ်ကြားဝါပြီး ပြောခဲ့မိတာ

ဆိုင်နိုင်သော်လည်း အပြစ်မဲ့သော ခရီးသည်များနှင့် နုနယ်သော

ဇနီးသည်ကို ငဲ့ညှာနေရသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ချမ်းသာပေးပါ။ ကျုပ် ကျုံးဝမ်ကို မမြင်ဖူးပါဘူးဗျ” သို့သော်...

လူထွားကြီးမှာ သူ့အား အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ထုတ်လေသည်။

သူ့မှာ ငြိမ်သက်ဆဲပင် ရှိနေသေးသည်။

ထိုအခိုက်...

လူတစ်ယောက်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

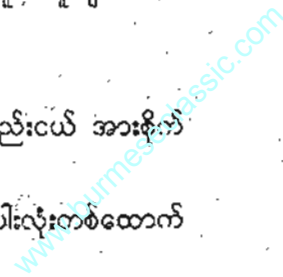
လူကြမ်းကြီးက လုံးဝမယုံကြည်ချေ။ ထောက်ထားသော ဓားဦးချွန်ကို အနည်းငယ် အားစိုက်

“ကျန်းစန်းဖုံးရေ...ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သတိတစ်ခု

...ခွလိုက်သည်။ ဓားများမှာ လူဝကြီး၏ အသားထဲသို့ စပါးလုံးကစ်ထောက်

မယ်၊ ဟောဟိုလူဝကြီးက ပြောတယ်။ ကျုံးဝမ်ကို သူက ကောင်

...ခွလိုက်သည်။ ဓားများမှာ လူဝကြီး၏ အသားထဲသို့ စပါးလုံးကစ်ထောက်

၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျော်ကျော် နစ်မြတ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် လူဝကြီး၏ကျောပြင်တလျှောက် သွေး
စီးကျလာသည်။

လူဝကြီးမှာ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

နာကျင်လွန်းသေကြောင့် အသံများပင် တုန်ယင်နေ
လူကြမ်းကြီးက ခပ်ဆတ်ဆတ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ကျုံးဝမ် ဘယ်သူလဲ၊ ပြစ်ခမ်း”

လူဝကြီးက ငိုယိုကာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် လုံးဝမသိတာပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် တကယ်

ပြောနေတာပါဗျ”

လူကြမ်းကြီးက ခြိမ်းခြောက်လိုက်ပြန်သည်။

“ကောင်းကောင်းမေးလို့မရရင် သေဖို့ပြင်”

ထိုစကားကြောင့် လူဝကြီးမှာ သတိမေ့မြောမတတ်
သွားသည်။

အမှန်တွင် စောစောက သူ့ကြားပါပြောဆိုခဲ့ခြင်းသာ
သည်။

သူသည် ကျုံးဝမ်အား လုံးဝမြင်တွေ့ဖူးခြင်း မရှိချေ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၉၁

လူဝကြီးမှာ မိမိ၏ကြားဝါခဲမှုကို နောင်တရနေမိသည်။

မဆင်မခြင် ကြားဝါခဲခြင်းကြောင့် ဒုက္ခနှင့်ရင်ဆိုင်နေရပြီ
ဟု ခံစားလာသည်။

သူ့အနေနှင့် သေရမည်ကို အလွန်ကြောက်လှသည်။

ထို့အပြင်...

အသားလည်း အနာမခံလိုပေ။

ထို့ကြောင့် တွေ့ရာလူကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

“ကျုံးဝမ်ဆိုတာ သူ့ပါပဲ”

လက်ညှိုးထိုးခံရသူမှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိ နှုတ်ခမ်း

နှင့်လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထိုလူမှာ ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသော ကုန်သည်

တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုကုန်သည်မှာ လူဝကြီး၏ ညွှန်ပြခြင်းခံရခြင်းကြောင့် အ

ထွက်ခွာသွားသော အထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

သူက လက်ကာ၍ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ပြောလိုက်

သည်။

“ကျွန်...ကျွန်တော် ကျုံးဝမ်မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကုန်သည်

တစ်ယောက်က တက်လာတဲ့ကုန်သည်တစ်ယောက်ပါ”

လူကြမ်းကြီးက ထိုလူကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်...

၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရိုးသည်များကြားမှ လူတစ်ယောက်၏ အော်ပြောလိုသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“သည်လူကြီး အရမ်းလိုက်ပြနေတာ မယုံပါနဲ့၊ ကျုံးဝမ်းသူလုံးဝမသိပါဘူး။ ကျုံးဝမ်းဆိုတာ ဟိုရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ဝတ်စုံပြာလူပါ။”

ထိုစကားကြောင့် ကျုံးဝမ်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ ပေါ်ပေါက်သွားသည်။

ဝတ်စုံပြာဝတ်ဆင်ထားသူ ကျုံးဝမ်းမှာ မည်သို့မျှ မပုန်းမရှောင်သာတော့ချေ။

ရန်သူဖြစ်သူ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများက ကျုံးဝမ်းအား တွေ့ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ သူ့အား ရန်ငြိုးထားလက်စားချေလိုကြသူများဖြစ်သည်။

ယခုမူ သူတို့သည် သူ့အား တွေ့မြင်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုပါလျှင် သူ၏ကံကြမ္မာမှာ မည်သို့ဖန်လားနည်း။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ပါမည်လား။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၉၃

သူက မိမိကို ဖော်ထုတ်လိုက်သူကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလူမှာ အညိုရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုဖြစ်

မနေ့က လူဝကြီးနှင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအကြောင်း ဆိုခြင်းခုန်လာသော အဘိုးအိုပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအဘိုးအိုအား သူက စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ယခု သူကောင်းစွာ နားလည်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ သူလျှို့ဝှက်စွာ ဖြစ်နေချေသည် တကား။

သူ့အား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းသားများအားလုံး မြင်ရသည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ဆက်လက်ပုန်းကွယ်ရန် မဖြစ်တော့ချေ။

ရန်သူ့လက်တွင်းသို့ ကျရောက်တော့မည့်အတူတူ ဖော်ထုတ်လုပ်သော သူလျှို့ဝှက်အား တစ်ချက်လောက် ဆုံးမရန် သူဆုံးမလိုက်သည်။

သူက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

အညိုရောင်ဝတ် အဘိုးအိုထံသို့ ချဉ်းကပ်သွား၏။

အဘိုးအိုက သူ့အား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူက လက်တစ်ဘက်ကို မြှောက်လိုက်သည်။

သူ၏လက်ဝါးမှာ အဘိုးအို၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်။

“ဖြန်း”

သူ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာ အတော်ပြင်းထန်လှသည်။

ထို့ကြောင့် အဘိုးအိုမှာ ချာခနဲလည်ထွက်သွားလေသည်။ ထို့နောက်...

လှေကြီးကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံလျက်သား လဲကျသွားသည်။

ကျုံးဝမ်မှာ မိမိ၏လက်စလက်နက်ကို ကောင်းစွာသိသောကြောင့် ထိုအဘိုးကြီး သတ်လစ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း မကြည့်ဘဲ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

သူ၏မျက်လုံးထောင့်စွန်းမှ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို လှုပ်မြင်လိုက်ရသည်။

သူက လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်ယောက် သူ့တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၁) ❖ ၉၅

သူ့ထံသို့ လူတစ်ယောက် ပြေးဝင်လာသည်။

ထိုလူမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းသားများကို ဦးဆောင်သည့် လူထွားကြီးဖြစ်သည်။

လူထွားကြီးက ဓားမကြီးကို ဝင့်လိုက်သည်။

နေရောင်ကြောင့် ဓားမကြီးမှာ ဝင်းလက်တောက်ပြောင်သည်။

သူက ကျုံးဝမ်အား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ကျုံးဝမ်၊ မင်းက ကြမ်းချင်လို့လာ။ အခြေအနေလည်း ကြည့်ပါဦးလေ၊ အခုလို အခြေအနေမျိုးမှာ မင်းဘာလုပ်တတ်နိုင်မှာမို့လဲ”

သူက မည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောချေ။

ကျန်းစန်းဖုံးဆိုသော လူထွားကြီးကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးက စကားဆက်ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ယင်စန်းမြို့မှာ အေးအေး

ဆေးမနေဘဲ မဆိုင်တာကို ဝင်ရှုပ်တော့ အခုလိုဘေးတွေ

ပေါ့၊ မင်းဟာ ကျုပ်တို့မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကိုလာပြီး

မှာမရှာဘူးဆိုရင် မင်းဟာ ယင်စန်းမြို့သူမြို့သားဘဝ ကောင်း

ဘဝင်းနေနိုင်မှာပါ။ အခုတော့ ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းကို ပြဿနာလာရှာလို့

ကျွန်တို့ရပြီပေါ့”

၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျန်းစန်းဖုံး စကားကိုရပ်ကာ သူ့အား စိုက်ကြည့်လို သည်။

ပြီးမှ လှောင်ပြီးပြီးကာ မေးလိုက်သည်။

“မင်း အခုလို ရာထူးပြုတ်တာ ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ တာသိရဲ့လား”

သူက မည်သည့်စကားမျှ မဆိုချေ။

ကျန်းစန်းဖုံးက မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

သူ့အနေဖြင့် ကျုံးဝမ်က သူ့အား ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ မေးစေချင်သည်။

သို့သော်...

အတန်ကြာသည့်တိုင် ကျုံးဝမ်က မေးလာခြင်းမရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံးမှာ သူ့ဘာသာပဲ အဖြေပေးလို ရလေသည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ကြောင့် မင်း လုပ်ပြုတ်ခဲ့ရတာပဲ။ သည်တော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကို မင်း ကောင်းကောင်း လေးစား ကြောက်ရွံ့ရလိမ့်မယ်။ ဪ ကျုပ်ဘဲ သူလဲဆိုတာ ပြောရဦးမယ်။ ကျုပ်က မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ဂိုဏ်းခွဲမှူးကျန်းစန်းဖုံးပဲ မှတ်ထား”

ကျုံးဝမ် ပြီးလိုက်သည်။

ကျန်းစန်းဖုံး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၉၇

ကျန်းစန်းဖုံးက သူ့အား မျက်မှောင်ကုတ်ကာ မေးလိုက်

“မင်း ဘာကြောင့် ပြီးတာလဲ”

သူက တည်ကြည်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဪ...ခင်ဗျားတို့ရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကို ကျုပ်က လေးစား

ရွံ့ရမယ်ဆိုလို့ပါ”

ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်နှာမှာ တင်းမာသွားသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးက လေသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“မင်းက ဒါနောက်စရာ ထင်လို့လား”

သူက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မထင်ရဲ့ပါဘူးဗျာ”

ကျန်းစန်းဖုံးက မဲ့ပြီးပြီးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ ဘယ်လောက်လေးစား

ရွံ့စရာ ကောင်းသလဲဆိုတာ မင်းမကြာခင် သိရလိမ့်မယ်”

သူက ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

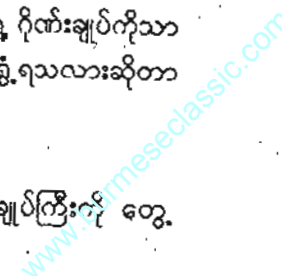
“ကဲ...ကဲ...ပြောနေကြတာဟာ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုသာ

တတ်ပြစ်မိပါ။ တကယ်ပဲ လေးစားကြောက်ရွံ့ရသလားဆိုတာ

ကြည့်ပါရစေ”

ကျန်းစန်းဖုံး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟာ...ဟာ...မင်းက ကျုပ်တို့ရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တွေ့

၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ချင်ရင်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အရင်ဆုံးတော့ ကြိုးတုတ်ခံရလိမ့်မယ်။
ဒါမှ မင်းကို ကျွတ်ခံရတာမျိုးပဲ။ ဒါမှ အသိအမှတ်
တော့ စိုက်ချုပ်ကြီးကို တွေ့ရမှာပါ။ တဟေ့ လီထင်း သူ့ကို
တုတ်လိုက်စမ်း”

ကျန်းစန်းဖုံးက လူတစ်ယောက်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။
ထိုလူမှာ လူကြီးအား ဓားဖြင့်ထောက်၍ ခြိမ်းခြောက်နေ
လူကြမ်းကြီးဖြစ်သည်။

လူကြမ်းကြီးလီထင်းက ဓားရှည်ကို ခါးတွင်ထိုးလိုက်
ကြိုးတစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ သူ့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာလေသည်။
ထို့နောက်...

သူ့အား ကြိုးဖြင့် တုတ်လိုက်သည်။
သူက လှုပ်ရှားခြင်း မပြုပေ။
အသာတကြည် ငြိမ်ခံနေလိုက်သည်။
သို့သော် သူ၏မျက်လုံးများကမူ လီထင်း၏လှုပ်ရှားမှု
မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

လီထင်း ကြိုးဖြင့် စတင်တုတ်နှောင်လိုက်သည်နှင့် သူ
လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၉၉

ကျုံးဝမ်က လီထင်းအား ရုတ်တရက် ဖမ်းချုပ်လိုက်လေ
ထို့ကြောင့် လီထင်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်တော့ချေ။
မရှောင်တိမ်း မခုခံနိုင်တော့ဘဲ ကျုံးဝမ်၏လက်ထဲသို့ ကား
ရောက်သွားသည်။

မထင်မှတ်သော အဖြစ်မျိုးမို့ လီထင်းမှာ အံ့ဩမင်သက်
လေသည်။
သို့သော် ချက်ချင်းပင် သတ်ဝင်လာပြီး ကျုံးဝမ်အား တိုက်
သတ်လိုက်သည်။

သူ၏ဓားမကြီးမှာ နေရောင်အောက်တွင် လက်ခနဲဖြစ်သွား
ကျန်းစန်းဖုံး၏ဓားချက်မှာ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းလှ၏။
သူက ကျုံးဝမ်အား အလစ်တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
သို့သော်...

ကျုံးဝမ်မှာ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်နေပြီဖြစ်သော အဆင့်
အမြင့်ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။
ယင်းကြောင့် ဓားရောင်လက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို မြင်
နိုင်သည်နှင့် ဖမ်းချုပ်မိထားသော လီထင်း၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ဓား
ရောင်လာရာ လမ်းခွကောင်းဘက်သို့ တားဆီးပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ကျန်းစန်းဖုံး၏ဓားမ ခုတ်ချက်က လီထင်း၏ခန္ဓာ
ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားသည်။

၁၀၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လီထင်း၏ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

“အား”

ကျန်းစန်းဖုံး၏စားမကြီး ခုတ်ချက်မှာ အားမာန်ပြင်းလွန်းလှသည်။

ယင်းကြောင့် လီထင်းမှာ တစ်ချက်တည်းသာ အော်လိုက်နိုင်သည်။

အော်သံလည်းတိတ် အသံလည်း ပျောက်သွားလေသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးမှာ ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားသည့် ကျုံးဝမ်က မိမိ၏စားချက်ဖြင့် မိမိ၏လူကို အသက်ပေးသွားစေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူက ကျုံးဝမ်အား စားမကြီးဖြင့် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ နှိပ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူ၏စားချက်များက ကျုံးဝမ်၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် အဆက်မပြတ် ကျရောက်လာသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးက စားကွက်ကို ရုတ်သိမ်း၍ နောက်သို့ လိုက်ရသည်။ ကျုံးဝမ်က ကျန်းစန်းဖုံးအား စိုက်ကြည့်ကာ လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မိကျောင်းစိန်ဝှက်

ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားလို ဂိုဏ်းခွဲမှူးတစ်ယောက်ဆိုရင် ပိုဆိုးသလို သည်တော့ ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်မတူးချင်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ချုပ်ကိုသာ ခေါ်ထုတ်လိုက်စမ်းပါ”

ပြောပြောဆိုဆို လီထင်းဆီက ယူလာသော စားရှည်ကို တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်၏အသွင်မှာ အေးဆေးတည်ငြိမ်လွန်းလှ၏။ ဖြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ ဝိုင်းရံထားခြင်း ခံရ

ပြီးနောက် လုံးဝ ဂရုမစိုက်သည့်ဟန် ရှိနေပေသည်။ ယင်းကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံး ဒေါသထွက်သွားသည်။

ထို့အပြင် သူ့စကားများက ကျန်းစန်းဖုံးကို အထင်သေးစကားများ ဖြစ်နေပြန်သည်။

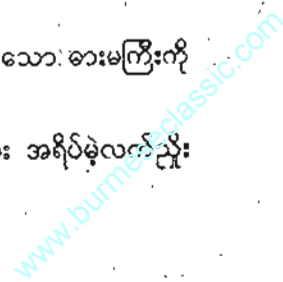
ကျန်းစန်းဖုံးမှာ ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲသွားသည်။ “ဟေ့..ကျုပ်က ဂိုဏ်းခွဲမှူး ဖြစ်ပေမယ့် သိုင်းပညာမှာ

အောင်းစိန်ဝှက်ထက် မညံ့ဘူး၊ ဟောသည်မှာကြည့်”

ကျန်းစန်းဖုံးက သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ စားမကြီးဖြင့် ထပ်မံနှိပ်လိုက်သည်။

သူက မိမိခေါင်းပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော စားမကြီးကို နှိပ်ထုမှ စားရှည်ဖြင့် ပက်ထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျန်းစန်းဖုံး၏ရင်ဘတ်အား အရိပ်မဲ့လက်ညှိုး တွက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်းကလည်း အရှိန်ပြင်းစွာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
သည်။ ဓားရိပ်များ ကျန်းစန်းဖုံးကိုယ်ပေါ်သို့ လွှမ်းခြုံသွား
သို့သော် ကျန်းစန်းဖုံးကလည်း သူတိုက်ခိုက်လာ
မှခံကာကွယ်နိုင်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ဓားကွ
ဆယ်ကျော်မျှ ယှဉ်ဖြိုင်တိုက်ခိုက်မိကြပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် တိုက်ပွဲမှာ အနိုင်အရှုံး အဖြေမပေါ်သေး
ယင်းအခိုက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏စကားသံ
ပေါ်လာလေသည်။

“ကျန်းစန်းဖုံး နောက်ဆုတ်လိုက်”

ထိုစကားသံကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံးမှာ တိုက်ခိုက်နေရာ
ခြည်းရပ်တန့်လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်းက အသံလာရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်
ထိုအခါ သူတို့ တိုက်ခိုက်နေရာသို့ မိန်းကလေးတစ်
လျှောက်လှမ်းလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

* * *

မြစ်ကြောင်းသခင်မ

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများသည် ခရီးသည်များ
လှေဝမ်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ခရီးသည်များမှာ လုယက်ခြင်း ခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ကျင်းလန်မှာ ပစ္စည်းများအား နှမြောတွန့်တိုခြင်း မရှိသော်
ခင်ပွန်းဖြစ်သူအတွက် စိုးရိမ်နေ၏။

ကျုံးဝမ်းတို့ တိုက်ခိုက်နေသည့် နေရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်
ည့်လုပ်မိသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများမှာ အကင်းပါးလှ၏။
ကျုံးဝမ်းနှင့် သူမတို့ ပတ်သက်မှု ရှိရမည်ဟု တွက်ဆမိကြ

ယင်းအခိုက်...

“ကျန်းစန်းဖုံး နောက်ဆုတ်လိုက်”

၁၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု ပြောသံနှင့်အတူ သူတို့ တိုက်ခိုက်နေရာသို့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် လှမ်းလာသည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အခြားသူ မဟုတ်ချေ။

ကုန်သည်ဆိပ်ကမ်းမှ တက်လာသည့် အနက်ရောင်ပင် ခေါင်းပေါင်းထားသော အမျိုးသမီးပင် ဖြစ်၏။

ထိုအမျိုးသမီးက ကျုံးဝမ်းယံ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက် လှမ်းလာ၏။

မကြာမီ အမျိုးသမီးမှာ ကျုံးဝမ်း အနားသို့ ရောက်ရှိလာ သည်။

သူမက ကျုံးဝမ်း အနီးတွင် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် သူ့အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားမိ၏။

ဤမျက်လုံးအကြည့်ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး သိရှိခဲ့ဖူးကြောင်း စားလိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မည်သည့်နေရာတွင် ရင်းနှီးခဲ့ဖူးကြောင်း စဉ်းစား၍ မရချေ။

အမျိုးသမီးက ကျုံးဝမ်းအား စိုက်ကြည့်နေရင်းမှ ပြော

“ရှင်ရှဲ့သိုင်းပညာစွမ်း ထက်မြက်ပါပေတယ်၊ သည်လို

ဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်မျိုး ရှားတယ်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၀၅

ကျုံးဝမ်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ကို အခုလို ချီးကျူးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

အမျိုးသမီးက ကျုံးဝမ်းအား အကဲခတ်ကာ မေးလိုက်၏။

“ဒါနဲ့ ရှင်က ယင်စန်းမြို့စားကျုံးဝမ်း ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

အမျိုးသမီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ကာ ပြော၏။

“မင်းမူထမ်းအလုပ်ဟာ သိပ်တော့ မကြီးပွားနိုင်ပါဘူး၊ ဒါ

ကျွန်မတို့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ ဖိတ်ခေါ်

သည်”

သူက ပြုံးလိုက်သည်။

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

အမျိုးသမီးက ဆက်ပြောလိုက်၏။

“ရှင်ကသာ ကျွန်မတို့နဲ့ ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရင် ရှင်ကို ဒုဂိုဏ်း

ဖြစ် ခန့်အပ်ပါမယ်၊ ပြီးတော့..”

အမျိုးသမီးက စကားကို ဆုံးအောင် မပြောချေ။

တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်၏။

ခဏကြာမှ အသံထွက်ပေါ်လာ၏။

“ရှင်အတွက် အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိ စိတ်တိုင်းကျ

မယ်၊ က..ရှင်..ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

၁၀၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝစ်က အမျိုးသမီးအား ကြည့်ကာ မေးလိုက်၏။

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ကျွန်တော် မသိရဘူးလား။”

အမျိုးသမီးက ပြုံးကာပြော၏။

“ကျွန်မဟာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပါပဲ”

ကျုံးဝစ် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။

“ဗျာ”

သူက အံ့ဩမှင်သက်စွာ အမျိုးသမီးအား စိုက်ကြည့်နေ၏။

သူက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်အား ယောက်ျားတစ်

ယောက်ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း မမှော်လင့်ဘဲ သိလိုက်ရသည်။

ယင်းကြောင့် သူ့မှာ အံ့ဩသွားရခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးက စကားဆက်လိုက်သည်။

“ကျွန်မဟာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ် မြစ်ကြောင်းသခင်မပါပဲ၊ ဒါကြောင့် ရှင့်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒ မှန်သမျှကို ကျွန်မက ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပါတယ်”

သူက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ပြီးမှ တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြော

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၀၇

ဆိုက်လေသည်။

“ကျွန်မဟာ ရာထူးက ပြုတ်ခဲ့ပေမယ့် ဘယ်တော့မှ မတောင်းမလုပ်ဘူး။ သည်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ လက်နက်ကိုသာ ထုတ်ဆိုက်ပါ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်က သိုင်းသမားကောင်း သိပ်ပီသချင်နေတာကိုး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်မကလဲ ရှင့်ကို ဒုဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်စေချင်တယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သူမ၏ညာလက်ကို အနီရောင်ခြင်းတောင်းသို့ နှိုက်လိုက်သည်။

တစ်ခဏချင်းမှာပင် သူမ၏လက်ကို ပြန်ရုပ်လိုက်၏။

ထိုအခါ သူမ၏လက်ထဲတွင် ဓားပျံငါးချောင်း ပါလာသည်

ဦး တွေ့လိုက်ရ၏။

ထိပ်ဖျားများမှာ ချွန်ထက်နေသည်။

ကျင်းလန်မှာ ဓားပျံများကို ကြည့်ကာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။

ထူးခြားသည့် လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်တတ်သူများမှာ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်များသာ ဖြစ်တတ်ကြသည် မဟုတ်ပါသေး။

* * *

၁၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြစ်ကြောင်းသခင်မက စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ဓားပျံငါးချောင်းကို မြှောက်ပြကာ ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်ကို ကျွန်မက သည်ဓားပျံငါးချောင်းနဲ့ ပစ်မယ်။ အနေနဲ့ ဓားပျံငါးချောင်းလုံးကို အောင်အောင်မြင်မြင် ခုခံနိုင်ရင် ကို သွားလိုရာ သွားခွင့်ပေးလိုက်မယ်။ ကျွန်မတို့ မြစ်ကြောင်း ဆိုးဝိုဏ်းက ဘယ်တော့မှ အနှောင့်အယှက်မပေးတော့ဘူး။ တစ်လို့ ရှင်ရှုံးရင်တော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဝိုဏ်းစခန်းချုပ်ကို ရှင်လိုက်ခဲ့ရင် ဘယ်နှယ်လဲ ရှင်သဘောကျရဲ့လား။”

မြစ်ကြောင်းသခင်မ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဓားပျံငါးချောင်းမှာ အတော်ပင် ပုံသဏ္ဍာန်ထူးဆန်းလှပေသည်။

ရှစ်လက်မခန့် အရှည်ရှိ၏။

ထိုဓားပျံများ၏ လှုပ်ရှားမှု လမ်းကြောင်းကို သေချာ မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

ယင်းကြောင့် ယပ်တောင်ဓားသိုင်းဖြင့် မြစ်ကြောင်းသခင်၏ဓားပျံများကို ခုခံကာကွယ်နိုင်မည်ဟု သူက တွက်ဆလိုက်၏။

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဓားပျံ အစွမ်းကို ကျွန်တော်ကြည့်ရစေလား။ ကဲ..စနိုင်ပါပြီ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်လေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၀၉

“ကောင်းပါပြီ၊ သတိထားပါ။ ကျွန်မက ဓားပျံငါးချောင်းကို မြင်တည်း၊ မပစ်ပါဘူး။ တစ်ခုချင်းစီ ပစ်မှာပါ။ ကိုင်..စပြီ”

စကားဆုံးသည်နှင့် သူမက တံတောင်ဆစ်ကို ကွေးပြီး ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ ဓားပျံတစ်လက် လွင့်ပျံထွက်လာ၏။

ဓားပျံပစ်လွှတ်လိုက်သည့်အား ပြင်းထန်လွန်းသော ကြောင့် မြစ်ကို သဲကွဲစွာ မမြင်ရချေ။

အဖြူရောင်အလင်းတန်းတစ်ခု အဖြစ်သာ တွေ့မြင်ရလေသည်။

ဓားပျံက သူ၏ရင်ဝဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်ရောက်လာ၏။

သူသည် အဖြူရောင်အလင်းတန်းကိုသာ မျက်တောင်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

အဖြူရောင်အလင်းတန်းမှာ လျှပ်တစ်ပြက် အချိန်အတွင်း ရင်ဝအနီးသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

သူက ယပ်တောင်ဓားသိုင်းဖြင့် ဝှေ့ယမ်းကာ ဓားပျံကို ဖယ်လိုက်၏။

“ချွင်”

ယင်းကြောင့် ဓားပျံလမ်းကြောင်း လွဲသွား၏။ ကျုံးဝစ်မှာ အတော်ပင် ထိတ်လန့်သွား၏။

၁၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် သူထင်ထားသည်ထက်ပင် တွင်းအား ပို၍ ကြီးမားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

“နောက်တစ်ခု လာပြန်ပြီ”

စကားဆုံးသည်နှင့် ဒုတိယဓားပျံကို ပစ်လွှင့်လိုက်လေ။

ကျုံးဝစ်မှာ ပထမဓားပျံကို ကာကွယ်လိုက်ခြင်းကြောင့်

လက်မောင်းတစ်လျှောက် ထုံကျင်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် ဘေးသို့ ခြေတစ်လှမ်းသိမ်းကာ ရှောင်

လိုက်၏။

ဓားပျံက သူ၏နားရွက်ဘေးမှ ကပ်ထွက်သွား၏။

သူသည် ဓားပျံမှ ပွတ်ကာသိကာ လွတ်သွားခြင်း ဖြစ်

သည်။

ကျင်းလန်၏မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားသည်။

“အား”

ထို့နောက် ခေါင်းထဲ ရိပ်ခနဲ ဖြစ်ကာ သတိလစ် လဲကျ

လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁၁

ဒုတိယမြောက် ဓားပျံမှာ သူ၏နားရွက်ဘေးမှ ဖြတ်ကျော်

သည်။

“ဝိုး”

သူ ရင်ထိတ်သွား၏။

စက္ကန့်ဝက်မျှ ရှောင်တိမ်းရန် နောက်ကျသွားသည်နှင့် ဓား

ပျံများတွင် သူ၏အသက် ပါသွားမည် မဟုတ်ပါလား။

ယင်းအခိုက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏အော်သံ ထွက်

လာ၏။

“အား”

အော်လိုက်သံမှာ ကျင်းလန်၏အသံ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝစ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

ချက်ချင်းပင် ကျင်းလန် ရှိရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေ

သည်။

ထိုအခါ ကျင်းလန် သတိလစ်လဲကျသွားသည်ကို တွေ့

ရ၏။

သူသည် ဇနီးသည်အား သည်အတိုင်း ကြည့်မနေရန်ပေ။

ယင်းကြောင့် သတိလစ်လဲကျနေသော ကျင်းလန်ထံသို့

သွားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျင်းလန်ကို ပွေ့ထူကာ သတိရအောင် ပြုစု

လိုက်၏။

၁၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁၃

ဤသည်ကို မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဟန့်တားခြင်း... တွင်ပင် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ချေ။

သူက နောက်ထပ် ဓားပျံသုံးချောင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရဦးမည်

စူးစူးရဲရဲသာ စိုက်ကြည့်နေ၏။

လား။

မကြာမီ ကျင်းလန် သတိပြန်ရလှ၏။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ လက်ထဲတွင် ဓားပျံသုံးချောင်း ကိုင်

ကျုံးဝမ်က သူမကို ပွေ့ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ...

သည်။

အခါ ကျင်းလန်မှာ အလွန်ဝမ်းသာသွားလေသည်။

သူမက ဓားပျံများကို လက်ထဲ၌ ဆကြည့်နေ၏။

သူမက ကျုံးဝမ်အား ပြောလိုက်၏။

ပြီးမှ...

“အစ်ကို..ဘာမှ”

“အင်..ရှင်ဟာ နာမည်ကျော်မယ်ဆိုရင်လဲ ကျော်လောက်

သူ၏စကားမှာ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖြင့် ရပ်တန့်သွား၏။ ရှင့်ရဲ့သိုင်းပညာဟာ ထက်မြက်ပေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ

အကြောင်းကား ကျုံးဝမ်က သူမအား ဆက်မပြော... ခက်ခက်လက်လက်ကိုတော့ ရှင်သိလောက်ရောပေါ့၊ သည်တော့

မျက်ရိပ်ပြလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

...တို့ နားလည်မှုယူလိုက်ကြတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ထိုအခါမှာ ကျင်းလန်မှာ ခင်ပွန်းသည် မှာကြားထားသ...

ဟု ပြော၏။

စကားများကို ပြန်လည်အမှတ်ရလှ၏။

မှန်ပေသည်။

သူမက ကျုံးဝမ်အား မသိသည့်ဟန်ဖြင့် ကျုံးဝမ်၏ရင်... ကျုံးဝမ်မှာ လူကဲခတ်ည့်သူ တစ်ယောက် မဟုတ်ပါချေ။

ထံမှ လူးလိမ့်ထလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်...

ကျုံးဝမ်ကလည်း ကျင်းလန်အား အသာအယာ လွှတ်... ဓားပျံနှစ်ချောင်းကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီးသည်နှင့် မြစ်ကြောင်း

လိုက်၏။

...၏အစွမ်းအစကို သိရှိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုနောက်...

သူ့အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မည်

မြစ်ကြောင်းသခင်မထံသို့ ပြန်လျှောက်လာ၏။

ချေ။

ပြီးလျှင် မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ဓားပျံများနှင့် ရင်ဆိုင်... အလားတူပင် ဆက်လက်ပစ်ပေါက်လာမည် ဓားပျံများကို

၁၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိမိလည်း ရှောင်နိုင်၊ မရှောင်နိုင်၊ ခုခံခြင်းလည်း မပြုနိုင်ကြောင်း သူနားလည်ထား၏။

သို့သော်...

သူက သည်အတိုင်းတော့ မြစ်ကြောင်းသခင်မအား အမပေးနိုင်ချေ။

အနိုင် မပေးနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့်...

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လေသည်။

ပြီးမှ...

“က...ခင်ဗျားရဲ့ တတိယမြောက် ဓားပျံကို ပစ်လွှတ်ပါတော့”

ဟု ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်မရဲ့ ဓားပျံ ထပ်ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုရင် ရှင့်ရဲ့ အသက် ဆုံးဖို့ပဲ ရှိလိမ့်မယ်”

ဟု ပြန်ပြော၏။

ကျုံးဝမ် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်၏။

ထို့နောက်...

ပြတ်သားသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်ရဲ့ သေရေးရှင်ရေးကို ခင်ဗျားတွေ့ပူစရာ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁၅

ဓားပျံကိုသာ ပစ်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကြာကြာ စောင့်နိုင်ဘူး”

စကားဆုံးသည်နှင့် ဓားရှည်ကို အသင့်ပြင်လိုက်လေသည်။

ဓားရှည်မှာ သူ၏ညာလက်ထဲတွင် ဦးမော့လျက် ရှိသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်း

ရှုသည်။

သူမက မဲပြုံးပြုံး၍...

“ရှင့်ရဲ့ သေရေးရှင်ရေးကို ကျွန်မက အလေးမထားဘူးဆို

စောစောက ပစ်ပေါက်လိုက်တဲ့ ဓားပျံနှစ်လက်နဲ့ပဲ ရှင့်အသက်

သွားလောက်ပါပြီ ကျုံးဝမ်”

ကျုံးဝမ်မှာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ချေ။

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား လေသံမှာမှာဖြင့် ပြော

လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ခင်ဗျားစကားပဲ ပြောနေတော့မှာလား၊ ကျွန်

တော် စောစောကပြောတဲ့ သဘောတူညီချက်ကို အရေးမထား

ဘဲ ရေထဲခုန်ချပြီး ကူးပြေးရလိမ့်မယ်”

အမှန်တွင် ကျုံးဝမ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မအား အကြပ်

လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မက စိုးရိမ်ခြင်း မရှိချေ။

၁၁၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သဘောကျသလိုပင် ရယ်မောလိုက်သေး၏။

“ခစ်..ခစ်..ခစ်”

သူမ၏ရယ်မောသံမှာ ချိုလွင်သာယာလွန်းလှ၏။

ကျုံးဝစ် အံ့အားသင့်သွား၏။

သူ၏အကြပ်ကိုင် ခြိမ်းခြောက်မှုကို မြစ်ကြောင်းသခင်

ဂရုမစိုက်သည့်အပြင် ရယ်မောနေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျုံးဝစ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စိုက်ကြည့်ကာ

လိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲ”

သူမက မျက်နှာထားကို ပြင်လိုက်၏။

“ရှင် ရေထဲကူးပြေးမယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ရှင် ရေထဲ ခုန်ချပြီး ကူးပြေးမယ်ဆိုရင်လဲ ပြေးနိုင်ပါ

ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းသားတွေ အားလုံး ရေကူးကျင်လည်

တယ်ဆိုတာကိုတော့ သတိပေးပါရစေ”

ကျုံးဝစ် အကြပ်တွေ့သွားသည်။

မှန်ပေသည်။

ကျုံးဝစ်မှာ ကုန်းပေါ်တွင်သာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့သူ

ယောက် ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် ရေထဲတွင် ကျွမ်းကျင်စွာ မကူးခတ်နိုင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁၇

ဤသို့ဆိုလျှင် သူ့အနေဖြင့် ရေထဲတွင် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး

သားများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ မည်ကဲ့သို့ ကူးခတ်နိုင်ပါမည်နည်း။

ရေထဲခုန်ချကာ ကူးပြေးလိုက်သည်နှင့် ရေကြောင်းကျွမ်း

သော မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများက သူ့ကို အလွယ်

နှင့် ဖမ်းဆီးလိုက်မည်ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝစ်မှာ ထွက်ပြေးရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မနှင့် ရင်ဆိုင်ရန်သာ ရှိ

သည်။

အကယ်၍...

မိမိ ရုံးနိုင်သွားလျှင် မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ မြစ်ကြောင်း

နတ်ဆိုးကို ဌာနချုပ်သို့ လိုက်ပါသွားရမည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူ၏ဇနီးသည် ကျင်းလန်မှာ တစ်ယောက်

လှေကြီးပေါ်တွင် ကျန်နေခဲ့ပေလိမ့်မည်။

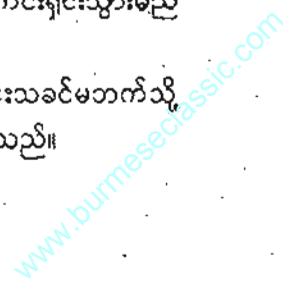
ကျင်းလန်မှာ သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေပေလိမ့်မည်။

သို့သော် သူမတွင် ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းသွားမည်

သည်။

ယင်းကြောင့် ကျုံးဝစ်မှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မဘက်သို့

ရဲရဲတင်းတင်း ရင်ဆိုင်လိုက်လေတော့သည်။

၁၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြိုင်ပွဲ

ကျုံးဝမ်းက မြစ်ကြောင်းသင်္ခမအား စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်
 လေသည်။
 အတန်ကြာမှ ပြတ်သွားသော လေသံဖြင့် လှမ်းပြော
 လေသည်။
 “ဓားပျံတွေကို ပစ်ပေတော့၊ ကျွန်တော်တတ်နိုင်သမျှ
 ဓားပြီး ရင်ဆိုင်မယ်၊ အရှုံးအနိုင် အဖြေပေါ်ရင်တော့ စောစော
 သဘောတူထားတဲ့အတိုင်း...”
 သူမက သဘောကျသွားလေသည်။
 တို့နောက် ပြုံးကာ...
 “ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလိုမှပေါ့ ရှင်သတ်ထားပေတော့၊ ဟော
 ဓားပျံတွေလာပြီ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၁၉

စကားဆုံးသည်နှင့် ဘယ်ညာလက်နှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်း
 ချိတ်ခါး။
 လက်လှုပ်လိုက်သည်နှင့် ဓားပျံနှစ်ချောင်း ပေါ်ထွက်လာ
 သည်။
 ဓားပျံနှစ်ခုမှာ သူ့ထံသို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပစ်လွင့်လာ
 သည်။
 ဓားပျံတစ်ခုနှင့်တစ်ခု သိပ်မကွာခြားလှပေ။
 သို့သော်...
 နီးကပ်လှသည်ဟုလည်း မဆိုသာချေ။
 လဝန်းနောက်သို့ ကြယ်ပျံပြေးလိုက်သွားသည့် အသွင်မျိုး
 ဖြစ်သည်။
 ဓားပျံနှစ်လက် ပစ်လိုက်သည့် အရှိန်မှာ လျင်မြန်ကာ အား
 သန်လာ၏။
 အလင်းတန်းနှစ်ခုက ကျုံးဝမ်းထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်လာကြ
 သည်။
 သူ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။
 စောစောက ဓားပျံတစ်ချောင်းချင်းစီကိုပင် သူအသေအလဲ
 ခံစားကာ ခုခံရှောင်တိမ်းခဲ့သည်။
 ယခုတွင်မူ...
 ဓားပျံနှစ်ချောင်းမှာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရှေ့ဆင့်နောက်

၁၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဆင့် ဝင်ရောက်လာပြီ ဖြစ်၏။

သူ့အနေဖြင့် ဤဓားပျံနှစ်ချောင်းကို ခုခံ၍ ရနိုင်ပါ့
လော။

သို့မဟုတ် သူ့ရှောင်တိမ်း၍ ရနိုင်ပါမည်လော။

မည်သို့ဆိုစေ...

ကျုံးဝမ်မှာ ဤဓားပျံနှစ်ချောင်းကို အစွမ်းကုန်ခုခံကာကွ
ရပေလိမ့်မည်။

ယင်းကြောင့်...

ခြေအံ့ကို ခွဲရပ်ကာ အသင့်ပြင်ထားလိုက်လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၂၁

စိန်ခေါ်ခြင်း

ဝေယမ်း တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည့် လေပြေကြောင့် မြစ်ရေ
လှိုင်းဂယက်လေးများ ထလျက်ရှိသည်။

ယင်းလှိုင်းဂယက်လေးများကြောင့် မြစ်ရေပြင်မှာ ငွေရောင်
တောက်တောက်ပနေသည်။

မြစ်ပြင်ပေါ်တွင် လှေကြီးတစ်စင်း ရပ်တန့်ထားလေသည်။
လှေကြီးပေါ်တွင် အသံဗလံဟူ၍ လုံးဝမကြားရဘဲ တိတ်

နုတ်သက်နေသည်။
ဤသို့ဆိုပါလျှင်...

ထိုလှေကြီးပေါ်၌ လူသူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိတော့
သို့ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

သို့သော် လှေကြီးပေါ်တွင် လူအများအပြား ရှိနေသည်။

၁၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အမှန်တွင်...

လှေကြီးပေါ်ရှိ လူများမှာ လှေအလုပ်သမားများနှင့် သည်များသာ ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့်...

လှေကြီးပေါ်၌ စကားပြောသံများဖြင့် ဆူညံနေရပေမည် သို့သော်...

ဤလှေကြီးပေါ်ရှိ လူများမှာမူ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လှ ရှိနေကြသည်။

လှေကြီးပေါ်ရှိ လူအများ၏သွင်ပြင်မှာ တူညီမှု မရှိကြ ချေ။

အုပ်စုနှစ်စု ကွဲပြားလျက် ရှိနေသည်။

အုပ်စုတစ်စုမှာ သာမန်ခရီးသွားများ ဖြစ်ကြပြီး ကျန်အုပ်စုတစ်စုမှာ အနက်ရောင်ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီများ ဝတ်ဆင်ထားသူ လူများ ဖြစ်၏။

ခရီးသည်များ၏ မျက်နှာပေါ်၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ရိမ်ကြောင့်ကြမှုများ အထင်းသားပေါ်လွင်နေလေသည်။

သို့သော်...

အနက်ရောင်ကိုယ်ကြပ်အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားသူများ မျက်နှာများကမူ ကြမ်းတမ်း ခက်ထန်လျက်ရှိ၏။

ထိုလူများကား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများပင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၂၃

သည်။ လှေကြီးတစ်နေရာတွင် လူနှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေကြသည်။

ယင်းလူနှစ်ဦးမှာ အခြားသူများ မဟုတ်ကြချေ။

ကျုံးဝမ်နှင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့ ဖြစ်ကြသည်။

လှေကြီးပေါ်ရှိ အားလုံးသော လူများ၏အကြည့်မှာ ကျုံးဝမ်နှင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့ထံတွင် ကျရောက်လျက် ရှိသည်။

ယင်းအခိုက်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မက လက်နှစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်လေ သည်။

ထိုအခါ...

လင်းလက်သည့် အလင်းတန်းနှစ်ခုက ကျုံးဝမ်ထံသို့ တရှိန် ခြေပြေးဝင်သွားသည်။

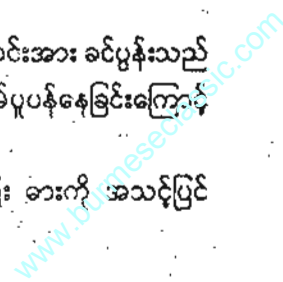
ယင်းအလင်းတန်းနှစ်ခုမှာ ဓားပျံနှစ်ချောင်းပင် ဖြစ်လေ သည်။

ကျင်းလန်၏ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ် ခုန်နေ၏။

အကြောင်းကား...

ရေကြောင်းသခင်မ၏ ဓားပျံနှစ်ကြောင်းအား ခင်ပွန်းသည် ခင်မိက ရှောင်တိမ်းနိုင်ပါမည်လောဟု စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်းကြောင့် သည်။

ကျုံးဝမ်က ခြေကိုကား၍ ရပ်ထားပြီး ဓားကို အသင့်ပြင်

၁၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထားလေသည်။

ဓားပျံနှစ်ချောင်းမှာ သူ၏အနီးသို့ လျှပ်တပြက် အနီးအတွင်း ရောက်ရှိလာသည်။

ကျုံးဝမ်က တောသို့ အသာအယာခုန်၍ ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

ယင်းကြောင့်...

ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာသည့် ဓားပျံနှင့် သီသီလေး လွဲသွားလေသည်။

သို့သော်...

နောက်မှ လိုက်လာသည့် ဓားပျံကလည်း ကျုံးဝမ် ရှောင်ရာဘက်သို့ ဦးတည်ဝင်လာပြန်သည်။

ကျုံးဝမ်က လက်ထဲမှ ဓားရှည်ကို ဝေယမ်းလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ဓားရှည်က နောက်မှဆက်၍ ဝင်လိုက်လာသည့် ဓားပျံအား ခတ်ထုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

“ရွမ်း”

ကျုံးဝမ်မှာ တတိယဓားပျံနှင့် စတုတ္ထဓားပျံများအား ရှောင်တိမ်းကာကွယ်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့်...

သူက စိတ်သက်သာရာရသွားဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

သို့သော်...

စိတ်ခုန်းခုန်းချလိုက်၍တော့ မဖြစ်သေးချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏လက်ထဲတွင် ပဉ္စမမြောက် ဓားပျံ ချန်ရှိနေသေးသည်။

ယင်းအခိုက် သူမ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ဟောဒီမှာ လာပြန်ပြီ”

ကျုံးဝမ်၏မျက်လုံးထဲ၌ ဓားရောင်တစ်ချက် လင်းလက်လာပြန်သည်။

သူမ၏စကားသံ တစ်ဝက်လောက်မှာပင် ပဉ္စမမြောက်ဓားပျံ ကျုံးဝမ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

“ဝိုး”

ကျုံးဝမ် အလန့်တကြား ဖြစ်သွားလေသည်။

သူက လက်ထဲတိုင်ထားသည့် ဓားရှည်ဖြင့် ဓားပျံအား ခတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

“ရွမ်း”

ဓားပျံနှင့် ဓားရှည်ကို ခတ်မိသဖြင့် စီးပွင့်ထွက်သွားလေသည်။

ဓားပျံ၏ဦးတည်ရာ လမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားလေတော့သည်။

သို့သော်...

၁၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်း၏စားကိုင်ထားသည့် ညာလက်တစ်လျှောက်
လည်း ပြင်းထန်စွာ ထုံကျင်မှုကို ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။
သူသည် ဓားကို ဆက်လက် ဆုပ်ကိုင်မထားနိုင်တော့
ချေ။

သူ၏လက်မှ ဓားရှည်မှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွား
လေသည်။

“ဇွန်”

ယှဉ်ပြိုင်မှုမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

အရုံးအနိုင်လည်း ကွဲကွဲပြားပြား အဖြေပေါ်လာပြီ ဖြစ်
သည်။

ကျုံးဝမ်းမှာလည်း သူ၏ညာလက်အား ဘယ်လက်ဖြင့်
ကိုင်ထားသည်။

သူ၏မျက်နှာမှာ သိသိသာသာ ဖျက်ယွင်းနေသည်။

အရုံးအနိုင်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မလိုတော့ချေ။

မြစ်ကြောင်ဆွခင်မနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မှုတွင် သူရုံးနိမ့်သွားပြီ
လေသည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၂၇

မြစ်ကြောင်းသခင်မ ပြုံးလိုက်သည်။

သူမ၏အပြုံးမှာ အောင်နိုင်သူ အပြုံးမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

ကျုံးဝမ်း၏မျက်နှာမှာ မည်းမှောင်နေသည်။

သူရုံးနိမ့်သွားသည့်အတွက် ကြိုတင်သဘောတူထားခဲ့သည့်

အစည်း မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ခေါ်ဆောင်ခြင်းကို ခံရပေတော့မည်။

သူသည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားသည်။

သို့သော်...

ချက်ချင်းပင် သူ၏စိတ်ဓာတ်များ ပြန်လည်တက်ကြွလာ

အကြောင်းကား သူ့အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း

ပစ်ခန်းမှ လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးရမည်ဆိုသော အကြံပေါ်

လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့ ထွက်ပြေးနိုင်လျှင် ကျုံးဝမ်းအဖို့ အန္တရာယ်မှ လွတ်

မြောက် အလွန်လျှို့ဝှက်လွန်းနေသော နတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ဌာန

များ နေရာကိုလည်း သိရမည် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူက ရဲရဲတင်းတင်းပင် ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော် ရုံးသွားပါပြီ”

ကောင်းဆိုးသည်နှင့် ရေကြောင်းသခင်မ ရှေ့သို့ လျှောက်

တင်သည်။

၁၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူက ဇနီးဖြစ်သူ ကျင်းလန် မည်သို့ ခံစားနေရမည် သိလိုလှသည်။

သို့သော်...

ကျင်းလန်ဘက်သို့ မျက်စိမသန်းမိအောင် သတိထား ထိန်းချုပ်ထားလိုက်သည်။

သို့မှသာ ကျင်းလန်ကို ရေကြောင်းသခင်မက သတိမပြု မည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ကျင်းလန်မှာ သူ၏ဇနီးဖြစ်ကြောင်းကို ကြေညာကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းဝင်များ သိရှိပါက သူမအပေါ်တွင် ကြီးမားသော အန္တရာယ် ကျရောက်လာနိုင်ပေသည်။

သို့သော်...

ဖြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ အကင်းပါးသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ သည်။

ယင်းကြောင့် စောစောက သတိလစ်ကျသွားသည့် အခါ သမီးနှင့် ကျုံးဝစ်တို့ အကြားတွင် ပတ်သက်မှု ရှိနိုင်ကြောင်း အခက်ခက်မိသည်။

သူမက ကျင်းလန်အား လက်ညှိုးထိုးကာ အမိန့်ပေးလို သည်။

“ကျန်းစန်းဖုံး၊ အဲဒီ အမျိုးသမီးကို ဌာနချုပ်စခန်းကို ခေါ်ခဲ့ပါ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၂၉

သူမ၏အမိန့်ကြောင့် ဝမ်းကျူ အတော်ပင် ထိတ်လန့်သွား သည်။

သူက သူမကို ကြည့်ကာ ကမန်းကတန်း ပြောလိုက်လေ သည်။

“အားနဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးချင်စမ်း ဘာကြောင့် သူ့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားချင်တာလဲဗျာ၊ အမျိုးသမီးက ခင်ဗျားတို့ကို ခုခံခဲ့တာလဲ မဟုတ်ပါဘူး”

သူမက မည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောချေ။

သူ့ကို စိုက်ကြည့်၍ လှောင်ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ကျန်းစန်းဖုံးက ကြားမှဝင်၍ ခပ်ငေါက်ငေါက် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ မင်းဟာ ဖြစ်ကြောင်းသခင်မရဲ့ အောက်မှာ အရေးနိမ့်ခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ ဘာမှပြောဆိုနိုင်တဲ့ အရေး မရှိတော့ဘူး၊ မင်းတောင်မှ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကျဉ်းသား ဖြစ် တော့ တခြားလူတွေအတွက် ပူပန်မနေစမ်းပါနဲ့”

စကားဆုံးသည်နှင့် ကျန်းစန်းဖုံးက ကျင်းလန်အား ဆတ် ခမ်းချုပ်လိုက်သည်။

သူ၏မျက်လုံးများ ပြာဝေသွား၏။

အကယ်၍...

အခြားလူဆိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်လျှင် မိမိအား မသိသည့်ဟန်

၁၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဆောင်နေရန် ဝမ်းကျုံးက ကျင်းလန်အား မှာကြားခဲ့သည်။

အကြောင်းကား မိမိ၏ဇနီး ဖြစ်ကြောင်းသိလျှင် လူ
စားပြုများက သူမအား အန္တရာယ်ပေးမည်စိုးသောကြောင့်ပင်
လေတော့သည်။

သို့သော်...

မိမိ၏ဇနီးသည်အား ကျန်းစန်းဖုံးက ပိုင်စိုးပိုင်နှင်း ဖမ်းချ
ထားခြင်းကို မြင်ရသောအခါ သူဒေါသထွက်သွားသည်။

မခံချင်စိတ်ကလည် ထောင်းခနဲ ထလာလေသည်။

သူ့စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ချေ။

ယင်းကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံးထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သွား
လေသည်။

ထို့နောက် ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်နှာအား လက်သီးနှင့် ထိ
လိုက်လေသည်။

* * *

သံသယ

ကျုံးဝမ်၏လက်သီးသည် ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်နှာပေါ်သို့
ထိလိုက်သွားသည်။

“ခွပ်”

“အား”

ကျန်းစန်းဖုံးမှာ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။
ကျုံးဝမ်က ယခုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်လာမည်ဟု မထင်မိပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

ယခုကဲ့သို့ အိုက်မိသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏လက်သီးက ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်နှာ တည့်တည့်သို့ ကျ
လာသည်။

ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်လုံးထဲတွင် မီးပွင့်များကို မြင်လိုက်ရ
သည်။

၁၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ နောက်သို့ ယိုင်သွားသည်။

လဲကျမသွားအောင်ပင် ကြိုးစားထိန်းချုပ်လိုက်ရ

သည်။

သူ၏လက်ထဲတွင် ဖမ်းချုပ်ထားသော ကျင်းလန်မှာ ထွက်သွားလေသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးသည် လူအများ၏ရှေ့တွင် ခံလိုက်ရ

ကြောင့် ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေသည်။

ရှက်လည်း အလွန်ရှက်သွားမိသည်။

ယင်းကြောင့်...

စားမကြီးကို ဝင့်ကာ ဝမ်းကျုံးအား ခုတ်ချရန် ဟန်ပြင်

သည်။

ထိုစဉ် မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ

သည်။

“ရပ်လိုက်”

ကျန်းစန်းဖုံး၏စားမကြီးမှာ လေထဲတွင် ရပ်စန့်သွ

သည်။

ကျန်းစန်းဖုံးက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ကြည့်ကာ

မနပ်ဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒီလူက ကျွန်တော့်ကို အရင်တိုက်ခိုက်တာကို ကျွန်

က ဒီအတိုင်း ခံနေရမှာလား”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ)

❖ ၁၃၃

သူမက လက်ကာပြလိုက်၏။

ပြီးမှ လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ခဏနေပါဦး ကျန်းစန်းဖုံး၊ ကျွန်မလုပ်စရာလေးတွေ ရှိနေ
ရှင် ဒီအတိုင်း မခံစေရပါဘူး”

သူမ၏ဖြေသိမ့်စကားကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံးက စားကြီးကို
တံသိမ်းလိုက်၏။

စိတ်ထဲကမူ ခံပြင်းနေလေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ကျင်းလန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး
ခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက်...

ကျုံးဝမ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ဒီအမျိုးသမီးက ရှင်နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ၊ သူက
ဒီနီးလား”

ကျုံးဝမ် အကြပ်တွေ့သွား၏။

မည်သည့်အဖြေပေးရမည်မှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေတော့

သူက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

သူ့အနေဖြင့် ဇနီးသည်ကို မိမိနှင့်အတူ အန္တရာယ်စက်ကွင်း
တိုးမဝင်စေချင်ပေ။

ယင်းကြောင့် ခေါင်းကို ခါယမ်းကာ ပြောလိုက်လေသည်။

၁၃၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“သူက ကျွန်တော့်ဇနီးသည် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်သူ့
မပတ်သက်ပါဘူး”

သူမက ယုံကြည်ပုံ မရပေ။
မျက်မှောင်ကုပ်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

“ဒါဖြင့် ရှင်က ဘာကြောင့် ဝင်စွက်ဖက်ချင်ရတာလဲ
ကျုံးဝမ်က ဟန်မပျက် ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ မတရားလုပ်တာကို ကျွန်တော်
မနေနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့က ခရီးသည်တွေကို အားရအောင် တိုက်
လှယ်ကံပြီးရင် သူတို့ကို ဆက်ပြီးရန်ပြုဖို့ မကောင်းဘူး။ ဒီ
သမီးမှာ ရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေကိုလဲ ခင်ဗျားတို့လှူယူသေးတယ်
လဲ ဖမ်းဆီးအနိုင်ကျင့်ဦးမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့လောက် မတရား
လူတွေ လောကမှာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဝင်ဖြတ်
ဖက်ရတာပဲ။ ဒီအမျိုးသမီးကိုလဲ အခြားခရီးသည်တွေလိုပဲ ချစ်
ပေးလိုက်ပါ”

သူမက ပြုံးလိုက်လေသည်။
ပြုံးမှ...

ကျုံးဝမ်အား အကဲခတ်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။
“ဒီအမျိုးသမီးက အခြားခရီးသည်တွေလို မဟုတ်ဘူး
အခြားခရီးသည်တွေနဲ့လဲ လုံးဝမတူဘူး”

ကျုံးဝမ် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား နားမလည်၍ မျက်မှောင်
ကုပ်ကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

“သူက ဘယ်လိုများ ထူးခြားနေလို့လဲ”

သူမက လှောင်ပြုံးပြုံးကာ...

“အင်...ဒီအမျိုးသမီးက သိပ်ကိုချောတယ်၊ လှတယ်၊ ရှင့်ရဲ့
အသား ဖြစ်မယ်ဆိုရင်တော့ သူ့ကိုလဲ အန္တရာယ်မပေးတော့ပါ
ဒါပေမယ့်”

သူမက စကားကို ရပ်ထားလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူက အလောတကြီးဖြင့်...

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဝမ်ကျုံးဝမ်အား ကဲခတ်ကြည့်ကာ
ဆိုလိုက်သည်။

“ရှင်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်ဘူးဆိုတော့ ဒီအမျိုးသမီးကို
ကျန်းစန်းစွာ လက်ထပ်ပေးမယ်လို့ ကျွန်မစိတ်ကူးရတယ်၊ ကျန်းစန်း
အသက်က ကြီးနေပြီ၊ ကြင်ဘက် မရှိသေးဘူး။ ဒီအမျိုးသမီး
ရုပ်ရည်ချောမောလှပတဲ့အပြင် အသိအလိမ္မာလဲ ပြည့်စုံပုံရ
ကျန်းစန်းစွာအတွက် သူဟာ အကောင်းဆုံး အိမ်ထောင်ဘက်
ကျွန်မထင်တယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကျန်းစန်းစွာအား လှမ်းကြည့်လိုက်

၁၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သည်။ ကျန်းစန်းဖုံး သဘောအကျကြီး ကျသွား၏။
သူ၏မျက်နှာမှာ မှိုရသကဲ့သို့ ပြုံးပြဲဖြဲပြဲ ဖြစ်နေပေသည်။
ကျန်းစန်းဖုံးမှာ သူ၏ကိုယ်ချုပ်ကို အလွန်ကျေးဇူးတင်
သည်။

သူက ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သူဟာ ကျွန်တော့်တစ်သက်မှာ စွဲ
စရာ အကောင်းဆုံး အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါ။ ဒီအမျိုးသမီး
လက်ထပ်ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်လောက် ပျော်မယ့်လူ ရှိမှာ မဟုတ်
တော့ဘူး”

ကျင်းလန် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူမမှာ ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ထိုသူကို ကြည့်လိုက်၊ သည်လူ
ကြည့်လိုက် ဖြစ်နေရှာသည်။

ကျန်းစန်းဖုံးမှာ ကျင်းလန်အား ပွေ့ဖက်မည်ပြုလိုက်
သည်။

ကျင်းလန်မှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူအ
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကျိုးဝမ်း မနေသာတော့ချေ။

သူ့အဖို့ ရွေးစရာလမ်း မရှိတော့ပါချေ။

သူက ဆက်လက်၍ ငြင်းဆန်နေပါက ကျင်းလန်က ကျန်းစန်းဖုံး၏
လက်တွင်းသို့ သက်ဆင်းရပေလိုမည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၃၇

ထို့ကြောင့်...

သူက ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

“အဲဒါ ကျွန်တော့်ဇနီး ကျင်းလန်ပါ”

ထိုစကားကြောင့် ကျန်းစန်းဖုံး၏မျက်နှာမှာ ညိုမည်းသွား
တော့သည်။

ဖြစ်ကြောင်းသခင်မက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

* * *

အတန်ကြာမှ သူမက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ်ညှိတ်ကာ
ကြည့်လိုက်သည်။

“သူဟာ ရှင့်ဇနီး ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မကြိုတင်တွက်ဆ
ပြီးသားပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ သူ့ကိုတော့ ဌာနချုပ်စခန်းကို
အတူတူ ခေါ်သွားရလိမ့်မယ်။ ရှင့်ကို ခေါ်သွားပြီး သူ့ကို တစ်
သက်တည်း အားကိုးရာမဲ့ ချန်ထားခဲ့လို့ ဘယ်သင့်တော်ပါ့မလဲ”

ကျန်းစန်းဖုံးမှာ စိတ်ထဲတွင် အတော်ပင် မခံချိမခံသာ ဖြစ်
၏။

သူ့အနေဖြင့် စားရကာနီးပန်းကန် မှောက်သွားသကဲ့သို့
နေရပေသည်။

သို့သော်...

၁၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

နှုတ်မှ ထုတ်မပြောရပေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက လက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။

“ကဲ..ရှင်ဇနီးကို ရှင်ပဲ ဖေးမပြီး ခေါ်လာခဲ့ပါ။ ကဲ..ကျွန်း

တို့ သွားကြရအောင်”

သူမ၏စကားအဆုံးတွင် ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က ရော

တစ်ခုကို ထုတ်ကာ မှုတ်လိုက်၏။

“နှိုး”

ခရာသံသည် စူးရှစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

မကြာမီ...

ကိုင်းတောများကြားမှ လှေကြီးတစ်စင်း ထွက်လာလေ

သည်။

လှေကြီးပေါ်တွင် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးအလံကို လှင့်ထူထား

သည်။

ယင်းကြောင့်...

ထိုလှေကြီးမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ဦးဆောင်လှေ

ကြီး ဖြစ်ကြောင်း သံသယဖြစ်စရာ မလိုပါ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးလှေကြီးသည် တစ်ခဏအတွင်းပင်

သူတို့လှေရှိရာသို့ ရောက်လာလေသည်။

အနားသို့ ချဉ်းကပ်မိသည်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ကပ်ရ

လိုက်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၃၉

ထို့နောက်...

လှေကြီးနတ်ဆိုးတို့ကို ကုန်းပေါင်ထိုး၍ ဆက်လိုက်လေ

သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် ခင်းထားသော ကုန်းပေါင်ကို

ခြိတ်ကျော်ကာ ဦးစွာကူးသွား၏။

လှေပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ သူမက နောက်သို့ ပြန်လှည့်

ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကျုံးဝစ်အား ခေါင်းဆတ်ခနဲ ညိတ်ပြလိုက်လေ

သည်။

သူ နားလည်လိုက်သည်။

သူမ နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကြရန် အချက်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်

လေသည်။

သူက ဇနီးသည်ကျင်းလန်အား အသာဖေးမထား၏။

သူမ၏လက်မှာလည်း အေးစက်နေလေသည်။

ယင်းကြောင့် သူမမှာ စိုးနိမ်ထိတ်လန့်နေကြောင်း ကျုံးဝစ်

နားလည်လိုက်သည်။

ကျင်းလန်မှာ နုနယ်သည့် ဝိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်

သည်။

ဤသို့သော ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ အတွေ့အကြုံမျိုးကို တွေ့

မြီးဖူးသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

၁၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့ကြောင့်...

သူမမှာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေရသည်။

သူက သူမ၏လက်ကို အသာအယာ ဖြစ်ညစ်လိုက်

သည်။

အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်သည့် သဘောပင် ဖြစ်ပေတော့

သည်။

ထို့နောက် သူက သူမ၏လက်ကို ကိုင်ဆွဲကာ ကုန်းပေါ်

ရှိရာသို့ လျှောက်သွားခဲ့သည်။

နှစ်ယောက်သား ကုန်းပေါင်ကိုနင်းကာ မြစ်ကြောင်းန

ဆိုးလှေကြီးပေါ်သို့ ကူးသွားလိုက်သည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံ မြစ်ကြောင်းလှေပေါ်သို့ ရောက်သည်

ကုန်းပေါင်ကို ဖယ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် လှေကြီးကို ခွာလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင်...

ကျွန်းစန်းဖုံးနှင့် အခြားမြစ်ကြောင်းဂိုဏ်းသားများက

ကြီးပေါ်မှ သူတို့၏လှေငယ်ကလေးများဆီသို့ ခုန်ကူးသွားကြ

သည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ လှေငယ်များပေါ်

ခုန်ကူးသွားကြသည်မှာ မြန်ဆန်လှသည်။

ထို့အပြင်...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၄၁

အချိန်အဆကလည်း မှန်ကန်သည်။

ခြေချော်လက်ချော်ဖြစ်၍ ရေထဲသို့ တစ်ယောက်မျှ ကျ

ခြင်း မရှိပါချေ။

အားလုံး လှေပေါ်သို့ ကျကျနန ရောက်သွားကြလေသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး လှေကြီးမှာ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း

ပြေလျော်လှေတော်သွားသည်။

ကျန်လှေငယ်များက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးလှေကြီးအား ဝိုင်း

လိုက်ပါလာကြသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးလှေကြီးနှင့် လှေငယ်ကလေးများကို

ညှစ်ရသည်မှာ နန်းတွင်းမှ ရေကြောင်း ချီတက်လာသည့် လှေတပ်

အလား ထင်မှတ်ရသည်။

လှေကြီးများသည် မြစ်ပြင်ကျယ်မှတစ်ဆင့် မြစ်လက်တက်

ချောင်းလက်တက်များကဲ့သို့ ဟိုကွေ့သည်ကောက်ဖြင့် ခရီးနှင်လာ

သည်။

ယင်းမြစ်လက်တက် ချောင်းလက်တက်လေးများတွင် လူသူ

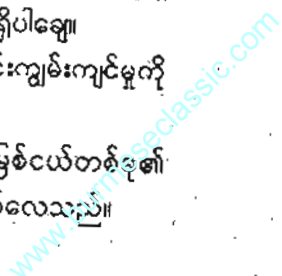
ဝေးပြီး အခြားလှေကြီးများ သွားလာခြင်း မရှိပါချေ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ရေကြောင်းကျွမ်းကျင်မှုကို

အဓိက စိတ်ထဲမှကျိတ်၍ ချီးကျူးလိုက်သည်။

ညနေစောင်းတွင်မူ အမည်မသိသည့် မြစ်ငယ်တစ်ခု၏

အဝတ်တစ်နေရာ၌ လှေကြီးများ ဆိုက်ကပ်လိုက်လေသည်။

၁၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၄၃

ယင်မြစ်ကမ်းစပ်၌ မြေတံရှည်အိမ်လေး ဆယ်လုံးခန့် ရှိ
သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် တံငါရွာလေးတစ်ရွာဟု ထင်မှတ်
သည်။

သို့သော်...

ထိုအိမ်စုလေးမှာ တံငါရွာ မဟုတ်ပါချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့က တံငါရွာလေးအသွင် ပုံပျက်ကာ
သည့်မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏စခန်းထောက်၌ မေတ္တာနတ်ဆိုး
နေစာစားကြသည်။

ထို့နောက် မြင်းများဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်သည်။

မြင်းဖြင့် ခရီးနှင့်ရာ၌ လူများများ မပါရှိပါချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၊ ကျုံးဝမ်၊ ကျင်းလန် အပါအဝင် ဝိုင်း

သားငါးယောက် စုစုပေါင်း လူရှစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ညဦးပိုင်းတစ်ခုလုံး ခရီးနှင့်

ကြ၏။

သန်းခေါင်ယံအချိန်လောက်တွင်မူ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး
ဂိုဏ်း၏ ဌာနချုပ်စခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြတော့သည်။

* * *

ည...။

သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သည်။

မူနတ်မူနတ်ဝါး လရောင်အောက်၌ မြင်းကိုယ်စီနှင့် လူတစ်စု

အိုင်လာနေသည်ကို မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုလူစုမှာ အခြားသူ မဟုတ်ပါချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့ အုပ်စုပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့အုပ်စုသည် ခရီးနှင့်ခဲ့ကြရင်း ဝါးရုံတောတစ်ခုသို့

ရောက်ရှိလာသည်။

ယင်းဝါးရုံတော၏ အလယ်၌ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏

ချုပ်စခန်း တည်ရှိသည်။

စခန်းပတ်ပတ်လည်၌ ဝါးရုံပင်များ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေ

သည်။

ထိုဝါးရုံတောကြီးမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဌာနချုပ်၏ သ

အကာအကွယ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဝါးရုံတောကိုဖြတ်၍ စမ်းချောင်းတစ်ခု စီးဆင်းနေလေ

အမှန်တွင်...

ယင်းစမ်းချောင်းကလေးမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏

ချုပ်စခန်းသို့ ရောက်သွားမည် ဖြစ်ပေ၏။

အလားတူပင်...

၁၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ဌာနချုပ်စခန်းနှင့် စမ်းချောင်း
လေးအတိုင်း တစ်စိုင်ခန့် ခုန်ဆင်းလာလျှင် ဝါးရုံတောအပြင်သို့
ရောက်လာသည်။

စမ်းချောင်းလေးအတိုင်း ဆန်တက်စုန်ဆင်းရာ၌ လှေ
သွားရသည် မဟုတ်ချေ။

မြင်းနှင့် သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။

စမ်းချောင်းလေးအတိုင်း ဆန်တက် စုန်ဆင်းရာ၌ မြင်း
သွားရမည်ဆို၍ အံ့ဩကြပေမည်။

ရုတ်တရက်ဆိုလျှင်...

အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

အကြောင်းကို သိလျှင်မူ အံ့ဩကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။
ထိုစမ်းချောင်းလေးမှာ အနည်းဆုံး နှစ်ပေခန့်သာ ရှိ

ကြောင့် ဖြစ်သည်။

စမ်းချောင်းကလေးတွင် ရွှံ့နွံဟူ၍ လုံးဝမမြင်ရပါ။

အနို့ နေရာများ၌ ရေအနက်မှာ တစ်ထွာခန့်ပင် မန

ချေ။

ယင်းကြောင့်...

ဤစမ်းချောင်းအတိုင်း မြင်းစီးသွားခြင်းကသာ အကေ

ဆုံး ဖြစ်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၄၅

စမ်းချောင်းထဲမှ မြင်းစီးသွားခြင်းမို့ မြင်းခွာရာ မထင်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဌာနချုပ်၏ အဝင်အထွက် လမ်း
ခြင်း ပေါ်ပေါက်နိုင်စရာ မရှိပါချေ။

ထို့ပြင်...

ဤဌာနချုပ်စခန်းသို့ ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်သူမှာ စုစုပေါင်း
နှစ်ဆယ်သာရှိသည်။

ယင်းလူနှစ်ဆယ်မှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ထိပ်တန်း
အင်အားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ကျန်ဂိုဏ်းသားများမှာမူ အဝင်အထွက် မလုပ်ကြရပါချေ။
သို့သော် ဌာနချုပ်စခန်းထဲ၌ လူအင်အား ငါးဆယ်ခန့် ရှိ

သည်။

သို့သော် ထိုလူများမှာ ဌာနချုပ်စခန်းတွင်သာ နေကြရ
ခြင်း

ပြင်ပလောကသို့ အဝင်အထွက် မလုပ်ကြရချေ။

အပြင်ဘက်၌ရှိသော မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ
သည် ဌာနချုပ်စခန်းသို့ သွားလာဝင်ထွက်ခွင့် မပြုချေ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ထိပ်တန်းအဖွဲ့ဝင် နှစ်ဆယ်
ဌာနချုပ်စခန်းသို့ သွားလာဝင်ထွက်ခွင့် ပြုခံရသူများ ဖြစ်သည်။

၁၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဤသို့ဖြင့် ဌာနချုပ်စခန်းကို လျှို့ဝှက်စွာ စနစ်တကျ တွေ့ဆောက်ထားသည်။

ယင်းကြောင့်...

မြို့တော်ဝန်၏ ရာဇဝတ်မှု နှိမ်နင်းရေးတပ်ဖွဲ့ အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ဌာနချုပ်စခန်းကို မည်သို့မျှ ခြေရာဖွေ၍ မရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုမူ ကျူးဝမ်းမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းစခန်းသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။

အမှန်တွင်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ အစဉ်အလာအရ အပြစ်တစ်ဦးကို မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသို့ ခေါ်လာခွင့် မရှိပါချေ။

ကျူးဝမ်းနှင့် ကျင်းလန်ကို မြစ်ကြောင်းသခင်မကိုယ်တိုင် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သူမျှ မပြောသာဘဲ နေခဲ့ရသည်။

အချို့သော ထိပ်တန်းဂိုဏ်းဝင်များက ဤလုပ်ရပ်ကို သက်ကြံချေ။

မိမိတို့၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သောကိစ္စမျိုး မပြောရုံသာ ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျူးဝမ်းတို့အား ဌာနချုပ်စခန်းသို့ ခေါ်လာသည်ကို မနပ်ကြသည့် အထဲတွင် ရောဘဲထိချီမှာ အဆိုးဆုံး ဖြစ်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၄၇

ရောဘဲထိချီမှာ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည့် မိကျောင်းစိန်ဆက် တစ်ဆင့်နိမ့်သူ ဖြစ်သည်။

မိကျောင်းစိန်ဝက် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သဖြင့် အစဉ် အလာ ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို ရောဘဲထိချီက ဆက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မက သူ့အား ဒုခေါင်းဆောင်နေရာသို့ ခွင့် မပေးသေးပါ။

ရောဘဲထိချီကလည်း ဤအခွင့်အရေးကို မြစ်ကြောင်းအား တောင်းဆိုခြင်း မရှိပေ။

အကြောင်းကား...

ကျူးဝမ်းမှာ မိန်းမသားများ မျက်စိကျလောက်အောင် နှော့ဖောခန့်ညားလှခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဒုတိယမြောက်တွင် ထူးခြားမှုတစ်ခုနှင့် ကြုံဆုံခဲ့ရလေ

အကြောင်းကား...

ညစာ စားပွဲဖြင့် ညှော်ခဲရန် မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဝမ်းကျူမောင်နှံအား လူလွတ်၍ ဖိတ်ကြားလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်

သုတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ လာခေါ်မည်လှနှင့် တစ်ပါတည်း

ကြားသည်။

၁၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ် အလွန်အံ့ဩနေသည်။

မိမိသည် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ အကြီးမားဆုံးသော ရန်သူဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် မိမိမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ လက်ထဲတွင် ကျရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက မိမိအား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်၍ ရနိုင်ပေမည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက မိမိတို့အား ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်စေသည်။

ထို့အပြင် ညစာ စားပွဲဖြင့် အရေးတယူ ဧည့်ခံရန် လူလွှဲခေါ်ခိုင်းလိုက်ပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

သူမက မိမိတို့အား ဤမျှ လိုက်လျောနေသည်မှာ ဧည့်သည်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း။

မိမိအား အချို့သတ်ခြင်းလည်း မဖြစ်နိုင်ပြီလော။

သူသည် စဉ်းစားကြပ်နေသည်။

ကျင်းလန်က သူ၏လက်မောင်းအား အားကိုးတကြီး တွယ်ကာ လိုက်ပါလာသည်။

မကြာမီ...

သူတို့သည် အဆောက်အဦးတစ်ခုဆီသို့ ရောက်ရှိလာပြီ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၄၉

ယင်းအဆောက်အအုံမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ဌာနချုပ်၏ စားသောက်ခန်းမ နေရာဟန်တူသည်။

အဆောက်အအုံထဲတွင် မီးများ လင်းထိန်အောင် ထွန်းညှိလေသည်။

အဆောက်အအုံ၏အလယ်တွင် စားပွဲရှည်ကြီးတစ်လုံး ချလေသည်။

စားပွဲထိပ်တွင် မြစ်ကြောင်းသခင်မ ထိုင်နေလေတော့။

သူမ၏ညာဘက်တွင် လူလေးဦးရှိပြီး ဘယ်ဘက်တွင် လူများနှာချင်းဆိုင်၍ တန်းစီထိုင်နေကြသည်။

စားပွဲတစ်လုံးတွင် အရက်နှင့် ဖားသောက်ဖွယ်ရာများဖြင့် ဖြည့်စွက်နေသည်။

ကျုံးဝမ်တို့ ရောက်လာသောအခါ သူမက အရေးတယူ ကြိုနေရာထိုင်ခင်းများ ချထားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

သူမက နံဘေးမှ လူခုနစ်ဦးနှင့် ကျုံးဝမ်တို့အား မိတ်ဆက်လိုက်သည်။

ယင်းခုနစ်ယောက်မှာ...

ရေဘဝဲထိချီ။

၁၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သံကြိုးယန်ကောင်း၊

ပုဆိန်ရီတောင်း၊

လှဲကျောင်းစု၊

စားသန်းလှ၊

လက်နက်ပုန်းမယ်နှင့်

လှော်တက်လင်ချန်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ခုနစ်ယောက်မှာ...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ထိပ်တန်းအဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့ခုနစ်ယောက်အား မိကျောင်းပေါက် ခုနစ်ကောင်း ခေါ်ကြသည်။

အကြောင်းကား...

သူတို့သည် မိကျောင်းစိန်ဝှက်၏တပည့်များ ဖြစ်ကြ သည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား ဆယ်အနက် မိကျောင်းစိန်ဝှက် အပါအဝင် ခြောက်ယောက်မှာ သူသေ၊ အပမ်းခံရသူ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ကျန်ခြောက်ယောက်မှာလည်း ဌာနချုပ်စခန်းတွင် ခရီးလွန်နေကြသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မနှင့် ရောဘဲထိချီတို့သာ ဌာနချုပ်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၅၁

တွင် ကျန်ရှိခဲ့သည်။

သူမက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား ကိုသာ သူ့ကို မိတ်ဆက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ဌာနချုပ်စခန်းတွင် ရှိနေသော ကျန်သိုင်းသမားများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခြင်း မပြုချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ ညစာ စားပွဲတွင် ရေသတ္တဝါ ဟင်း အများကိုသာ ကျွေးမွေးစေည့်ခဲ့ကြသည်။

ငါးဟင်းလျာအမျိုးမျိုး၊

ပုစွန်ဟင်းလျာအမျိုးမျိုး၊

ဂဏန်းဟင်းလျာအမျိုးမျိုး၊

လိပ်သားဟင်းလျာအမျိုးမျိုး၊

အခြားရေသတ္တဝါဟင်းလျာအမျိုးမျိုး စုံလင်လှလေသည်။

သူမက ကျုံးဝမ်၏နံဘေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်လေတော့ သည်။

ထိုအခါ ရောဘဲထိချီဆိုသူ၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွား ခြင်း သိလိုက်ရလေသည်။ သူ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မတွင် မည်သည့်အကြံ ရှိနေပါသနည်း။

ထိုပြင် မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဟင်းလျာများကို သူ၏ပန်း ဝယ်သို့ ကိုယ်တိုင် ခပ်ထည့်ပေးလိုက်သောအခါ ရောဘဲထိချီ၏

မျက်နှာသည် မည်းမှောင်သွားလေသည်။

၁၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့ပြင် ကျင်းလှန်၏မျက်နှာသည်လည်း သိသိသာသာ မျက်ယွင်း သွားလေသည်။

သို့သော် သူမကတော့ လုံးဝဂရုမထားပါချေ။

ခပ်တည်တည်ဖြင့် အေးအေးဆေးဆေးဟန် ရှိနေလေသည်။

ထို့နောက် ကျုံးဝမ်အား စိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

“ကျွန်မတို့ ဌာနချုပ်စခန်း နေရာက လုံခြုံလျှို့ဝှက်မှု သလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အတော်ကို လျှို့ဝှက်ပြီး လုံခြုံတဲ့ နေရာတစ်ခုပါ။ ဒါကြောင့် ဘယ်လိုမှ စုံစမ်းထောက်လှမ်းလို့ မရခဲ့တာပေါ့”

သူမက ပြုံးလိုက်လေသည်။

“မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ ဂိုဏ်းသားအင်အား ငါ့ကျော်ရှိတယ်၊ အခု အချို့အဖမ်းခံရပြီး အချို့သေဆုံးကုန်ကြတော့ အင်အားသုံးရာကျော် ကျန်သေးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်က...

“ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပြောပါဦး”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၅၃

မြစ်ကြောင်းသခင်မက သူတို့ဂိုဏ်း၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာပုံကို ထက်ပြောပြသည်။

“ကျွန်မတို့ဂိုဏ်းက ဒီနယ်ပယ်တစ်ဝိုက်မှာ ရှိတဲ့ မြစ်ချောင်း လွှမ်းမိုးထားတယ်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ လူယက်တိုက်ခိုက်လို့ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ဓနုပစ္စည်းကလဲ မနည်းဘူး”

သူသည် ရတနာပစ္စည်းများ အကြောင်းကို စိတ်မဝင်စားပါဘဲ မကောင်းတတ်၍သာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် အင်းလိုက်ရသည်။

“အင်း...အင်း”

ရုတ်တရက်...

သူမက မထင်မှတ်သော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောချလိုက်သည်။

“ရှင် ကျွန်မတို့အဖွဲ့ထဲကို ပူးပေါင်းပါဝင်ပါလား”

ကျုံးဝမ် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ချက်ချင်းပင် သူလက်ကာပြကာ ကမန်းကတန်း ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ...မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

သူမက ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်ဟာ ကျွန်မနဲ့ သိုင်းပညာချင်း ယှဉ်ပြိုင်မှုမှာ အရေးနိမ့်မဟုတ်လား”

၁၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူက မချီပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“အင်း”

ဟု ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ ပါးစပ်မှလည်း ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက...

“ဒါနဲ့တောင် ရှင်က ဘာကြောင့် ကျွန်မတို့နဲ့ မပူးပေါင်းရတာလဲ”

ကျုံးဝစ်၏မျက်နှာ ဘာညီကြည်သွားသည်။

သူက ပြတ်သားသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ပြီး ကျွန်တော်ရုံးရင် ခင်ဗျားတို့ ချုပ်စခန်းကို ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့မယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ခင်ဗျားပူးပေါင်းမယ်လို့ မပြောခဲ့ပါဘူး”

သူမက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

ပြီးမှ တိုးညင်းသော လေသံဖြင့် သူ၏အနားကပ်၍ လိုက်သည်။

“ရှင်က ကျွန်မတို့နဲ့ မပူးပေါင်းဘူးဆိုရင် ကျွန်မကပဲ ရှင်မှာ အညံ့ခံပြီး ပူးပေါင်းမယ်လေ ဘယ်လိုလဲ”

သူ အကြပ်တွေ့သွားသည်။

သူမအား မည်သို့ ပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။ သူ့ခေတ္တမျှ ငိုငင်တွေ့သွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၅၅

ပြီးမှ မြစ်ကြောင်းသခင်မဘက် လှည့်ကာ မေးလိုက်၏။

“ခင်ဗျား ဘာဆိုလိုတာလဲ”

သူမက ဘာမျှမပြောဘဲ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှ စကားစပ်ကာ မပြော

ဘူးချေ။

အခြားအကြောင်းအရင်းများကိုသာ ပြောဆိုနေလေသည်။

“က..ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြပါရှင်”

ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြလေသည်။

ညစာ စားပွဲမှာ စည်ကားသက်ဝင်လျက်ရှိ၏။

ကျုံးဝစ်မှာ အများနှင့် ရော၍ စားသောက်လိုက်လေသည်။

သို့သော် စားသောက်ရသည်မှာ ခံတွင်းမတွေ့လှချေ။

အကြောင်းကား သူ၏စိတ်ထဲတွင် အတွေးများစွာ လှုပ်ရှား

ကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက အညံ့ခံကာ မိမိနှင့် ပူးပေါင်းမည်ဟု

ဆိုသည်။

သူမ၏စိတ်ထဲတွင် မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက် ရှိနေပါသ

မိမိနှင့် ပူးပေါင်းမည် ဆိုသည်မှာ မည်သည့်သဘောနည်း။

* * *

အပြန်အလှန်

လဆန်းစရက်မို့ မိုးကောင်းကင်တွင် လခြမ်းပွဲကလေးသ
ထွက်ပေါ်နေသည်။

ကြယ်ကလေး လေးငါးလုံးခန့်မှာ လင်းတစ်ခါ မှိန်တစ်လှည့်
ဖြင့် တောက်ပနေသည်။

လခြမ်းပွဲကလေးနှင့် ကြယ်ကလေးများ၏ အလင်းရောင်
မှာ မြေပေါ်သို့ မပီပီးတဝါး ကျဆင်းနေသည်။

လရောင်အောက်တွင် လူနှစ်ဦး လမ်းလျှောက်နေကြသည်။
ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ...

ကျုံးဝမ်တို့ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ်နှင့် ကျင်းလန်တို့မှာ တစ်ယောက်လက်ကိုတ
ယောက် ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။

သူတို့သည် ညစာ စားပွဲမှ ပြန်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် ရောဘဲထိချီတို့လူစု ခြံရံကာ
ညီနွားသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့်...

ကျုံးဝမ်တို့ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်မှာ သူတို့အတွက် ပေး
သော အိမ်ကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအိမ်ကလေးမှာ စခန်း၏အရှေ့ဘက်ပိုင်းတွင် ရှိလေ

အတော်ပင် သေသပ်လျက်ရှိသည်။

အပြင်ခန်း၊ အိပ်ခန်းနှင့် ရေချိုးခန်းများ ပါရှိလေတော့

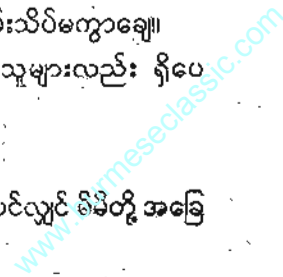
ထိုအိမ်ကလေး၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစောင့်အကြပ်များ
အသိစွာ ချထားသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး ရိုဏ်းသားများက အခါမလပ် စောင့်
နေကြသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အလှမ်းသိပ်မကွာချေ။
လှည့်လည်ကာ ကင်းစောင့်ကြပ်နေသူများလည်း ရှိပေ

ယင်းကြောင့်...

အတွေ့အကြုံ နုနယ်သော ကျင်းလန်ပင်လျှင် မိမိတို့ အခြေ

၁၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အနေ သိပ်မကောင်းကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

သူမက ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား အားကိုးတကြီး မော့ကြည့်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က အားပေးသော အပြုံးဖြင့် ပြုံးလိုက်လေသည်။
ထို့နောက် ကျင်းလန်အား အိမ်အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လေသည်။

* * *

ကျုံးဝမ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ အိမ်ကလေးထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည့်
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိလေသည်။
ကျင်းလန်မှာ ကျုံးဝမ်အနားသို့ ကပ်လိုက်၏။
ထို့နောက်...

ကျုံးဝမ် ကြားသာရုံ တီးတိုးအသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“မြစ်ကြောင်းသခင်မက မရိုးသားဘူးနော်”

ကျုံးဝမ်က ကျင်းလန်အား ကြည့်လိုက်၏။

အသံတိုးတိုးဖြင့်...

“ဘာမရိုးတာလဲ”

ကျင်းလန်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူမက တော်တော်နှင့် စကားမဆိုပါချေ။

အတန်ကြာမှ...

တိုးတိမ်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“မြစ်ကြောင်းသခင်မက အစ်ကို့ကို မျက်စိကျနေတယ်လို့
ညွှန်မထင်တာပဲ”

ကျုံးဝမ်က မျက်မှောင်ကုပ်ကာ...

“ညီမက ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောတာလဲ”

ကျင်းလန် ကျုံးဝမ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်လေတော့သည်။

“ညစာ စားပွဲတုန်းက မြစ်ကြောင်းသခင်မရဲ့ မျက်လုံးက

အစ်ကို့ဆီမှာ ရောက်နေတယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ စကားပြောတဲ့အခါမှာလဲ

အစ်ကို့ကို မူရာမာရာများတယ်၊ နောက်ပြီး အစ်ကို့ကို အရေးပေး

တုန်းတယ်၊ ဒါကြောင့်ပါ”

စကားပြောရင်းမှ ကျင်းလန်၏မျက်လုံး အိမ်ထဲတွင် မျက်

ညှိုးများ ရစ်ဝဲလာလေသည်။

ထို့နောက်...

ချက်ချင်းပင် ပါးပြင်မို့မို့ပေါ်သို့ မျက်ရည်ဥများ စီးကျလာ

သည်။

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အလှူ

မင်မြတ်နိုးကြသည်။

ကျုံးဝမ်မှာ သူမ၏စိတ်ထဲတွင် မည်သို့ ခံစားနေရမည်ကို

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
အကဲခတ်မိသည်။

ယင်းကြောင့် ဇနီးသည်အား အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်
သည်။

“ကျင်းလန်၊ ညီမ ဘာမှ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့၊ အစ်
ဟာ ငါးစိမ်းမြင်၊ ငါးကင်ပြစ်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊
ကြောင့် အစ်ကိုအပေါ်မှာ စိတ်ချနေပါ”

သူမ တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်၏။

“အင့်”

ကျုံးဝမ်က သူမ၏မျက်ရည်များအား လက်ဖဝါးဖြင့် သု
ပေးသည်။

ပြီးမှ...

သူက ဆက်ပြောသည်။

“တကယ်လို့ မြစ်ကြောင်းသစ်မက မင်းပြောသလို
ဘောထားဦး၊ အစ်ကိုက လုံးဝမလိုက်လျော့ပါဘူး၊ အသက်
အသေခံလိုက်မယ် ဟုတ်လား”

ကျင်းလန်က...

“အစ်ကို့ရဲ့စေတနာ မေတ္တာတွေကို ကျွန်မနားလည်
တယ်၊ လှေကြီးပေါ်မှာတုန်းက အစ်ကိုနဲ့ ကျွန်မ ဘာမှမပတ်သ
သလိုနေဖို့ အစ်ကိုမှာခဲ့တာ ကျွန်မအပေါ် အန္တရာယ်မကျရော
စေချင်လို့ဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၆၇

သူမက စကားကို ခဏရပ်ထားလိုက်သည်။

သက်ပြင်းချကာ စကားပြောလိုက်လေသည်။

“အင်းလေ၊ အခုမှတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး၊ အစ်

ကို ကျွန်မပါ အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲကို ကျရောက်နေပြီ၊ အစ်

ကိုသာ ယင်စန်းမြို့မှာ အလုပ်လုပ်နေတော့ အကောင်းသား၊

တော့ ချင်းလင်မြို့ကိုလာပြီး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို ချေ

တော့ ကျွန်မတို့အဖို့ ဘေးရန်ကြုံရပြီပေါ့”

ကျုံးဝမ်က မည်သည့် စကားမျှ ပြန်မပြောပါ။

သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

ကျင်းလန်က မကျေမနပ်ဖြင့် စကားဆက်ပြန်သည်။

“ချင်းလင်မြို့ဝန်က ကျွန်မတို့ အပြန်လမ်းမှာ လုံလုံခြုံခြုံ

အောင်တော့ စီစဉ်ပေးလိုက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်၊ ပြီးတော့ အစ်ကို

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးအဖွဲ့ ကြီးစိုးနေတဲ့ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း

သွက်ခဲ့ဖို့ မကောင်းပါဘူး”

သူမက သူ့ရင်ထဲ၌ ခံစားနေရသည့်အတိုင်း ပြောနေခြင်း

သည်။

ကျုံးဝမ်က သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏မျက်နှာမှာ အားလျှော့ညှိုးငယ်သွားသည်။

သူမမှာ ရိုးသားသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လေ

၁၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ယင်းကြောင့်...

အရိုးခံအတိုင်းသာ စဉ်းစားပြောဆိုတတ်သည်။

မာယာပရိယာယ်ကို လုံးဝနားမလည်ရှာပါ။

ကျုံးဝမ်းက ဇနီးသည်အား စာနာသနားနေမိလေ

သည်။

သူ့အနေဖြင့် သူမအား ရှင်းပြလိုသည့် အကြောင်းကို

ရှိနေသည်။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်းက ရှင်းပြခြင်း မပြုပါချေ။

အကြောင်းကား ထိုအကြောင်းများအား ရှင်းပြရန်

အခွင့်မသင့်သေးသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းကြောင့် ကျင်းလန်အား ရှင်းပြလိုသည့် အကြောင်း

မပြောမိရန် ချုပ်တီးလိုက်လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၆၃

မီးအိမ်မှ မီးရောင်များ အခန်းတွင်းသို့ ဖြာကျနေသည်။

ကျုံးဝမ်းက ခုတင်ပေါ်၌ အသာလဲလျောင်းလိုက်၏။

ကျင်းလန်က သူ၏အနီးတွင် ထိုင်နေသည်။

သူမ၏မျက်နှာမှာ ကြည့်လင်မှု မရှိချေ။

မူနီမိုင်းနေသည်။

သူမ ကျုံးဝမ်းအား အကဲခတ်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်လေ

“အစ်ကို့အနေနဲ့ မြစ်ကြောင်းသခင်မ ပြောတိုင်း သဘောတူ

ပြီး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်ရင် လက်ရှိ

အိုင်နေရတဲ့ အန္တရာယ်ကတော့ လွတ်မှာပဲနော်”

သူမ၏အသံ တိမ်ဝင်နေသည်။

ပြောရင်းမှ ငိုသံ ပါလာလေသည်။

ကျင်းလန်က ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“မြစ်ကြောင်းသခင်မဟာ ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေး

သာကံပဲ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာလဲ အများကြီး ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်၊ အစ်ကို့

အနေနဲ့ စစ်ရင် အများကြီး အကျိုးရှိမှာပေါ့”

စကားဆုံးသည်နှင့် စမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးလိုက်သည်။

သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

သူက ကျင်းလန်အား ရင်ခွင်ကသို့ ဆွဲပွေ့ဖက်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

၁၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မျက်ရည်များ သုတ်ပေးကာ ချော့မော့လိုက်သည်။
“မငိုပါနဲ့ ညီမရယ်”
“တိတ်...တိတ်”

ပြီးမှ ကျင်းလန်အား အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်လေသည်။

“အခု ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန် မနေ
အစ်ကိုမှာ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေ ရှိပါတယ်”

“သည်တော့ မင်းသာ ကောင်းကောင်းအနားယူပြီး
စက်ပါ။ ဒါမှ အကြောင်းရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် မင်းမှာ ခွန်အားပြည့်
နေမှာပေါ့”

“အိပ်လိုက်တော့ ဟုတ်လား”

သူသည် ကျင်းလန်ကို ချော့ကာ အိပ်စက်ခိုင်းလိုက်
သည်။

သူမ နားလည်သဘောပေါက်သွားပုံရသည်။

မည်သည့်စကားမျှ မဆိုတော့ဘဲ ကြိုးစား၍ အိပ်စက်
သည်။

မကြာမီ...

သူမ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၆၅

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

အစောင့်အကြပ်များမှလွဲ၍ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ဌာ
တစ်ခုလုံး အိပ်ပျော်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်...

ဌာနချုပ်စခန်းတွင်းရှိ တစ်ခုသော အခန်းငယ်မှာ မီးလင်း
နေခဲ့သည်။

ယင်းကြောင့်...

ထိုအခန်းထဲမှလူမှာ အိပ်စက်ခြင်း မရှိသေးကြောင်း သိ
နိုင်ပေသည်။

မှန်ပေသည်။

အခန်းထဲတွင် လူတစ်ယောက် ရှိနေသည်။

ထိုလူမှာ အခြားသူ မဟုတ်ချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မပင် ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်၌ ထိုင်
နေသည်။

သူမ၏မျက်နှာသည် လေးနက်တည်ကြည်နေလေသည်။
ထို့ပြင်...

သူမ၏နဖူးကြောများမှာ ထောင်ထနေသည်။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို အ
အနက် စဉ်းစားနေကြောင်း သိသာနိုင်ပေသည်။

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် ညစာ စားပွဲမှ ပြန်လာပြီး သူ၏အခန်းသို့ တန်းမသွားဘဲ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့၏။ အကြောင်းကား သူမတစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လလ

လပ် တွေးတောဖို့ ဖြစ်သည်။

ယင်းအခိုက်...

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဒေါက်..ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံကြောင့် သူမ၏အတွေးစများ ပြတ်သွားသည်။

သည်။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မ ဒေါသထွက်သွားသည်။

သည်။

သူမက လေသံမာမာဖြင့် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူလဲဟေ့”

ထိုအခါ...

အခန်း အပြင်ဘက်မှလူက ပြန်ဖြေသည်။

“ကျွန်တော်ပါ”

ထိုအသံမှာ ရောက်ထိချီ၏အသံ ဖြစ်ကြောင်း မြစ်ကြောင်း

သခင်မ မှတ်မိလိုက်သည်။

ယင်းကြောင့် သူမက ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

“ဝင်လာခဲ့”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၆၇

သူမ၏စကားဆုံးသည်နှင့် အခန်းတံခါး ပွင့်လာလေသည်။

“လျှီ”

တံခါးပွင့်သံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာလေ

မှန်ပေသည်။

ထိုလူမှာ ရေဘဝထိချီပင် ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မျက်မှောင်ကုပ်ကာ မေးလိုက်

“ထိချီ၊ ရှင် ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

သူက ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ...

သူမအား စိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးစရာ ရှိလို့ပါ”

သူမ အံ့သြသွားသည်။

“ဘာ ကျွန်မနဲ့ ဆွေးနွေးစရာရှိလို့ ဟုတ်လား”

သူခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

သူမက သူ့အား အကဲခတ်ကြည့်ကာ...

“ကဲ...ဆိုစမ်းပါဦး”

သူက သူမအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး မနေ့က ခေါ်လာတဲ့ ကျုံးဝမ်းတို့ ကိစ္စက သူမက မျက်မှောင်ကုပ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

သူမက သဘောမကျသော လေသံဖြင့်...

“ကျုံးဝမ်း၊ အင်း...ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူက တဲ့တိုးပင် ပြောချလိုက်သည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အနေနဲ့ ဌာနချုပ်စခန်းကို အပြင်လူလာဖို့ မသင့်ပါဘူး၊ ဒါဟာ အကြီးမားဆုံး စည်းကမ်းဖောက်မှုပဲ”

သူမက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်ဝင်ပြီး စွက်ဖက်စရာ မလို့ထိချီ အောင်သက်သက် ဖြစ်သွားသည်။

သူက မကျေနပ်သော လေသံဖြင့်...

“ဒီစည်းကမ်းကို ထုတ်ပြန်ထားတာ ဘယ်သူလဲ”

သူမက ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျွန်မပဲလေ”

ထိချီက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလေသည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထုတ်ပြန်ထားတဲ့ စည်းကမ်းကို ဂိုဏ်းကြီးကိုယ်တိုင် ဖောက်ဖျက်တာတော့ လွန်တာပေါ့၊ ပြီးတော့-

သူက ဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၆၉

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ထိချီအား အကဲခတ်ကာ မေးလိုက်

“ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ”

သူပြောရခက်နေပုံရ၏။

အတန်ကြာမှ အားတင်းကာ ပြောလိုက်သည်။

“ပြီးတော့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ့အပေါ်ကို သိပ်ပြီး အရေးတယုံတယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

သူမက မျက်နှာကို မဲ့လိုက်သည်။

ပြီးမှ ပြတ်သားသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒါ ကျွန်မကိစ္စပါ၊ ရှင်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး”

ထိချီ ရင်ထဲတွင် ခံပြင်းသွားမိ၏။

“နောက်ပြီး စခန်းမှာ ရှိတဲ့ လူတွေအားလုံးကလဲ ဒီကိစ္စကို မှတ်ကြဘူး”

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏မျက်နှာမှာ တင်းမာသွားလေ၏။

သူမက အရေးမစိုက်သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေ

“ဒါတွေကို ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ဘူး”

ထိချီ အံ့ဩသွားလေသည်။

သူက နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်၏။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဘာကြောင့် သူ့ကို ဒီလေ့ထက်ထိ ကာ

၁၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကွယ်နေရတလဲ၊ သူဟာ ကျွန်တော်တို့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဝိုင်း အကြီးမားဆုံးသော ရန်သူဆိုတာ သတိထားပါဦး။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ မေ့လဲ မမေ့ပါဘူး။”

ထိချီ အံ့သြသွားသည်။

“ဒါဆို သူ့ကို သုတ်သင်လိုက်ပါတော့လား၊ တကယ်လို့”

ဒီစခန်းက ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အတွက် အန္တရာယ် အများကြီး ရှိလာနိုင်တယ်။”

သူမက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ...

“အင်...ရှင်ပြောတာ အမှန်တွေပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်

ရည်ရွယ်ချက်ကို ရှင် မသိသေးပါဘူး။”

ထိချီ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ဝိုင်းချုပ်ကြီးမှာ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက် ရှိနေတယ်ဆို ကျွန်တော်သိပါရစေ”

ပြီးမှ တည်ကြည်လေးနက်သော မျက်နှာထားဖြင့် ရှင် လိုက်လေသည်။

“ကျုံးဝစ်ဟာ သိုင်းပညာထက်မြက်တဲ့ လူတစ်ယောက် သူ့ကို သတ်ပစ်ရမှာ နှမြောစရာကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဝိုင်းမှာလဲ သူ့လို ထက်မြက်တဲ့ သိုင်းသမားတွေ လိုအပ်နေ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၇၁

ကြောင့် သူ့ကို ကျွန်မတို့ဝိုင်းနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့အတွက် စည်းရုံးသိမ်း ချိတ်ရည်မှန်းထားတယ်။”

ထိချီက မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်၏။

“သူကကော ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပူးပေါင်းပျံ့မလား။”

သူမက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒါကတော့ ကြိုးစားကြည့်ရမှာပဲ”

ထိချီက ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်းလိုက်၏။

“ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလို မယူဆဘူး၊ သူဟာ အဆိပ်ပြင်း

တွေဟောက်တစ်ကောင်လို့ ကျွန်တော်တို့ လက်ထဲမှာ ကြာကြာ သင့်ဘူး။”

သူမက ထိချီအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“သူ့ကို ကျွန်မတာဝန်ယူပါတယ်”

ထိချီက တည်ကြည်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဝိုင်းချုပ်ကြီးကို ကျွန်တော်တစ်ခု ပြောပါရစေ၊ ကျွန်တော်

ဝိုင်းချုပ်ကြီးရဲ့ အဓိနဲ့ဟူသမျှကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာ ချည်းပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စမှာတော့ ဝိုင်းချုပ်ကြီးရဲ့ ဆန္ဒ

အတိုင်းပင်ပါရစေ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မ ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူမက အလောတကြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ရှင်တို့က ကျွန်မကို ဘာတွေ ဆန့်ကျင်ကြမလို့လဲ”

၁၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိခိုက် ပြတ်သားသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။
“မနက်ဖြန် မွန်းတည့်ချိန်မှာ ကျုံးဝမ်းကို သုတ်သင်ဖို့ တွေ
တော်တို့ စဉ်းစားထားပြီးပြီ”
သူမ မျက်လုံးပြူးသွား၏။
သူမက တစ်စုံတစ်ရာ ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
သို့သော် ထိခိုက် အခန်းတွင်းက ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်
ခြစ်ကြောင်းသခင်မ ဟန်တားချိန် မရနိုင်တော့ပါ။
ထိခိုက်နောက်ကျောပြင်အား အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ကြည့်
ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

* * *

ကျုံးဝမ်းက ကျင်းလန်အား အသာစောင်းခဲ့ကြည့်
သည်။
သူမမှာ အသက်မှန်မှန်ရှုကာ အိပ်မောကျနေလေသည်။
သူမကို ကြည့်ရသည်မှာ အပြစ်ကင်းစင်သော ကလေး
တစ်ယောက်နှင့်ပင် တူလှ၏။
ကျုံးဝမ်းသည် ဇနီးသည်အား စိုက်ကြည့်နေရာမှ သက်
ချလိုက်သည်။
ထို့နောက်...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၇၃

ခုတင်ပေါ်မှ အသာအယာဆင်းလိုက်သည်။
သူက ခြေသံမကြားအောင် သတိထား၍ အိမ်တံခါးနားသို့
တက်လာခဲ့သည်။
တံခါးအနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် တံခါးကို မသိမသာ ဟ
သည်။ ထို့နောက် ဟသွားသော တံခါးကြားမှနေ၍ အပြင်
သို့ လှမ်းအကဲခတ်လိုက်သည်။
အပြင်ဘက်တွင် မှုန်ဝါးဝါး မြင်နေရသည်။
လဆန်းရက်မို့ လရောင် သိပ်မလင်းခြင်း ဖြစ်သည်။
သို့သော် မပီပီးတဝါး လရောင်ကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို
တွေ့ မြင်နိုင်သည်။
အိမ်ကလေး၏အရှေ့ဘက်တွင် အစောင့်နှစ်ယောက် ရှိ
သည်။
ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်လည်း အစောင့်တစ်ယောက် စောင့်ကြပ်
သည်။
ထို့ပြင် အစောင့်သုံးယောက် ကင်းလှည့်လည် လျှောက်
လာသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။
သူသက်ပြင်းချသည်။
သည်အတိုင်းဆိုလျှင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် မလွယ်
အထပ်ထပ် စောင့်ကြည့်နေသော အစောင့်များကြားမှ မည်သို့
တက်နိုင်မည်နည်း။

၁၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူက တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

အိမ်အပြင်ခန်းရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုင်ခုံဘေးရှိ စားပွဲပုလေးပေါ်တွင် လက်ဖက်ကြမ်းခဲ

နှင့် ပန်းကန်လုံးများ ရှိနေသည်။

သူက လက်ဖက်ရည်ကြမ်း သောက်နေရင်းမှ လွတ်လင်း

စဉ်းစားနေသည်။

မြေပြင်မှ လမ်းလျှောက်ထွက်မရလျှင် မည်သို့ ထွက်ပြေး

မည်နည်း။

အိမ်ခေါင်မိုး တစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ခုန်ကျော်ကူးသန်းသွား

ဆိုလျှင် လွတ်နိုင်ပါမည်လော။

အစောင့်များမှာက အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်အား ဂရုတစိုက်

ကြည့်နေမည် မဟုတ်ပေ။

ယင်းကြောင့်...

အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ လှုပ်ရှားမှုများကို သိချင်မှ သိပေး

စဉ်းစားရင်းမှ သူအားတက်လာသည်။

သည်အတိုင်း နေတာထက် စွန့်စားကြည့်တာ အမှာ

နိုင်ချေ။

အောင်မြင်သော် အကျိုးရှိမည်။

မအောင်မြင်လျှင်လည်း ဘာမှဆုံးရှုံးရမည် မဟုတ်ချေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၁) ❖ ၁၇၅

သည်အိမ်ကလေးထဲတွင် အကျယ်ချုပ် သဘောဖြင့် နေ

ရုံသာရှိသည်။

သူက စွန့်စားကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည်။

သူက ပြတင်းပေါက်တစ်ခုကို အသာဖွင့်လိုက်လေသည်။

ယင်းအခိုက်တွင်...

“ဟိတ်...ဘာလုပ်တာလဲ”

အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ လူတစ်ယောက်က လှမ်းမေးလိုက်

ထိုပြင်...

မြားတိုကလေးများကလည်း တုပ်တော့မည့် ပျားများ

သူ့ထံသို့ တိုးဝင်လာသည်။

သူ ရင်ထိတ်သွားသည်။

အံ့ဩလည်း အံ့ဩသွားလေသည်။

အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်၌လည်း စောင့်ကြပ်သူ ရှိနေပါသလော။

သူသည် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ မတက်ဝံ့တော့ပါချေ။

နောက်ကျမ်းပစ်ကာ အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လိုက်လေသည်။

ယင်းကြောင့်...

မြားတိုကလေးများ၏ အန္တရာယ်မှ ကပ်၍လူငယ်မြောက်

၁၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လာခဲ့လေသည်။

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ကျိတ်၍ ချီးကျူးလိုသည်။

သူမသည် အကင်းပါးကာ စေ့စပ်သေချာသူတစ်ဦးပင်ပါသည်။

သူ့အဖို့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှ ထွက်ပြေးရန်လည်း အမာတော့ချေ။

မြေပြင်မှလည်း လွတ်မြောက်ရန် လမ်းမမြင်ပေ။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာ အကျဉ်းသားများ ဘဝဖြင့် ဘာကြားနားတော့မည်နည်း။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လှောင်အိမ်ထဲမှ ငှက်ကလေးကောင်ကိုသို့ ဖြစ်နေသည်။

သူသည် အစွမ်းထက်သော သိုင်းသမားတစ်ယောက်လေသည်။

သို့သော် အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင် ရှိနေသည့် အစောင့်အထိပ်ကြားမှ လွတ်မြောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

ယင်းကြောင့် ကျုံးဝစ်က ထွက်ပြေးရန် အစီအစဉ်ကို လျော့လိုက်ရတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၇၇

ကောင်းကင်သည် နက်ပြာရောင် ရှိနေရာမှ တဖြည်းဖြည်းပြာရောင်အသွင်သို့ ပြောင်းလဲပြီ ဖြစ်လေသည်။

မုန်ဝါးဝါး မြူခိုးများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဝန်းကျင်တစ်ခု ဖြည့်လင်စပြုလာပြီ ဖြစ်သည်။

အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် ပုစွန်ဆီရောင်သမ်းလာပြီ။

သို့သော် နေဝန်းနီမှာ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိသေးချေ။ ထိုအချိန်တွင်...

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည်။

သူသည် အိပ်စက်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။

ယင်းကြောင့် ဆတ်ခနဲထကာ ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လေ

ထို့နောက် အခန်းပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာကာ အိမ်တံခါးကို ခုတ်သောအခါ တံခါးဝတွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။

ထိုလူမှာ လက်နက်ပုန်းမုယီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝစ် မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

သူသည် မုယီအား...

“ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ”

၁၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မုယိက အသံတိုးတိုးဖြင့်...

“ခင်ဗျားကို မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဖိတ်ခေါ်ခိုင်းလို့

တယ်”

သူ အံ့အားသင့်သွားသည်။

မိုးမလင်းမီ အချိန်တွင် မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဘာကြော

သူ့အား ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါသနည်း။

ကောင်းသော ခေါ်ခြင်းလော။

ဆိုးသော ခေါ်ခြင်းလော။

ကျုံးဝမ်မှာ သိချင်စိတ်များ ပြင်းပြလာသည်။

ယင်းကြောင့်...

သူက မုယိအား စိုက်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ဘာလုပ်ဖို့ ခေါ်ခိုင်းတာလဲ”

မုယိ မချီပြီးပြီးလိုက်သည်။

“ဒါတော့ ကျုပ် ဘယ်သိနိုင်ပါ့မလဲ”

ကျုံးဝမ်က မုယိအား အကဲခတ်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

“ဘယ်ကို လိုက်ခဲ့ရမှာလဲ”

မုယိက လေသံပြတ်ပြတ်ဖြင့်...

“ရေနန်းဧည့်ဆောင်ကို”

ကျုံးဝမ်က...

“ရေနန်းဧည့်ဆောင်က ဘယ်မှာလဲ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၇၉

မုယိက စိတ်မရှည်ပါတော့ချေ။

ကျုံးဝမ်က အမေးအမြန်း ထူလှသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေ

သည်။ မုယိက လေသံမာမာဖြင့်...

“ဒီမှာ ကိုယ့်လူ သိပ်အမေးအမြန်းထူမနေနဲ့၊ ကျုပ်လမ်းပြ

သွားမယ်၊ လိုက်မှာသာ လိုက်နဲ့”

ကျုံးဝမ်က လက်ကာပြသည်။

“ခဏလောက် စောင့်ပါဦး”

မုယိက မျက်မှောင်ကုပ်ကာ...

“ဘာလုပ်မလို့လဲ”

ကျုံးဝမ်က အိပ်ခန်းထဲသို့ ညွှန်ပြလိုက်၏။

“ကျွန်တော့်မိန်းမကို သွားပြောလိုက်ဦးမယ်”

မုယိက လှောင်ပြီးပြီးလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်က သူ့အား ဂရုမစိုက်တော့ပေ။

အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ပြန်လှည့်ဝင်လိုက်သည်။

မုယိက တံခါးဝတွင် ရပ်စောင့်နေသည်။

သူ၏မျက်နှာမှာ ပြုံးပြီးပြီး ဖြစ်နေ၏။

အကြောင်းကား...

သူက တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ

၁၈၀ ❖ တာဝှာသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၈၁

ကျင်းလန် အိပ်ရာမှ မနိုးသေးချေ။
နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေဆဲ ဖြစ်သည်။
ကျုံးဝမ်က ဇနီးသည်အား စိုက်ကြည့်နေမိလေတော့သည်။
အပြစ်ကင်းစင်သော ကျင်းလန်မှာ ဂရုဏာသက်စေ
ကောင်းလှ၏။

သူက အိပ်မောကျနေသော ဇနီးသည်အား မနိုးချင်တော့
ပေ။

သို့သော်...

သူ့အား မြစ်ကြောင်းသခင်မက အခေါ်လွှတ်၍ သွား
သည်ဆိုသည့် အကြောင်းကို ပြောပြမှဖြစ်မည်။

သို့မဟုတ်လျှင် သူမ နိုးလာသည့်အခါ ခင်ပွန်းသည်အ
မတွေ့ရ၍ စိုးရိမ်ပူပန်နေရာပေလိမ့်မည်။

ယင်းကြောင့် ကျင်းလန်အား အသာအယာ လှုပ်နှိုးလို
သည်။

“ကျင်းလန်..ကျင်းလန် ညီမ”

ကျင်းလန်မှာ အိပ်ပျော်နေရာမှ လူးလဲထလိုက်လေသည်။
ထို့နောက် သူမ ကျုံးဝမ်အား အထိတ်အလန့်ဖြင့်
လိုက်သည်။

“ဟင်..အစ်ကို တာဖြစ်လို့လဲဟင်”

ကျုံးဝမ်က လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်လေတော့သည်။

“အစ်ကိုကို မြစ်ကြောင်းသခင်မက အခေါ်လွှတ်လို့ လိုက်
ဦးမယ်နော်”

ကျင်းလန်က အိမ်အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်လေ
သည်။

အရုဏ်တက်စ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။
နေလုံးပင် ထွက်ပေါ်ခြင်း မပြုသေးပေ။

ကျင်းလန်းမှာ ရင်နှင့်အောင်ပင် ခံစားလိုက်ရသည်။
သူမသည် ဖြူစင်ရိုးသားသူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း

ခြေအနေကိုတော့ တွက်ဆမိလိုက်သည်။
ယခုလို အချိန်မတော်တွင် အခေါ်လွှတ်ခိုင်းခြင်းမှာ ကောင်း

အခြေအနေ မဟုတ်ချေ။
သူမ ကျုံးဝမ်အားကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“မိုးတောင် ကောင်းကောင်း မလင်းသေးဘူး၊ ဒီလို အချိန်
အစ်ကိုကို အခေါ်လွှတ်တာ မရိုးသားဘူးထင်တယ်”

သူမ၏အသံမှာ ပြောရင်း ငိုသံပါလာသည်။
သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

သူက ဇနီးသည်အား နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။
“ကျင်းလန်းရယ်၊ တောင်တွေးမြောက်တွေး လျှောက်တွေး

အစ်ကို သိပ်မကြာခင် ပြန်လာခဲ့မှာပါ”
သူမ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

၁၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြီးမှ စိတ်မကောင်းသော လေသံဖြင့်...

“အင်းလေ၊ မြစ်ကြောင်းသခင်မကိုယ်တိုင်က ခေါ်ထားတော့ လိုက်သွားပေါ့ အစ်ကိုရယ်၊ ကံကောင်းပါစေလို့ပဲ ကျွန်းတောင်းနေပါ့မယ်”

ကျုံးဝမ်က သူ့အား...

“ကဲ...အစ်ကိုသွားမယ်နော်”

သူမက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက အိမ်ရှေ့သို့ ပြန်ထွက်ခဲ့၏။

ထို့နောက် မုယိ လမ်းပြခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

လမ်းကလေးမှာ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် တည်နေသည်။

ထိုလမ်းကလေးကား ကျောက်ဖြူပြားများဖြင့် ခင်းထားသည်။

ထို့ကြောင့် လမ်းကလေးမှာ အဖြူရောင်လမ်းကလေး ခုအဖြစ် တွေ့မြင်ရသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၈၃

လမ်း၏ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်မူ ပန်းပင်များ စုံလင်ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။

ပန်းပင်များတွင် အရောင်အသွေး စုံလင်စွာ ပန်းများဖူးပွင့်နေသည်။

လေအငွေ့တွင် သင်းယုံ့သော ရနံ့များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လွှမ်းမိုးထားလေသည်။

အရက်ကျင်းစ နံနက်ခင်း အချိန်တွင် မွှေးထုံသော ရနံ့ကို ခံနိုင်ရသည်မှာ စိတ်ကြည်နူးဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်မှာ ပန်းရနံ့များကို ရှုရှိုက်နေရသော်လည်း စိတ်ကြည်နူးမှုကို စိစားရခြင်း မရှိပါချေ။

အကြောင်းကား...

မြစ်ကြောင်းသခင်မက သူ့အား ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်မှာ ကောင်းသော ခေါ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်နိုင်ကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။

သူသည် မုယိနောက်မှ စိတ်မပါစွာဖြင့် လိုက်ပါလာလေသည်။

မကြာမီ...

သူတို့သည် သပ်ရပ်လှပသော အဆောက်အဦးတစ်ခု ရှေ့ရောက်လာလေသည်။

အဆောက်အဦးမှာ ကြီးမားခန့်ညားလှသည်။

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စားပြခန်းတစ်ခုနှင့်ပင် မတူချေ။

သူဌေးသူကြွယ်တစ်ဦး၏ အပန်းဖြေဆောင်နေရာကဲ့သို့

နေသည်။

ယင်းအဆောက်အအုံရှေ့သို့ အရောက်တွင် မုယိ

လှမ်းများ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသည်။

ယင်းကြောင့်...

ကျုံးဝမ်က ခြေလှမ်းရပ်ဆိုင်းသွားသည်။

မုယိက သပ်ရပ်သော အဆောက်အအုံအား လက်ညှိုး

ပြကာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားဘာသာ ဆက်သွားပေတော့၊ အဲဒါ ရေနန်း
ဆောင်ပါ။ ရေနန်းစဉ်ဆောင်ရဲ့ အနောက်ဘက်ဆောင် ရော
အောင်သွား၊ အဲဒီမှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မ စောင့်နေတယ်”

စကားဆုံးသည်နှင့် ‘မုယိက’ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွား
သည်။

သူသည် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်ကာ ကျွန်ရစ်ခဲလေ
သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၈၅

အရက်ဦး နေခြည်နုနု ထွက်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်...

နှင်းမှုန်များက ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား လွှမ်းမိုးရစ်ပစ်ထား
သည်။

ယင်းကြောင့် မြင်ကွင်းများ ကြည်လင်ပြတ်သားခြင်း မရှိ

မှုန်ဝါးဝါး ဖြစ်နေဆဲသာ ဖြစ်သည်။

လောကကြီးတစ်ခုလုံး လွှမ်းမောဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေ

ကျုံးဝမ်မှာ အဆောက်အဦးရှေ့တွင် ရပ်နေဆဲ ဖြစ်ပေ

သူ့အနေဖြင့် ရှေ့ဆက်သွားရန်၊ နောက်ပြန်လှည့်ရန်ဖြင့်
ဖြစ်နေသည်။

အတန်ကြာ တွေဝေစဉ်းစားနေပြီး နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်
ပြတ်သားစွာ ချလိုက်လေသည်။

သူက ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။
ထို့နောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ ရေနန်းစဉ်ဆောင်ဆီ
သွားကာလှမ်းလာခဲ့သည်။

တစ်ဖန် မုယိ ပြောသည့်အတိုင်း အနောက်ဘက်အဆောင်
သည်လျှောက်လှမ်းသွားပြန်လေသည်။

၁၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဤနေရာသည် မြစ်ကြောင်းသခင်မ တစ်ယောက်တည်း
သီးခြားနေထိုင်ရာနေရာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူက တွေးလိုက်မိသည်။
ထို့ပြင် ဤနေရာကို ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဝင်ထွက်ခြင်း
ရန်လည်း တားမြစ်ထားဟန်တူပေသည်။

ယင်းကြောင့်...

မုယိက ထိုနေရာကို ညွှန်ပြရုံသာ ညွှန်ပြပြီး ယခု
လိုက်မပို့နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

ကျုံးဝမ်က ဘာဘာညာညာ စဉ်းစားမနေတော့ပေ။
တားမြစ်နယ်မြေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အန္တရာယ်စက်ကွင်းပဲဖြစ်ဖြစ်

ဝင်ရောက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

သူ့အား မြစ်ကြောင်းသခင်မကိုယ်တိုင် အခေါ်လွှတ်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

ကျုံးဝမ်က အနောက်ဘက်အဆောင်သို့ ရဲရဲတင်းတင်း
ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

ရေနန်းညှော်ဆောင်တွင် အဆောင်ငယ်များ သီးခြား
လေသည်။

သို့သော်...

အဝေးမှကြည့်လျှင် အဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုဟု ထင်
ရ၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၈၇

အမှန်တွင် အဆောင်ငယ်ကလေးများ နီးနီးကပ်ကပ် စု
ဝင်းနေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အားလုံးပေါင်း အဆောင်ငယ်ကလေး ခုနစ်ခု ရှိလေသည်။
ကျုံးဝမ်က အနောက်ဘက်အကျဆုံး အဆောင်ရှိရာသို့

လှည့်လျှောက်လှမ်းလာလေသည်။
မကြာမီ အနီရောင်အဖောင်ငယ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ယင်းအဆောင်ငယ်မှာ အနောက်ဘက် မြစ်ကြောင်း
အဆောင်မရှိရာ အဆောင်၏နေရာများအား အနီရောင်ဆေးများ သုတ်

ထားလေသည်။
ခေါင်မိုးကို အစိမ်းရောင်အုတ်ကြွတ်များ မိုးထားလေသည်။

အဆောင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။
အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် အစောင့်အကြပ်များဟူ၍ တစ်

ဘက်တစ်လေမျှပင် မတွေ့ရပါချေ။
ဆိတ်ငြိမ်သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ် အဆောင်ဝသို့ အရောက်တွင် သူ့အား မိန်း
မလေးတစ်ဦးက အသင့်ကြိုနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီး အစိမ်း
အညိုဝတ်စုံကို ဝတ်ထားလေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ အခြေအရံတစ်ယောက် ဖြစ်လေ

၁၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမက ကျုံးဝမ်အား...

“ကျုံးဝမ်ဆိုတာလားရှင်”

မိန်းကလေး၏အသံမှာ ကြည်လင်သလို အပြောအ

လည်း ရည်မှန်လှသည်။

ကျုံးဝမ်က ပြန်လည် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

မိန်းမပျိုလေးက ရိုကျုံးသောအသံဖြင့် ပြောလိုက်

သည်။

“ကျွန်မနောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါရှင်”

စကားဆုံးသည်နှင့် အဆောင်ထဲသို့ လှည့်ဝင်သွား

သည်။

ကျုံးဝမ်လည်း သူမ၏နောက်သို့ လိုက်ဝင်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးက နောက်သို့ လှည့်မကြည့်ပေ။

ညင်သာဖြည်းညင်းသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ရှေ့မှ လ

ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ကျုံးဝမ်သည် သူမ နောက်သို့ လိုက်ပါရင်းမှ စိတ်လှုပ်

နေမိသည်။

ကျုံးဝမ်သည် တိုက်ပွဲအမျိုးမျိုးကို ဆင်နွဲခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုပြင်...

အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖူးသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၁) ❖ ၁၈၉

သို့သော် ဤသို့ စိတ်မလှုပ်ရှားမိပါချေ။

သူသည် တွေးရင်း အခန်းတစ်ခု ရှိရာသို့ ရောက်လာလေ

အခန်းမှာ တံခါးပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

တံခါးမှာ ဝှေ့ပိတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိန်းကလေးက သူ့အား စိုက်ကြည့်ကာ...

“အခန်းထဲကို ဝင်သွားပါ။ မြစ်ကြောင်းသခင်မ စောင့်နေပါ

နှင့်”

စကားဆုံးသည်နှင့် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လှမ်းကာ

သွားလေသည်။

သူသည် အခန်းတံခါးကိုဖွင့်ကာ အသာအယာ ဝင်လိုက်

သည်။

သူ့အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် မှန်တစ်ချပ်ကို တွေ့ရ

သည်။

အမျိုးသမီးများ အလှပြင်ဆင်သည့် မှန်တင်ခုံမှ မှန်ချပ်သာ

သည်။

မှန်ချပ်ထဲ၌ လူတစ်ယောက် ရုပ်ပုံလွှာ ထင်ဟပ်နေ၏။

ယင်းရုပ်ပုံလွှာမှာ ကျော့ရှင်းလှပနေသည်။

ရုပ်ပုံလွှာပိုင်ရှင်မှာ မည်သူ ဖြစ်သနည်း။

စဉ်းစားစရာ မလိုသောမေးခွန်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မြစ်ကြောင်းသခင်မပင် ဖြစ်ပေသည်။

သူမ၏နက်မှောင်သော ဆံကေသာများမှာ ကျောပြင်
ခုလုံးပေါ်၌ ပြာဝဲကျနေ၏။

သူမ၏လက်ထဲတွင် ဆင်စွယ်ဘီးတစ်ချောင်း ကိုင်ထား
နက်မှောင်သည့် ဆံပင်များကို ဆင်စွယ်ဘီးဖြင့် ဖြီးသ

ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျုံးဝမ်း၏ခြေလှမ်းမှာ တို့ခနဲ ရပ်သွားသည်။

သူ့အနေဖြင့် ရှေ့ဆက်မသွားရဲတော့ပါ။

ယင်းကြောင့်...

အခန်းဝ၌ ရပ်ကာ အသံပြုလိုက်သည်။

“မြစ်ကြောင်းသခင်မ စောစောစီးစီး ဘယ်လိုအကြောင်း

ရှိလို့ ခေါ်လိုက်ရတာလဲ”

သူမက သူ၏အမေးကို ပြန်မဖြေပါ။

နောက်သို့ လှည့်ပင်မကြည့်ပေ။

နက်မှောင်သည့် ဆံပင်များကိုသာ ဆက်လက်ဖြီး

သည်။

ဆံပင်များ ရှင်းလင်းသွားသောအခါ ဆံထုံးတစ်ပတ်

လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်း၏ အမေးစကားကို လုံးဝမကြားသကဲ့သို့

သူက မည်သို့မျှ ဆက်မမေးတော့ပါချေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၉၁

ရှေ့သို့လည်း ဆက်၍ မလျှောက်သွားပါချေ။

အခန်းဝ၌သာ ရပ်စောင့်လျက်ရှိသည်။

သူမက ဆံပင်များအား ထုံးဖွဲ့ပြီးလျှင်...

“ညတုန်းက ထမင်းစားပွဲမှာ အခြားလူတွေ ရှိနေတာ

တွေကို ကျွန်မပြောချင်တာကို မပြောနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခု ပြော

ချင်တာ”

စောစောက သူမေးခဲ့သည့် မေးခွန်းကို ယခုမှ ပြန်ဖြေလိုက်

ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ့မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

“ဘာများပြောစရာ ရှိလို့လဲ”

သူက မြန်မြန်ပြော မြန်မြန်ပြီး သဘောဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း

သည်။

သူမက ပြုံးလိုက်၏။

“အထဲကို ဝင်ခဲ့စမ်းပါဦးရှင်၊ အခန်းဝမှာတင် ရပ်မနေပါနဲ့”

သူ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ဝင်ခဲ့ဖို့ မသင့်တော်ဘူး ထင်တယ်”

သူမက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

“ဝင်သာ ဝင်ခဲ့ပါရှင်၊ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ့အနေဖြင့် ဤအခန်းထဲသို့ မဝင်လိုပါ။
သူက ဆက်လက်ငြင်းဆန်ရန် မသင့်ဟု ယူဆလိုက်၏
ယင်းကြောင့်...

သူ့အခန်းထဲသို့ ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်။

သူမက သူမ၏ရှေ့ရှိ ထိုင်ခုံတစ်လုံးအား ညွှန်ပြလိုက်၏
“ထိုင်ပါ”

ကျုံးဝမ်က ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ထိုင်ချပြီးသည်နှင့် သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား မေးကြား
လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ ပြောစရာရှိတာ မြန်မာ
ပြောစမ်းပါ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက...

“ကျွန်မက ရှင်နဲ့ ပူးပေါင်းမယ်လို့ ပြောခဲ့တာကို ရှင်မ
မိရဲ့လား”

ကျုံးဝမ်က...

“မှတ်မိပါတယ်”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မျက်ခုံးပင့်ကာ...

“အဲဒါ ဘယ်လိုသဘောရလဲ”

ကျုံးဝမ်က မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

ပြီးမှ လေသံမာမာဖြင့်...

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားဆီမှာပဲ ပူးပေါင်း၊ ခင်ဗျားကပဲ
ကျွန်တော်နဲ့ ပူးပေါင်း အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ကျွန်တော်ဟာ မြစ်ကြောင်း
ဆိုးဂိုဏ်းထဲ ပါဝင်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက လက်ကာပြကာ ကမန်းကမန်း
ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလဲ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက လေးနက်တည်ကြည်သော အသံ
ပြောလိုက်သည်။

ဤစကားမှာ လုံးဝမထင်မှတ်ထားသော စကား ဖြစ်ပေ
မည်။

“ကျွန်မ ရှင်နဲ့ပူးပေါင်းမယ်ဆိုတာက ကျွန်မလုပ်နေတဲ့ ဒုစ
သုပ်ငန်းတွေ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ပြီး တရားဥပဒေဘောင်ထဲ
ဝင်သွားလို့ ပြောတာပါ”

“ဟင်”

ကျုံးဝမ် အံ့ဩသွားသည်။

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ကြည့်လိုက်၏။

သည်လို စကားမျိုး သူမထံမှ ကြားလိုက်ရမည်ဟု ကျုံးဝမ်
ထင်ခဲ့ပါချေ။

ယင်းကြောင့်...

၁၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်းမှာ အံ့ဩခင်တက်နေမိသည်။

အတန်ကြာမှ သူက ဖမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပါတယ်ဗျာ”

“ကျွန်မ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက

တွေ့လဲ ဆက်ပြီး မရပ်တည်နိုင်တော့ဘူး၊ နောက်ပြီး ငြိုငွေသွားရှင်လဲ...”

သူမက ပြောလက်စ စကားကို ရပ်ထားပြီး ကျုံးဝမ်းအစူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ၏မျက်လုံးအစုံမှာ စူးရှတောက်ပြောင်နေ၏။

သူမ အကြည့်ထဲတွင် မျှော်လင့်ချက် တစ်စုံတစ်ရာ ပါသည်ဟု သူခံစားနေရသည်။

သူမ၏စကားသံ ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

“နောက်ပြီး ရှင်ဟာလဲ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို အပြတ် ချေမှုန်းနိုင်တဲ့လူအဖြစ် ထင်ရှားသွားမယ်၊ ဒါကြောင့် မြို့စားရာထူးကိုလဲ ရှင်ပြန်လည်ရရှိလာမှာ ကျိန်းသေတယ်”

ကျုံးဝမ်းမှာ နားမလည်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်နေရှာသည်။

သူမသည် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို ဦးစီးခေါင်းမတ်

ပြုကာ ချင်းလင်မြို့၏ အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကြီးစိုးမင်းမူခဲ့ယင်းကြောင့်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းတွင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ ပစ္စည်း

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ပ) ❖ ၁၉၅

သည်း ပေါကြွယ်လှသည်။

သို့သော်...

ယခုမှ မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် မိမိလုပ်ငန်းများကို အပြီး

နှင့် စွန့်လွှတ်ကာ တရားဥပဒေဘောင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်တော့မည် ဆို ပြောလာချေပြီ။

ကျုံးဝမ်း၏ဦးနှောက်မှာ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိသွား၏။

သူက နားမလည်နိုင်စွာ ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာကို ကျွန်တော်နားမလည်ဘူး”

သူမက သက်ပြင်းချသည်။

ပြီးမှ တစ်ခွန်းချင်း ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မက တကယ့် စေတနာနဲ့ ပြောနေတာပါ၊ ပွင့်ပွင့်လင်း

အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် စိန်ဝက်ကို တမင်အသေသတ် ဖမ်းဆီးတယ်

အပြီး ရှင့်ကို ရာထူးက ဖယ်ရှားအောင်လို့ ကျွန်မ ရွှေငွေအပုံပေးပြီး

အတွက်ဆင်ခဲ့တာပါ”

ကျုံးဝမ်းက ပြုံးလိုက်သည်။

သာမန်အပြုံးမျိုး မဟုတ်ချေ။

ထိုအပြုံးတွင် အဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါဝင်နေ၏။

လျှို့ဝှက်အပြုံးတစ်ခု ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

သူ့ထံတွင် မြစ်ကြောင်းသခင်မကို ချေပရန် စကားများစွာ

သည်း

၁၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမက ဆက်၍...

“ဒီလိုလုပ်တာ ကျွန်မတို့ရဲ့ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးကိုယ်က
လက်ချက်ကြောင့် အထိနာတာကို လက်တုံ့ပြန်နိုင်အောင်၊ ရာထူး
ပြုတ်သွားတဲ့ ရှင်ရဲ့လှုပ်ရှားမှုတွေကို ကျွန်မတို့ စောင့်ကြည့်ခဲ့တာ
ရှင် လှေကြီးပေါ်မှာ ပါလာမှန်းသိလို့ လမ်းကဖြတ်ပြီး ရှင်တို့
မယားကို အမိဖမ်းခဲ့တာပါ။ အစကတော့ ရှင်တို့ကို အသေသတ်
ပါ။ ခုတော့”

သူမက စကားကို ရပ်လိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါ။

သူမ၏အသံ ထွက်မလာခဲ့၍ ဖြစ်ပေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင် မျက်ရည်
ဝဲလာသည်။

ယင်းမျက်ရည်များကို ကျုံးဝမ်က မမြင်ချေ။

သူမက ခေါင်းကို ငုံ့ချပစ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ပထမပိုင်း ပြီး၏။

ဒု-ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး

(ဒုတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

အခန်းထဲတွင် တဒဂ်မျှ တိတ်ဆိတ်သွား၏။

အတန်ကြာမှ ကျုံးဝမ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မအား အကဲ
ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေကို စွန့်လွှတ်
ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတာလဲ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ခေါင်းငုံ့ထားရာမှ အသာပြန်မော့
တင်သည်။

သူမက တောက်ပသော မျက်လုံးများဖြင့် ကျုံးဝမ်အား
ကြည့်လိုက်သည်။

သူမမှာ ပြောရခက်နေပုံရ၏။

သူမ၏လှပသော နှုတ်ခမ်းလွှာများမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်
နေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက စိတ်ကို တင်းကာ ပြောလိုက်လေ။

၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော် သူမ၏စကားမှာ ထစ်ချေနေလေသည်။

“ကျွန်မလေ...ရှင်ရဲ့...အ...ဟို”

ကျုံးဝမ်မှာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူသည် အလွန်းသော လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ အရိပ်အကဲကို ကောင်းစွာ

စတင်နိုင်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏စိတ်ထဲတွင် မည်သည့်စကား

ပြောလိုကြောင်း ကျုံးဝမ် တွက်ဆမိ၏။

သူသည် ရိုးဖြောင့်ပြီး ပွင့်လင်းသော လူတစ်ယောက်

သည်။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ခပ်ရှင်းရှင်း

မြန်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ရဲ့ဇနီးသည် ဖြစ်ချင်တယ်

လား”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူမ၏အသံမှာ တိုးညှင်းနေ၏။

ထို့အပြင် သူမ၏မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး နီရဲနေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော

မယ်တစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သို့သော် ယခုမှ သူမမှာ အလွန်ရှက်ရွံ့နေပုံရသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ခ-သိမ်း)

❖ ၇

မည်သို့ဆိုစေ မြစ်ကြောင်းသခင်မသည် မိန်းမယားတစ်

ယောက်ပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ရှင်ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ဇနီး

အဖြစ်လိုကြောင်း မိမိကိုယ်တိုင် ဖွင့်ပြောရသည်မှာ ရှက်ရှာပေ

မိမိမည်။

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

သူ့အနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စာနာနားလည်မိ

သည်။

ကရုဏာလည်း ဖြစ်မိ၏။

သို့သော် သူသည် သစ္စာတရားကို တန်ဖိုးထားသူတစ်

ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ချစ်ဇနီး ကျင်းလန်အပေါ်တွင် လုံးဝသစ္စာမဖောက်နိုင်ပေ။

ယင်းကြောင့် ခေါင်းကို အသာခါယမ်းကာ ပြောလိုက်လေ

သည်။

“မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်မှာ ဇနီးသည် ရှိတယ်လေ၊ ဒါကြောင့်

ထပ် ဇနီးမယား ထပ်ယူလို့ မရတော့ဘူး”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မချိုပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါကို ကျွန်မသိပါတယ်၊ ရှင်မှာ ဇနီးမယား ရှိရုံတင်မက

အသည် ဇနီးမယားကိုလဲ အတော်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ

ကောင်းအိပ်မိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ အနေနဲ့ ရှင်ရဲ့ ဝတ်မ

၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စနိုးဖြစ်ဖို့ မတောင်းဆိုပါဘူး”

ကျုံးဝစ်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

“ဒါဆို ခင်ဗျားက ဒုတိယစနိုး ဖြစ်ချင်တာပေါ့”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်”

ကျုံးဝစ်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဒုတိယစနိုးလုပ်ချင်လဲ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ကျုံးဝစ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်သော်

သည်။

ကျုံးဝစ်ကလည်း သူမအား ပြန်လည်၍ အကဲခတ်ကြည့်

လိုက်၏။

မိမိ၏ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောဆိုမှုကြောင့် မြစ်ကြောင်း

သခင်မ ဒေါသထွက်သွားလိမ့်မည်ဟု သူထင်ခဲ့မိလေသည်။

သို့သော်...

လက်တွေ့တွင်မူ မြစ်ကြောင်းသခင်မက စိတ်မဆိုးပါဘူး

သူမ၏မျက်နှာ ပြုံးနေ၏။

ယင်းအပြုံးမှာ မရှိပြုံးသာ ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ကျုံးဝစ်ကို ကြည့်ရင်းမှ တစ်ခုခု

သတိရသွားပုံရ၏။

သူမ၏မျက်နှာမှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၉

သူမက ကျုံးဝစ်အား ကြည့်ကာ ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်မ ရှင့်ကို သတိပေးစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်”

ကျုံးဝစ် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ပြောပါ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက စိုးရိမ်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်

သည်။

“ထိခိုက် ရှင်တို့လင်မယား နှစ်ယောက်ကို သုတ်သင်ဖို့

အစဉ်တွေ လုပ်ထားပြီးပြီ။ သည်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်မှာ ရှင်တို့ကို

ညိတ်မယ်၊ ရှင်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ထိခိုက်စွာနှစ်ယောက်ကို ယှဉ်

မလား။ သည်စခန်းကနေ ထွက်ပြေးနိုင်ပါ့မလား။ ရှင် သည်

သတိ မစွမ်းနိုင်ပါဘူး။ သည်တော့ ရှင်ကော့ ရှင့်စနိုးပါ အသက်

ကြေးရလိမ့်မယ်”

ကျုံးဝစ် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

ပြီးမှ သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြတ်

သားလေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော်တို့ မလွတ်မြောက်ရင်လဲ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ကျွန်

တို့စနိုးမောင်နှံဟာ သေအတူ ရှင်မကွာပါ။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့

သေ အသေခံမယ်၊ ကျွန်တော့်စနိုးအပေါ်မှာ သစ္စာ မဖောက်

ကျွန်တော့်စနိုးကလဲ သည်လိုပဲ ဆန္ဒရှိပါတယ်”

သူမှာ ကျုံးဝစ်၏စကားကြောင့် အံ့အားသင့်သွားလား။

၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သစ္စာတရားကြောင့် အသက်စွန့်လွှတ်သူ လောကကြီး
ရှိပါသေးလား။

သူမမှာ သူ့ကို အံ့ဩခြင်းနှင့်အတူ လေးစားမိသည်။

သူက သူ၏ဆန္ဒကို ပြတ်သားစွာ ပြောဆိုပြီးနောက်
ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူမက ကမန်းကထန်း တားမြစ်လိုက်၏။

“နေပါဦးရှင်”

သူလှည့်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

“ဘာများပြောချင်သေးလို့လဲ”

သူက စိတ်မရှည်သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သေး
သည်။

သူမက သူ့ကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်၏။

“ရှင်ဟာ အတော့်ကို့ခက်တဲ့သူပဲ၊ ကျွန်မပြောတာကို လာ

ခံရင် ရှင်တို့နှစ်ယောက်စလုံး အသက်ချမ်းသာရာရမယ်၊ ရှင် အ
မတန် ချေမှုန်းချင်တဲ့ ဖြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းလဲ ပြိုကွဲသွား
နောက်ပြီး ရှင်ရဲ့ရာထူးကိုလဲ ပြန်ရမယ်၊ ဒါတောင်မှ ရှင်က ခေါင်း
ပြီး ငြင်းနေရသလား”

သူ့မှာ သူမအား နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်မိ၏။

သူမနှင့်မိမိ တွေ့ဆုံရသည်မှာ ရက်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေး

သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၁

သို့သော်...

သူမက မိမိအား နှစ်ရှည်လများက ချစ်ကြိုက်ခဲ့သူကဲ့သို့
ဖြစ်နေ၏။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ပါနည်း။

ကျုံးဝမ်မှာ စိတ်များ ချုပ်ထွေးလာ၏။

သူက သူမအား ကြည့်ကာ ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းပဲ ခေးမယ်၊ ခင်ဗျားစိတ်မဆိုးပါနဲ့”

သူမက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ပြောပါ”

ကျုံးဝမ် ခပ်ရှင်းရှင်းမေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် အခုမှ တွေ့မြင်ကြရတာပါ၊ ဘာ

ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို သည်လောက် လိုအပ်နေရတာလဲ”

သူမက ခေါင်းကို တဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်
သည်။

“ရှင်နဲ့ကျွန်မ အခုမှ တွေ့ကြရတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဗျာ ဘယ်လို”

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မဟာ တွေ့ခဲ့သိခဲ့ကြတာ ကြာခဲ့

ခဲ့”

၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ် အံ့ဩသွားသည်။

သူ့အနေဖြင့် သူမအား တွေ့ဖူးရုံသာ ရှိသည်ဟု ထင်

သည်။

သို့သော် သူမက သူနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး သိကျွမ်းခဲ့ဖူး

ပုံစံမျိုး ပြောလာပြီ ဖြစ်သည်။

သူက ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးလိုက်၏။

ထိုအခါ သူမနှင့် မိမိမှာ ဘယ်တုန်းကမျှ သိကျွမ်းရင်းနှီး

ခြင်း မရှိကြောင်း စဉ်းစားလိုက်မိ၏။

ယင်းကြောင့် သူက လက်မခံနိုင်သော လေသံဖြင့်

လိုက်၏။

“မဟုတ်တာပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းက

ကျွမ်းခဲ့ဖူးလို့လဲ”

သူမက ပြုံးလိုက်၏။

“ရှင် ကျွန်မကို မမှတ်မိလို့ပါ”

သူက သူမကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

သူမကို သူ ယခင်က မတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းခါယမ်းကာ ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဘယ်မှာ တွေ့တယ်ဆိုတာ ခင်

လို့ မရဘူးဗျာ”

သူမက ကျုံးဝမ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃

“ကျွန်မရုပ်ရည်ပြောင်းနေလို့ ရှင် မမှတ်မိတာပါ။ ကျွန်မ

မည်ရင်းကို ပြောလိုက်ရင် ရှင် ချက်ချင်း မှတ်မိသွားပါလိမ့်မယ်”

သူ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

သူမသည် မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကို သိချင်စိတ်များ တဖွား

ပေါ်ပေါက်လာ၏။

ထို့ကြောင့် သူက မျက်ခုံးပင့်ကာ မေးလိုက်၏။

“ပြောစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားနာမည်ရင်းကို”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက သူ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်

သည်။

သူမ၏မျက်လုံးအစုံသည် တလက်လက် တောက်ပလာ

သည်။

လှပသော နှုတ်ခမ်းလွှာများသည် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်

၏။

သူက သူမပြောသော စကားကို နားစွင့်နေ၏။

သူက မည်သူ ဖြစ်သနည်း။

အတန်ကြာမှ သူမ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

“ကျွန်မနာမည် အိုရန်ချင်းပါ”

“ဗျာ”

ကျုံးဝမ်က အံ့ဩမည်သက်သွားလေတော့သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ပြုံးကျယ်သော မျက်

၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လုံးအစုံဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ၏။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏စကားသံ ထပ်မံထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကျွန်မနာမည် အိုရန်ချင်းပါ။ ရှင်နဲ့အတူ တာစန်းတောင်ပေါ်က ပြဒါးဝှေ့မှာ သိုင်းပညာသင်ကြားခဲ့တဲ့ အိုရန်ချင်းပါ”

ကျုံးဝမ်မှာ မည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောနိုင်ချေ။

ပါးစပ်အဟောင်းသာဖြင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မအား

ကြည့်နေ၏။

သူ၏မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်နေလေသည်။

ကျုံးဝမ် လုံးဝ မထင်မှတ်ခဲ့ပါချေ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ အိုရန်ချင်း ဖြစ်မည်ဟု တွေးထင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏စကားကို ရုတ်တရက်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားမိ၏။

သူ့ကိုယ်သူ အိပ်မက်မက်နေသလောဟု သံသယဝင်ခဲ့

ကျုံးဝမ်က သူ့အား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်ကာ

လိုက်လေ၏။

“ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဗျာ၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားရုပ်က ငယ်ငယ်

နဲ့ တာကြောင့် မတူတော့တာလဲ”

သူမ၏မျက်နှာမှာ ညိုရွိုင်းသွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖

သူမ၏ဟန်ပန်မှာ အတော်ပင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပုံရ

သည်။

အတန်ကြာမှ သူမက စိတ်ကို တင်းကာ ပြောလိုက်၏။

“ဒါတွေ နောက်မှ ကျွန်မပြောပြပါ့မယ်ရှင်၊ ဒါနဲ့ ကျွန်မဟာ အိုရန်ချင်းဆိုတာကော ရှင်ယုံရဲ့လား၊ ကျွန်မရဲ့ဟန်ပန်နဲ့ အသံကတာ အိုရန်ချင်းနဲ့တူရဲ့လား”

သူမ၏စကားကြောင့် ကျုံးဝမ် သတိပြုမိလိုက်၏။

မှန်ပေသည်။

လူတစ်ယောက်သည် ရုပ်ရည်ပြောင်းလဲနိုင်သော်လည်း

မျက်လုံးအကြည့်၊ အသံနှင့် ဟန်ပန်အမူအရာတို့အား မည်သို့မျှ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်း မရှိချေ။

ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စတင်တွေ့လိုက်ရ

သည့်အခါ ဤမျက်လုံးနှင့် ဟန်ပန်အမူအရာတို့ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့

မိခဲ့ဖူးသည်ဟု ကျုံးဝမ် ထင်မြင်မိလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ကျုံးဝမ်က သူမအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏ရင်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာမှုများ ပြည့်ကျပ်နေ

သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မအား စိုက်ကြည့်နေရင်း သူ

မာရုံထဲသို့ အတိတ်မှ ပုံရိပ်များ ထင်ဟပ်လာလေတော့သည်။

* * *

အတိတ်

မြောင်နယ်ခြား...။

မြောင်နယ်ခြားမှာ တရုတ်ပြည် တောင်ဘက်ပိုင်း နယ်
တွင်တည်ရှိ၏။

တောတောင် ထူထပ်သည်။

လျှိုမြောင်များ ပေါများလှသည်။

ထို့အပြင် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော နေရာများစွာရှိသည်။

မြောင်နယ်ခြား၏တစ်ခုသော တောနက်ကြီးထဲတွင်
မားသော တောင်တစ်လုံး ရှိ၏။

ယင်းတောင်အား 'တာစန်းတောင်' ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

တာစန်းတောင်သည် အလွန်မြင့်မားသော တောင်တစ်
ဖြစ်သည်။

တာစန်းတောင် တည်ရှိရာသည် တောနက်လှ၏။

ထို့အပြင် သားရဲတိရစ္ဆာန်များလည်း ပေါများလှ၏။

ယင်းကြောင့် တာစန်းတောင်မှာ လူသူ အရောက်အ

ဆင်းပါးလှပေသည်။ သို့သော်...

တာစန်းတောင်ခြေတွင် ရွာငယ်လေးတစ်ရွာ ရှိသည်။

တောင်ခြေရွာကလေး ဖြစ်သောကြောင့် သစ်ခုတ်သမား
များနှင့် တောလိုက်မုဆိုးများသာ နေထိုင်ကြသည်။

တာစန်းတောင်ပေါ်တွင် ထူးဆန်းသော ကျောက်ဂူကြီးတစ်
ရှိ၏။

ယင်းဂူကြီးအား ပြဒါးဂူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်နေ၏။

အမှန်တွင် ဂူကြီးတည်ရှိရာ နေရာသည် သဘာဝအားဖြင့်
ဖြူရောင်အဆင်းရှိသော ကျောက်သားနေရာဖြစ်သည်။

ဂူအတွင်းဘက် နံရံများမှာ ဖြူဖွေးနေ၏။

ယင်းကြောင့်...

ထိုကျောက်ဂူကြီးကို ပြဒါးဂူဟု တင်စားခေါ် ဝေါ်ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ပြဒါးဂူတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက နဂါးမောင်နှံတို့
နေထိုင်ခဲ့ကြသည်ဟု အဆိုရှိ၏။

ယခုတွင်မူ ပြဒါးဂူ၌ မိသားစုတစ်စု နေထိုင်လျက် ရှိကြ
သည်။

ထိုမိသားစုမှ သိုင်းဆရာကြီးအိုရန်ကျင်းအား ဒေသခံများ

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တာစန်းတောင်ခြေရွာမှ ရွာသူရွာသားများက အိုရန်ကို တို့မိသားစုအား အလွန်လေးစား ရိုသေကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် ပြဒါးဝူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းတို့မိသားစုသည် စန်းတောင် ပြဒါးဝူ၌ ဖျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်လာခဲ့ကြလေသည်။

* * *

နေမင်းကြီးမှာ အနောက်ဘက်သို့ တိမ်းစောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။ နေရောင်ခြည်များမှာ အားကောင်းစွာ တောက်ပနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်...

နေရောင်ခြည်တန်းမှာ ပြဒါးဝူထဲသို့ တိုးဝင်ကျရောက်လာသည်။ နေရောင်ခြည်ထိုးမှုကြောင့် ပြဒါးဝူမှာ အဖြူရောင်အထိ တန်းများ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်သို့ ဖြာထွက်နေလေသည်။

အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် ဤလို အချိန်မျိုးတွင် ပြဒါးဝူသွားရပ်ပါက ရောင်ပြန်အလင်းတန်းများကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ထင်ထိန်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ဤအချိန်သည် ပြဒါးဝူ၏အလှပဆုံးသော အချိန် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အံ့ဩစရာကောင်းသည့် အချိန်လည်း ဆိုနိုင်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၉

အကြောင်းကား ရောင်ပြန်မှုများကြောင့် ပြဒါးဝူ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လင်းထိန်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ပြဒါးဝူ၏ရှေ့တွင် လူနှစ်ဦး တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ထိုနှစ်ဦးမှာ အမှန်တကယ် တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဓားရေးလေ့ကျင့်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဓားရေးယှဉ်ပြိုင် လေ့ကျင့်နေကြသူများမှာ လူငယ်တစ်ဦးနှင့် မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ အရွယ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်းရှိပြီး အသက် ငယ်ရှစ်နှစ် ဝန်းကျင်ခန့်သာရှိသည်။

လူငယ်နှင့် မိန်းမပျိုပါ ရုပ်ရည်ချောမောကြသည်။ မိန်းမပျိုမှာ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆစ်ကျနလှပပြီး တစ်တစ်ချိန်ရှိ၏။

လူငယ်မှာ အရပ်မြင့်ပြီး ပိန်သယောင် ထင်ရသည်။ သို့သော် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကျစ်လစ်သန်မာလှသည်။

မိန်းမပျိုက ဓားကို ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်၏။ သူမ၏ဓားမှာ တရစစ် လည်နေသည်။

စကြာ လည်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ လူငယ်က ဓားကို ဘယ်မှညား ညာမှဘယ် လှုပ်ရှား၍ နှစ်

ချက်၏။

၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူ၏စားရှည် လှုပ်ရှားမှုမှာ ရဟတ်လည်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

မိန်းမပျို၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသည့် သို့သော် လူရွယ်က ကောင်းစွာ ခုခံနိုင်သည်။

လူရွယ်က တိုက်ခိုက်မှု အရှိန်တိုးမြှင့်လိုက်သည်။

မကြာမီ စကြာလည်ပတ်သကဲ့သို့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ လည်ပတ်

တိုက်ခိုက်နေသည့် မိန်းမပျို၏ တိုက်စစ်မှာ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

လူရွယ်က သူမအား တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်လိုက်၏။ ထိုအခါ မိန်းမပျိုမှာ တိုက်စစ်မှ ခံစစ်အနေအထား

ရောက်သွားသည်။

အမှန်တွင် လူရွယ်က မိန်းမပျို သုံးသွားသည့် ဓားကိုင်အတိုင်း ပြန်လည်တိုက်စစ်ဆင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝေယမ်းတိုက်ခိုက်နေသော လူရွယ်၏စားရှည်မှာ

ကဲ့သို့ လည်ပတ်နေသည်။

မိန်းမပျိုကလည်း လူရွယ် သုံးသွားသည့် ဓားကိုင်တို့ကဲ့သို့ လည်ခုံလိုက်သည်။

သူမ၏စားမှာ ဘယ်မှညာ၊ ညာမှဘယ်သို့ လှုပ်ရှားသည်။

ထို့နောက် တစ်ခုတော့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၁

စောစောက မိန်းမပျို၏စားချက်ကို လူငယ်က ခုခံတားဆီးထားနိုင်သည်။

ယခုမူ လူရွယ်၏စားချက်များကို မိန်းမပျိုက တားဆီးနိုင်ခဲ့ပြီး မရှိချေ။

ယင်းကြောင့် လူရွယ်၏စားချက်များက မိန်းမပျို၏ ခံစစ်ကြားမှ တိုက်စစ်တစ်ချက် ထိုးဖောက်လာလေတော့သည်။

* * *

၇၀တွင် ထိုင်ခုံရှည်တစ်ခု ရှိသည်။

ထိုင်ခုံရှည်ပေါ်တွင် လူနှစ်ဦး ထိုင်နေသည်။

အဘိုးအိုတစ်ဦးနှင့် အဘွားအိုတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

အဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုမှာ အနီရောင်ဝတ်စုံကို ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

အဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုတို့သည် တိုက်ခိုက်နေကြသည့် လူနှင့် မိန်းမပျိုတို့အား မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ယင်းအဘိုးအိုနှင့် အဘွားအိုမှာ အခြားသူများ မဟုတ်ကြ

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းနှင့် ယုလင်းတို့ပင် ဖြစ်၏။

သူတို့က လူရွယ်နှင့် မိန်းမပျိုတို့၏ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မှုကို

၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

မိန်းမပျိုက တိုက်စစ်၊ လူငယ်က ခံစစ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်သည်။

ထိုအခါ အိုရန်ကျင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူရွယ်က တိုက်စစ်၊ မိန်းမပျိုက ခံစစ် ပြောသော အခါတွင်မူ အိုရန်ကျင်းမှာ မျက်မှောင်ကြွတ်လာ၏။

သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အလိုမကျသည့်ဟန်များ သား ပေါ်လွင်နေ၏။

ခဏအကြာတွင် အိုရန်ကျင်းက လက်ကို မြှောက်ထားတားလိုက်၏။

“ရပ်လိုက်”

လူငယ်နှင့် မိန်းမပျိုတို့မှာ တိုက်ခိုက်နေရာမှ ချက်တန်လိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဓားများကို ကန့်လန့်ဖြတ်ကိုင်ကာ အိုရန်ကျင်းနီးမောင်နှံအား လှည့်ကာ ဦးညွတ်လိုက်၏။

အိုရန်ကျင်းက လူငယ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ ပြောလိုသည်။

“ကျုံးဝမ်က စကြာစားသိုင်းကိုကော ရဟတ်စားသိုင်းအတော်တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်နေပြီပဲ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၂၃

ထို့နောက် မိန်းမပျိုဘက်သို့ လှည့်ကာ...

“အိုရန်ချင်းကတော့ စကြာစားသိုင်းကို အတော်တတ်တတ် ကျွမ်းကျင်နေပေမယ့် ရဟတ်စားသိုင်းမှာ လှုပ်ရှားမှုက

နည်း နည်းနေသေးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လူငယ်မှာ အိုရန်ကျင်း၏တပည့် ကျုံးဝမ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မိန်းကလေးမှာ အိုရန်ကျင်း၏သမီး အိုရန်ချင်းပင် ဖြစ်လေ

အိုရန်ကျင်းက ကျုံးဝမ်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့ကို ပြဒါးဂူသိုင်း

စကြာစားသိုင်းနှင့် ရဟတ်စားသိုင်းကို သင်ကြားပေးခဲ့

ယခုမူ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ဓားသိုင်းပညာ နှစ်ရပ်လုံး အကုန်အစင် တတ်မြောက်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် သူတို့၏သိုင်းစွမ်းရည်ကို စမ်းသပ်သော

ဖြင့် အိုရန်ကျင်းက ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိုရန်ကျင်းက ကျုံးဝမ်တို့၏ဟာကွက်များကို ထောက်ပြ

“ရဟတ်စားသိုင်းမှာ လှုပ်ရှားမှုမြန်ဖို့ လိုအပ်သလို အားက

လိုအပ်သလောက် ပါရမယ်၊ ပြီးတော့ ဓားချက်လှုပ်ရှားမှုက

စားချက် တစ်ခုခုတစ်ခုကြားမှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့အတိုင်း အကြံ
ကွဲခြားမှု အတိအကျ ရှိရမယ်၊ ဒါဟာ ရဟတ်စားသိုင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်
ချက်ပဲ”

အိုရန်ကျင်းက အိုရန်ချင်းဘက်သို့ လှည့်ကာ ပြောလိုက်
သည်။

“သမီးက အမှတ်သုံးအကွက်နဲ့ အမှတ်လေးအကွက်ကြား
မှာ အကွာအဝေး နည်းသွားပြီး စားကွက်တစ်ဆယ်နဲ့ တစ်ဆယ်အ
ကြားမှာတော့ အကွာအဝေး များနေတယ်၊ အဲဒါကို ပြင်ဆင်ပြီး ဆေး
ကစားကြည့်ကြ၊ ကံ...ပြန်စကြ”

ကျုံးဝမ်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့ ဖြိုင်တူ ခေါင်းညိတ်လိုက်
သည်။

“ဟုတ်ကဲ့”

စကားဆုံးသည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်၍ မျက်နှာ
ဆိုင်လိုက်၏။

ကျုံးဝမ်က စကြာစားသိုင်းဖြင့် တိုက်စစ်ဆင်လိုက်
သည်။

အိုရန်ချင်းက ရဟတ်စားသိုင်းဖြင့် ပြန်လည်ခုခံလိုက်
သည်။

သူမက ဖခင်ကြီး ထောက်ပြသည် ဟာကွက်ကို သတ်
၍ မြန်မြန်ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏စားကွက်မှာ အလွန်ပီရိသေသပ်သွား၏။
ကျုံးဝမ်၏စားချက်မှာ သူမအား ထိုးဖောက်ခြင်း မပြုနိုင်

အာရုံချေ။

ကျုံးဝမ်က တိုက်စစ်အရှိန်ကို တိုးမြှင့်လိုက်သည်။
သို့သော် သူ၏တိုက်ကွက်များမှာ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သွား

သည်။

ထိုစဉ် အိုရန်ချင်းက မထင်မှတ်ဘဲ တိုက်စစ်ကို ဆင်လိုက်
သည်။

သူ၏စားရှည်မှာ ကျုံးဝမ်၏ကိုယ်ပေါ်သို့ ဝဲကျလာ၏။
ကျုံးဝမ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူက လက်ထဲမှ စားရှည်ဖြင့် ကမန်းကတန်း ခုခံလိုက်ရ
၍ ထိုအခါ စားရှည်နှစ်လက်မှာ ရင်ဆိုင်ခုတ်ချစ်သွားသည်။

“ချွမ်း”

အသံနှင့်အတူ စားတစ်လက်မှာ အဝေးသို့ လွင့်ထွက်သွား
၍ ယင်းအခိုက်...

“ရပ်လိုက်”

အိုရန်ကျင်း၏ ဟန့်တားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။
ထိုအခါ ကျုံးဝမ်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့က တိုက်ခိုက်နေရာမှ

ချင်းပင် ရပ်တန့်လိုက်ကြလေတော့သည်။
* * *

၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့က တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်တန့်
ပြီး အိုရန်ကျင်းအနီးသို့ လျှောက်လှမ်းသွားကြ၏။
အိုရန်ကျင်းက သူတို့နှစ်ယောက်အား စိုက်ကြည့်
သည်။

ထို့နောက် ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ကာ ပြောလိုက်သည်
“ကျုံးဝမ်က ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ သိုင်းကွက်ကို သ
ပေါက်လွယ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် အတွင်းအားလေ့ကျင့်မှုကတော့
နည်းသေးတာကြောင့် အိုရန်ချင်းကို မမီဘူး။ အခု အိုရန်ချင်းက
ကွက်တွေကို ပြုပြင်လိုက်တာနဲ့ ကျုံးဝမ်ကို အနိုင်ယူလိုက်နိုင်
တော့လား။ ဒါကြောင့် ဓားသိုင်းပညာလေ့ကျင့်မှုမှာ မင်းတို့
သိုင်းလေ့ကျင့်မှုကို သည်မှာတင် ရပ်ထားပြီး ပြဒါးဂူအတွင်း
လေ့ကျင့်မှုကို ဆက်လုပ်ကြပေတော့”

စကားဆုံးသည်နှင့် အိုရန်ကျင်းက ဂုတ်သို့ ဝင်သွား
သည်။

ကျုံးဝမ်နှင့် အိုရန်ချင်းက ဓားများကို သိမ်းဆည်းလိုက်
လေတော့သည်။

ပြီးသည်အခါ မြေပြင်ပေါ်သို့ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ချလိုက်
သည်။

ထို့နောက် မျက်လုံးမှိတ်ကာ ပြဒါးအတွင်းအားလေ့
နည်းအတိုင်း လေ့ကျင့်လိုက်ကြ၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၇

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းမှာ မြောင်လူမျိုးဖြစ်လေသည်။
သို့သော် သူ၏ဇနီး ယုလင်းမှာမူ ဟန်လူမျိုးဖြစ်သည်။
အိုရန်ကျင်းမှာ မြောင်လူမျိုးဖြစ်သော်လည်း ဟန်စာပေကို
မတတ်မြောက်သည်။

ထို့ပြင် နေပုံထိုင်ပုံမှာလည်း ဟန်လူမျိုးတို့အတိုင်းပင်နေ
သည်။ သူ၏ဇနီးယုလင်းမှာလည်း ဟန်လူမျိုး စာတတ်ပေတတ်
အယောက်ဖြစ်သည်။

အမှန်တွင် အိုရန်ချင်းမှာ သူတို့၏သမီးအရင်း မဟုတ်ပါ

သူတို့တွင် သားသမီးများ မထွန်းကားခဲ့ပါ။
ထို့ကြောင့် မိဘမဲ့ဖြစ်သော အိုရန်ချင်းအား ငယ်စဉ်ကပင်

အဖြစ် မွေးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
အိုရန်ချင်း အသက်ခုနစ်နှစ်အရွယ်၌ အိုရန်ကျင်းက သူမ

သိုင်းပညာ စတင်သင်ကြားပေးခဲ့သည်။
သူမ သိုင်းပညာသင်ကြား၍ ပါးနှစ်ခန့်အကြာတွင် ကျုံးဝမ်

ပြဒါးဂူသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းထံတွင် လာရောက်တပည့်ခံခြင်း

သည်။
အမှန်တွင် သူတို့၏မျိုးဆက်သည် အပြင်လူကို သိုင်းပညာ

ကြားပေးခွင့် မပြုချေ။

၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိမိတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်ကိုသာ သိုင်းပညာအနေ
ရမည်ထုံးစံဖြစ်သည်။

သို့သော် အလွန်ရှင်းနိုးခင်မင်သည့် လူများ၏သာသနာ
ကိုမူ အထူးချွင်းချက်အနေဖြင့် သင်ကြားပေးနိုင်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ အိုရန်ကျင်းမိတ်ဆွေ၏သား မဟုတ်ပါ။
သို့သော် သူက ကျုံးဝမ်အား သိုင်းပညာသင်ကြား

လက်ခံခဲ့သည်။
အကြောင်းကား ကျုံးဝမ်မှာ သူ၏ကျေးဇူးရှင်

ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။
လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်ကဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းမှာ ဆေးမြစ်ရှာရန် တောထဲသို့သွား
သည်။ သူသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက်မို့ တောမကျွမ်းကျင်

ထို့ကြောင့်...
အဆိပ်ပင်ပေါက်ရောက်ရာ တောထဲသို့ ရောက်ရှိသွား

ထိုအခါ အဆိပ်ပန်းရန် များကို ရှုရှိုက်မိပြီး အဆိပ်သ
မူးမေ့လဲကျသွားခဲ့သည်။

သူသည် တောထဲသို့ အဖော်မပါ တစ်ကိုယ်တည်း
ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် အမှတ်မထင် လူတစ်ယောက်က တွေ့ရှိပြီး
တင်ပေးခဲ့ သောကြောင့် သူသည် အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၂၉

သူသည် မိမိ၏အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သည့် ထိုလူ
ကျေးဇူးတင်မဆုံးခဲ့ပေ။

မိမိတတ်နိုင်သည့် မည်သည့်အရာမျိုးမဆို လုပ်ဆောင်
ကျေးဇူးဆပ်ပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

ထိုအခါ ထိုလူက မိမိသားအား တပည့်အဖြစ်လက်ခံရန်
ဘောင်းဆိုခဲ့သည်။

သူက သဘောတူခဲ့သည်။
ကလေး အသက်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် မိမိထံ

တင်ပေးရန် မှာကြားခဲ့သည်။
မိမိနေထိုင်ရာ ပြဒါးဂူသို့လာရောက်ရန် လမ်းခရီးကိုလည်း

ပြောပြခဲ့လေသည်။
ထို့နောက် ကျေးဇူးရှင် မိသားစုအား နှုတ်ဆက်ပြီး ပြဒါးဂူ

ပြန်လာခဲ့သည်။
လေးနှစ်ကြာသောအခါ သူ၏ကျေးဇူးရှင်မှာ ကလေးတစ်

သက်လက်ကိုဆွဲကာ ပြဒါးဂူသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
ထိုကလေးမှာ ကျုံးဝမ်ပင်ဖြစ်သည်။

သူ၏ဖခင်က သားဖြစ်သူ ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ သိုင်းပညာ
သင်ကြားပေးရန် ပန်ကြားခဲ့သည်။

အိုရန်ကျင်းကလည်း ကြည်ဖြူစွာပင် လက်ခံခဲ့လေသည်။
သူ၏ဖခင်က သားဖြစ်သူ ကျုံးဝမ်ကို အိုရန်ကျင်းလက်ထံ

၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အပ်နှံလိုက်သည်။

ထို့နောက် မိမိနေထိုင်ရာသို့ ပြန်သွားတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် အိုရန်ကျင်းမှာ ကျုံးဝမ်းကို သူ၏တပည့်လက်ခံကာ သိုင်းပညာများကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ကျုံးဝမ်းနှင့် အိုရန်ချင်းမှာ သက်တူရွယ်တူများ ဖြစ်ကြသည်။

အိုရန်ချင်းက ပြဒါးဂူ၏သိုင်းပညာကို အရင်သင်ကြားခဲ့သည့်အတွက် သိုင်းပညာသင်ဘက်အစစ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

ကျုံးဝမ်းမှာ ထိုဂူ၌ပင်နေထိုင်ကာ သိုင်းပညာကို စားစား သင်ယူခဲ့လေသည်။

* * *

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ယခုဆိုလျှင် ကျုံးဝမ်းနှင့် အိုရန်ချင်းတို့မှာ အသက်ဆုံနှစ်အရွယ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာကြချေပြီ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက သိုင်းပညာ အတူတကွ သင်ကြားသူများဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အထူးပင်ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သည်။

အချိန်အတန်ကြာသော် သူတို့နှစ်ယောက်၏ အတွင်း

မေတ္တာနှုတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၃၁

ကျင့်မှုမှာ ပြီးဆုံးသွားသည်။

ထို့ကြောင့် အိုရန်ချင်း ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

သူမက ကျုံးဝမ်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သူလည်း မျက်စိပွင့်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ၏အတွင်းအားလေ့ကျင့်မှုမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

သူက သူမအား ပြုံးပြကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

အိုရန်ချင်းက ကျုံးဝမ်းအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မတို့တွေ တောင်ခြေကို ဆင်းကြရအောင်လား”

သူမက တောင်ခြေသို့သွားရန် အဖော်စပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျုံးဝမ်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဟင် မမကလည်း မိုးပဲချုပ်တော့မယ်၊ အချိန် ဘယ်မှာရှိလို့လဲ”

အိုရန်ချင်းက နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

သူမက အလိုမကျသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“သည်နေ့ညဟာ လပြည့်ညပါ၊ လရောင်ကောင်းကောင်းရှိသည်။ ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ် ပြန်လို့ရပါတယ်”

ကျုံးဝမ်းမှာ တောင်ပေါ်မှဆင်းလိုချေ။

ထို့ကြောင့် သူက ဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ရေခပ်ထည့်ပေးစရာရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့

၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
ထင်းလည်းခတ်ရဦးမယ်”

အိုရန်ချင်း စိတ်တိုသွားသည်။

သူမက ခြေဆောင့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်ဟာ ဘယ်တော့မှ အဖော်စပ်လို့ကိုမရဘူး။ ရှင်
ချင်ရင်နေ၊ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း သွားမယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အိုရန်ချင်းမှာ ကျုံးဝမ်အနီးမှ
ခွာသွားသည်။

ကျုံးဝမ်က ဒေါသဖြစ်ကာ ထွက်ခွာသွားသည့် အိုရန်ချင်း

ကြည့်ကာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

သူမပြောသည်မှာလည်း မှန်ပေသည်။

အိုရန်ချင်းက သူ့အား 'တောင်ခြေရွာကလေးသို့ သွား

အဖော်စပ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။

သို့သော်...

တောင်တက်တောင်ဆင်း တောလမ်းကို အချိန်မ

မသွားလိုသောကြောင့် သူက အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ငြင်းဆန်
ခဲ့သည်။

ထို့သို့ ငြင်းတိုင်းပင် အိုရန်ချင်းမှာ စိတ်ဆိုးတတ်၏။

တောင်ခြေသို့ တစ်ယောက်တည်း သွားမည်ဟုပြော

သည်။

သို့သော် ပါးစပ်က အပြောသာရှိသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ခ-သိမ်း) ❖ ၃၃

လက်တွေ့တွင်မူ သူတစ်ယောက်တည်း တောင်ခြေသို့

သွားလေ့မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ယခုလည်း အိုရန်ချင်းမှာ ခါတိုင်းလိုပင် စိတ်

ကပ်၍ပြောသွားခြင်းဖြစ်မည်ဟု သူက တွေးမိသဖြင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့
နေလိုက်သည်။

သို့သော်...

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ အိုရန်ချင်းက ပါးစပ်ပြောခြင်း မဟုတ်

တောင်ခြေရွာကလေးသို့ သူမတစ်ဦးတည်း ဆင်းသွားခဲ့
သည်။

အကယ်၍ တောင်ခြေရွာကလေးသို့ တစ်ဦးတည်းဆင်း

ခြင်းသည် သူမ၏ဘဝ တစ်ဆစ်ချိုးအား ကြီးမားစွာ ပြောင်းလဲ
စေနိုင်ကြောင်းသာ အိုရန်ချင်း သိရှိခဲ့ပါလျှင်။

အလားတူပင်...

ကျုံးဝမ်မှာလည်း သူမနှင့်အတူ အဖော်အဖြစ်လိုက်ပါသွား
သောဖြစ်သည်။

သို့သော်...

* * *

၃၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အိုရန်ချင်းက သူ၏အနီးမှ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။

သူမ အတော်စိတ်ဆိုးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်...

ရင်ထဲ၌လည်း ခံပြင်းစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

အကြောင်းကား သူက အိုရန်ချင်း၏ဆန္ဒအား မည်သို့

ခါမျှ လိုက်လျောခြင်းမရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အမှန်တွင် အိုရန်ချင်းသည် သူ၏အပေါ်တွင် မေတ္တာ

ဝင်မိပြီဖြစ်သည်။

အရွယ်ရောက်စ မိန်းကလေးနှင့် ယောက်ျားလေး

မေတ္တာစိတ်ဝင်လာမှု၌ မိန်းကလေးက ယောက်ျားလေးများ

ပိုမြန်လေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုလည်း အိုရန်ချင်းက သူ့အပေါ်တွင် မေတ္တာ

နေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့အနေဖြင့် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်မှု

မည်သည့်အရာ ကိုမျှ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိပါချေ။

မေတ္တာစိတ်ဆိုသည်ကိုလည်း မသိနားမလည်ပါ။

အိုရန်ချင်းသည်သာ တိတ်တခိုး ချစ်ကြိုက်နေခြင်း

သည်။

ထို့ကြောင့် အိုရန်ချင်းက အမျိုးမျိုး အရိပ်အယောင်

သည်။ သို့သော်...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၃၅

သူက မရိပ်မိချေ။

ထိုအခါ အိုရန်ချင်းက အမျိုးမျိုး ရေလာမြောင်းပေးလုပ်

သည်။

သူက နားမလည်ချေ။

အိုရန်ချင်းက လမ်းခင်းပေးပြန်သည်။

သူက လိုက်မနင်းခဲ့ပေ။

မိမိက နွဲ့ယိမ်းပါလျက် သူက မရူးဆွတ်တဲနေသည့်အ

ခါ အိုရန်ချင်းက မခံချင်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

သူမ၏ မိန်းကလေးမာန ခေါင်းဖြူလာသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့အား အရွဲတိုက်ချင်လာမိသည်။

ခါတိုင်းနေ့များတွင် သူက တောင်ခြေသို့ မလိုက်ဟုငြင်းလျှင်

အိုရန်ချင်းက သူမ၏အခန်းထဲသို့ဝင်၍ စိတ်ကောက်နေလေ့ရှိသည်။

ပြဒါးဝူမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသောဂူ တစ်ခုဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အိုရန်ကျင်းက ဂူထဲတွင် အခန်းများဖွဲ့ထား

သည်။

အိုရန်ချင်းက သူ့အား စိတ်ကောက်လျှင် သူမ၏အခန်းထဲမှ

တော်နှင့်မထွက်တော့ချေ။

သို့သော်...

ယနေ့တွင်မူ အိုရန်ချင်းက စိတ်မကောက်တော့ပေ။

ကျုံးဝမ်အား အရွဲတိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
အိုရန်ချင်းမှာ မိမိ၏အခန်းသို့ ပြန်မသွားတော့ချေ
တောင်ခြေရှိ ရွာကလေးသို့ တစ်ယောက်တည်း ဆင်း
ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

တာစန်းတောင်ခြေရွာကလေး...။
ရွာဟုဆိုသော်လည်း အိမ်ခြေများလှချေ။
အိမ်ခြေ ငါးဆယ်ခန့်သာရှိသည်။
ထို့အပြင်...
ရွာထဲတွင် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း တစ်လုံးမျှမရှိချေ။
အားလုံးသော အိမ်များမှာ ဝါးအိမ်၊ တဲအိမ်များသာ

သည်။

ရှိချေ။

သည်။

ထိုရွာကလေးမှာ ခေါင်လွန်းလှသောကြောင့် နာမည်
ထို့ကြောင့် တောင်ခြေရွာကလေးဟုသာ ခေါ်ဝေါ်
ရွာထိပ်တွင် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ရှိသည်။
စားသောက်ဆိုင်ဟုခေါ်သော်လည်း သပ်ရပ်ခန့်ညား

မရှိချေ။

မြို့ကြီးများမှ လမ်းဘေးဈေးဆိုင် သာသာခန့်သာ ရှိလေ
သို့သော် စားသောက်ဆိုင်မှာမူ အတော်ပင် ကျယ်ဝန်း၏။
ရွာကလေးနည်းတူ ထိုစားသောက်ဆိုင်မှာလည်း နာမည်မ

ဆိုင်ရှင်အမည်မှာ ဦးလေးဖန်းလှဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် စားသောက်ဆိုင်အား ဖန်းလှစားသောက်ဆိုင်
ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာ ကောင်း
တောင်းမရနိုင်ပေ။

ဆန်ကြမ်းနှင့်ချက်ထားသော ထမင်း၊ အပေါ့စားအရက်၊
သား၊ ဆတ်သား၊ သမင်သား၊ မြွေသားကဲ့သို့သော တောကောင်
ဟင်းလျာများသာ ရရှိနိုင်သည်။

သို့သော်...

ရွာသားမုဆိုးများနှင့် ထင်းခုတ်သမားများက အဖိုးတန်
ကောင် (သို့) ရှားပါးဆေးမြစ်များရရှိပြီး မြို့သို့သွားရောင်းပြီး
လာသောအခါများတွင် ဦးလေးဖန်း စားသောက်ဆိုင်တွင် ဟင်း
ကောင်းများ ပေါများစွာ တွေ့ရတတ်သည်။

ဦးလေးဖန်း ရောင်းခြင်း မဟုတ်ပါချေ။

မြို့သို့ ဖွည်းတက်ရောင်းပြီး ငွေရွှင်လာသူများ ဝယ်ခြင်း

လာကာ ရွာသားများစု၍ ပျော်ပွဲစားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယနေ့ညတွင် အဘိုးအိုစားသောက်ဆိုင်၌ အထူးသဖြင့်

ကားနေပေသည်။

အကြောင်းကား ရွာမှဆိုးများ အဖိုးတန်သစ်နက်နှင့်

ရရှိပြီး သစ်ခုတ်သမားများက အဖိုးတန် သစ်ရွေးများရကာ

ရောင်းချပြီး ရွာသို့ ပြန်ရောက်လာကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ယနေ့ညမှာ လပြည့်ညလည်း ဖြစ်သည်။

လရောင်က ထိန်ထိန်သာနေ၏။

စားပွဲသောက်ပွဲများမှာ လရောင်ကြောင့် ပို၍ဖြူ

လေတော့သည်။

* * *

ည...။

ကောင်းကင်ပေါ်တွင် လမင်းကြီးက ပြည့်ဝစွာ

သည်။

လမင်းကြီးမှာ ဝိုင်းစက်လှပနေသည်။

လပြည့်ည ဖြစ်လေသည်။

လရောင်က တာစန်းတောင်တစ်ခုသို့ ဖြာကျနေသည့်

တာစန်းတောင်မှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

အလားတူပင် တာစန်းတောင်ခြေရွာကလေးမှာလည်း

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။

သို့သော်...

တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခြင်းမျိုး မဟုတ်ချေ။

ရွာ၏တစ်နေရာတွင် လူစည်ကားလျက်ရှိသည်။

ထိုနေရာကား အခြားမဟုတ်ချေ။

ရွာထိပ်ရှိ ဦးလေးဖန်းလှဲစားသောက်ဆိုင်ပင် ဖြစ်၏။

အဘိုးအို၏စားသောက်ဆိုင်အတွင်း၌ ပန်းကန်ခွက်

သောက်သံ၊ စကားပြောသံ၊ ရယ်မောသံများဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိနေ

သည်။

ကြည့်လေရာတိုင်းတွင် အရက်အိုးများကို တွေ့ရမည်ဖြစ်

သည်။

အရက်ဝိုင်းများသည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံး ပြည့်

နေလျက်ရှိသည်။

ဟင်းလျာအဖုံဖုံတို့ဖြင့် စုံလင်လှပေသည်။

ရွာသားများမှာ စားလိုက် သောက်လိုက်ကြနှင့် ပျော်ရွှင်

ကြသည်။

ထို့အပြင် သီချင်းဆိုသူဆို ကသူကဖြင့် စီစီညီနေသည်။

စားသောက်ဆိုင်အတွင်းရှိ အားလုံးသော လူများမှာ မြူး

ရွှင်လန်းနေကြသည်။

၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော် ရွာသားများကိုကြည့်ကာ စိတ်ပျက်နေသူတို့က ဖုန်းလျှံစားသောက်ဆိုင်ထဲတွင် ရှိနေပေသည်။

ထိုလူမှာ အဖြူရောင်ပိုးသားဝတ်စုံကို သေသပ်ကျွေး ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ခေါင်းမှဆံပင်ကိုလည်း အဖြူရောင်ပိုးကြိုးဖြင့် ချည်ထားသည်။

သူ၏ရုပ်ရည်မှာလည်း ချောမော၍ သန့်ပြန် ခန့်ညားသည်။ ထိုလူမှာ တာစန်းတောင်ခြေရွာ၏ ဧည့်သည်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူက မြို့တက်၍ ပစ္စည်းရောင်းချသူများနှင့် လိုက်လာသူဖြစ်သည်။

သူ၏အမည်မှာ လောင်ကျွန်းဖြစ်သည်။ သူသည် တင်းစိန်ဂိုဏ်းသားဖြစ်သည်။

သို့သော်... ယခုလက်ရှိတွင်မူ တင်းစိန်ဂိုဏ်းသား မဟုတ်တော့ဘဲ အကျင့်မကောင်းသောကြောင့် ဂိုဏ်းမှထုတ်ပယ် ပေးခံထားရသူဖြစ်သည်။

သူသည် အကျင့်မကောင်းသော်လည်း ရုပ်ချောပြီး အဆီအနှစ်အပြေဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ပရိယာယ်လည်း အလွန်များလှသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား ရုတ်တရက်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကောင်း

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၁

စိတ်ပျက်မှာသူတစ်ယောက်ဟု မည်သူကမျှ ထင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော်...

သူ၏အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိသွားပါက အဝေးမှ အတင်ရှားသွားကြမည် ဖြစ်သည်။

သူသည် တင်းစိန်ဂိုဏ်း၏ အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်းခံရ သည့်နောက် အသာငြိမ်နေခဲ့သည်။

သူ့ကိုယ်သူ နောင်တရ၍ မဟုတ်ချေ။ အကြောင်းကား မိမိထပ်မံ၍ မကောင်းမှုပြုလျှင် တင်းစိန် ဂိုဏ်းမှ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူအပြစ်ပေးမည်ကို ကြောက်သော ကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခြေဦးတည်ရာ လျှောက် နေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မြို့တက်ပြီး ပစ္စည်းလာရောင်းကြသော တာ စတောင်ခြေရွာသားများနှင့် ဆုံခဲ့ရသည်။

ရွာသားများနှင့် စကားပြောဆိုမိကြရင်း တာစန်းတောင်ခြေ ရွာလေးမှာ လူသူကင်းဝေးသော အရပ်တွင် တည်ရှိကြောင်း သိ သည်။

ထိုအခါ သူ၏ခေါင်းထဲသို့ အကြိတစ်ခု ဝင်ရောက်လာလေ သည်။

ယင်းအကြံမှာ လူသူကင်းဝေးသော ထိုရွာကလေးတွင် မိမိ

၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စိတ်ထင်တိုင်း ရမ်းကားနိုင်မည်ဟူသော အကြံဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် သူက ရွာသားများ အပြန်တွင် လိုက်ပါသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် တာစန်းတောင်ခြေရွာသို့ ရောက်သောအခါတွင် သူက အတော်စိတ်ပျက်သွားသည်။

အကြောင်းကား...

ထိုရွာငယ်ကလေးတွင် သူ့လို လူတစ်ယောက် မျက်စိကစရာဆို၍ ဘာမျှမရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ရွာကလေးမှာ အလွန်ခေါင်လွန်းလှသည်။ ယင်းကြောင့် စားသောက်စရာပင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မရှိပေ။

ထို့အပြင် ရွာသူများမှာလည်း ချောမောလှပသူတစ်ဦးမျှ မရှိချေ။

သူမတို့ ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဝတ်အစားများမှာ ခုတ်ကပ်ပြီး ညစ်ပတ်ပေရေနေသည်။

လောင်ကျွန်းမှာ အလွန်စိတ်ပျက်နေမိသည်။

မိမိ အထင်တကြီး လိုက်လာခဲ့သည်မှာ မှားလေပြီဟု တရမိသည်။

သူသည် ချက်ချင်းပင် ဤရွာမှ ထွက်သွားချင်မိသည်။ မကောင်းတတ်လွန်း သာ အောင့်အည်းသည်ခံနေရသည်။

သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ခ-သိမ်း) ❖ ၄၃

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင်တော့ မဖြစ်မနေ ထွက်ခွာသွားတာမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

သို့သော်...

လောင်ကျွန်းမှာ သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ရွာမှထွက်သွားနိုင်ချေ။

တာစန်းတောင်ခြေ ရွာကလေး၌ ရက်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။

အကြောင်းကား...

သူ့အဖို့ မျက်စိကျ မက်မောစရာတစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

* * *

တောင်ခြေလမ်းကလေး...။

လရောင်မှာ တောင်ခြေလမ်းကလေးပေါ်သို့ ဖြာကျနေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ထိုလမ်းကလေးမှာ ကွေ့ ကွေ့ ကောက်ကောက် တည်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ပေါများသောကြောင့် ယင်းကောင်ခြေ

လမ်းကလေးပေါ်မှ ညအခါတွင် မည်သူမျှ ဖြတ်သန်းသွားလာခြင်း မပြုကြချေ။

သို့သော်...

ယခုမူ လူတစ်ယောက်မှာ တောလမ်းကလေးအတိုင်း ဆေးစွာ လျှောက်လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ လရောင်မှာ ကြည်ကြည်လင်လင် ထွန်းလင်းနေသည်။ လပြည့်ည မဟုတ်ပါလား။

လရောင်ကြောင့် လျှောက်လှမ်းလာသူကို သဲကွဲစွာ တွေ့နိုင်လေသည်။

ထိုလူသည် အနီရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူ၏ကိုယ်နေဟန်ထားမှာ နွဲ့နွေးလှပနေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုလူမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။

တိတိကျကျဆိုရမိမူ ရုပ်ရည်ချောမော၍ ခန္ဓာကိုယ် အဆစ်ကျနလှပ ပြေပြစ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

ယင်းမိန်းကလေးမှာ အခြားသူ မဟုတ်ပါ။ ပြဒါးဝှမ အိုရန်ချင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူမသည် ကျုံးဝမ်းကို အရွဲတိုက်လိုသော ဆန္ဒဖြင့် ယောက်တည်း ထွက်ခွာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမမှာ လမ်းလျှောက်နေရင်းမှ ကျုံးဝမ်းအား မကျေနပ် သည့်စိတ်များ ပိုမိုပြင်းထန်လာသည်။

သူမသည် ကွေ့ကောက်သော လမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရာ မကြာမီ တောင်ခြေရွာကလေးသို့ ရောက်ရှိ ဘာခဲ့သည်။

ရွာကလေးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ သို့သော် ရွာထိပ်ရှိ ဦးလေးဖန်း စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ အသံမျိုးစုံကို ကြားနေရသည်။

သူမ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။ သူ၏စိတ်ထဲတွင်လည်း ပျော်ရွှင်သွားသည်။

အကြောင်းကား ဦးလေးဖန်း စားသောက်ဆိုင်တွင် စားသောက်ပွဲ ကျင်းပနေကြောင်း သိရှိလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

သူမမှာ အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူမသည် အရာရာကို သိမြင်လိုစိတ်ရှိ၏။ စပ်စုတတ်သည်။

သူမသည် ဦးလေးဖန်း စားသောက်ဆိုင်တွင် ကျင်းပသော သောက်ပွဲများ အကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝ ရှိခဲ့၏။

သူမမှာ စားသောက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲလိုစိတ် ရှိခဲ့သည်။

၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော် သူမအဖို့ ထိုပွဲများကို ကြားဖူးရုံသာ ကြား
သည်။

ပါဝင်ဆင်နွှဲ နေနေသာသာ တွေ့ခွင့်မြင်ခွင့် မကြုံ
ချေ။

အကြောင်းကား ထိုစားသောက်ပွဲမျိုးသည် တစ်ကြိမ်တစ်
ဖြစ်ရန် အလွန်ခက်ခဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုမူ သူမ တောင်ခြေရွာကလေးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့
စားသောက်ပွဲမှာ တိုက်ဆိုင်နေချေပြီ။

ယင်းကြောင့် သူမ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။
ထို့အပြင် ယနေ့ ညမှာလည်း လပြည့်ည ဖြစ်သည်။

လရောင်မှာ လင်းထိန်နေသည်။
လရောင်ကြောင့် မြင်ကွင်းများကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း

နိုင်မည် ဖြစ်သည်။
သူမက မိမိမြင်လိုသော ကြုံတောင့်ကြုံခဲ စားသောက်ပွဲ

အားရအောင် ကြည့်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။
ယင်းနောက် ဦးလေးဖန်း၏စားသောက်ဆိုင်ဘက်သို့ ထွက်

လာခဲ့သည်။
တာစန်းတောင် အနီးတဝိုက်တွင် သူမအတွက် ဘာကို

ကြောက်စရာ မလိုပေ။
အကြောင်းကား ဤရွာမှ လူများသည် ပြဒါးဝုမှ လူများ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၄၇

နှုတ်ရာယ် မပြုစုံကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
ယင်းကြောင့် သူမမှာ ဦးလေးဖန်း စားသောက်ဆိုင်ဘက်

ရဲဝံ့စွာပင် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။
မကြာမီ သူမမှာ ရွာထိပ်သို့ ရောက်လာသည်။

အဘိုးအို စားသောက်ဆိုင်မှ ဆူညံအော်ဟစ်နေကြသံများ
အဝေးမှပင် ကြားနေရသည်။

အိုရန်ချင်း ပြုံးလိုက်၏။
သူမက ခြေလှမ်းခပ်သွက်သွက် လှမ်းလိုက်သည်။

အိုရန်ချင်းက အဘိုးအို စားသောက်ဆိုင်ရှေ့သို့ အရောက်
ခြေလှမ်းကို တုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်မိ၏။

အကြောင်းကား စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က
အား စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူမကလည်း ထိုလူကို ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်၏။
ထိုလူမှာ တောင်ခြေရွာသား မဟုတ်ကြောင်း အိုရန်ချင်း

ချင်းပင် ရိပ်မိလိုက်သည်။
ထိုလူစိမ်း၏မျက်စိများမှာလည်း သူမထံမှ မရွေ့လျား

ချေ။
ဤသည်မှာလည်း မဆန်းပေ။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်မှာ အခြားလူများနှင့်
ကွဲပြားခြားနားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

တာဝန်ခံတာဝန်ခံခြင်းမှာ ရွာသားများမှာ အသားအရေ
ခြောက်ခြောက် အဝတ်အစား ညစ်ထပ်ထန်နှင့် လူများသာ ဖြစ်
သည်။

ရွာသားများ၏အလယ်တွင် အဖြူရောင်ပိုးသားဝတ်
ကျကျနန ဝတ်ဆင်ကာ ခေါင်းမှဆံပင်များကို ငွေရောင်ပိုးကြီး
သေသပ်စွာ စည်းနှောင်ထားသော လူစိမ်း၏အသွင်က အထူး
ရှားနေပေ၏။

အလားတူပင် မိန်းမချောလေးအိုရန်ချင်း၏ အလှမှာလည်း
ဤပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပေါ်လွင်တောက်ပလွန်းလှ၏။

ယင်းကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။

သို့သော် စိတ်ဝင်စားပုံချင်းမှာ မတူညီကြချေ။

အိုရန်ချင်းမှာ ဤရွာကလေးကို အရောက်ကူးလာသည့်
ဧည့်သည်ကို မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်မည်နည်းဟု စူးစမ်းလိုသည့်
စိတ်ဖြင့် စိတ်ဝင်စားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူစိမ်းကမူ အိုရန်ချင်း၏လှပသော ရုပ်ရည်ကို စိတ်ဝင်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုလူစိမ်းမှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှ ထုတ်ပယ်ထားခြင်း ခံရ
လောင်ကျန်း ဖြစ်သည်။

လောင်ကျန်းမှာ မိန်းမကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လျှင် ကျား

ကောင်ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း သူသည် အိုရန်ချင်းအား တွေ့သည်နှင့်
ဘောကျသွားပြီ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်...

ကျားဘုရင်နှင့် သားသမင်တို့ ဆုံမိကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

* * *

အိုရန်ချင်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ရွာသူကြီးမှာ ပျာပျာသလဲ
သွား၏။ သူကြီးက ပျူပျူငှာငှာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

“ဟာ..သခင်မလေးပါလား၊ ကြွပါ..ကြွပါ”

ဤရွာသူရွာသားများက အိုရန်ချင်းအား သခင်မလေးဟု
လေ့ရှိကြသည်။

သူတို့က အိုရန်ကျင်းတို့ဇနီးမောင်နှံအား သခင်ကြီးနှင့်
သခင်မကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ရွာသူရွာသားများသည် အိုရန်ချင်းကိုသာ သခင်မလေးဟု
ခေါ်ကြသည် မဟုတ်ပေ။

ကျုံးဝမ်ကိုလည်း သခင်မလေးဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပေသည်။

တောင်ခြေရွာရှိ အားလုံးသော ရွာသူရွာသားတို့သည် ပြဒါး
သားစုအား လေးစားရှိသေကြ၏။

၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့ကြောင့် သူကြီးမင်းကိုယ်တိုင်က အိုရန်ချင်းအား တာ
တစား ဆက်ဆံနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူကြီးက သူမအား ကြည့်ကာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

“သခင်မလေးတစ်ယောက်တည်းပါလား၊ ကိစ္စ ရှိလို့

အိုရန်ချင်း ပြုံးကာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ အပြင်းပြေ လမ်းလျှောက်ရင်း တောင်အောက်
ဆင်းလာတာပါ။ ဒါနဲ့ သူကြီးမင်းတို့က သည်နေ့ တယ်ဟုတ်
လား။”

သူကြီးက ရယ်မောလိုက်သည်။

“မြို့တက်သွားကြတဲ့ လူတွေ သည်နေ့ ပြန်ရောက်ကြ
လေ၊ ဒါကြောင့် စားသောက်ပွဲ ကျင်းပနေတာပါ။”

ထို့နောက်...

သူကြီးက အိုရန်ချင်းနှင့် လောင်ကျွန်းအား မိတ်ဆက်
လိုက်သည်။

“သခင်မလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဟောဒါက
အလည်လိုက်လာတဲ့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းက သိုင်းသမားလူစွမ်း
လေး လောင်ကျွန်း၊ ဒါကတော့ တာစန်းတောင်ပေါ်က ပြဒါ
အိုရန်ကျင်းရဲ့သမီး သခင်မလေးအိုရန်ချင်းပါ။”

လောင်ကျွန်း စိတ်ထဲတွင် အတော်လေး အားရကျေနပ်
သွားမိ၏။

မေတ္တာနတ်ခိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၁

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်း၏အကြောင်းကို လောင်ကျွန်း
တင်းစွာ ကြားဖူးခဲ့သည်။

ပြဒါးဂူမှ စကြာစားသိုင်းနှင့် ရဟတ်စားသိုင်း၏ အစွမ်း
ကို သိရှိခဲ့ရသည်။

မိမိကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်လုပ်ဆောင်နိုင်လျှင် မိန်းမချော
အိုရန်ချင်းကိုသာမက အလွန်အဆင့်မြင့်သော သိုင်းပညာကိုပါ
ကြောင်း တွေးမိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

လောင်ကျွန်းက အိုရန်ချင်းအား မရရအောင် အပိုင်ကြိရန်
တတ်လိုက်၏။

သူက အိုရန်ချင်းအား ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ပြဒါးဂူပိုင်ရှင်အိုရန်ကျင်းရဲ့ အကြောင်းကို ကျွန်တော်ကြား
လို့ သိပ်ကို လေးစားမိပါတယ်၊ အခု သူ့ရဲ့သမီးနဲ့ တွေ့ဆုံသိ
တာဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ။”

လောင်ကျွန်း၏အမူအရာမှာ မြို့ကြီးသားပီပီ သိမ်မွေ့ညင်
၏။

ထို့အပြင် အပြောအဆိုလည်း ချိုသာယာဉ်ကျေးလှပေ၏။

ယင်းကြောင့် အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျွန်းအား အထင်ကြီး
သည်။

ခင်မင်ရင်းနှီးလိုစိတ်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမက လောင်ကျွန်းအား ပြုံး၍ ကြည့်ကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မကလဲ ရှင့်လို သိုင်းသမားတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ရမိမိသာပါတယ်”

လောင်ကျွန်း သဘောကျ ကျေနပ်သွားသည်။

သူ့အနေဖြင့် အိုရန်ချင်းအား သိမ်းသွင်းရန် မခက်ခဲကြောင်း သိရှိလိုက်သည်။

အိုရန်ချင်းမှာ ရိုးသားဖြူစင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေပြီ ဖြစ်သော လောင်ကျွန်းက အကဲခတ်လိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

လောင်ကျွန်းက အိုရန်ချင်းအား ပြုံးကာ ပြောလိုက်သည်။

“ပြဒါးဂူသခင်မလေးဟာ တော်တော်ချောမောလှပတာပဲ။ ကျွန်တော့် တစ်သက်မှာ သခင်မလေးလောက် လှပတဲ့ မိန်းကလေးကို မတွေ့ဖူးသေးဘူး”

အိုရန်ချင်း အနည်းငယ် ရှက်သွားပုံရသည်။

သူမ၏ပါးပြင်မှာ နီရဲသွားသည်။

သို့သော်...

သူမ၏စိတ်ထဲတွင် အတော်ပင် ကျေနပ်သွားမိသည်။

အိုရန်ချင်းက ရှက်ပြုံးပြုံးကာ ပြောလိုက်သည်။

“အို..ရှင်ကလည်း အလကား မြှောက်နေပြန်ပါပြီ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၅၃

လောင်ကျွန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မြှောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး သခင်မလေးရယ်၊ ကျွန်တော်က ကယ် ပြောနေတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အိုရန်ချင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ကျွန်မကို သခင်မလေးလို့ မခေါ်ပါနဲ့၊ ရင်းရင်းနှီးနှီး ညီမလို့ ခေါ်ပေါ့”

လောင်ကျွန်း သဘောကျသွား၏။

သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ ညီမရယ်”

ယင်းအခိုက် သူကြီး၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကဲ..ကဲ စကားပဲ ပြောမနေကြနဲ့ဦး၊ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် သူကြီးက သူတို့အား သီးသန့်စားပွဲတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ထိုစားပွဲပေါ်တွင် အရက်နှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြည့်စုံနေသည်။

သူကြီးက အိုရန်ချင်းတို့အား နေရာပေးပြီးသည်နှင့် ထွက်ခွာသွားသည်။

လောင်ကျွန်းက အရက်ခွက်နှစ်ခွက်ထဲသို့ အရက်များ ထည့်

လိုက်သည်။

ထို့နောက် အရက်တစ်ခွက်အား အိုရန်ချင်းထံသို့
လိုက်လေသည်။

“ရှေ့...ညီမ”

သူမက လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ဟာ...နေပါစေ၊ ကျွန်မ မသောက်တတ်ပါဘူး”

လောင်ကျွန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

“ညီမဟာ တစ်ချိန်မှာ သိုင်းလောကသား ဖြစ်
မဟုတ်လား။ သိုင်းလောကသားဆိုတာ အရက်သောက်တတ်

သူမက အံ့ဩသွားသည်။

“ဟုတ်လား”

လောင်ကျွန်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ညီမ၊ သိုင်းလောကသားတွေဟာ

ကင်းလို့ မရဘူး”

သူမ သဘောကျသွားသည်။

“ခါဖြင့်ရင်ပေး သောက်ကြည့်ရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လောင်ကျွန်း၏လက်ထဲမှ အရက်
ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် တစ်ရှိန်ထိုး မော့သောက်လိုက်သည်။

လောင်ကျွန်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

“ညီမက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ”

သူမ၏မျက်နှာမှာ အနည်းငယ် နီရဲသွားသည်။

သူမ၏ဦးခေါင်းထဲတွင် ရီဝေဝေ ဖြစ်လာသည်။

သို့သော်...

အိုရန်ချင်းမှာ သူမ၏စိတ်ဓာတ်များ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွား

ခံစားလိုက်ရသည်။

စောစောက ခံပြင်းစိတ်၊ မကျေနပ်စိတ်၊ ဒေါသစိတ်များ

ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

သူမမှာ နှုတ်သွက်အာသွက် ဖြစ်လာသည်။

အိုရန်ချင်းက သူမ စိတ်ဝင်စားသော သိုင်းလောက အ

ခြင်းများအား လောင်ကျွန်းကို မေးမြန်းလိုက်သည်။

လောင်ကျွန်းကလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် ရှင်းလင်း

ပြောသည်။

အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျွန်းအား ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူအဖြစ်

ခင်ကြီးလေးစားမိသည်။

ထို့အပြင် လောင်ကျွန်းနှင့် စကားပြောရသည်မှာ ပျော်စရာ

ကင်းသည်ဟု ထင်မှတ်မိသည်။

ထိုညက သူမသည် သန်းခေါင်ကျော်မှပင် တောင်ပေါ်သို့

အောက်ခဲ့လေသည်။

* * *

၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လောင်ကျန်းမှာ ပထမက တောင်ခြေရွာကလေးမှ ဖြစ်ခဲ့သလို ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

သူမကို တွေ့ဆုံပြီးသည်နှင့် နောက်တွင် သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြောင်းလဲသွားသည်။

လောင်ကျန်းတစ်ယောက် တာစန်းတောင်ခြေရွာကလေးမှ မခွာနိုင်တော့ချေ။

အိုရန်ချင်းမှာလည်း ထိုရွာကလေးသို့ ညစဉ်ပင် အရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ထိုရွာကလေးသို့ သူမ ရောက်တိုင်း ဦးလေးဖန်းလှ သောက်ဆိုင်တွင် လောင်ကျန်းနှင့် တွေ့ဆုံကာ စကားအတူ စားသောက်လေ့ရှိကြသည်။

ယခုညလည်း ဖန်းလှ စားသောက်ဆိုင်သို့ပင် သူမ ရောက်ရှိလာသည်။

သူမက အသင့်ရောက်ရှိ စောင့်ကြည့်နေသော လောင်ကျန်း စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

အမှန်တွင်...

အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျန်းကို မေတ္တာတိမ်းညွတ်မဟုတ်ပါချေ။

သူမ၏စိတ်ထဲတွင် အမှန်တကယ် မေတ္တာထားနိုင်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၅၇

အိမ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်က သူမ၏မေတ္တာစိတ်ကို လျစ်လျူရှုထားကာ ခပ်အေးပင် နေခဲ့၏။

သူမမှာ မကျေနပ်စိတ်များ ပိုမိုပြင်းထန်လာခဲ့သည်။

ကျုံးဝမ်အား အရွဲတိုက်လိုစိတ်များလည်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

ယင်းကြောင့် အရွဲတိုက်သည့် သဘောဖြင့် လောင်ကျန်း

တောင်ခြေရွာကလေးသို့ ညစဉ်ညတိုင်း ဆင်းလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျန်းနှင့် တွေ့ဆုံနေစဉ် အချိန်များတွင်

သစ်အပေါ် မကျေနပ်စိတ်များ ပြေပျောက်သွားရသည်။

လောင်ကျန်းမှာ မိန်းမသားများ ကျလောက်အောင် ပြောမည်ရုံးနိုင်သူ မဟုတ်ပါလား။

အိုရန်ချင်း စားသောက်ရင်းမှ လောင်ကျန်းဘက်သို့ လှည့်

ပြောလိုက်သည်။

“အစ်ကို ညီမပြန်ရင် ပြဒါးဂူကို လိုက်လည်ပါလား၊ ဖေဖေ

တွေ့ရတာပေါ့”

လောင်ကျန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“အစ်ကိုလိုက်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး ညီမရယ်”

သူမ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“အစ်ကိုကလဲ ပြောလိုက်ရင် သည်အတိုင်းချည်းပဲ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

မှန်ပေသည်။

အိုရန်ချင်းက လောင်ကျွန်းအား တာစန်းတောင်ပေါ်
လိုက်လည်ရန် မကြာခင် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့၏။

သို့သော်...

လောင်ကျွန်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လိုက်လည်ခြင်း မရှိပါ။
အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ငြင်းဆန်နေမြဲ ဖြစ်သည်။

သူ့အနေဖြင့် ပြဒါးဂူသို့ မလိုက်ရပါချေ။

အကြောင်းကား ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းကို ကြော
သောကြောင့် ဖြစ်၏။

လောင်ကျွန်းက အိုရန်ချင်းအား ဆင်ခြင်ပေးလိုက်
သည်။

“တစ်နေ့ကျရင် ပြဒါးဂူကို အစ်ကိုလိုက်လည်မှာပါ ညီ
ရယ်၊ အခုတော့ လိုက်လည်ဖို့ မသင့်သေးဘူးလို့ အစ်ကိုထင်တာ
သူမ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

လောင်ကျွန်းက သူမအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်
သည်။

“ညီမဖေဖေက အစ်ကိုနဲ့ညီမကို တစ်မျိုးထင်သွား
တာပဲ။ အစ်ကိုကလဲ ပြောလိုက်ရင် သည်အတိုင်းချည်းပဲ”

ကောင်းဘူး မဟုတ်လား”

အိုရန်ချင်း ရှက်သွား၏။

“အို...ဘာဆိုလို့လဲ”

လောင်ကျွန်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

ထို့နောက် လက်ဝေယမ်းကာ ပြောလိုက်၏။

“ကဲ...ကဲ ဆက်ပြီး စားသောက်လိုက်ကြရအောင်”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် အိုရန်ချင်း၏ပန်းကန်ထဲသို့ ဟင်းလျာ
များ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သူ၏လက်သည်းကြားမှ အဖြူရောင်အမှုန့်ကလေးများ အို
ရန်ချင်း၏ ပန်းကန်ထဲသို့ ကျရောက်သွား၏။

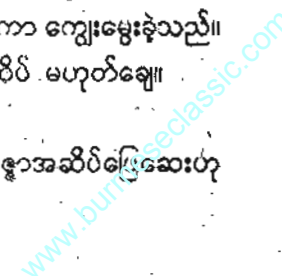
သို့သော် ရိုးသားသော သူမမှာ သိရှိလိုက်ခြင်း မရှိပါချေ။
သူမ၏ပန်းကန်အတွင်းရှိ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို အား
မရှိစားသောက်လိုက်သည်။

လောင်ကျွန်းက ကောက်ကျစ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

သူက အိုရန်ချင်း စားသောက်သော အရက်နှင့် အစားအစာ
များထဲတွင် အဆိပ်များ တစ်နေ့တစ်မျိုးထည့်ကာ ကျွေးမွေးခဲ့သည်။

သို့သော် အဆိပ်မှာ အပြင်းစားအဆိပ် မဟုတ်ချေ။
အဆိပ်အပျော့စားများသာ ဖြစ်၏။

ယင်းအဆိပ်ကို လောင်ကျွန်းက ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေးဟု
ခေါ်တွင်ခဲ့သည်။

၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အမည်ပေးထား၏။

ပထမနေ့ သောက်လိုက်သော အဆိပ်ကို နောက်တစ်နေ့တွင် သောက်လိုက်သော အဆိပ်က ဖြေပျောက်သွားစေ၏။

သို့ရာတွင် ဒုတိယနေ့ သောက်လိုက်သော အာနိသင် သောက်တည်မြဲ ကျန်ရှိနေခဲ့သည်။

လူတွင် အဆိပ်သင့်မြဲ သင့်နေခဲ့၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေးကို ဆက်လက်သောက်ရလျှင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းတွင်ရှိသော အဆိပ်က တစ်လောမည် ဖြစ်သည်။

အဆိပ်သင့်သူမှာ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်လာသော

ကိုယ်ခန္ဓာတွင် ဟိုနေရာက ယားသလိုလို သည်နေရာက ယားသလိုလို ခံစားရမည် ဖြစ်၏။

တစ်ရက်...။

နှစ်ရက်...။

သုံးရက်မျှ ကျော်လွန်လျှင်မူ အရက်သမားများ အရက်ကျသလိုလို၊ မူးယစ်ဆေးစွဲသူတစ်ယောက် မူးယစ်ဆေး မသောက်ရလျှင် ခံစားရသလို အလွန်ပင် ခံရခက်သော ဝေဒနာကို ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေး ထည့်ထားသည့် အရက်ကို သောက်ဖွယ်ရာများကို စားသောက်လိုက်ရမှ နေသာထိုင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၁

များမည် ဖြစ်၏။

မိန်းကလေးများအား မိမိဆန္ဒသို့ လိုက်လျောကာ မိမိကြိုးစားရာ ရှိစေရန်အတွက် လောင်ကျွန်းသည် ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေးကို သောက်နက်သဘောမျိုးဖြင့် အသုံးချသည်။

ယခုမူ အိုရန်ချင်းမှာလည်း ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေး၏ သားတောင် ဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ လောင်ကျွန်း၏ပိုက်ကွန်ထဲသို့ ဝင်ရောက်နေပြီဟု ယူဆနိုင်သည်။

သူမမှာ တောင်ခြေရွာကလေးသို့ ညစဉ်ပင် ရောက်ရှိလာလေသည်။

လောင်စန်း ကျွေးမွေးသော ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေးထည့်သည့် အရက်နှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စားသောက်သည်။ သူမမှာ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မည်သို့ ဖြစ်နေမန်း မသိရှာပေ။

တောင်ခြေရွာကလေးသို့ တစ်ည မလာရလျှင် နေမထိသော ဖြစ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

လောင်ကျွန်းထဲသို့ ညစဉ်ညတိုင်းပင် ရောက်ရှိလာခဲ့လေ

သို့သော်...

အိုရန်ချင်း အနေဖြင့် လောင်ကျွန်းကို တန်းတန်းစွဲနေခြင်းကြောင့် မဟုတ်ချေ။

၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေး၏ ကွန်ယက်အတွင်းမှ ရုန်းမထွက်
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ စားနေကျ ကြောင်ပါးကြီး လောင်ကျွန်းအဖို့
အဆိပ်ဖြေဆေး၏ ကွန်ယက်ထဲသို့ ကျရောက်နေသော အိုရန်

အား မိမိ၏ရမ္မက်ကွန်ခြာထဲသို့ သိမ်းသွင်းရန် မခက်တော့ဘူး
ဤသို့ဖြင့် အိုရန်ချင်း၏ဘဝပန်းမှာ ညစ်နွမ်းခဲ့ရရှာသည်။

နောက်သုံးလခန့် အကြာတွင်...
လောင်ကျွန်းသည် တာစန်းတောင်ခြေရွာကလေးမှ

ရွာသွားသည်။

ထိုအခါ...
အိုရန်ချင်းမှာလည်း လောင်ကျွန်းနောက်သို့ တောင်

ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

* * *

တာစန်းတောင်တစ်ဝိုက်တွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ
သည်။

တာစန်းတောင်ခြေမှာ ပို၍ သာယာအေးချမ်းနေပေ
သို့သော်...

တာစန်းတောင်ပေါ်ရှိ ပြဒါးဂူတွင်ကား ပြင်းထန်သော

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၃

အင်း ကျရောက်လျက် ရှိ၏။

ပြဒါးဂူပိုင်ရှင် အိုရန်ကျင်းတို့မှာ သမီးဖြစ်သူ အိုရန်ချင်း ပြန်
ရောက်မလာသည့်အတွက် ခေါင်းမီးတောက်သွားကြသည်။

အိုရန်ကျင်းသည် ကျုံးဝမ်အား အိုရန်ချင်းကို လိုက်လံရှာဖွေ
လိုက်၏။

ကျုံးဝမ်က တာစန်းတောင် အနီးဝန်းကျင် မြို့ရွာများတွင်
ရှာဖွေခဲ့သည်။

သို့သော် အိုရန်ချင်းအား လုံးဝရှာမတွေ့ချေ။

သူမသည် တင်းစိန်ဂိုဏ်းသား လောင်ကျွန်းနှင့် လိုက်ပါ
သည်ဆိုသည့် သတင်းကိုသာ သိရှိခဲ့ရ၏။

ထိုအခါ ကျုံးဝမ်က ပြဒါးဂူသို့ ပြန်လာကာ အိုရန်ကျင်းအား
သိရှိလာသည့် သတင်းကို ပြောပြလိုက်၏။

“တောက်”

ဇနီးဖြစ်သူ ယုလင်းနှင့် ကျုံးဝမ်တို့က သူ့အား အထိတ်
သန့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အိုရန်ကျင်း မျက်နှာနီရဲခက်ထန်နေ၏။

ယုလင်းက နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

“သိပ်လဲ ဒေါသမကြီးပါနဲ့ရှင်၊ ဒါဟာ သဘာဝတစ်ခုပါပဲ”

ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား ပြောရာပြောကြောင်း ပြောလိုက်ရလေ

၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမမှာလည်း အိုရန်ချင်းအား စိတ်ဆိုးနေမိသည်။

အိုရန်ကျင်းက ယုလင်းအား စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

သည်။

“ဒါဆို ငါတို့ စီစဉ်ထားတဲ့ကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

ယုလင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။

သူမက ဘာမျှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။

အိုရန်ကျင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံတွင် အထူးကြံစည်ထားသည်။

အစီအစဉ်တစ်ခုရှိ၏။

ယင်းအစီအစဉ်မှာ ကျုံးဝပ်နှင့် အိုရန်ချင်းတို့ နှစ်ယောက်

လက်ထပ်ပေးရန် အကြံအစည်ပင် ဖြစ်၏။

သို့သော် လူငယ်နှစ်ယောက်ကို ဖွင့်ပြောထားခြင်း မရှိ

ပေ။

ယခုတွင်မူ အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျွန်းနှင့် လိုက်ပါသည်။

ဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျင်းတို့ စီစဉ်ထားသော အကြံအစည်မှာ

မဖြစ်မြောက်ဘဲ အလိုလို ပျက်စီးသွားရပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းကြောင့် အိုရန်ကျင်းမှာ ဒေါသအလွန်ထွက်နေ

သူ့အနေဖြင့် ရှက်လည်းရှက်မိ၏။ အိုရန်ကျင်းက ယု

ဘက်သို့ လှည့်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၆၅

“ငါ တင်းစိန်ဂိုဏ်းကို လိုက်သွားမယ်”

ယုလင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

သူမက နားမလည်သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်၏။

“ဘာသွားလုပ်မလို့လဲ၊ ဒေါသရှေ့ထားပြီး ထင်ရာရမ်း

လုပ်ပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ၊ ဖြစ်ပြီးတဲ့ကိစ္စ ပြန်ပြင်ခိုင်း

ဘာလဲ မထူးဘူး၊ ဘာကြောင့် တင်းစိန်ဂိုဏ်းနဲ့ ပြဿနာ ဖြစ်ချင်ရ

လဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မမှာ အကြံတစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်”

အိုရန်ကျင်း မျက်မှောင်ကုပ်လိုက်သည်။

“ပြောစမ်းပါဦး”

ယုလင်းက လေးနက်တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်

ပြောလိုက်သည်။

“တင်းစိန်ဂိုဏ်းက သည်လို ကိစ္စမျိုးအတွက် သူ့လို လူကို

မေးပေးဖို့တော့ သင့်တယ်၊ သည်တော့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းကို လူစေ

တတ်ပြီး အကျိုးအကြောင်း သေသေချာချာ ပြောဆိုခိုင်းရင် မ

တင်းဘူးလား”

အိုရန်ကျင်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အနည်းငယ်စဉ်းစားကာ ပြောလိုက်သည်။

“မင်းအကြံ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တို့လွှတ်လိုက်တဲ့လူက

သဘာထက်မြက်ပြီး ပြောရေးဆိုရေးလဲ လိမ္မာပါးနပ်တဲ့လူမှ ဖြစ်

ဘယ်သူ့ကို စေလွှတ်ဖို့မလဲ”

၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမက ရယ်မောလိုက်သည်။

“အသည် လူကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှာနေစရာ မလိုဘဲ ရှင်အနားမှာပဲ ရှိပါတယ်”

အိုရန်ကျင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

သူက အနီးတဝိုက်သို့ ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ကျုံးဝမ်းကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အိုရန်ကျင်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားသည်။

အိုရန်ကျင်းက ကျုံးဝမ်းအား ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

သည်။

“ဟာ..ဟုတ်သားပဲ၊ ကျုံးဝမ်းက သိုင်းပညာ အမွေအနှစ် အများကြီးရထားတယ်၊ ပြီးတော့ စိတ်ထားလဲ ဖြောင့်မတ်ကြည်တယ်၊ ပြောဆိုရလဲ ရှိတယ်၊ ဒါကြောင့် သူဟာ တင်းခိုင်းကို စေလွှတ်ဖို့ အသင့်တော်ဆုံးလူပဲ၊ မင်းသွားနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး”

ကျုံးဝမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်သွားနိုင်ပါတယ်”

အိုရန်ကျင်းက တည်ကြည်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သည်။

“မင်းအစ်မဟာ ကျေးဇူးကန်းတယ်၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစားမရှိဘဲ သူများ သွေးဆောင်ရာနောက်ကို လိုက်ပါသွားတာမို့ နဲ့ သူ့ကို လှည့်ကြည့်စရာတောင် မလိုတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သည်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၆၇

တင်းစိန်ဂိုဏ်းက ငါတို့ကို လာတောင်းပန်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ ဒါကို ညီအတိုင်း ငြိမ်ခံနေရင် ငါတို့ ပြုခါးဂူရဲ့ သိက္ခာကျဆင်းနိုင်တယ်”

အိုရန်ကျင်းက စကားကို ရပ်ကာ ကျုံးဝမ်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ စကားကို ဆက်လိုက်သည်။

“မင်း အခုသွားရမှာက ရန်ငြိုးနဲ့ လက်တုန်ပြန်ဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ တင်းစိန်ဂိုဏ်းကို အပြစ်တင် ဟိုက်ခိုက်ဖို့လဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ပျက်တဲ့ ငါတို့အကြောင်းကို သွားရောက်ပြောဆိုမေးမြန်းဖို့ပဲ၊ သည်တော့ လဲ မထောင်လွှားရဘူး၊ သိပ်လဲ အောက်ကျို့စရာ မလိုဘူး၊

ရန်ငြိုးသေမှုနဲ့ သွားရမှာ ပြောဆိုရမယ် ပြုခါးဂူရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဝိန်းနိုင်မယ်လို့ ငါတို့ယုံကြည်တယ်”

သူက လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“အစစအရာရာ စိတ်ချပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြုခါးဂူရဲ့ သိက္ခာတွေအတွက် ကျွန်တော်အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်မည်”

အိုရန်ကျင်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်၏။

“အေး..အေး ကောင်းတယ်”

တဆတ်တည်းမှာပင် ယုလင်းဘက်လှည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“က..ညီမက ခရီးသွားဖို့အတွက် လိုအပ်တာလေးတွေ ပြင်

၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဆင်ပေးလိုက်ပါကွယ်”

ယုလင်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

မကြာမီ သူမ ခရီးထွက်ရန် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများ

ဖြင့်ဆင်ပြီး ပြန်ထွက်လာသည်။

သူက ဆရာစုနီးမောင်နှံအား ရိုသေစွာ ကန်တော့လို့ လေသည်။

ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ခရီးထွက်လာခဲ့တော့သည်။

* * *

နှောင်းအတိတ်ရိပ်များ ပြီးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ကြည့်ကာ ဝိုင်တော့သည်။

သူ့အနေနှင့် ကြုံဆုံနေရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ကြည့်နိုင်ချေ။

အိပ်မက် မက်နေသကဲ့သို့ပင် ထင်မိသည်။

သူက မြစ်ကြောင်းသခင်မကို အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်...ဒါဖြင့် ခင်ဗျားရုပ်က ငယ်ငယ်ကနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ တော့တာလဲ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၆၉

“ခင်ဗျားက ဘယ်ကို ထွက်သွားတာလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးကိုဖမ်းခေါင်းဆောင် လာဖြစ်နေတာလဲ”

သူက မေးခွန်းများ ဆက်တိုက်မေးလိုက်သည်။

သူမ၏မျက်နှာ မှန်မှိုင်းသွားသည်။

“ကျွန်မဟာ တောင်ခြေရွာကလေးက လောင်ကျွန်းဆိုတဲ့လူ ဘစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ သူကျွေးမွေးတဲ့ အစားအစာကို စားသောက်ရပြီးတဲ့နောက်..”

အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျွန်းအား လေးစားခင်မင်မိခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်...

လောင်ကျွန်း ကျွေးမွေးသမျှကို ယုံကြည်စွာ စားသောက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ အိုရန်ချင်းမှာ လောင်ကျွန်း၏ဝိဇ္ဇာအဆိပ်မိခဲ့လေသည်။

အဆိပ်မိပြီးနောက် သူမမှာ လောင်ကျွန်း၏ရုပ်သေးရုပ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

လောင်ကျွန်းက အိုရန်ချင်းတွင် ပါလာသော ရွှေငွေများကို သိမ်းယူလိုက်သည်။

သူက အရက်သောက်ခြင်း၊ လောင်းကစားခြင်းတို့နှင့်သာ ပျော်မွေ့နေခဲ့၏။

အိုရန်ချင်းကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ချေ။

သုံးလခန့် ကြာပြီးနောက် အိုရန်ချင်းတွင် ပါလာသော ရွှေ

၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ငွေများ ကုန်သွားလေသည်။

ထိုအခါ လောင်ကျွန်းက သူမအား လူယက်တိုက်ခိုက်ကာ ငွေရှာခိုင်းသည်။

ဤသို့ဖြင့် အိုရန်ချင်းမှာ တစ်ကိုယ်တော်ဓားပြမယ် ဘာသာ ရောက်ရှိလာ၏။

သူတို့သည် ယူနန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသောအခါ လောင်ကျွန်း မှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံမိသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ယိစန်းဆိုသူ ဖြစ်၏။

ယိစန်းမှာ လောင်ကျွန်း၏မိတ်ဆွေဟောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ဒုစရိုက်ကေရီဆိုလျှင် မမှားပေ။

ယိစန်းသည် အဆိပ်ပညာ၌ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် လောင်ကျွန်းနှင့် ယိစန်းတို့ တရားဝင် ဆွေ သင်းသွားခဲ့သည်။

ထိုအခါ အိုရန်ချင်းမှာ သူတို့ အစေခံဘဝသို့ ရောက်ရှိသွား လေတော့သည်။ ယိစန်းက သူမအား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၏။

သို့သော် သူမက စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မရှိချေ။

နောက်ဆုံးတွင် အိုရန်ချင်းအတွက် အခွင့်အခါကောင်း ခေါ် လာလေသည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၇၁

တစ်ခုသော တစ်နေ့...

လောင်ကျွန်းနှင့် ယိစန်းတို့က လူနှစ်ယောက်အား စခန်းသို့ ခေါ်လာကြ၏။

ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ဖြစ် သည်။

လောင်ကျွန်းတို့က ထိုနှစ်ယောက်လုံးအား သတ်ပစ်လိုက် ကြသည်။

ထို့နောက် အိုရန်ချင်းက အလောင်းများအား ယူဆောင် ကာ တောထဲသို့ ဝင်လာခဲ့၏။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အဖြစ်ဆိုး ကြုံရသူနှစ်ယောက်ကို သနားမိ၏။

ကောင်းမွန်စွာ မြေမြုပ်သဂြိုဟ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေ သည်။

သို့သော် သူမထံတွင် မြေတူးရန် ဓားမပါလာချေ။ အကြောင်းကား လောင်ကျွန်းတို့က အလောင်းများအား တောထဲတွင် သည်အတိုင်း ပစ်ထားခိုင်းခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သူမမှာ မည်သို့ လုပ်ရမည်မှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ် ဝှဝတစ်ခု အား မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သူမမှာ စိတ်ဝင်စားလာပြီး ကျောက်ရုထဲသို့ ဝင်ကြည့်၍

၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျောက်ဂူမှာ ဂူကျဉ်းသော်လည်း အထဲတွင် အတော်
ရှည်လျားလှသည်။

ဂူ၏အတွင်းဘက် တစ်နေရာတွင် ဓားတစ်ချောင်းနှင့်
အရိုးစုတစ်ခုကို အိုရန်ချင်း တွေ့ရှိလိုက်ရလေသည်။

သူမသည် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွား၏။

အလောင်းများကို ကျောက်ဂူထဲသို့ ယူဆောင်လာခဲ့
သည်။

ထို့နောက်...

အလောင်းများနှင့် အရိုးစုကို မြှုပ်နှံရန် ဓားဖြင့် ကျောက်
နက် တူးလိုက်၏။

ထိုသို့တူးရင်းနှင့် ဓားမှာ မြေကြီးထဲမှ မာကျော
အရာတစ်ခုနှင့် ထိမိသည်ကို သိရှိလိုက်သည်။

အိုရန်ချင်း အံ့ဩသွားသည်။

သူမသည် စူးစမ်းစိတ်ဖြင့် ထိုအရာကို တူးဖော်ကြည့်
သည်။

ထိုအခါ...

မြေကြီးထဲမှ ကျောက်သေတ္တာတစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

သူမက ကျောက်သေတ္တာကို အသာထားပြီး အလောင်း
များနှင့် အရိုးစုကို ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံလိုက်၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၃

ထို့နောက်...

ကျောက်သေတ္တာအား သူမက ဖွင့်ကြည့်လိုက်လေသည်။
ကျောက်သေတ္တာထဲတွင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာ

နှင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ပါလာ၏။

ယင်းစာအုပ် အမည်မှာ အဆိပ်တစ်ရာကျမ်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။

အဆိပ်တစ်ရာကျမ်းတွင် အဆိပ်မျိုးစုံ ပြုလုပ်နည်းများ
အပြေစေးဖော်စပ်နည်း၊ အဆိပ်ဖြေကုသနည်းများ ပါဝင်

စာအုပ်၏နောက်ဆုံး စာမျက်နှာ အရောက်တွင် အိုရန်ချင်း
အလုံးအစုံမှာ အရောင်တလက်လက် တောက်ပလာ၏။

အကြောင်းကား...

သူမကို ဒုက္ခတွင်းမှ ရုန်းမထွက်နိုင်အောင် ချုပ်ကိုင်ထား
ပြီးစွာအဆိပ်ဖြေဆေးကို အပြီးအပြတ် ဖြေဖျောက်နည်းကို မြင်

လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အိုရန်ချင်းမှာ ဝမ်းသာလွန်းမက ဝမ်းသာသွားမိလေသည်။
သူမသည် ရတနာသေတ္တာကို ထိုဂူထဲ၌ပင် မြှုပ်နှံထား

သည်။

သူမသည် အရေးကြီးသော အဆိပ်တစ်ရာကျမ်းကိုသာ
ခန္ဓာကိုယ်၌ ဝှက်ထားလိုက်လေသည်။

သူမအဖို့ ရတနာများထက် အဆိပ်တစ်ရာကျမ်းက အဖိုးတန်သည် မဟုတ်ပါလား။

အိုရန်ချင်းသည် အဆိပ်တစ်ရာကျမ်းကို ကိုယ်နှင့်ဆောင်ထားလေသည်။

အချိန်ရတိုင်း တိတ်တဆိတ် လေ့လာဖတ်ရှုသည်။

သူမသည် သိုင်းပညာ အခြေခံကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သိုင်းပညာမှာလည်း ထက်မြက်၏။

ဦးနှောက်အလှန်ကောင်းပြီး ဉာဏ်ထက်မြက်သူ ဖြစ်သည်။

သည်။

ထို့အပြင် ခွဲလွယ်ဝီရိယလည်း ရှိသည်။

ယင်းကြောင့် ခြောက်လမျှ ကြိုးစားလေ့လာပြီးသည့် တွင် မိမိကိုယ်တွင် သင့်နေသည့် ဝိဇ္ဇာအဆိပ်ဖြေဆေးကို လုံးဝပျောက်သွားအောင် ကုသနိုင်ခဲ့သည်။

ဤတွင်...

အိုရန်ချင်းအဖို့ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြိတ်မှတ်စောင့်စားနေသည့် အလုပ်များကိုပင် စတင်လုပ်ဆောင်တော့သည်။

အိုရန်ချင်းက လောင်ကျွန်းနှင့် ယိစန်းတို့အား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်၏။

လောင်ကျွန်းတို့မှာ သူမ ဤသို့ ပြန်တိုက်မည်ဟု မထင်

ချေ။

သူတို့၏သားကောင် အဖြစ်သာ နှိပ်စက်ညှင်းပန်းဆဲ ဖြစ်သည်။

အိုရန်ချင်းအား ပေါ့ပျော့တန်တန် သဘောထားခဲ့၏။

ထို့ကြောင့်...

အိုရန်ချင်းက သူတို့အား ပြန်တိုက်သည့် အချိန်တွင် ထိတ်ရွံ့သွားကြ၏။

အိုရန်ချင်း၏သိုင်းပညာစွမ်းရည်မှာ အလွန်ပင် ထက်မြက်သည်။

ထို့အပြင်...

နာကျည်းစိတ်၊ ဒေါသစိတ်တို့ကလည်း အံ့ဖွဲ့ရှိနှင့်နေလေသည်။

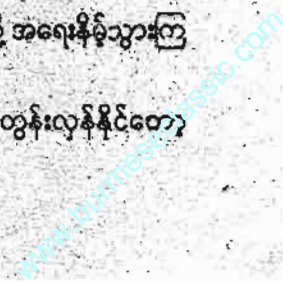
ထိုစိတ်များနှင့် တိုက်ခိုက်သည်မို့ ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။

အလားတူပင်...

လောင်ကျွန်းနှင့် ယိစန်းတို့၏သိုင်းပညာမှာ အိုရန်ချင်းကို

ယင်းကြောင့် လောင်ကျွန်းနှင့် ယိစန်းတို့ အရေးနိမ့်သွားကြသည်။

သူတို့သည် အိုရန်ချင်းအား မည်သို့မျှ မတွန်းလှန်နိုင်တော့

၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြင်းထန်ရက်စက်သော တိုက်ပွဲ အပြီးတွင် လောင်ကျွမ်းသော ဘာရေး။
 ယိစန်းတို့မှာ မိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားပြီ ဖြစ်သည်။
 အိုရန်ချင်းမှာ သူမ နာကျည်းမုန်းတီးနေသည့် လောင်ကျွမ်းသော
 နှင့် ယိစန်းတို့အား ကောင်းစွာ လက်စားချေလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။
 သူမ၏အနှစ်နှစ် အလလ မျိုသိပ်ထားခဲ့သော ဆွေကြင်
 သွားပြီ ဖြစ်သည်။
 သို့သော်...
 သူမမှာလည်း ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုကြီးတစ်ရပ်နှင့် ရင်ဆိုင်
 ဆိုင်လိုက်ရ၏။
 အကြောင်းကား...
 အိုရန်ချင်း၏မျက်နှာမှာ ယိစန်း၏အဆိပ်လက်နက်က
 ထိမှန်သွား၏။
 သူမ၏မျက်နှာ လောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားသောကြောင့်
 သည်။
 သူမ မျက်နှာမှာ ပျက်စီးသွား၏။
 သူမမှာလည်း အချုပ်အနှောင် ဒုက္ခအတွင်းမှ
 မြောက်သွားပြီဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့်...
 သူမသည် ပြဒါးဂူသို့ ပြန်လိုလျှင်လည်း ပြန်နိုင်ပြီ ဖြစ်
 သို့သော် အိုရန်ချင်းမှာ မွေးစားမိဘများထံ ပြန်သွား

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၇

မိမိ၏မိုက်ပြစ်များကြောင့် မွေးစားမိဘများကို မျက်နှာပြ
 ရက်နေမိသည်။
 ထို့အပြင်...
 အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖိနှပ်ချုပ်ချယ်မှုကို ခံခဲ့ရသည့်အတွက်
 ခုခန်စိတ်ဓာတ်များမှာလည်း ပြောင်းလဲနေပြီ ဖြစ်သည်။
 အိုရန်ချင်း၏စိတ်ဓာတ်များမှာ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်နေ
 သည်။
 မာကြောနေ၏။
 ရက်စက်တတ်၏။
 ဤသို့ဖြင့်...
 အိုရန်ချင်းမှာ မိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားသည့် လောင်ကျွန်းနှင့်
 နန်းတို့ နေရာကို လက်ခံလိုက်၏။
 ထို့နောက် ယခင်ကထက်ပင် စိတ်ထင်တိုင်း ဆိုးသွမ်းရမ်း
 ဘေးတော့သည်။
 သူမမှာ အတင့်ရဲစွာ လှယက်တိုက်ခိုက်လာပြန်သည်။
 တစ်နှစ်ခန့် ကြသောအခါတွင် ဆေးပညာ အလွန်အစွမ်း
 ရောက်သည့် အတုမဲ့သမားတော်ကြီးတစ်ဦးနှင့် အိုရန်ချင်း တွေ့ဆုံခဲ့ရ
 သည်။ ယင်းသမားတော်ကြီးက သူ၏ဆေးပညာ အစွမ်းဖြင့် သူမ
 ပျက်စီးရပ်ဆိုင်းနေသည့် မျက်နှာကို ကုသပေးခဲ့သည်။

၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော် ပင်ကိုယ်ရုပ်ရည်ကိုမူ ပြန်မရနိုင်တော့ချေ။
ဒုစရိုက်နွယ်တွင် ကျင်လည်နေရင်း ချင်းလင်မြို့ဘယ်
ရောက်ရှိလာသည်။

အကြောင်းကား ဒုစရိုက်နယ်မြေချဲ့ထွင်ခြင်းပင် ဖြစ်
သည်။

ချင်းလင်နယ်ပယ်ဒေသတွင် မိကျောင်းဂိုဏ်းမှ လူ
တိုက်ခိုက်ကာ မင်းမူနေလျက် ရှိသည်။

မိကျောင်းဂိုဏ်း၏ခေါင်းဆောင်မှာ မိကျောင်းစိန်ဝှက်
သည်။

အိုရန်ချင်းက မိကျောင်းဂိုဏ်းနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်လေ
သည်။

ခြောက်လကျော်မျှ ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြီးနောက်
ချင်းနှင့် စိန်ဝှက်တို့ အင်အားပြိုင်ဆိုင်လာကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အိုရန်ချင်းနှင့် စိန်ဝှက်တို့သည် တစ်ယောက်
ချင်း စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

ထိုအခါ...
သိုင်းပညာထက်မြက်သည့် အိုရန်ချင်းက စိန်ဝှက်ကို
ရရှိခဲ့သည်။

စိန်ဝှက်၏လက်အောက်မှ မိကျောင်းဂိုဏ်းသားများမှာ
ရန်ချင်းထံ ခိုဝင်လာကြသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၇၉

ဤသို့ဖြင့် အိုရန်ချင်းမှာ မိကျောင်းဂိုဏ်းအား မြစ်ကြောင်း
တံဆိုးဂိုဏ်းဟု အမည်ပြောင်းလိုက်လေသည်။

မိမိကိုယ်မိမိလည်း မြစ်ကြောင်းသခင်မဟု အမည်ခံယူ
တော်၏။

အိုရန်ချင်း ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ
အတင့်ရဲစွာ လူယက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ ချင်းလင်နယ်တစ်ဝိုက်တွင် နာ
မည်ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်မှ တပ်ဖွဲ့များ စေလွှတ်နှိမ်နင်းခဲ့သော်
လည်း မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ ငြိမ်သက်မသွားပါချေ။

ပို၍ပင် ဆိုးသွမ်းလာခဲ့သည်။
ထိုအခါ...

ချင်းလင်မြို့တော်ဝန်က ယင်စန်းမြို့တော်ဝန်အား ကျူးဝမ်
စေလွှတ်ပေးပါရန် အကူအညီတောင်းခံခဲ့သည်။

ယင်စန်းမြို့တော်ဝန်ကလည်း ကျူးဝမ်အား ချင်းလင်မြို့
တော်ဝန်ထံသို့ စေလွှတ်ပေးခဲ့သည်။

ကျူးဝမ်၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏
ဂိုဏ်းချုပ်စိန်ဝှက် သေဆုံးခဲ့ရသည်။

ထို့အပြင်...
မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာလည်း အတော်ပင် ကယ်ရာခဲ

၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရ၏။ ယင်းကြောင့် မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ် မြစ်ကြောင်း
သခင်မက ကျုံးဝမ်းအား ရန်ငြိုးဖို့ ခဲ့သည်။

ကျုံးဝမ်းအား လက်တုံ့ပြန်နိုင်ရေးအတွက် သူမက အထူး
ချစ်စဉ်ခဲ့သည်။

ပထမအနေဖြင့်...

ကျုံးဝမ်းအား မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ စိန်ဝက်ကို သူမ
ဖြတ်ခဲ့မှုမှာ မသင့်တော်သည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း စာရေးတိုင်ကြား
ခဲ့သည်။

ဒုတိယအနေဖြင့် ကျုံးဝမ်း ရာထူးမှ ပယ်ရှားခြင်း ခံရအောင်
သက်ဆိုင်ရာများအား ရွှေငွေများ ပံ့ပေးခဲ့လေသည်။

တတိယအနေဖြင့် ရာထူးပြုတ်ပြီး ယင်စန်းမြို့သို့ ပြန်
သည့် ကျုံးဝမ်းအား လမ်းမှဖြတ်၍ တိုက်ခိုက်ဖမ်းဆီးရန် စီစဉ်
သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ အနေဖြင့် ယင်စန်းမြို့စား ကျုံးဝမ်း
မိမိနှင့် သိုင်းပညာသင်ဘက် ကျုံးဝမ်း ဖြစ်မည်ဟု လုံးဝမထင်မှတ်
ပါ။

နာမည်တူသူများဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

သို့သော်...

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မြင်သည့်အခါမှ မြို့စားကျုံးဝမ်းနာမည်
နှင့် သိုင်းသင်ဘက် ကျုံးဝမ်း ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၁

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ ကျုံးဝမ်းနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရ
သည့်အခါတွင် အလွန်ဝမ်းသာသွားသည်။

သို့သော် သူမက ဟန်ဆောင်ကာ မသိသလို နေခဲ့သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ မိမိ၏မိက်ပြစ်များကြောင့် ကျုံးဝမ်း
ကို မျက်နှာမပြရဲအောင်ပင် ဖြစ်နေရသည်။

ယင်းကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ အိုရန်ချင်းပါဟု ဖွင့်မပြောဘဲ
နေခဲ့၏။

သို့သော် သူမ အနေဖြင့် ကျုံးဝမ်းအား ဒုတိယအကြိမ် ထပ်
အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပေ။

ယင်းကြောင့် မိမိငယ်ချစ်နှင့် ပေါင်းသင်းနိုင်ရန်အတွက်
မိမိ၏မိက်ပြစ်များကို ဝန်ချတောင်းပန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့
သည်။

* * *

လျှို့ဝှက်ချက်

အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွင် နေဝန်းနီ ထွက်ပေါ်လာ
ဖြစ်သည်။

နေခြည်နုနုက ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ ဖြာကျနေ၏။

ယင်းကြောင့် နှင်းမှုန်များ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

နှင်းရည်စိုစွတ်သော သစ်ပင်ပန်းမာလ်တို့မှာ နေရောင်ခြည်

အောက်တွင် လှပဝေဆာနေသည်။

ပန်းရနံ့များမှာ အခန်းတွင်းသို့ တစ်ချက်တစ်ချက် တိုး
လာသည်။

သို့သော် အခန်းထဲမှ လူသားနှစ်ဦးမှာ ပန်းရနံ့များကို
စိုက်မိကြပုံ မပေါ်ချေ။

အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်နေသည်။

ထိုလူနှစ်ဦးမှာ ကျုံးဝစ်နှင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့ပင်
ပေသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ သူမ၏အဖြစ်အပျက်များကို

အင်းပြောပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သူမက ခေါင်းငုံ့ကာ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ၏။

ကျုံးဝစ်မှာလည်း ငေးငိုင်နေသည်။

ကျုံးဝစ်မှာ အိုရန်ချင်းအတွက် အလွန်ပင် စိတ်ထိခိုက်နေမိ

သည်။

သူ့အနေဖြင့် သူမအား မေ့ပျောက်သွားခြင်း မရှိပါ။

ပညာသင်ဘက် အစ်မအဖြစ် အစဉ်အမြဲ သတိရနေခဲ့

သည်။

ထို့အပြင်...

ယခုလို ဒုစရိုက်ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် အိုရန်ချင်း

မြင်ရလိမ့်မည်ဟု ကျုံးဝစ် မလင်ခဲ့ပါ။

သူမအား ဒုစရိုက်နဲ့ထဲမှ ဆွဲခေါ်ထုတ်သွားချင်မိ၏။

သို့သော်...

ထိုသို့ ခေါ်ထုတ်သွားရန်မှာလည်း...

ယင်းအခိုက်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကျွန်မဟာ လမ်းမှားကို စွန့်ပစ်ချင်နေပါပြီ၊ ပြီးတော့

အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ရှင့်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက မေတ္တာရှိနေခဲ့

တယ်၊ ဒီတော့ ရှင့်အနေနဲ့ စောစောက ကျွန်မပြောတာကို လက်ခံ

သိချိန်က ကျွန်မ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းကိုလဲ ကျောခိုင်းစွန့်လွှတ်မယ်၊

၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရှင်ကိုလဲ မူလရာထူးပြန်ရအောင် စီစဉ်ပေးမယ် ဘယ်လိုလဲ”
ကျုံးဝမ်က သူမကို ဆတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။
သို့သော် မည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောပေ။
သူမ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။
သူမက ကျုံးဝမ်အား နာကျင်ကြေကွဲသည့် မျက်လုံး

ဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ...

“ရှင်နဲ့ ကျွန်မက သူစိမ်းလူတွေ မဟုတ်ကြပါဘူး။ ဘာ
ကျွန်မက ဘဝပျက်ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးမို့ ရှင်ငြင်းရတာလား”
ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ် ပျာပျာသလဲပင် ပြောလိုက်သည်။

“ဟာ..မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး”

သူမက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ဝန်လေး

ရတာလဲ၊ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ ဒုတိယဇနီးအဖြစ်နဲ့တောင်
မထပ်နိုင်ရတာလဲ”

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒါကို ကျုပ်ပြောပြီးပြီပဲ။ ကျုပ်ရဲ့ ဇနီးအပေါ် ကျုပ်

မဖောက်ချင်ဘူး”

သူမက မချီတင်ကဲ ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ရှင်ဇနီးနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်ဦးပေါ့”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၈၅

ကျုံးဝမ် မည်သည့်စကားမျှ ပြန်မပြောချေ။

ထိုင်ရာမှ လေးလေးပင်ပင် ထလိုက်သည်။

ထို့နောက် အခန်းဝသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

သူမက ဟန့်တားခြင်း မပြုပါ။

ကျုံးဝမ် တံခါးဝသို့ရောက်မှ သူမက လှမ်း၍သတိပေး

တားပြောလိုက်သည်။

“စဉ်းစားဖို့ အချိန်သိပ်မရှိဘူးနော်၊ ဒီနေ့ မွန်းတည့်ရောက်
ထိချီတို့က ရှင်ကို အသေသတ်ကြလိမ့်မယ်၊ ဒီတော့ အဖြေအမြန်
အရအောင် စဉ်းစားထား”

ကျုံးဝမ်က သူမအား လှည့်မကြည့်တော့ပါ။

သူက အခန်းထဲမှ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

နေးကွေးလေးသံသည် ခြေလှမ်းများဖြင့် ကျင်းလန်ထံသို့

လာခဲ့သည်။

သူ၏စိတ်ထဲတွင်...

“နေမွန်းတည့်ချိန်ရောက်ရင် ဒီစခန်း ပြိုကွဲသွားတော့မှာ

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်မှာ ဖြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏အကျဉ်းသားတစ်

ယောက် ဖြစ်သည်။

၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူ့အနေဖြင့် အင်အားကြီးမားလှသော မြစ်ကြောင်းဆင်း
ဆိုးဂိုဏ်းကို မည်သို့ ဖြိုခွဲနိုင်ပါမည်နည်း။

* * *

လျှို့ဝှက်ချက်...။

ကျုံးဝမ်တွင် ကြီးမားသည့် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိသေး
သည်။

ထိုလျှို့ဝှက်ချက်သည် ကျုံးဝမ်တို့ ရာဇဝတ်နှိမ်နင်းရေးတွင်
အလွန်အရေးကြီးသည့် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သူ၏ဇနီးကျင်းလန်ကိုပင် အသိပေးခြင်းမပြုခဲ့ပါ။

မြစ်ကြောင်းသခင်မက ကျုံးဝမ် ရာထူးမှပြုတ်အောင်
သက်ဆိုင်ရာများအား ရွှေငွေများပုံပေးခဲ့သည်မှာ မှန်သည်။

သက်ဆိုင်ရာများကလည်း ထိုရွှေငွေများအား လက်ခံ
သည်မှာမှန်သည်။

သို့သော် သက်ဆိုင်ရာများက လာဘ်စားခြင်း မဟုတ်ဘဲ

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်လည်း ရာထူးမှမပြုတ်ခဲ့ပါ။

အမှန်တွင်...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို အပြီးအပြတ်နှိမ်နင်းရန် ဦး

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၈၇

နန်း၍ပရိယာယ်ဆင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့မှသာ...

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ အဆက်အသွယ်များကို ဖော်
ဆောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပါလား။

ကျုံးဝမ် ရာထူးမှပြုတ်ဟန်ဆောင်ကာ ယင်စန်းမြို့သို့ပြန်
ရက်တရက် စီစဉ်လိုက်သည်။

ထိုသတင်းကို မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ ကြားသိသော
အခါ ကျုံးဝမ်အား လမ်းမှဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားရန် စီစဉ်ထားကြ

သည်။

ဤသည်ကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာများက သိထားကြသည်။
ထို့ကြောင့်...

ကျုံးဝမ်တို့ စီးလာသော လှေကြီးပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်အ
သက်တော်များကို ထည့်ပေးလိုက်ကြသည်။

ထို့အပြင် ကမ်းစပ်မှလည်း လျှို့ဝှက်မြင်းသည်တော်များ
ဆတ်တဆတ်စောင့်ကြည့်လိုက်ပါလာလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျုံးဝမ်ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားရာနောက်မှ
အောက်ယောင်ခံလိုက်၍ ထောက်လှမ်းကာ လျှို့ဝှက်လှသောမြစ်

ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း၏ ဌာနချုပ်စခန်းကို ဖော်ထုတ်ချေမှုန်းရန်
ပြန်စီစဉ် ထားကြသည်။

ထိုအစီအစဉ်အရဆိုလျှင်...

ယနေ့မွန်းလွဲရိုင်း မတိုင်မီတွင် သက်ဆိုင်ရာများက ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းဌာနချုပ်စခန်းသို့ ဝင်ရောက်စီးနင်းတို ခိုက်ကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်အနေဖြင့် ထိချီတို့၏ အစီအစဉ် ကြောက်စရာမလိုတော့ချေ။

သို့သော် ကျုံးဝမ်မှာ အခက်အခဲတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရမိ ယင်းအခက်အခဲမှာ မြစ်ကြောင်းသခင်မကို ဒုစရိုက်နွဲ့အ အချိန်မီ ဆွဲထုတ်နိုင်ဖို့ပင်ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မအား ဒုစရိုက်နွဲ့ထဲမှ အချိန်မီဆွဲထုတ် ရန် ကျုံးဝမ်က သူမအား လက်ထပ်ရပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကျုံးဝမ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မအား မည်သို့ လက်မထပ်နိုင်ပေ။

ထို့အတွက် ကျုံးဝမ်မှာ အကြံရခက်နေလေသည်။ အားလုံးအဆင်ပြေအောင် မည်သို့လုပ်ဆောင်ရမည်

နည်း။ ကျုံးဝမ်မှာ လေပူတစ်ချက်သာ မှုတ်ထုတ်လိုက်မိ

တော့သည်။

* * *

ကျုံးဝမ်သည် နှေးကွေးလေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် မိမိအိမ်ကလေးရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်တံခါးဝတွင် ကျင်းလန်က သူ့အားစောင့်ကြိုနေလေ သည်။

သူမက ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား အကဲခတ်လိုက်သည်။ ကျုံးဝမ်၏မျက်နှာ မသာယာချေ။

တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံရသည်။ သူ၏မျက်လုံးအစုံမှာ မှန်မှိုင်းနေသည်။

ကျင်းလန် ရင်ထိတ်သွားသည်။ သူမက ခင်ပွန်းသည်အား အလောတကြီး မေးလိုက်လေသည်။

“အစ်ကို့ကို မြစ်ကြောင်းသခင်မက ဘာပြောလိုက်သလဲ ဟင်”

ကျုံးဝမ်က အကြောင်းစုံ ပြောပြလိုက်သည်။ သို့သော်...

အကြောင်းတစ်ခုကိုတော့ ထည့်မပြောဘဲ ထိန်ချန်ထား လိုက်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ မိမိနှင့်ငယ်စဉ်က သိုင်းပညာ အတူ သင်ခဲ့သည့် အိုရန်ချင်းဆိုသည့်အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယခု လောလောဆယ်တွင် ကျင်းလန်အား ဤအကြောင်း ထုတ်ဖော်မပြောသင့်ဟု ကျုံးဝမ် ယူဆထားသည်။

၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်းက ထိန်ချိန်ချိန်လျှို့ဝှက်ထားခြင်း ဖြစ်သည် သို့သော်...

သူ့အနေဖြင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် ကျင်းလန်အား ထုတ်ဖော် ပြောပြရန် စိတ်ကူးထားလေသည်။

ကျင်းလန်မှာ ကျုံးဝမ်းပြောပြသော စကားများကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ခံစားမှုတစ်ရပ်ကို တပြိုင်နက်တည်း ခံစားလိုက်ရ၏။ ယင်းခံစားချက်နှစ်ရပ်မှာ ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင်းလန်မှာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မိမိအပေါ်ထားရှိသော မေတ္တာတရားနှင့် စောင့်သိသော သစ္စာတရားတို့ကြောင့် ကြည်နူး ဝမ်းသာစွာ ခံစားရသည်။

အလားတူပင်...

ထိုမေတ္တာတရားနှင့် သစ္စာတရားတို့ကြောင့်ပင် ကျုံးဝမ်း အသက်စွန့်လွှတ်ရတော့မည်ကို တွေးကာ ပူဆွေးဝမ်းနည်းမိခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် သူမက ဝိုရိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးတဲ့စိတ်ကြောင့် အစ်ကိုတစ် ဘဝတက်လမ်းနဲ့ အသက်ကို စွန့်လွှတ်ရတော့မယ်နော်”

သက်ဆိုင်ရာများ၏ လျှို့ဝှက်စီစဉ်ထားသော အစီအစဉ်

ကျင်းလန် မသိပေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၉၁

ထို့ကြောင့် ဤသို့ ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်းက သူမအား နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ကျင်းလန်ရယ်၊ သည်အန္တရာယ်က အစ်ကို လွှတ်ကြမှာပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ယင်းအခိုက် အိမ်ကလေးထဲသို့ လူသုံးယောက် ပြေးဝင် တာသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

သံကြိုးယန်ကောင်း။

ပုဆိန်ရီတောင်း။

လှ်ကျောင်းစုတို့ သုံးယောက် အိမ်ကလေးထဲသို့ ပြေးဝင် အကြသည်။

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် သူတို့သုံးယောက်က ကျုံးဝမ်း မောင်နှမအား အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။

ကျုံးဝမ်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

သူက ချက်ချင်းပင် အခြေအနေမဟန်ကြောင်းကို ရိပ်မိ ခဲ့သည်။

ချိန်းဆိုထားသည့် အစီအစဉ်အရ သက်ဆိုင်ရာတပ်ဖွဲ့များ ချိန်းတည့်ချိန်တွင် ဤစခန်းသို့ ဝင်ရောက်စီးနင်းတိုက်ခိုက်ကြမည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍...

၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မွန်းတည့်ချိန်ရောက်မှ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသား
က သူတို့အား ရန်မူတိုက်ခိုက်လာမည်ဆိုလျှင် ကျုံးဝမ်အဖို့ ကရား
စရာမလိုချေ။

ထိချီတို့က မွန်းတည့်ချိန်ရောက်မှ အန္တရာယ်ပြုကြား
မြစ်ကြောင်းသခင်မထံမှ ကျုံးဝမ် သိရှိခဲ့ရသည်။

သို့သော်...

ယခုတွင်မူ ထိချီတို့ လူသုံးယောက်က လာရောက်တိုက်ခိုက်

နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ် စဉ်းစားရခက်သွားသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မကပင် မိမိအား သတင်းမှားကြောင့်

လေသလား။

သို့မဟုတ် ထိချီတို့လူစုကပင် အချိန်စော၍တိုက်ခိုက်
သည်ဆိုလျှင် မိမိနှင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မတို့ ပြောသောစကား
ကို သိရှိသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ဆိုပါလျှင်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ ဘေးအန္တရာယ်ပင် ကင်းပါ

လား။

ကျုံးဝမ်မှာ သူမအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွား၏။

သို့သော်...

သိပ်ကြာကြာတော့ တွေးတောပူပန် မနေအားချေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၃

ကျင်းလန်၏ရှေ့တွင် ပိတ်ရပ်ကာ ယန်ကောင်းတို့သုံး
ဦးကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ ကျင်းလန်မှာ သိုင်းပညာ လုံးဝတတ်မြောက်
ခြင်းမရှိသူ တစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ယန်ကောင်းတို့သုံးယောက်သည် မိမိတို့၏ လက်စွဲတော်
နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြ၏။

ယန်ကောင်းက သံကြိုး။

ရီတောင်းက ပုဆိန်။

ကျောင်းစုက လှံ။

သုံးယောက်စလုံးမှာ မိမိတို့ ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်
အသီးသီးကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ အသုံးပြုတိုက်ခိုက်ကြလေ

ကျုံးဝမ်မှာမူကား လက်နက်မဲ့ဖြစ်နေသည်။

ထို့အပြင်...

သိုင်းပညာတတ်မြောက်ထားခြင်း မရှိသော ဇနီးသည်ကို
အကာအကွယ်ပေးနေရသေးသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တိုက်ခိုက်
မပြုနိုင်ပေ။

အကယ်၍ မိမိတစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်
တိုက်ရလျှင် ယန်ကောင်းတို့အား အနိုင်မယူနိုင်သည့်တိုင်

၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းစွာတန်ပြန် တိုက်ခိုက်ပြီး ထိုးဖောက်သွားနိုင်မည် ဖြစ်သည် သို့သော်... ယခုတွင်မူ ဇနီးသည်ကို ငဲ့ညှာနေရသည်။ ဇနီးသည်ထံတွင် အန္တရာယ်မကျရောက်ရန် အကူအညီ... နေရ၏။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်မှာ ကျင်းလန်ရှေ့တွင်သာရပ်ပြီးတိုး... ခိုက်နေရသည်။

နေရာအရွေ့အပြောင်း သိပ်မလုပ်နိုင်သောကြောင့် သူ... ကွက်ကို စိတ်ကြိုက် အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

သူက ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေရသည့် ရန်သူသုံးယောက်... အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

သံကြိုးနှင့်လုံကို ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ယန်ကောင်း... ကျောင်းစုတို့မှာ ကျုံးဝမ် ကောင်းစွာ လက်လှမ်းမမီနိုင်သော... ရာမှ တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

သို့သော်...

ပုဆိန်သိုင်းသမားရီတောင်းကမူ ကျုံးဝမ်၏လက်တစ်... အကွာအထိ ချဉ်းကပ် တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

ကျုံးဝမ်က ကျောင်းစု၏လုံရှည်ကို ရှောင်တိမ်းလိုက်... အရှေ့ဘက်သို့လည်း ရုတ်တရက် တိုးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

ရီတောင်းအား ညာလက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၅

တဆက်တည်းပင် ဘယ်လက်က ရီတောင်း၏ပုဆိန်ကိုလှ... သူလိုက်သည်။

ယင်းအခိုက် ယန်ကောင်း၏သံကြိုးက ကျုံးဝမ်၏ကျောပြင်... ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။

“ဖြန်း”

ကျုံးဝမ်၏ ကျောပြင်တစ်ခုလုံး မီးစဖြင့် အထိုးခံလိုက်ရ... စကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။

သို့သော် သူက နာကျင်မှုကို အံကြိတ်ခံလိုက်သည်။

ယန်ကောင်းဘက်သို့ လှည့်၍ တန်ပြန်ခြင်းမပြုချေ။

ရီတောင်း၏ ပုဆိန်ကိုသာ အရလှယူလိုက်သည်။

ရီတောင်းမှာ ကျုံးဝမ်၏လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် လွင့်... သွက်သွားသည်။

ယန်ကောင်းက သံကြိုးကို နောက်ပြန်ဆွဲယူလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သံကြိုးက ကျုံးဝမ်၏ကျောပြင်ကို ရိုက်ချမိလိုက်ပြန်သည်။

“ဖြန်း”

ယင်းအခိုက်...

အကွက်ကောင်း စောင့်နေသော ကျောင်းစုက ကျုံးဝမ်၏... ဘာတွယ်မှု အားပျော့သွားချိန်တွင် ကျင်းလန်အား လှုံ့ရှည်ဖြင့် ထိုးချ...

လိုက်သည်။

၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျင်းလန်မှာ သိုင်းပညာ တတ်မြောက်ထားသူ
ယောက်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်...

သူမအနေဖြင့် ကျောင်းစု၏လှံရည် ထိုးချက်ကို
တိမ်းနိုင်ချေ။

လှံရည်က သူမ၏ညာခြေသလုံးအား ထိုးချမိသွား

ကျင်းလန်မှာ အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်သွား
သည်။

သူမ၏ခြေသလုံးမှ သွေးများ ဖြာခနဲစီးကျလာသည်
သို့သော် သူမက အော်ဟစ်ခြင်းမပြုချေ။

နာကျင်မှုဝေဒနာကို ကြိတ်မှတ်၍ ခံစားနေလိုက်သည့်
အကြောင်းကား...

ရန်သူနှင့် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေရသော ခင်ပွန်း

မှာ မိမိအော်သံကြောင့် အာရုံပျက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့်
ပင်ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်က ယန်ကောင်း၏ သံကြိုးကို ညာလက်ဖြင့်
ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ဘယ်လက်ရှိ ပုဆိန်ဖြင့် သံကြိုးအား ခုတ်ချလိုက်
သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၉၇

သံကြိုးမှာ အလယ်တည့်တည့်မှ ပြတ်တောက်သွား၏။
ထိုအခါ...

ကျုံးဝမ်က ယန်ကောင်းထံသို့ တဟုန်ထိုးပြေးဝင်ကာ တိုက်
ခတ်လိုက်၏။

ယန်ကောင်းက ထက်ဝိုင်းပြတ်နေသည့် သံကြိုးဖြင့် ဆီး
ခတ်လိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်က အသာအယာပင် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သည်။
ထို့နောက် ပုဆိန်ကို ဆတ်ခနဲ မြှောက်လိုက်သည်။

လျှပ်တပြက်အတွင်းမှာပင် ပုဆိန်သွားက ယန်ကောင်း၏
ဘတ်ပေါ်သို့ ကျရောက်လာသည်။

ယန်ကောင်းမှာ ရှောင်တိမ်းရန် အချိန်ပင်မရတော့ချေ။
ပုဆိန်သွားက သူ၏ရင်ဘတ်သို့ ခုတ်ချလိုက်သည်။

“ဒုတ်”

ယန်ကောင်းက စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်၏။
“အား”

သူသည် နာကျင်စွာ အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ အသက်ပျောက်
သွားသည်။

ကျောင်းစုမှာ ရှေ့သို့ မတိုးရဲတော့ချေ။
အဝေးမှနေ၍ ကျုံးဝမ်ကို လှံရည်ဖြင့် လှမ်းထိုးလိုက်၏။

ကျုံးဝမ်က ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော် ရှောင်တိမ်းမှုမှာ အနည်းငယ် နှေးသွား၏။
ထို့ကြောင့်...

လုံသွားက သူ၏ညာဘက်ပေါင်အား ထိုးစိုက်မိသွားသည်။
ကျုံးဝမ်က ပုဆိန်ဖြင့် လုံရိုးကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်သည်။

အဖော်နှစ်ယောက် ကျဆုံးသွားပြီး လက်နက်လည်း ပူး
စီးသွားသဖြင့် ကျောင်းစုမှာ ကျုံးဝမ်ကို ရင်မဆိုင်ရဲတော့ချေ။

လုံရိုးအကျုံးကို ပစ်ချ၍ နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေး
ထွက်သွားတော့သည်။

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူက ပေါင်တွင်စိုက်ဝင်နေသည့် လုံကျုံးကို နှုတ်ယူလို
သည်။

ထို့နောက်...

“ကျင်းလန်...လာအပြင်ကိုထွက်မယ်”

ကျုံးဝမ်က ဇနီးသည်ကြည့်ကာ စိုးရိမ်ပူပန်သွားသည်။
ကျင်းလန်၏ညာဘက် ခြေသလုံးတွင် သွေးများဖြင့် ခု

ချင်းနီရဲနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ ဝေဠု

ဒဏ်ရာရထားသည်။

ကျန်တစ်ယောက်မှာလည်း ခြေသလုံးတွင် ဒဏ်ရာရထား
သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး (၃-သိမ်း) ❖ ၉၉

ထို့နောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပေးမကာ ထွက်
လာခဲ့ရလေတော့သည်။

* * *

ကျုံးဝမ်နှင့်ကျင်းလန်တို့မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ပေးမကာ အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

အပြင်သို့ရောက်သည့်အခါ ကျုံးဝမ်မှာ မျက်လုံးပြူးသွား
သည်။

အကြောင်းကား...

အိမ်အပြင်ဘက်တွင် လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထား
သည့် လူလေးယောက်ကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူလေးယောက်။

သို့မဟုတ်။

မိကျောင်းပေါက်လေးကောင်။

ထိချီခေါင်းဆောင်ကာ ရှေ့မှာလာရပ်သည်။

သူ၏နောက်၌ ဓားသန်းလုံး။

လက်နက်ပုန်းမုယိ။

လှော်တက်လင်ချန်းတို့က စီတန်း၍ရပ်နေကြသည်။

ထိချီက ကျုံးဝမ်အား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

၁၀၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်းကို ကျုပ်တို့က မွန်းလွဲပိုင်းကျမှ စီစဉ်မလို့၊ ဒါပေမယ့် အချိန်မစောင့်ချင်တော့ဘူး။ အခုပဲ တမလွန်ကို ပို့ပစ်တော့မယ်” ဟု ပြောသည်။

ကျုံးဝမ် မဲဖြိုးဖြိုးလိုက်သည်။

“ဒါက ခင်ဗျားရဲ့အထင်ပါ ထိချီ”

ကျုံးဝမ် ဟန်မပျက် ပြောလိုက်သည်။

သူ၏ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေ၏။

သူ့အနေဖြင့် မိကျောင်းပေါက်သုံးကောင်ကိုပင် အကြံအနယ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်။

ယခု...

ထိချီခေါင်းဆောင်သည့် မိကျောင်းပေါက်လေးကောင်

မည်သို့ရင်ဆိုင်ရမည်နည်း။

ထို့အပြင် သူ့တွင် သံကြိုးဒဏ်ရာနှစ်ချက်၊ လှံရှည်ဒဏ်ရာ

တစ်ချက်ရထားပြီး ဖြစ်သည်။

ကျောနှင့်ရင်ဘတ်မှ သံကြိုးဒဏ်ရာမှာ အကြောင်းမဟုတ်

ပါချေ။

သူ့အနေနှင့် တောင့်ခံထား၍ရသည်။

သို့သော်...

ညာဘက်ပေါင်မှ လှံချက်ဒဏ်ရာကမူ သွားလာလှုပ်ရှား

ကို များစွာ အနှောင့်အယှက်ပေးလေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၀၁

သူ့မှာ ညာခြေထောက်ကို ကောင်းကောင်းပင် မထောက်နိုင်ချေ။

တစ်ဘက်မှလည်း ကျင်းလန်ကို ဖေးမထားရသည်။

ထိချီက ညာလက်ကို မြှောက်ကာ အမိန့်ပေးလိုက်၏။

“တိုက်ကြ”

အမိန့်သံအဆုံးတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ကာ လေး

သက်စလုံး ပြိုင်တူဝင်လာကြသည်။ သူကလည်း ဇနီးသည်ရှေ့တွင် မားမားမတ်မတ်ရပ်ကာ

သူများအား ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ ကျင်းလန်မှာ ကျုံးဝမ်၏နောက်တွင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေ

သည်။ ထိချီတို့ကား ယုတ်မာလှသည်။

သူ့ကိုသာမက သူမကိုပါ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

သူသည် မိမိကိုယ်ကိုလည်း ကာကွယ်ရ၊ ဇနီးသည်ကိုလည်း အကာအကွယ်ပေးရနှင့် အလွန်ဗျာများနေရသည်။

ထိချီ သန်းလုံနှင့်လင်ချန်းတို့က ကျုံးဝမ်အား ပိုင်းဝန်းပိတ်

တိုက်ခိုက်နေကြပြီး အဝေးမှ မုယိက လက်နက်ပုန်းနှင့်ပစ်ခတ်

နေသည်။ မုယိ၏ လက်နက်ပုန်းများသည် ကျုံးဝမ်တို့ကို ကောင်းစွာ

နှောင့်အယှက် ပေးနိုင်သည်။

၁၀၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လက်နက်ပုန်းများကို သတိထားနေရသဖြင့် သူ့မှာတော့
ခိုက်မှုဘက်တွင် အားလျော့နေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူ၏ဓမ္မာကိုယ်ပေါ်တွင် ဓားဒဏ်ရာတစ်ချက်နှင့်
တက်ဒဏ်ရာတစ်ချက် ရရှိသွားပြန်သည်။

လှော်တက်ဒဏ်ရာမှာ လှဲချက်မိထားသည့် ညာဘက်
ကိုထိမှန်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်မှာ ပို၍အထိနာသွားသည်။

သူ၏ညာခြေမှာ လုံးဝမထောက်နိုင်တော့ချေ။

ဘယ်ခြေကိုသာ အားပြု၍ ခြေတပေါင်ကျုံး တိုက်ခိုက်
လေသည်။

ကျုံးဝမ်ကိုင်ထားသော ပုဆိန်လက်ကိုင်မှာ နှစ်ပေခန့်
ရှိသည်။

သန်းလုံ၏ဓားရှည်နှစ်လက်၊ ထိချီ၏သုံးမြောင့်ဓား၊
ချန်း၏လှော်တက်တို့ထက် ပို၍တိုသည်။

ထို့အပြင်...

ကျုံးဝမ်မှာ ဓားရှည်ကိုသာ ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်
ပြုတတ်သူဖြစ်သည်။

ပုဆိန်လက်နက်ကိုမူ ကိုင်တွယ် အသုံးပြုလေ့မရှိချေ
ထို့ကြောင့် သူ၏တိုက်ကွက်များမှာ သိပ်အစွမ်း ထက်ခြ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၃

ခြင်းမရှိတော့ပေ။ တိုက်ပွဲမှာ တစ်ဘက်စောင်းနင်း ဖြစ်နေသည်။
ကျုံးဝမ်တို့၏ အခြေအနေမှာ မဟန်တော့ပေ။

သူ၏လက်မောင်းတွင် လက်နက်ပုန်းတစ်ခု ထပ်မံအထိမ်
ခိုက်ရပြန်သည်။

ကျင်းလန်မှာလည်း လက်နက်ပုန်းနှစ်ခု ထိမှန်ခြင်းခံလိုက်
ရသည်။

သူ၏ဒဏ်ရာများကိုကြည့်ကာ ရန်သူများ အားတက်လာ
ပြန်သည်။

အားတက်လာသည်နှင့်အမျှ တိုက်ခိုက်မှုအင်အားမှာလည်း
ပို၍ကြီးမားလာကြသည်။

တစ်ချိန်တွင် သူ၏ဟန်ချက် ပျက်သွားပြီး ကိုယ်ကို မထိန်း
နိုင်တော့ချေ။

ယိမ်းယိုင်ကာ မြေပေါ်သို့လဲကျသွား၏။
လက်ထဲမှ ပုဆိန်လည်း လွင့်စဉ်ထွက်သွားလေသည်။

ထိချီမှာလည်း အချိန်မဆိုင်းတော့ချေ။
“ခွေးကောင်..သေပေတော့”

အော်ဟစ်ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး လက်ထဲမှဓားဖြင့် သူ့အား
တိုက်ချလိုက်လေ၏။ ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဝိုး”

* * *

၁၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိချီ လဲကျနေသော ကျုံးဝမ်းအား ဓားဖြင့်ဆီးမိုး၍ ခုတ်
လိုက်သည်။

“ဝိုး”

ကျုံးဝမ်းမှာ သည်တစ်ချိတော့ သွားပြီဟု ထင်မှတ်လိုက်
လေသည်။

ထို့ကြောင့် မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အဖြူရောင်အလင်းတစ်
သည်။

များဖြင့် လင်းလက်သွား၏။

ဓားပျံငါးခု လွင့်ပျံလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဓားပျံများမှာ လေကိုထိုးခွဲကာ ပျံသန်းလာနေသည်။

ထိချီတို့လူစုမှာ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားကြလေသည်။

ပထမဓားပျံမှာ ထိချီ၏လက်ထဲမှဓားကို ထိမှန်သွား၏။

“ချွမ်း”

ထိချက် အလွန်ပြင်းထန်သောကြောင့် ထိချီ၏လက်ထဲ

ဓားမှာ လွင့်ထွက်သွားသည်။

“ချွမ်း”

ဒုတိယဓားချက်မှာ ထိချီ၏ရင်ဝသို့ ထိုးစိုက်သွားလေသည်။

“ဒုတ်”

ထိချီမှာ အော်ဟစ်ပြီး လဲကျသွားသည်။

“အား”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၅

ကျန်ဓားပျံသုံးလက်မှာလည်း သန်းလုံ၊ လင်ချန်းနှင့် မုယိ
တို့၏ရင်ဝများသို့ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

“အား”

“အွန်”

“အမယ်လေး”

အော်ဟစ်သံများကြောင့် ကျုံးဝမ်း မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်
သည်။

ထိုအခါ...

မိကျောင်းပေါက်လေးကောင်မှာ ရင်ဝတွင် ဓားပျံများစိုက်
၍သေဆုံးသွားကြသည်။

ဓားပျံများမှာ ရစ်လက်မခန့်ရှည်ပြီး ထိပ်များသုံးခုရှိသည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ လက်စွဲတော်ဓားပျံများပင်တည်း။

ကျုံးဝမ်းက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ...

သူ၏နောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် မားမားကြီးရပ်နေ
သော မြစ်ကြောင်းသခင်မကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမ၏မျက်နှာမှာ ဟန်မူရာကင်းမဲ့နေ၏။

သို့သော်...

သူမ၏မျက်လုံးအစုံတွင် ခံစားမှုပေါင်းစုံ ပေါ်လွင်နေသည်။

ဒေါသရိပ်လည်း ရှိသည်။

၁၀၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်းနည်းမှုလည်း ရှိသည်။
နာကျည်းဟန်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။
သူ လူးလဲထလိုက်သည်။ ထို့နောက်...
ကျင်းလန်ကို အသာအယာ ဖေးမဆွဲထုလိုက်သည်။
နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖေး-

မြင်းများရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းသွားကြသည်။
ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိနေကြသော မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုး...
သားများမှာ သူတို့အား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်နေကြသည်။
မည်သူကမျှ သူတို့ကို တိုက်ခိုက်တားဆီးခြင်း မပြုကြ...
အားလုံးသော လူများက မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ အိမ်...
စောင့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မကသာ အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် သူတို့...
မောင်နှံကို စိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြပေတော့မည်။
သို့သော်..

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မည်သို့မျှ အမိန့်မပေးချေ။
သူတို့ကိုသာ ငေးမောကြည့်နေသည်။
သူမကို ကြည့်ရသည်မှာ အိပ်မက်တွင် လွင့်မြော နေသူ...
သို့ ဖြစ်နေလေသည်။

သူတို့ နီးမောင်နှံ မြင်းပေါ်သို့တက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်...
သည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၇

စခန်းအတွင်းရှိ အားလုံးသောလူများမှာ ကျူးဝမ်းတို့ လှုပ်...
ကားသမျှကိုကြည့်ကာ ငြိမ်သက်နေကြသည်။
သို့သော်..

တစ်ယောက်သောသူမှာ ဖြည်းညင်းစွာ လှုပ်ရှားလာသည်။
ထိုလူမှာ ထိချိပင်ဖြစ်သည်။
ထိချိက မိမိ၏ဓားကို လာရောက်ထိမှန်၍ လွင့်စဉ်ထွက်...
သွားသော မိမိ၏လက်တစ်ကမ်းအကွာတွင် ရှိနေသည့် မြစ်ကြောင်း...
သခင်မ၏ ဓားပျံကို အားကုန် လှမ်းယူလိုက်လေသည်။
ထို့နောက်...

ကျူးဝမ်းထံသို့ ချိန်ရွယ်ကာ ဓားပျံကို အားကုန်ပစ်လွှတ်...
ခိုက်လေတော့သည်။
မြစ်ကြောင်းသခင်မ အာရုံထဲသို့ လေတိုးသံသဲ့သဲ့ ဝင်လာ...
သည်။

သူမက နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ထိုအခါ..

ကျူးဝမ်းထံသို့ ဦးတည်ကာ ဓားပျံတစ်ချောင်း ပစ်လွှင့်လာ...
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမ ရင်ထိတ်သွားသည်။
သူမအနေဖြင့် ကျူးဝမ်းအား အော်ဟစ်သတိပေးရန် အချိန်...
တော့ချေ။

၁၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့ကြောင့် ဓားပျံပစ်လွင့်လာရာ လမ်းကြောင်းဆီသို့ ဝင်သွားလိုက်သည်။

ဓားပျံမှာ သူမ၏ရင်ဝသို့ တည့်မတ်စွာ စိုက်ဝင်သွား

“ဒုတ်”

“အား”

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ အော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်လဲကျ သည်။

ထိချိမှာ သူမအား မယုံကြည်နိုင်သော မျက်လုံးအဖြစ် စိုက်ကြည့်ရင်း မြေပေါ်သို့ အရပ်ကြီးပြတ် မှောက်လျက်လဲကျ လေသည်။

ကျုံးဝမ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ အော်ဟစ်သံကြောင့် နောက်သို့ပြန်လှည့်ကာ သူမအား ပြေးပွေ့လိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က မြစ်ကြောင်းသခင်မအား လှုပ်ယမ်းကာ လိုက်သည်။

“မေ...မေ”

မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ မျက်လုံးများ ဖြည်းညင်းစွာ ပွင့်လာ သည်။

သူမအား ကျုံးဝမ်က ပွေ့ထားသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသော ကြောင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မက ပြုံးလိုက်သည်။

သူမ၏နှုတ်ခမ်းများက တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၉

ကျုံးဝမ်က အားပေးလိုက်သည်။

“မမ...အားတင်းထားနော်”

မြစ်ကြောင်းသခင်မက မည်သည့်စကားမျှ မပြောချေ။

ကျုံးဝမ်က သူမ၏အကြည့်ကို နားလည်လိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ရင်ထဲတွင် နင့်နေအောင် ခံစားလိုက်ရ

ကျုံးဝမ်က တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်မြင်လိုက်သည်။

သို့သော်...

သူ၏စကားများမှာ နှုတ်ခမ်းမှတစ်ဆင့် အပြင်သို့ ထွက်ခွင့်

တော့ချေ။

အကြောင်းကား မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ သူ၏ရင်ခွင်ထဲ သေခြင်းတရားကို ကျေနပ်စွာ ခံယူသွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မမှာ ကျုံးဝမ်အား ထာဝရခွဲခွာသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်က ကျင်းလန်အပေါ်ထားရှိသော မေတ္တာအား နှာတရားဖြင့် သက်သေပြခဲ့သည်။

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မကမူ ကျုံးဝမ်အပေါ် ထားရှိသော မေတ္တာအား သေခြင်းတရားနှင့် သက်သေပြသွားပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ပေါ်တွင် နေခြစ်ခြစ်တောက် ပူပြင်းနေသည်။

သို့သော် နေပူရှိန်သည် သောကကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း
 ကျုံးဝမ်း၏ရင်တွင်းမှအပူကို မိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။
 ကျုံးဝမ်းက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မောကြည့်လိုက်၏။
 နေမင်းကြီးမှာ သူ၏ခေါင်းပေါ်တည့်တည့်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။
 ငြိကို တွေ့လိုက်ရသည်။
 နေမွန်းတည့်ပြီ ဖြစ်သည်။
 သူက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။
 ထို့နောက် ကျင်းလန်ကို ဖေးမထူလိုက်သည်။
 ထိုအခါ ကျန်နေသေးသော မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားကြားသည်။
 များက သူတို့ဇနီးမောင်နှံအား ဝန်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။
 ထိုအခိုက် ဂိုဏ်းချုပ်စခန်းထဲသို့ လူများပြေးဝင်လာကြသည်။
 သည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။
 မြို့တော်ဝန်၏ ဒုစရိုက်နှိမ်နင်းရေး တပ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။
 မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများ တုန်လှုပ်သွားကြသည်။
 ဒုစရိုက်နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့များက မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းသားများအား တရကြမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။
 ကျုံးဝမ်းတို့ ဇနီးမောင်နှံက မြင်းတစ်စီးပေါ်သို့ တက်ကြွကြသည်။ ထို့နောက် မြင်းကိုနှင်ကာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ
 ဌာနချုပ်စခန်းမှ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

နေကျကျတောက် ပူပြင်းနေ၏။
 ပူပြင်းသော နေရောင်အောက်တွင် မြင်းတစ်စီး ဒုန်းစိုင်းနှင့်
 နေသည်။
 မြင်းပေါ်တွင် လူနှစ်ယောက် စီးနင်းလိုက်ပါလာကြလေ
 သည်။
 လူရွယ်တစ်ယောက်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်တို့ ဖြစ်
 သည်။
 နှစ်ယောက်စလုံး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် ဒဏ်ရာများစွာရ
 ကြသည်။
 ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ကျုံးဝမ်းနှင့်ကျင်းလန်တို့ပင် ဖြစ်ကြ
 သည်။
 ကျုံးဝမ်းက မြင်းကို ဒုန်းစိုင်းနှင့်နေသည်။
 မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ တဖြည်းဖြည်းဝေး၍ ကျန်ရစ်
 သွားသည်။
 မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း ဌာနချုပ်စခန်းမှ တိုက်ခိုက်သံ၊
 အော်ဟစ်သံများက ကမ္ဘာပျက်မတတ် ဆူညံနေသည်။
 မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ မကြာမီ ပြိုကွဲပျက်စီးသွားရ
 တော့မည် ဖြစ်သည်။
 ကျုံးဝမ်းမှာ မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းဟူသောအမည်ကို
 မကြားလိုတော့ချေ။

၁၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော်...

မြစ်ကြောင်းသခင်မအား အစဉ်အမြဲ သတိရနေခဲ့

သည်။

မြစ်ကြောင်းသခင်မဟူသော အမည်အား သူ၏တံ

တာတွင် မည်သို့မျှ မေ့ပျောက်၍ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ

ကျုံးဝမ်းအနေဖြင့် မြစ်ကြောင်းသခင်မ၏ အမည်ကို

အောက်မေ့တမ်းတနေရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၁၃

ဆုလာဘ်

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်း...။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှာ လုံးဝပျက်စီးပြိုကွဲသွားပြီ ဖြစ်
လေသည်။

မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအား ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
ကျုံးဝမ်းမှာ သူရဲကောင်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ကျုံးဝမ်းမှာ မပျော်ပိုက်ခဲ့ပါချေ။

အကြောင်းမှာ အိုရန်ချင်း သေဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ်
လေသည်။

သူ့အပေါ်ထားရှိသော အိုရန်ချင်း၏မေတ္တာတရားကား
ပြီးမားလှသည်။

မေတ္တာတရား၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှပုံကို ကျုံးဝမ်း
ကောင်းစွာသိရှိ နားလည်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သူက ကောင်းကျင်းလန်ကို မေတ္တာရှိခဲ့ပြီး အိုရန်ချင်း၏
မေတ္တာကို ဂရုမပြုမိခဲ့ချေ။

၁၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ်း မပျော်ပိုက်သကဲ့သို့ ဇနီးသည်ကျင်းလန်သည်
မပျော်ပိုက်တော့ပါချေ။

သူမသည် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့သော မိန်းကလေး
ယောက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

“အစ်ကိုရယ် မင်းမှထမ်းဘဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါတော့
ဟု တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။

ကျုံးဝမ်းလည်း ဇနီးသည်၏စကားကို လက်ခံလိုက်
သည်။

ထို့နောက် မြို့တော်ဝန်ထံသို့ နုတ်ထွက်စာတင်လိုက်
တော့သည်။

* * *

ကျုံးဝမ်းသည် မင်းမှထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်ပြီးနောက်
သည်ကောင်းကျင်းလန်ကိုခေါ်ကာ ဆရာဖြစ်သူထံ သွားရောက်
ရပ်ပြုခဲ့လေသည်။

တောတောင်များက စိမ်းညိုနေသည်။

ပြဒါးဂူက ထုံးစံအတိုင်း အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ်
လေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၁၅

ကျုံးဝမ်းသည် ပြဒါးဂူနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်

“ဆရာ...ကျွန်တော် ကျုံးဝမ်းလာပြီ၊ ဂါရဝပြုပါတယ်ခင်ဗျာ”
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တိတ်ဆိတ်နေသော ဝန်းကျင်၌ သူ၏အသံ ကြည်လင်ပြတ်
သားစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူ့ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် ဆရာဖြစ်သူ အိုရန်ကျင်း
ခမ်းသာသွားမည်ဟု မျှော်လင့်ထား၏။

သို့သော်...

သူက အိုရန်ချင်း၏ မကောင်းသတင်းကို သယ်ဆောင်လာ
သည်ဖြစ်၍ ဝမ်းမသာနိုင်ပါချေ။

ကျုံးဝမ်း၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ချောင်းဆိုးသံ
များထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ပြဒါးဂူထဲမှ လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
လေသည်။

ထိုလူမှာ အိုရန်ကျင်းဖြစ်သည်။

“ဆရာ”

ကျုံးဝမ်းက မြေပေါ် ခူးထောက်ချကာ ဂါရဝပြုလိုက်၏။

အိုရန်ကျင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

“ကျုံးဝမ်း၊ မင်းရောက်လာတာကိုး”

၁၁၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အိုရန်ကျင်းမှာ ယခင်ကထက် ပိုပြီး အိုစာသွားသည်ဟု
ဝမ်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်းက...

“ဆရာ ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အ
ပေးပါ”

ဟု တောင်းပန်လိုက်၏။

အိုရန်ကျင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ့ကို တောင်းပန်စရာ မလိုပါဘူး၊ ငါအားလုံးသိထားပြီ”

ဖြ”

“ဗျာ”

“ငါ့သမီးကိစ္စ မင်းကို တာဝန်ပေးခဲ့ပေမယ့် ငါ ဘယ်အခါ
ပျံ့မလဲ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သိုင်းလောကထဲ ဆင်းပြီး သတင်းစုံစမ်းခဲ့
ပေါ့”

ကျုံးဝမ်းက ဆရာဖြစ်သူအား ငေးကြည့်နေမိ၏။

အိုရန်ကျင်းက...

“ငါ့သမီးဟာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းက အကျင့်ပျက်လို့ ထုတ်ပေး

ထားတဲ့ လောင်ကျွန်းနောက်ကို လိုက်သွားတာပဲ၊ လောင်ကျွန်းခဲ့
သက်မှတော့ သူလည်း ကောင်းနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

ကျုံးဝမ်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။

အိုရန်ကျင်းက...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ခ-သိမ်း) ❖ ၁၁၇

“ငါ့သမီးက လောင်ကျွန်းကို သတ်ပစ်လိုက်တယ်၊ သူက
နောက်သမားလုံးလုံး ဖြစ်သွားတော့ နောက်ဆုံး ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျ
တာ မဆန်းပါဘူး၊ အေး ဆန်းတာက ငါ့သမီးသေသွားပေမယ့်
ငြိုးရန်စတွေ ထားခဲ့တာပဲ”

ကျုံးဝမ်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ဘယ်လို ရန်ငြိုးရန်စများလဲ ဆရာ”

အိုရန်ကျင်းက...

“လောင်ကျွန်းဟာ အရှေ့ပင်လယ်ကလာတဲ့ လူတစ်
ယောက် ဖြစ်နေလို့ပဲ”

အရှေ့ပင်လယ်သည် သိုင်းလောကအတွက် ထူးခြားသော
အသေတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့ပင်လယ်၌ ထူးခြားသော သိုင်းဝိဇ္ဇာများ ရှိကြသည်
တတ်ပါလား။

ထိုသိုင်းဝိဇ္ဇာများသည် စိတ်နေသဘောထား အလွန်ထူး
ကြသည်။

ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြသူများ
သည်။

သူတို့၏ ယုံကြည်ချက် သဘောထားနှင့် လုပ်ပုံကိုင်ပုံများ
နှင့် အချို့မှာ အနက်ရောင်သိုင်းသမားကြီးများဟု သတ်မှတ်ခံရ
ကြသည်။

၁၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အရှေ့ပင်လယ်မှ သိုင်းဝိဇ္ဇာကြီးများ ပြည်မသိုင်း...
သို့ ရောက်လာတိုင်း ပြဿနာများဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။

သိုင်းလောက ဖရိုဖရဲဖြစ်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောကသားတိုင်းလိုလိုက အရှေ့ပင်လယ်

မှ သိုင်းသမားများကို အမြဲသတိထားလေ့ရှိကြလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“လောင်ကျွန်းဟာ အရှေ့ပင်လယ် သိုင်းဝိဇ္ဇာတစ်

ရဲ့သားဖြစ်တယ်၊ သူဟာ ဖခင်မသိအောင် ပြည်မကို ထွက်လာ

ပါ။ အခုတော့ သူ့ရဲ့ဖခင်က လောင်ကျွန်းကိုရှာဖွေဖို့ ပြည်မကို

နေပြီလို့ သတင်းရတယ်”

အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာသည် လောင်ကျွန်း သေ

ပြီဟူသော သတင်းကြားလျှင် ဒေါသထွက်သွားမည်မှာ သေ

ပေသည်။

အိုရန်ချင်းက လောင်ကျွန်းနှင့် ပတ်သက်ခဲ့သဖြင့်

ဆက်တွဲပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ကြရတော့မည် မဟုတ်ပါလား

အိုရန်ကျင်းက...

“အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာ ရောက်လာတာနဲ့ လောင်

ရဲ့သတင်းကို မကြားဘဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကျုံးဝမ်က...

“လောင်ကျွန်းဟာ လူကောင်းမှမဟုတ်တာဘဲ၊ သူဟာ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၉

လေးအိုရန်ချင်းနဲ့ မပတ်သက်ခဲ့ဘူးဆိုရင်လည်း တခြားလူတစ်

ယောက်ယောက် ဆုံးမတာကို ခံရမှာပါပဲ”

အိုရန်ကျင်းက...

“သူ့အဖေက သည်လိုအမှန်အတိုင်း မြင်နိုင်ရင်ကောင်း

အပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူ့သားသေရတာ ငါ့သမီးလက်ချက်လို့ သိသွား

ပြီ ငါ့သမီးကို လိုက်ရှာနေတယ်လေ”

“ညီမလေးအိုရန်ချင်းလည်း သေဆုံးသွားပြီပဲ”

“အေး ငါ့သမီးသေသွားပေမယ့် သူ မကျေနပ်သေးဘူး၊

ငါ့သမီးနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့လူတွေကို လိုက်ရှာနေတယ်လို့ သတင်း

ကြားရတယ်”

အိုရန်ချင်း သေဆုံးသွားသည် မှန်သော်လည်း ရန်ငြိုးရန်စ

များ ထားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာ လောင်စန်းကြီးဟာ မကြာခင်

ဒီဆီကို ရောက်လာမှာ သေချာတယ်”

ကျုံးဝမ်က...

“သူ့ကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြရင်..”

အိုရန်ကျင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“အရှေ့ပင်လယ်က လူတွေဟာ ရှင်းပြပြောဆိုလို့ရတဲ့လူ

တွေ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်ချင်ရာလုပ်တတ်ကြတာ”

၁၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝစ် မည်သို့ဆက်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“ငါတာကြောင့် ခုလိုပြောပြနေတယ်ဆိုတာကို မင်းသိလား”

ပေါက်ရဲ့လား”

“ကျွန်တော်”

“အေး... ငါ့ရဲ့ သိုင်းပညာ ထက်မြက်တာမှန်ပေမယ့် လောလောဆယ်စန်းကြီးကို ယှဉ်နိုင်မယ် မယှဉ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မသေချာလို့ပဲ ကျုံးဝစ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

“လောင်စန်းကြီးကို ကျွန်တော်တို့ ဆုံးမနိုင်မှာပါ။ တရားတက်က အမြဲတမ်း အနိုင်ရလေ့ရှိတာပဲ မဟုတ်လားဆရာ”

အိုရန်ကျင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“သည်စကားမှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခါခပ်သိမ်းမဟုတ်ဘူးပေါ့”

မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ဗျာ”

“လောင်စန်းကြီးရဲ့ပညာဟာ ငါ့ထက်သာတယ်၊ သူ့ကို ယှဉ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဆရာ”

“ဆရာ”

ကျုံးဝစ် အထိတ်တလန့် အော်လိုက်လေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၁

“ဘာကြောင့် သည်လိုပြောရသလဲဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်သိန်းနှစ်ဆယ်လောက်က ငါဟာ လောင်စန်းကြီးနဲ့ တစ်ကြိမ် ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ဖူးလို့ပဲ”

“ဗျာ”

“ကျားလိုက်ရသောစကားကြောင့် ကျုံးဝစ် ပါးစပ်အဟောင်းအား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဆရာဖြစ်သူအား မယုံနိုင်စွာ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

“ဆ... ဆရာ တကယ်ပြောတာလားဟင်”

အိုရန်ကျင်းက...

“ဒါ လိမ်ညာပြောဆိုရမယ့်ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ”

“ဒါ... ဒါဆို”

“အင်း... သူရောက်လာရင် ခုချိန်မှာလည်း ကျုပ်က သူ့ကို ယှဉ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာတယ်”

ကျုံးဝစ် ငိုငိုကျသွားလေသည်။

လောင်စန်းကြီးသည် လောင်ကျွန်း သေဆုံးသွားခြင်းကြောင့် အိုရန်ကျင်းအား အပြစ်ရှာလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကသားများ ဖြစ်ကြသည်အလျောက် သိုင်းလောကယှဉ်ပြိုင်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းကြပေမည်။

ဤသို့ဆိုလျှင်...

ကျုံးဝစ် အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

၁၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အိုရန်ကျင်းနှင့်လက်တွဲကာ လောင်စန်းကြိုးအား ဆိုင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

အိုရန်ကျင်းက ရိပ်မိနေပါသည်။

“လောင်စန်းကြိုးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ငါနဲ့လက်တွဲဖို့ စိတ်ကောင်း ငါခွင့်မပြုနိုင်ဘူး”

“ဗျာ”

ကျုံးဝမ် အထိတ်တလနဲ့ ဖြစ်သွားလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“မင်းက လောင်စန်းကြိုးကို ယှဉ်ဖြိုင်အနိုင်ယူချင်တာရင် မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားရလိမ့်မယ်”

မျောက်ခေါင်းတောင်သည် သိုင်းလောက၌ နာမည်ရှိ တောင်တစ်လုံးဖြစ်သည်။

မျောက်ခေါင်းတောင်၌ သိုင်းလောက လူထူးဆန်းများ ထိုင်ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုလူထူးဆန်းများအနက် ‘ထိပ်ပြောင်’၊ ‘လူပု’နှင့်

ကြီးဆိုသူတို့မှာ သိုင်းပညာ အထက်မြက်ဆုံးဟု ဆိုကြလေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“မျောက်ခေါင်းတောင်က လူထူးဆန်းတွေရဲ့ သိုင်းကိုရမှ လောင်စန်းကြိုးကို မင်းယှဉ်နိုင်လိမ့်မယ်”
“ကျွန်တော်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၂၃

“မင်းက မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားရလိမ့်မယ်”
ကျုံးဝမ် မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“ထိပ်ပြောင်၊ လူပုနဲ့ အဒေါ်ကြီးဆီက အနည်းဆုံး သိုင်းတစ်ကွက်လောက်စီ သင်ယူနိုင်တာနဲ့ လောင်စန်းကြိုးကို မင်းယှဉ်နိုင်ပြီ”

ကျုံးဝမ် ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ချေ။

“ကောင်းပါပြီဆရာ၊ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်”

ဟု ကတိပေးလိုက်ရလေသည်။

အိုရန်ကျင်း ကျေနပ်သွားလေသည်။

သူက ကျင်းလန်ကို ကြည့်လိုက်ပြီ။

“မိန်းကလေး...မင်းရဲ့ခင်ပွန်းသည်က အရေးကြီးတဲ့တာဝန် တစ်ခု ထမ်းဆောင်ရတော့မယ်ဆိုတာ မင်းသဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျင်းလန်က...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်”

အိုရန်ကျင်းက...

“ကျုံးဝမ်က မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားတဲ့အခါ မင်းက သွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

၁၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျွန်မ..”

“မင်းက တင်းစိန်ဂိုဏ်းကို ပြန်သွားပြီး ကျုံးဝမ်ပြန်ရော...
လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်နေရမယ်”

အိုရန်ကျင်း၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ကျုံးဝမ်နှင့်ကျင်းလန်...
စနီးမောင်နှံ မလွန်ဆန်ဝံ့ကြပါချေ။

ထို့နောက် အိုရန်ကျင်းက ကျုံးဝမ်ကို ပြောလိုက်သည်။

“ကျုံးဝမ်..မင်းက သူ့ကိုတင်းစိန်ဂိုဏ်းကို လိုက်... ”

မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားပေတော့”

“ကောင်းပါပြီဆရာ”

ကျုံးဝမ်လည်း ဦးညွတ်လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

ခက်ခဲသောခရီး

တင်းစိန်ဂိုဏ်း...။

ကျုံးဝမ်က ကျင်းလန်အား တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ လိုက်ပို့ပေးခဲ့...
သည်။

တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ် ကောင်းဖုံးမှာ ကျုံးဝမ်၏သတင်းများကို...
ကြားသိထားပြီး ဖြစ်လေသည်။ ကောင်းဖုံး စိတ်ပူနေသည်။

ကျုံးဝမ်က ကျင်းလန်အား တင်းစိန်ဂိုဏ်း၌ ခေတ္တအပ်နှံ...
သည်ကိုလက်ခံပြီး ကောင်းဖုံးက...

“မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားရင် မင်းသတိထားဖို့လိုလိမ့်...
မယ်၊ အဲသည်နေရာမှာ မှီတင်းနေထိုင်သူတွေက လူသတ်ဖို့ဝန်မ...
လေးဘူး၊ စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို သတ်ပစ်တတ်တာ”

ကျုံးဝမ်က...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် သတိထားပါ့မယ်ခင်ဗျာ”

ကောင်းဖုံးက...

“အင်း..ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ပြောတာပါ။

၁၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မျောက်ခေါင်းတောင် လူထူးဆန်းသုံးယောက် အချင်းချင်း
တာကိုကြည့်ရရင် ဗဟုသုတရမယ့်အပြင် သူတို့ရဲ့ပညာစွမ်း
ကြည့်ပြီး အတုခိုးနိုင်ရင် သိုင်းပညာ တိုးတက်လာမယ်ဆိုတာ
ကျုံးဝစ်က ထိုစကားကို မှတ်သားထားလိုက်လေသည်
ကောင်းဖုံးက...

“မင်းအတွက် အကူအညီရနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆို
လမ်းညွှန်ပေးလိုက်မယ်၊ နောက်ဆုံး သူ့မကူညီနိုင်ဘူးဆိုရင်
မင်းကို အကြံဉာဏ်တော့ ပေးနိုင်လိမ့်မယ်”

ကျုံးဝစ်က...

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါခင်ဗျာ”

ကောင်းဖုံးက...

“သူ့ကို ထင်းခုတ်အဘိုးအိုလို့ ခေါ်တယ်၊ သူက မျောက်
ခေါင်းတောင်ခြေမှာနေတာ၊ သူ့ကိုမင်း အလွယ်တကူ ရှာတွေ့ပါ
မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား အရှေ့ပင်လယ်မှ လူထူးဆန်း
များအကြောင်း ဆက်လက် ပြောဆိုဆွေးနွေးပြီး ကောင်းဖုံး
နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၂၇

ပြဒါးဂူ...။

အိုရန်ကျင်းသည် မကြာမီ အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းပိဇ္ဇာလောင်

ကြီး ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရန် သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်

အားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ပြဒါးဂူထဲဝင်ကာ ဂူတံခါးပိတ်ပြီး သိုင်းလေ့ကျင့်လေတော့

သည်။

ယခုနှစ်ပိုင်းအတွင်း သူ၏ဘဝမှာ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်း

သွားခဲ့လေသည်။

သမီးဖြစ်သူ အိမ်မှထွက်သွားကာ လောင်ကျွန်းနှင့်ပေါင်း

မကောင်းမှုများ ပြုလုပ်နေသည်ဟူသော သတင်းကြောင့် ဇနီး

သည် စိတ်ထိခိုက်ကာ အိပ်ရာထဲ ဘုန်းဘုန်းလဲတော့သည်။

များမကြာမီ သမီးစိတ်ဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

ဇနီးသည် မရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း အိုရန်ကျင်းက သိုင်း

သာကထဲဆင်းကာ သမီးဖြစ်သူအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်။

သိုင်းလောက မိတ်ဆွေများကလည်း ပိုင်းဝန်း သတင်းစုံစမ်း

ကြည့်သဖြင့် များမကြာမီ သမီးအိုရန်ချင်း၏သတင်းကို ရရှိခဲ့သည်။

အိုရန်ချင်းမှာ မည်သို့မျှ လက်မခံနိုင်သည့် အခြေအနေ

နောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းမှာ သမီးခိုက်အား မတွေ့လိုတော့သဖြင့် ပြဒါး

၁၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဂူသို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျုံးဝမ်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သဘောထားများလည်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

ကျုံးဝမ်းသည် လောင်ကျွန်းကိစ္စဖြင့် တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ရင်း ကောင်းကျင်းလန်နှင့် မေတ္တာမျှပြီး တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖိုးကိုယ်တိုင်က သဘောတူပြီး လာရောက်ပြောဆိုသဖြင့် သဘောတူခဲ့သည်။

အိုရန်ချင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆက်လက်စုံစမ်းရမည်ဖြစ်သော်လည်း သိပ်ပြီး အရေးမကြီးကြောင်း၊ နေပြည်တော်၌စာရေးပြောဆိုရန် အဓိကကြိုးစားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က အိုရန်ကျင်း၏စကားကြောင့် ကျုံးဝမ်းကိုယ်တိုင် အံ့ဩသွားခဲ့ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အိုရန်ကျင်းက သိုင်းလောကသို့ တစ်ခေါက်ပြန်ထွက်ပြီး သမီးဖြစ်သူ၏သတင်းကို စုံစမ်းခဲ့ရာမှ သူမ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှတဖန် လောင်ကျွန်း၏ဖခင် အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းပိဇ္ဇာလောင်စန်းကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျင်းက ပြဒါးဂူ၌ တံခါးပိတ်ကာ သိုင်းလောကျင့်ခဲ့လေသည်။ သို့ဖြင့် တစ်လခန့် ကြာသောအခါ...

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၉

တစ်လဟူသောအချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ အိုရန်ကျင်းက တံခါးဖွင့်ကာ ဂူအပြင်ဘက်ထွက်လိုက်လေ

သည်။

ပြဒါးဂူအပြင်ဘက် ပတ်ဝန်းကျင်ကားသစ်ပင်ပန်းပင်များအထွေးသော နေရောင်ခြည်၊ အေးမြသော လေပြည်လေညင်းစသည်သဘာဝအလှအပများဖြင့် သာယာလှပနေခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်...

အိုရန်ကျင်းမှာ သဘာဝအလှအပများကို ခံစားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ချေ။

အကြောင်းမှာ...

ပြဒါးဂူရှေ့၌ လူတစ်စု ရောက်ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူစုအား ဆံပင်များဖြူဖွေးနေသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်က ဦးဆောင်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဘိုးအိုကား အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းပိဇ္ဇာလောင်စန်းကြီးဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေပါလား”

လောင်စန်းကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဧည့်သည် မဟုတ်ဘူး”

၁၃၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဪ”

“ခင်ဗျားသမီးကြောင့် ကျုပ်သား သေသွားရတာ”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“သည်ကိစ္စ ခင်ဗျားမှာ တာဝန်ရှိတယ်”

“ကျုပ်သမီးက သေသွားပြီ”

လောင်စန်းကြီးက...

“ကျုပ်သားလည်း သေသွားတာပဲ၊ သူ့အတွက် ကျုပ်သား

တာဝန်ယူမယ်လေ”

“ခင်ဗျား”

“ကျုပ်တို့ဟာ သိုင်းလောကသားတွေပါဗျာ”

လောင်စန်းကြီး၏ စကားကြောင့် အိုရန်ကျင်း ပင့်သက်

လိုက်သည်။

လောင်စန်းကြီးက...

“ကဲ...ခင်ဗျား အသင့်ဖြစ်ပြီလား”

ဟု မေးလာသည်။

အိုရန်ကျင်းမှာ တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲမရတော့ကြောင်း

လည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားစပါ”

ဟု သဘောတူလိုက်လေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၁

လောင်စန်းကြီးက ရှေ့တိုးလာပြီး တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်

တတ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

“ခဏနေပါဦးဗျာ”

ဟန်တားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လောင်စန်းကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အနက်ရောင်ဝတ်

သည့် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ

လေသည်။

လောင်စန်းကြီး မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားက..”

အနက်ရောင်အဘိုးအိုက...

“ကျုပ်က ထိခိုက်အတွက် လာခဲ့တာ”

ထိခိုက်မှု မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းမှ ရေဘဝထိခိုက် ဆိုလို

ဖြစ်လေသည်။

လောင်စန်းကြီးကော အိုရန်ကျင်းပါ နှစ်ဦးစလုံးက အိုရန်

လောင်ကျွန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး မြစ်ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအ

ကြောင်း သိရှိထားကြပြီး ဖြစ်လေသည်။

လောင်စန်းကြီးက...

“ထိခိုက် ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ”

အနက်ရောင်အဘိုးအိုက...

၁၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်နာမည်ထိကျောင်း၊ ထိချီရဲ့ဦးလေးပဲ”

အိုရန်ကျင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားက ရေနဂါးထိကျောင်း ဟုတ်လား”

ရေနဂါးထိကျောင်းသည် တစ်ချိန်က သိုင်းလောကကို

လှုပ်ခဲ့သည့် အနက်ရောင် ထိပ်သီးသိုင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ရှောင်လင်ကျောင်းထိုင်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကာ အ

နိန့်ပြီးနောက် သိုင်းလောကမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီး ယခုမှ

မော်လာခြင်းဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“ရောဘဲထိချီ သေသွားသလို ကျုပ်သမီးလည်း သေသွား

ပြီ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အနက်ရောင်အတိုးအို ထိကျောင်းက...

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက အသက်ရှင်နေသေးတာပဲ”

“ကျုပ်”

အိုရန်ကျင်းသည် ယနေ့အဖို့ ကံဆိုးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း

လည်လိုက်လေသည်။

အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာ လောင်စန်းကြီးအား ရင်ဆိုင်

ခက်ခဲနေချိန်၌ နောက်ထပ်ရန်သူတော် တစ်ယောက် တိုးလာ

မဟုတ်ပါလား။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၃၃

လောင်စန်းကြီးက...

“ရောဘဲထိချီကိစ္စက အရေးမကြီးပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိကျောင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ဘယ်ကိစ္စက အရေးကြီးသလဲ”

“ကျုပ်သားကိစ္စ”

“ခင်ဗျားသားက ဘယ်သူလဲ”

“လောင်ကျန်း”

ထိကျောင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားဟာ အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာ လောင်စန်းကြီး

ဘုတ်လား”

“မှန်ပါတယ်ဗျာ”

ထိကျောင်း ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကလည်း အိုရန်ကျင်းနဲ့ စာရင်းရှင်းချင်နေတာကိုး”

လောင်စန်းကြီးက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်

ပြောလိုက်သည်။

“သူ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်လေ”

ထိကျောင်းက...

“ဒါပေမယ့် အိုရန်ကျင်းဟာ ကျုပ်အတွက်ဖြစ်နေတာ

ခက်တယ်”

လောင်စန်းကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကို အိုရန်ကျင်းက ဖြေရှင်းပေးမှာပါ”

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အခြေအနေ တင်းမာသွားလေသည်။ အိုရန်ကျင်း ဝမ်းသာသွား၏။

ထိကျောင်းနှင့် လောင်စန်းကြီးတို့ အငြင်းပွားကာ တိုက်ရင်ဆိုင်ကြလျှင် အနည်းဆုံး သူ့အတွက် ရန်သူတစ်ယောက် လျော့သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

မသိမသာ နောက်ဆုတ်ကာ အခြေအနေစောင့်ကြည့်လိုက်လေသည်။ ထိကျောင်းက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အိုရန်ကျင်းဟာ ခင်ဗျားအတွက်ပေါ့ ဟုတ်လား”

လောင်စန်းကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

ထိကျောင်းက...

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား ယူနိုင်ရင်ယူပါ”

“စိတ်ချ”

ထိကျောင်းက ဟန်တားခြင်းမပြုဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။ လောင်စန်းကြီး မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား နောက်ဆုတ်မယ် ဟုတ်လား”

ထိကျောင်းက...

“နောက်ဆုတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားလက်လျှော့လိုက်

ကျုပ်က အိုရန်ကျင်းကိုယူမှာပါ”

“ဪ...သူ့ကို အတော်အထင်ကြီးနေတာကိုး”

“ထားပါလေ၊ ခင်ဗျားပဲ သူ့ကိုရအောင်ကြိုးစားလိုက်ဦး”
ထို့နောက်...

ထိကျောင်းက ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ဆုတ်သွားလေသည်။

လောင်စန်းကြီး အမူမထားတော့ချေ။

“မင်းတို့လည်း နောက်ဆုတ်လိုက်ကြစမ်း”

အတူပါလာသော တပည့်ငါးယောက်အား နောက်ဆုတ်ခိုင်း

တော်ပြီး ရှေ့တိုးကာ အိုရန်ကျင်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲမရတော့သဖြင့် အိုရန်ကျင်း စိတ်ပျက်အလေတော့သည်။

* * *

အကြံသမား

လောင်စန်းကြီးနှင့် အိုရန်ကျင်းတို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ပြီး ဖြစ်လေသည်။

လောင်စန်းကြီးက...

“ခင်ဗျားရဲ့ မိုးပွင့်စားနဲ့ လေပြင်းမိစ္ဆာနှင့်သိုင်းကွက်တွေ အတော်ကို နာမည်ကြီးပါတယ်၊ ကျုပ်လေ့လာကြည့်ချင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“စိတ်ချ၊ ခင်ဗျား တွေ့ရမှာပါ”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားပဲစပါ”

“ကောင်းပြီ”

လောင်စန်းကြီး သဘောတူလိုက်သည်နှင့် အိုရန်ကျင်း လက်ဝါးနှစ်ဘက်၌ အတွင်းအားစုစည်းကာ စတင်တိုက်ခိုက်လေသည်။

“ဟူး”

လက်ဝါးနှစ်ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော လေပွေလှိုင်းများ လောင်စန်းကြီးထံ တိုးဝင်သွားလေသည်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့လက်ဝါး”

လောင်စန်းကြီးက ချီးကျူးပြီး လက်ဝါးဖြင့် ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အစွမ်းထက်သော သိုင်းကွက်များထုတ်ဖော်ကာ တပြန်ကိုယ်တပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွား၏။

နေဝန်းနီမှာ ကောင်းကင်ပေါ် မြင့်တက်လာပြီ ဖြစ်သည်။

မကြာမီ နေမွန်းတည့်အချိန်သို့ပင် ရောက်ရှိတော့မည် ဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းသည် သူ၏အစွမ်းအထက်ဆုံး သိုင်းကွက်များ

အိတ်သွန်ဖာမှောက် အသုံးပြုခဲ့သော်လည်း လောင်စန်းကြီးအား မိုင်မရသည့်အပြင် တဖြည်းဖြည်း အရေးနိမ့်လာလေတော့သည်။

ယှဉ်ပြိုင်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း နောက်ဆုတ်နေရတော့သည်။

၁၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သိပ္ပံအောင်

အသာစီးရလိုက်သည်နှင့် လောင်စန်းကြိုးကလည်း တိုက်ခိုက်လေသည်။

တစ်ချိန်တွင် လောင်စန်းကြိုး၏လက်ဝါးသည် အိမ်၏ရင်ဝကို ရိုက်ချစ်တော့မလို ဖြစ်သွား၏။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်နက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

သည်။

လောင်စန်းကြိုး ရင်ထိတ်သွား၏။

ထိုအခါ...

သူ၏တပည့်ငါးယောက် မြေပေါ်လဲကျသေဆုံးနေသည်။

တွေ့ရလေသည်။

မည်သူ့လက်ချက် ဖြစ်ပါသနည်း။

ထိုကျောင်းက မလုပ်မယုက် ရပ်နေ၏။

သူ၏လက်နှစ်ဘက်၌ သွေးစသွေးနုများ စွန်းထင်းပေကုန်နေလေသည်။

နေလေသည်။

လောင်စန်းကြိုး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ခ-သိမ်း)

❖ ၁၃၉

ထိကျောင်းက...

“ခင်ဗျားတပည့်တွေက ခင်ဗျားအပေါ်မှာ အတော်ကျေးဇူးတတ်ကြတာပဲ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို နောက်ယုက်မှာစိုးရိမ်ပြီး ကျုပ်ကို ဝိုင်းပြီးလုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်လေ”

လောင်စန်းကြိုး ပေါသထွက်သွား၏။

“ခင်ဗျား လိမ်ပြောနဲ့၊ ကျုပ်တပည့်တွေက ကျုပ်အိမ်နဲ့

ပေးဘဲ ဘာတစ်ခုမှမလုပ်ဘူး”

ထိကျောင်း ပန်းတွန့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား မယုံတာတော့ ကျုပ်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး”

သူက အိုရန်ကျင်းအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့စကားပြောနေတုန်း ခင်ဗျားတိုက်ခိုက်လိုက်မယ်

အိုင် ကျိန်းသေအနိုင်ရမှာပဲ”

အိုရန်ကျင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ်က ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်အလုပ်မျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်

လောင်စန်းကြိုးက အိုရန်ကျင်းကိုတလှည့် ထိကျောင်းကို

တလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အိုရန်ကျင်းမှာ မည်သို့သောလူစားမျိုးဖြစ်ကြောင်း သူ့အား

ညီလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်...

“ကျုပ်တပည့်တွေရဲ့အသက်ကို ခင်ဗျားလျော်ပေးရမယ်”

၁၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟုပြောကာ ထိကျောင်းထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။
ထိကျောင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကလည်း တပည့်တွေကို အတော်ချစ်တာကိုး”
သူက လက်ဝှေ့ဖမ်းလိုက်သောအခါ လက်နက်ပုန်း

များ ပစ်လွှင့်သွားလေသည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်”

လေတိုးသံနှင့်အတူ လက်နက်ပုန်းလေးများက အိုရန်

ထံသို့ ပစ်လွှင့်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အိုရန်ကျင်း ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရလေသည်။

သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေပါက ထိကျောင်း၏လက်နက်

လေးများကြောင့် ဒုက္ခရောက်သွားရမည် ဖြစ်လေသည်။

“ခါ ဘာလုပ်တာလဲ”

လောင်စန်းကြိုး မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

ထိကျောင်း ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်က သူ့ကိုများရမလားလို့ပါဗျာ”

လောင်စန်းကြိုးက...

“လွယ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို အနိုင်ယူနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့

ဗျားရပါလိမ့်မယ်”

ရှုတ်တရက် ရှေ့တိုးကာ ထိကျောင်းအား တိုက်ခိုက်လို

လေသည်။ ထိကျောင်းကလည်း ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

နှစ်ယောက်သား သူတပြန်ကိုယ်တပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ

လေတော့သည်။

* * *

လောင်စန်းကြိုးသည် ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လုပ်တတ်

သည့် လူထူးဆန်းသိုင်းရာဇာ တစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ထိ

ကျောင်းကဲ့သို့ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များကာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ

ဟုတ်ချေ။

ထိကျောင်း၏ လုပ်ရပ်ကို သဘောမကျသဖြင့် အိုရန်ကျင်း

အိုလျစ်လျူရှုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိကျောင်းမှာ အနက်ရောင်သိုင်းသမားပီပီ ရက်စက်ကြမ်း

ဩတ်ပြီး အလွန်ပင် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ဖြစ်လေသည်။

လောင်စန်းကြိုးအား လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် ပြန်လည်ရင်

ဆိုင်လိုက်သော်လည်း အင်္ကျီလက်အိုးထဲ ဝှက်ထားသော လက်

နက်ပုန်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခြေနှစ်ချောင်းဖြင့်လည်းကောင်း

အလစ်အငိုက်ဖမ်းကာ အခွင့်အရေးရလျှင်ရှာသလို တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ

သည်။

လောင်စန်းကြိုး အခက်ကြုံသွား၏။

သိုင်းပညာချင်းယှဉ်လျှင် ထိကျောင်းကို မမူပါချေ။

၁၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လက်နက်ပုန်းလေးများကို သတိထားနေရသဖြင့်
ရောက်စွာ တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီးလျှင်
“သေပေတော့”

ထိကျောင်းက အော်ငေါက်ကာ ခုန်အုပ်လိုက်လေသည်။
အမှန်တော့ သူက ခုန်အုပ်မည်ဟု ဟန်ပြုပြီး နောက်တွင်
ပစ်ကာ ရှောင်ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လောင်စန်းကြီး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိ
လာလေသည်။

“မပြေးနဲ့”

ထိကျောင်း ထွက်ပြေးသွားမည်စိုးရိမ်ကာ ကပျားက
ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

ထိုတဒဂ်အချိန်လေးမှာပင်...

“ရှောင်လိုက်စမ်း”

ထိကျောင်းက ချာခနဲလှည့်ကာ လက်နက်ပုန်းလေးများဖြင့်
ပစ်ခတ်လိုက်လေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

ထိကျောင်းက လောင်စန်းကြီး၏ ခြေထောက်နှစ်ဘက်
သို့ ရည်စွယ်ကာ ပစ်ခတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိကျောင်း၏လှည့်ကွက်နှင့် တိုက်ခိုက်မှုမှာ မည်သူ့

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၄၃

အင်မှတ်ထားပုံမျိုး ဖြစ်လေသည်။

အလောတကြီး ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့် မိမိ ထောင်ချောက်
သွားပြီဖြစ်ကြောင်း လောင်စန်းကြီး ရိပ်မိလိုက်သော်လည်း နောက်
သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

“အင့်”

လက်နက်ပုန်းလေးတစ်ခုက ဝဲဘက်ခြေထောက်ကို ထိမှန်
သွားသဖြင့် လောင်စန်းကြီး မသဲမကွဲညည်းညူလိုက်သည်။
ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေသည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟား”

ထိကျောင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူးဗျား ကျုပ်ရဲ့လက်
နက်ပုန်းမှာ သုတ်လိမ်းထားတဲ့ အဆိပ်က ခင်ဗျားရဲ့သိုင်းပညာကို
တတ်ဆီးပစ်လိုက်လိမ့်မယ်”

လောင်စန်းကြီး ဒေါသထွက်သွားပြီး တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်
လိုက်လေသည်။

ထိကျောင်း လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက သိုင်းပညာ အသုံးပြုမယ်ဆိုရင် အဆိပ်အစွမ်း
ချက်ချင်း ပြုလာမယ်ဆိုတာ သတိထားဦး”

လောင်စန်းကြီး တိုက်ခိုက်ဖို့ မဝံ့ရဲအောင် ဖြစ်သွားလေ
သည်။

၁၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အိုရန်ကျင်းက ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်သည်။

“ကျုပ်တစ်ယောက်လုံး ရှိဝါသေးတယ်ဗျာ”

ထိကျောင်း ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

“ကောင်းသားပါ၊ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ပဲ ဖြေရင်...”

တာ”

သူလည်း ရှေ့တိုးလာပြီး အိုရန်ကျင်းအား တိုက်ခိုက်ထိ-

လေသည်။

အိုရန်ကျင်းက လက်ဝါးနှစ်ဘက်၌ အတွင်းအားစုစည်း-

ဆီးကြိုရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား နောက်မဆုတ်စတမ်း ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်-

လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လက်ဝါးနှစ်ဘက် ဆုံတွေ့မိလိုက်ကြပြီ။

“ဝုန်း”

“ဖျောက်”

အရိုးကျိုးသံ ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည်။

အိုရန်ကျင်း၏မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟာ...”

ထိကျောင်း လှောင်ပြောင် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားလည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၄၅

မှန်ပေသည်။

အိုရန်ကျင်းမှာ ထိကျောင်းကို မယှဉ်နိုင်ဘဲ လက်တစ်ဘက်

ဆွင်သွင်ကျိုးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

လောင်စန်းကြီးက ခြေတစ်ဘက်သုံးမရအောင် ဖြစ်သွား

အကဲ့သို့ အိုရန်ကျင်းလည်း လက်တစ်ဘက် ဆုံးရှုံးသွားခြင်း ဖြစ်လေ

သည်။

ထိကျောင်းမှာ သိုင်းပညာ မခေသကဲ့သို့ ကောက်ကျစ်စဉ်း

အသွင်ဖြစ်၍ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထိကျောင်းက အိုရန်ကျင်းတို့အား အကဲခတ်လိုက်ပြီ။

“သည်ကနေ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကျုပ်လက်က

လွတ်နိုင်တော့ပါဘူး”

လောင်စန်းကြီးက...

“မင်း သည်လိုပဲ ထင်နေတာလား”

ထိကျောင်းက...

“ကျုပ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ”

လောင်စန်းကြီးက...

“မင်းပြောတာ မှားနေတယ်”

ထိကျောင်းက...

“ဘာကြောင့်လဲ”

လောင်စန်းကြီးက...

၁၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်မယ်ဆိုရင် တတ်နိုင်ပါမှလား”

“ဘာ”

ထိကျောင်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။ လောင်စန်းကြီး

“သည်ကနေ ကံဆိုးသွားတဲ့လူဟာ မင်းပဲ”

ပြောရင်း ရှေ့တိုးလိုက်၏။ ထိကျောင်းက...

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ကျုပ်ကိုတိုက်ခိုက်

မယ် ဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့”

“ကျုပ် မယုံဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ထိကျောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“အိုရန်ကျင်းဟာ နာမည်ကျော်သိုင်းသမားကြီးပဲ သူက

ဗျားနဲ့လက်တွဲမှာ မဟုတ်ဘူး”

လောင်စန်းကြီးက အိုရန်ကျင်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

အိုရန်ကျင်းက...

“ကျုပ်က ဆရာလောင်စန်းကြီးနဲ့ လက်မတွဲနိုင်စရာ

ကြောင်းမရှိပါဘူး”

“ဟင်”

ထိကျောင်း၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ ပျောက်ကွ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၄၇

သွားတော့သည်။ လောင်စန်းကြီးက...

“က...ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ မင်းကံဆိုးသွားပြီ”

ထိကျောင်း မကျေမနပ်ဖြင့်...

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်တယ်လို့ သိုင်း

သားကသားတွေ အပြစ်တင်ကြမှာ မကြောက်ဘူးလား”

အိုရန်ကျင်းက...

“ခင်ဗျားကို ဆုံးမလိုက်တဲ့အတွက် အပြစ်တင်ကြမှာမဟုတ်

အပြင် ချီးကျူးကြဦးမှာပါဗျာ”

“ခင်ဗျား”

ထိကျောင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြီးတို့က ရှေ့တိုးလိုက်ကြလေ

သည်။ ထိကျောင်း မြေပေါ်ခြေဆောင့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို သတ်ပစ်မယ်၊ သတိသာ

ထားကြပေတော့”

အော်ငေါက်ရင်း လက်ဝှေ့ယမ်းကာ လက်နက်ပုန်းလေးများ

ပစ်ခတ်လိုက်လေသည်။

“ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်”

“ရွိ...ရွိ...ရွိ”

လက်နက်ပုန်း ဆယ့်သုံးမျိုးသည် ပလူပျံအောင်ပစ်လွှင့်လာ

တော့သည်။

၁၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“သတိထား”

“မြန်မြန်ရှောင်လိုက်”

အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြိုးတို့ အချင်းချင်း သတိထား
လိုက်ပြီး ဝဲယာသို့ ခုန်ထွက်ကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ကြလေသည်။
သို့တိုင် လက်နက်ပုန်းလေးများက ရာနှင့်ချီကာ ပစ်ခတ်
လာသည်ဖြစ်ရကား ရှောင်တိမ်းရာတွင် အနည်းငယ်နောက်ကျ
သော အိုရန်ကျင်း၏ပခုံး၌ လက်နက်ပုန်းတစ်ခု ထိမှန်သွား
သည်။

“အင့်”

အိုရန်ကျင်း ညည်းတွားရင်း လက်နက်ပုန်းထိသွားသည်
ရာမှ သွေးကြောများကို ကပျာကယာ ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။
ထိကျောင်းသည် အိုရန်ကျင်းတို့ ရှောင်တိမ်းသွားသည်
အခွင့်အရေးယူကာ နောက်ဆုတ်သွားပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့
လျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

* * *

ထိကျောင်း ရှောင်တိမ်းသွားပြီ ဖြစ်သည်။

အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြိုးတို့ ယခုမှ အသက်ရှူ
သွားလေသည်။ လောင်စန်းကြိုးက...

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၉

“ခင်ဗျားကို လက်နက်ပုန်းထိသွားတယ် ဟုတ်လား”

အိုရန်ကျင်းက...

“ဝဲဘက်လက်ကို ထိသွားတယ်၊ အဆိပ်က အတော်ပြင်းပုံရ
တယ်၊ သွေးကြောပိတ်ထားတာတောင် လက်တစ်ဘက်လုံး ထုံ
ကျဉ်နေတယ်”

“သူ့ထွက်သွားလို့ ကံကောင်းတယ်၊ ဆက်ပြီး တိုက်ခိုက်နေ
ဦးမယ်ဆိုရင် သိပ်မလွယ်ဘူး။ သူ့ရဲ့သိုင်းပညာကို မမူပေမယ့် သူ့
ရဲ့အဆိပ်လက်နက်ပုန်းတွေကတော့ အတော်ကြောက်စရာကောင်း
တယ်ဗျ”

လောင်စန်းကြိုးက...

“သူက အခုထွက်သွားပေမယ့် တော်ကြာ မြန်ရောက်ချင်
ရောက်လာဦးမှာ”

“ဟင်”

“ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး လက်နက်ပုန်းထိထားတယ်ဆို
တော့ ဘယ်လိုနေမလဲဆိုတာ သူ့လာကြည့်မှာ သေချာတယ်”

“ကျုပ်တို့...”

အိုရန်ကျင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။

လောင်စန်းကြိုးက...

“ထိကျောင်းကို ဆုံးမဖို့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် လက်တွဲမှဖြစ်

မယ်”

၁၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားရလျှင် အိုရန်ကျင်း အံ့
သွားလေသည်။

“ခင်ဗျားက...”

လောင်စန်းကြီးက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်
ပြောလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်လို စိတ်နေသဘောထား ရှိတယ်ဆိုတာ
ကျုပ်နားလည်လိုက်ပါပြီ။ ကျုပ်သား လောင်ကျွန်း ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲ
တယ်ဆိုတာလဲ ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို ဘယ်လို
သဘောမထားတော့ပါဘူးဗျာ”

အိုရန်ကျင်း ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

“ကျုပ်အပေါ် နားလည်မှု ရှိတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်
တယ်ဗျာ”

လောင်စန်းကြီးက...

“ထိကျောင်းရဲ့အဆိပ်က ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးမှာ သေရာ
တယ်။ ဒါကြောင့် အခုလောလောဆယ် ခဏလောက် ရှောင်နေလိုက်
ကြတာ ကောင်းမယ်။ ပြီးမှ ထိကျောင်းကို ဆုံးမဖို့ နည်းလမ်းရှာကြ
တာပေါ့”

အိုရန်ကျင်းက...

“ဒါဆို ကျုပ်တို့ မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွားကြရင်
ကောင်းမယ်”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၅၁

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်က..”

အိုရန်ကျင်းသည် ကျုံးဝမ်းအား မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ စေ
ထွတ်လိုက်သည့်ကိစ္စ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

လောင်စန်းကြီး ပြုံးလိုက်သည်။

“သည်လိုကိုး၊ မျောက်ခေါင်းတောင်မှာ လူထူးဆန်း သိုင်း
သမားတွေ ရှိသလို အစွမ်းရှိတဲ့ သမားတော်တွေလဲ ရှိတယ်လို့ ကျုပ်
ကြားမိတယ်။ ကောင်းပြီလေ။ ကျုပ်တို့ မျောက်ခေါင်းတောင်ကို သွား
ကြတာပေါ့”

ဟု သဘောတူလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ရန်သူဘဝမှ မိတ်ဆွေ ဖြစ်သွားရကား
နှစ်ယောက်စလုံး ဝမ်းသာမဆိုး ဖြစ်နေကြလေတော့သည်။

ထိကျောင်း တခေါက် ပြန်ရောက်မလာမီ ပြဒါးဝုမှ ထွက်
သွားရန် စိုင်းပြင်းလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

ထင်းခုတ်အဘိုးအို

မျောက်ခေါင်းတောင်...။

မျောက်ခေါင်းတောင်သည် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော တောင်ကြီးတစ်လုံး ဖြစ်သည်။

တောင်ထိပ်ပိုင်း၌ တောင်ထွဋ်တစ်ခုသည် မျောက်တောင်ကောင်၏ဦးခေါင်းပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်ရှိရကား ဒေသခံများက မျောက်ခေါင်းတောင်ဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ် ခရီးပြင်းနှင့်လာရင်း မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

တောင်ခြေ၌ ဒေသခံများ နေထိုင်သော ရွာကလေးတစ်ရွာ ရှိလေသည်။

အိမ်ခြေ ဆယ့်လေးငါးလုံးခန့်သာရှိပြီး ဒေသခံများမှာ ရိုးသားပြီး သဘောမနောကောင်းသူများ ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ်သည် ထိုရွာကလေးသို့ဝင်ပြီး ထင်းခုတ်သမားအဘိုးအိုအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်လေသည်။

* * *

မျောက်ခေါင်းတောင်၏အရှေ့ဘက် တောင်ခြေတစ်နေရာတွင် ပတ်စီးဆင်းနေသော စမ်းချောင်းကလေးတစ်ခု ရှိ၏။

ထိုစမ်းချောင်းကလေး၏ တစ်ဘက်ကမ်းရှိ သစ်ပင်များကြား၌ အိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိနေသည်။

ထင်းခုတ်သမားအဘိုးအို နေထိုင်သည့် အိမ်ကလေး ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ် ရောက်သွားချိန်တွင် အိမ်ကလေး အနောက်ဘက် မီးခိုးများ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထင်းခုတ်သမားအဘိုးအိုက နံနက်စာ ချက်ပြုတ်နေပုံ ရှိသည်ဟု ကျုံးဝမ် တွေးလိုက်သည်။

ကျုံးဝမ်က အိမ်ကလေးရှေ့၌ ခြေစုံရပ်ကာ... "အိမ်ရှင်တို့..အိမ်ရှင်တို့"

ဟု အသံပြုလိုက်လေသည်။

၁၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ဘယ်သူလဲ”

မေးမြန်းသံနှင့်အတူ အဘိုးအိုတစ်ယောက် အိမ်ထဲမှ

လာလေသည်။

သစ်ခုတ်သမားအဘိုးအို ဖြစ်လေသည်။

သစ်ပင်ခုတ်ကာ ထင်းခွဲရောင်းချခြင်းဖြင့် အသက်နှေး

ကျောင်းပြုသူ ဖြစ်၍ အားလုံးက သူ့အား သစ်ခုတ်သမားအဘိုး

ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏အမည်မှာ ချန်းလီ ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ် ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော်ကျုံးဝမ် ဂါရဝပြုပါတယ် ခင်ဗျာ”

သစ်ခုတ်သမားအဘိုးအို ချန်းလီက...

“မင်းကို ငါ မသိပါလား”

ကျုံးဝမ် ပြုံးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က အကူအညီ လိုအပ်နေတာ

ကြောင့် ဘာဘကို လာတွေ့တာပါ။ ဘာဘက ကျွန်တော့်ကို ကူညီနိုင်

လိမ့်မယ်လို့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကောင်းဖုံးက ပြောပါတယ်”

ချန်းလီက...

“ကောင်းဖုံး ဟုတ်လား၊ ငါ မကြားဖူးပါလား”

ကျုံးဝမ် မည်သို့ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၅၅

ချန်းလီက...

“မင်းက ဘာအကူအညီ လိုအပ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး”

ဟု လာရင်းကိစ္စကို မေးလာလေသည်။

ကျုံးဝမ်က...

“သည်လိုပါ ခင်ဗျာ”

ကြိုတွေ့နေရသော ကိစ္စများနှင့် အခြေအနေကို ရှင်းလင်း

ပြောလိုက်လေသည်။

ချန်းလီက အာရုံစိုက်ကာ နားထောင်နေပြီး ကျုံးဝမ်၏

အားဆုံးသွားတော့မှ...

“လက်စသပ်တော့ လူပု၊ ထိပ်ပြောင်နဲ့ အဒေါ်ကြီးဆီက

ပညာလိုချင်လို့ လာခဲ့တာကိုး”

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က...

“ဘာ ကူညီလမ်းညွှန်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး

ကောင်းဖုံးက ပြောပါတယ် ခင်ဗျာ”

ချန်းလီက...

“ဒါဆို ငါကူညီရင် ဂိုဏ်းချုပ်ကောင်းဖုံး ပြောပြလို့ဆိုတဲ့

အာ ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ သည်လိုတော့ ငါသဘောမကျဘူးကွ”

“ဗျာ”

“ငါက လူတစ်ဘက်သားကို ကူညီဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး၊ ဒါပေ

၁၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မယ့် သူများပြောလို့ ကူညီရတယ်ဆိုတာမျိုး မကြိုက်ဘူး”

ကျုံးဝမ်က...

“သည်လို သဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်က

ကောင်းဖုံးက ဘာဘာဆိုမှာသွားပြီး အကူအညီတောင်းကြည့်ရင်

ပေးခဲ့တာပါ။ သည်ကိစ္စမှာ ဘာဘာစစ်ယောက်ပဲ တတ်နိုင်သမျှ

ပြောပြခဲ့ပါတယ်”

ချန်းလီ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မင်းမှားနေပြီ၊ ငါလဲ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးကွ”

ထိုစကားကြောင့် ကျုံးဝမ် စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

ချန်းလီက...

“မျောက်ခေါင်းတောင်မှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ လူထု

တွေက အများကြီးပဲကွ၊ လူပုတို့က ဂိုဏ်းထူးဆန်းစာယံ၊ ခေါင်း

သိုင်းပညာသင်ပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကျုံးဝမ်က...

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ခင်ဗျာ”

ချန်းလီက...

“ဘာလုပ်ရမလဲ၊ သူတို့ရဲ့ သိုင်းကွက်တွေကို ကြည့်ပြီး အ

စိုးလေ့ကျင့်လိုက်ရင် မင်းတတ်မြောက်သွားမှာပေါ့”

ကျုံးဝမ် ဦးညွတ်လိုက်ပြန်သည်။

“သူတို့ ဘယ်နေရာမှာရှိတယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ သိုင်း

နှင့်ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါလား ခင်ဗျာ”

ချန်းလီက...

“မင်းက သူတို့ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ဝေးဝေးသွားစရာ

ဆိုပါဘူး၊ ကဲ...လား”

ပြောပြီး အိမ်ထဲလှည့်ဝင်သွားလေသည်။

ကျုံးဝမ်လည်း ဘုမသိဘမသိဖြင့် လိုက်သွားရလေတော့

သည်။

အိမ်ထဲရောက်သွားလျှင်...

* * *

အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းမှာ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှု ရှိပြီး စားပွဲတစ်လုံး၌

စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ အရက်များ ပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရ

လေသည်။

လူသုံးယောက်စာ ပြင်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ချန်းလီက...

“သည်အိမ်မှာ ငါတစ်ယောက်ထဲပဲ နေတာ၊ စားသောက်

ရာတွေကို ဘာကြောင့် လူသုံးယောက်စာ ပြင်ဆင်ထားကြသလဲဆို

တာ မင်းသိသလား”

ဟု မေးလာလေသည်။

၁၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝစ်က...

“ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာမှာလားဗျာ”

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

ချန်းလီ ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းမဆိုးဘူး။ ဧည့်သည်သုံးယောက် ရောက်လာ

လိမ့်မယ်၊ ဧည့်သည်တွေက ဘယ်သူတွေလဲဆိုတာကော မင်း သလား”

ကျုံးဝစ်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

“သူ...သူတို့သုံးယောက် ရောက်လာကြမှာလားဗျာ”

ချန်းလီက...

“လူပုတို့ ရောက်လာမှာ အမှန်ပဲ၊ သူတို့က ဘာကြောင့်

ငါ့ဆီကို လာကြမှာလဲဆိုတာကော မင်းတွေးမိသလား”

“ကျွန်တော်..”

ယခုတစ်ကြိမ် ကျုံးဝစ် မည်သို့ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား

လေသည်။

ချန်းလီက...

“မျောက်ခေါင်းတောင်မှာ ရှိကြတဲ့ လူထူးဆန်းတွေ အားလုံး

က ငါ့ကို ဘယ်လို ခေါ်ကြသလဲဆိုတာ မင်းသိသလား”

“ထင်းခုတ်သမားအဘိုးအိုလို့ ခေါ်ကြတယ် မဟုတ်လား

ဗျာ”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၅၉

ချန်းလီ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဟုတ်ဘူး”

ကျုံးဝစ် ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ ချန်းလီက...

“သည်အရပ်က လူထူးဆန်းတွေ အားလုံး ငါ့ကို ပညာရှိလို့

ခေါ်ကြတာကွ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ကျုံးဝစ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ချန်းလီက...

“ဘယ်လောက် ထူးဆန်းတဲ့လူပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ လူဆိုတော့ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေ ရှိတတ်ကြတာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“အေး...သည်က လူထူးဆန်းတွေလဲ အခက်အခဲ ပြဿနာ တွေ ရှိလာရင် ငါ့ကို လာပြီးတိုင်ပင်ကြတယ်၊ ကူညီဖြေရှင်းခိုင်းတတ် ကြတယ်လေ”

ကျုံးဝစ်က အသာငြိမ်၍ နားထောင်နေလိုက်လေသည်။

ချန်းလီက...

“အခုလဲ လူပု၊ ထိပ်ပြောင်နဲ့ အဒေါ်ကြီးတို့ဟာ သိုင်းကွက် တစ်ကွက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အငြင်းအခန် ဖြစ်နေကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ့ဆီကို လာပြီး ဖြေရှင်းခိုင်းလိမ့်မယ်၊ မင်း သည်မှာပဲ စောင့်နေရုံပဲ၊ သူတို့ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်”

၁၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျုံးဝမ် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး...

“ဘာရဲ့ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ခင်ဗျာ”

ချိန်းလီက...

“အေး...ငါကလဲ သူများကို ကူညီနေရရင် ကျေနပ်နေတာ ငါနဲ့ တွေ့ရတာ မင်းကံကောင်းသွားတာပေါ့၊ တစ်ခုတော့ ရှိတာ သူတို့က လူစိမ်းတစ်ယောက်ကို တွေ့ရင် သဘောကျမှာ မဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့် မင်းက အတွင်းခန်းထဲဝင်ပြီး သူတို့ပြောဆိုသမျှကို ငြိမ်ငြိမ် ကလေး နားထောင်နေရင် ကောင်းမယ်၊ ပြီးမှ အခြေအနေကြည့် ငါစိစဉ်ပေးမယ်”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ”

ကျုံးဝမ်လည်း သဘောတူလိုက်လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ပညာရှိကြီး ကျုပ်တို့ ရောက်လာပြီဗျ”

အပြင်ဘက်မှ အသံဗလံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား

လိုက်ရလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၆၁

သိုင်းတစ်ကွက်

ကျုံးဝမ်သည် အတွင်းဘက် အခန်းတစ်ခု၌ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

အခန်းကို သစ်သားနံရံဖြင့် ကာရံထားရာ သစ်သားပြားများ ပြားမှ ချောင်းကြည့်လျှင် ဧည့်ခန်းထဲသို့ အတိုင်းသွား တွေ့မြင်နေရ သေးသည်။

ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဧည့်သည်သုံးယောက် ရောက်ရှိလာကြလေ သည်။

တစ်ဦးမှာ အရပ်သုံးပေခန့်သာရှိသော လူပုလေး ဖြစ် သည်။

အခြားတစ်ယောက်က ဝဝဖိုင်ဖိုင် နဖူးပြောင်ပြောင်နှင့် ခေါင်း၌ ဆံပင်ကျုံးတိုးကျုတ်သာရှိသော ထိပ်ပြောင်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ကျန်တစ်ယောက်က ကျောက်ပေါက်မာများ မျက်နှာခွင် ညှန်နက်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

၁၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဒေါ်ကြီးဆိုသူ ဖြစ်ရမည်ဟု ကျုံးဝစ် တွေးမိ၏။

သူတွေ့ရမည့် လူပု၊ ထိပ်ပြောင်နှင့် အဒေါ်ကြီးတို့ ယောက်စလုံးအား တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ကဲ...ထိုင်ကြ...ထိုင်ကြ”

ချန်းလီက လူပုတို့အား နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်သည်။

လူပုတို့သုံးယောက်လည်း စားသောက်စရာများ ငြင်း
ထားသည့် စားပွဲ၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လိုက်ကြလေသည်။

ချန်းလီကပင် စည့်ဝတ်ပြုလိုက်သည်။

“ကဲ...ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ထားတာ အရင်ဆုံး
သောက်လိုက်ကြပါဦး”

ထိပ်ပြောင်မှာ အစားအသောက် မက်မောသူ ဖြစ်ရုံ
သည်။

“ပညာရှိကြီးရဲ့ လက်ရာကို မစားရတာကြာပြီ၊ အားရအား
စားလိုက်ဦးမယ်”

လူပုက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကတော့ ပညာရှိကြီးရဲ့ အရက်ကို ပိုကြိုက်တယ်
ပြောပြောဆိုဆို အရက်တစ်ခွက် ငှဲသောက်လိုက်လေသည်။

အဒေါ်ကြီးက လူပုနှင့် ထိပ်ပြောင်တို့အား အက်ခတ်

လိုက်ပြီး...

“ကျွန်မကတော့ အရက်ကော စားစရာတွေကိုပါ

တယ်ရှင့်”

လူပုတို့နှစ်ယောက်ထက် သာအောင် ပြောကာ စတင်စား
သောက်လိုက်တော့သည်။

ချန်းလီက ဝင်ရောက်စားသောက်ခြင်း မပြုဘဲ နံဘေးမှ
နု၍ လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေ၏။

လူပုတို့သုံးယောက် စားသောက်နေကြသည်ကို ကျုံးဝစ်က
တိတ်တမိတ် ချောင်းကြည့်နေလိုက်လေသည်။

လူပုက သုံးခွက်မြောက် အရက်ခွက်ကို သောက်ပြီးလျှင်...

“သိုင်းတစ်ကွက်ကို လူသုံးယောက်ရဲ့ အသုံးပြုပုံ၊ အသုံးပြု
နည်းက သုံးမျိုးဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စကို ပညာရှိကြီး ဖြေရှင်းပေးစမ်းပါ

ဟု စကားစလိုက်လေသည်။

ချန်းလီက...

“လူဆိုတာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စိတ်နေသဘောထားခြင်း
အယူအဆခြင်း မတူကြတာကြောင့် သိုင်းတစ်ကွက်ထဲ ဖြစ်ပေမယ့်

အသည် သိုင်းကွက်အပေါ် အမြင်ချင်း မတူညီနိုင်တာ ဆန်းကြယ်တဲ့
ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပါပဲလေ”

ထိပ်ပြောင်က...

“ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ထဲကို လူသုံး
သောက် အသုံးပြုတဲ့အခါ ကိုယ့်အယူအဆနဲ့ကိုယ် ဖြစ်နေမှာမို့ ဝူညီ

၁၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဖို့ မလွယ်ဘူးလေ၊ အရေးကြီးတာက အဲသည် သိုင်းကွက်ကို တစ်နှစ်ယောက်ထက် ပိုပြီးထက်မြက်အောင် အသုံးပြုနိုင်ဖို့ပဲ မလွယ်လား”

အဒေါ်ကြီးက...

“ဒါပေါ့ရှင်၊ ဘယ်သူက အစွမ်းအထက်ဆုံး ဖြစ်အောင် အသုံးပြုနိုင်မလဲဆိုတာက အရေးအကြီးဆုံးပဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ အဲဒါအဖြစ်အပျက်နဲ့ပဲ ပညာရှိကြီးဆီကို လာခဲ့ကြတာပေါ့”

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြိုင်အဆိုင် ပြောဆိုလေကြလေသည်။

ကျုံးဝမ်က အတွင်းခန်းထဲမှ နေ၍ ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်နေလိုက်လေသည်။

ချန်းလီက...

“ဘယ်လို သိုင်းကွက်ကို ဘယ်လို အသုံးပြုကြမှာနဲ့ ကျုပ်ကို အရင်ဆုံး ပြောပြကြပါဦးလေ”

ဟု မေးရာ လူပုက...

“သည်လိုဗျ”

သိုင်းကွက်အကြောင်းနှင့် မည်သို့မည်ပုံ အသုံးပြုသောကြောင်း သူတွေးတောစဉ်းစားပုံကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ချန်းလီက ဂရုစိုက်နားထောင်ပြီး...

“မဆိုးပါဘူး၊ ခင်ဗျားကကော”

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၆၅

ထိပ်ပြောင်အား မေးလိုက်သည်။

ထိပ်ပြောင်က...

“ကျုပ်ကတော့ လူပု ပြောတာနဲ့ နည်းနည်း ကွာခြားတယ်၊

သိုင်းကွက်ကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း အသုံးပြုတာ ပိုကောင်းမယ်”

သူ၏သဘောထားကို ပြောလိုက်လေသည်။

ချန်းလီ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါလဲ မဆိုးပါဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ သဘောထားကို ပြောပါဦး”

အဒေါ်ကြီးအား မေးလိုက်ပြန်သည်။

အဒေါ်ကြီးက...

“ကျွန်မသဘောထားကတော့ ရှင်းပါတယ်၊ သည်သိုင်း

ကွက်ကို ခပ်မြန်မြန် လှုပ်ရှားအသုံးပြုတာ အကောင်းဆုံးပဲရှင်”

ချန်းလီ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

လူပုက...

“က...ပညာရှိကြီးရဲ့ သဘောထား ဘယ်လို ရှိတယ်ဆိုတာ

ပြောပါဦး”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ချန်းလီက...

“သည်ကိစ္စကို အမှန်အတိုင်း သုံးသပ်ရရင်တော့ ရှုပ်ထွေး

ပွယ်လို့ပြီး ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ့်အယူအဆနဲ့ကိုယ်

ဦးကြံသလို အသုံးပြုလို့ ရပါတယ်၊ အရေးကြီးတာက သိုင်းကွက်

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်
အစွမ်းထက်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား”

လူပုက...

“မဟုတ်သေးဘူးဗျ၊ ကျုပ်တို့သုံးယောက် အသုံးပြုရာ
မတူဘူး ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ရဲ့ အသုံးပြုပုံက အကောင်းဆုံး
တယ်ဆိုတာ သိရဖို့ မေးနေတာပါဗျာ”

ထိပ်ပြောင် ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဒါအမှန်ပဲဗျ”

အဒေါ်ကြီးက...

“ကျွန်မတို့သုံးယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်ရဲ့ အသုံးပြုပုံ
ကျန်တို့နှစ်ယောက်ထက်တော့ သာရမယ် မဟုတ်လားရှင်”

ဟု ပြောလေသည်။ ချန်းလီက...

“ဒါတော့ သဘာဝကျပါတယ်၊ ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျာ
သုံးယောက် ဘယ်လို အယူအဆတွေနဲ့ ဘယ်လိုအသုံးပြုကြတယ်
တာ လက်တွေ့သရုပ်ပြပေးပါ၊ ကျုပ်အကဲဖြတ်ပေးပါမယ်”

“သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

လူပုတို့သုံးယောက် သဘောတူလိုက်ကြလေသည်။

ချန်းလီက...

“ဒါဖြင့် အိမ်အပြင်ဘက်ကို သွားကြတာပေါ့”

“ကောင်းပြီ”

ထို့နောက် ချန်းလီ ဦးဆောင်ကာ အိမ်အပြင်ဘက် ထွက်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၇

သွားလေသည်။ လူပု၊ ထိပ်ပြောင်နှင့် အဒေါ်ကြီးတို့ကလည်း လိုက်
သွားကြလေတော့သည်။

* * *

ကျုံးဝမ်လည်း အတွင်းဘက် အခန်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။
အိမ်တံခါး အနီးသို့ တိတ်တဆိတ်သွားပြီး တံခါးကြားမှ
အပြင်ဘက် ရောင်ကြည့်လိုက်လေသည်။

အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်၌ ချန်းလီတို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်
လေသည်။

လူပုက...

“ပညာရှိကြီး သည်မှာ ကြည့်ထားပါ”

သူက သိုင်းကွက်အသုံးပြုပုံကို လက်တွေ့ လေ့ကျင့်ပြလိုက်
လေသည်။

ကျုံးဝမ်သည် တံခါးကြားမှ နေ၍ လူပု လေ့ကျင့်ပြနေသော
သိုင်းကွက်ကို သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက်လေသည်။

လူပု လေ့ကျင့်ပြပြီးလျှင်...

“ကျုပ်လဲ လက်တွေ့ပြမယ်”

ထိပ်ပြောင်ကလည်း အားကျမခံ လေ့ကျင့်ပြလိုက်သည်။
ကျုံးဝမ်ကလည်း ထိပ်ပြောင်၏ လေ့ကျင့်ပြသပုံကို သေ

၁၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သေချာချာ မှတ်သားလိုက်လေသည်။

ထိပ်ပြောင် လေကျင့်ပြုပြီးလျှင် အဒေါ်ကြီးက ရယ်ရယ် လိုက်လေသည်။

“သည်တစ်ခါ ကျွန်မအလှည့်ပေါ့ရှင်၊ သူတို့ထက် သာတာ ဆိုတာ ကျွန်မလက်တွေ့ပြပါမယ်”

သူမလည်း မြေကွက်လပ်သို့ ထွက်ကာ သိုင်းကွက်ကို ကျင့်ပြလိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က မှတ်သားထားလိုက်ပြန်လေသည်။

သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ထဲကို လူသုံးယောက်က ပုံသဏ္ဍာန် သုံးမျိုးဖြင့် လေကျင့်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျုံးဝမ်လည်း သိုင်းတစ်ကွက်အား အသွင်မတူ ကွဲပြားခြားနားကာ ပုံသဏ္ဍာန်သုံးမျိုးဖြင့် အသုံးပြုပုံကို လက်တွေ့ တွေ့မြင် သဖြင့် သိုင်းပညာ အနှစ်သာရကို နားလည်သဘောပေါက်လိုက်ခြင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

ချန်းလီ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ခင်ဗျားတို့ သုံးယောက် တကယ့်ကို တော်ကြပါတယ်ဗျာ သာမန်သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ကို တကယ့်ကို အစွမ်းထက်တဲ့ သိုင်းကွက် ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်ကြပါတယ်”

သူက ချီးကျူးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူပုတို့သုံးယောက်က လက်မခံပါချေ။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၉

လူပုက...

“သည်လို မဟုတ်သေးဘူးဗျ”

ထိပ်ပြောင်က...

“သုံးယောက်စလုံး အတူတူပဲဆိုတာတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးလေ”

အဒေါ်ကြီးက...

“သိပ်မှန်တာပေါ့၊ တစ်ယောက်ယောက်က အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံး ဖြစ်ရမှာပေါ့”

ချန်းလီ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အင်း...ဒါတော့ ပြောလို့ မဖြစ်ဘူးဗျ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သုံးယောက်သား ပြိုင်တူ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ချန်းလီက...

“ကျုပ်ပြောလိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဆိုးသွားကြမှာပေါ့”

“ဟင်”

လူပုတို့သုံးယောက်သား အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြ၏။

အဒေါ်ကြီးက...

“စိတ်ဆိုးမယ် ဟုတ်လား”

ချန်းလီက...

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ရဲ့ အဆုံး

၁၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဖြတ်ကို ခံယူချင်လို့ လာခဲ့ကြတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်ကို စိတ်
ရင် ဆိုးပါတော့၊ အမှန်အတိုင်း ပြောရတော့မှာပဲ”

လူပုတို့သုံးယောက် ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

သူတို့ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။

မည်သူက အသာဆုံး ဖြစ်မည်နည်း။

မည်သူက အညံ့ဆုံး ဖြစ်မည်နည်း။

အချင်းချင်းလည်း မသိမသာ ခိုးကြည့်နေကြ၏။

“အဟမ်း”

ချန်းလီက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင် တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလို

သည်။

“သုံးယောက်စလုံး ချို့ယွင်းချက်ကိုယ်စီ ရှိနေကြပါတ

ဗျာ”

“ဟင်”

“ဟာ”

“အို”

ချန်းလီ၏စကားအဆုံးတွင် လူပုတို့သုံးယောက် ဟင်ခနဲ

ဟာခနဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

လူပုက...

“ကျုပ်တို့သုံးယောက်စလုံး ချို့ယွင်းချက် ရှိနေကြတယ်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၇၁

တုတ်လား”

ထိပ်ပြောင်က...

“ဘယ်လိုချို့ယွင်းချက်လဲ ပြောပါဦး”

အဒေါ်ကြီးက...

“ကျွန်မ သိုင်းကွက်က သည်လောက် ကောင်းတာတောင်

ချို့ယွင်းချက် ရှိနေသေးတယ် ဟုတ်လား”

ချန်းလီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

အဒေါ်ကြီးက...

“ဒါဖြင့် ဘယ်လို ချို့ယွင်းချက်ရှိတာလဲ ပြောပါဦး”

ချန်းလီက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်

လေသည်။

“သည်သိုင်းကွက်ကို လက်နှစ်ဘက် အသုံးပြုပြီး သိုင်း

ကွက်ဆင်တာထက် ခြေတစ်ဘက်၊ လက်တစ်ဘက်နဲ့ သိုင်းကွက်ဆင်

ပြီး အသုံးချတာက အကောင်းဆုံးပဲ”

ထိုစကားကြားလျှင် လူပုတို့ ဟင်ခနဲ ဟာခနဲ ဖြစ်သွားကြ

တော့သည်။

ချန်းလီက သိုင်းကွက် အစွမ်းထက်ဆုံး ဖြစ်ရလေအောင်

မည်သို့ အသုံးပြုသင့်သည်ကို တောက်ပြလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ချန်းလီက...

၁၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်ပြောတာ သဘာဝကျတယ် မကျဘူးဆိုတာ သေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ကြပါဗျာ”

ဟု စကားလက်စသပ်လိုက်လေသည်။ လူပုတို့သုံးယောက် အတန်ကြာအောင် ငြိမ်နေကြပြီးမှ လူပုက...

“အင်း...ပညာရှိကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ဝန်ခံလိုက်လေသည်။ ထိပ်ပြောင်က...

“ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ခြေတစ်ဘက်၊ လက်တစ်ဘက် အသုံးပြုပြီး သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုနိုင်မယ်ဆိုရင် အတော့်ကို ထက်မြက်စေ သေချာတယ်”

အဒေါ်ကြီးက...

“ပြောနေကြတာဟယ်၊ အခုပဲ ကျွန်မသွားပြီး လေ့ကျင့်လိုက်ဦးမယ်”

ဟု ပြောကာ ပြေးထွက်သွားရာ တခဏအတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

လူပုနှင့် ထိပ်ပြောင်တို့ကလည်း နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ...ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုဦး”

“ကျုပ်လဲ သွားလိုက်ဦးမယ်”

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားကြလေ တော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၃

လူပု၊ ထိပ်ပြောင်နှင့် အဒေါ်ကြီးတို့ ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့သုံးဦး၏ ပြောပုံဆိုပုံနှင့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရုံဖြင့် သူတို့ထံမှ သိုင်းပညာသင်ယူရရှိဖို့ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကျုံးဝမ် စားလည်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

“သူငယ်၊ မင်းထွက်မလာသေးဘူးလား”

ချန်းလီ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျုံးဝမ် ကပျာကယာ အိမ်အပြင်ဘက် ပြေးထွက်လိုက်လေသည်။

ချန်းလီ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်။

“ကဲ...ဘယ်လိုလဲကွ”

“ဗျာ”

ရုတ်တရက်မို့ ကျုံးဝမ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ချန်းလီက...

“လူပုတို့ဆီက သိုင်းတစ်ကွက်ကို မင်းရလိုက်ပြီ မဟုတ်

သား”

“ကျွန်..ကျွန်တော်”

“အေ... သူတို့ဟာ စိတ်နေသဘောထား ထူးခြားပြီး ပေါင်း

၁၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရသင်းရခက်တဲ့ လူ့စွာတွေကွ၊ သူတို့ဆီက သိုင်းပညာသင်ယူ
တာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ခုတော့ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်
မင်း ကံကောင်းသွားတာ”

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ချန်းလီက...

“သူတို့ရဲ့ သိုင်းတစ်ကွက်ကို မင်းမှတ်မိလိုက်တယ် မဟာ

လား”

ကျုံးဝမ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

ချန်းလီက...

“သိုင်းတစ်ကွက်ထဲပေမယ့် သူတို့သုံးယောက် အသုံးချပုံ
မတူကွဲပြားပြီး ပုံသဏ္ဍာန်သုံးမျိုး ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်း
စိုက်ရင် သိုင်းသုံးကွက်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်တာပေါ့”

ကျုံးဝမ်က...

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ချန်းလီ ဆက်ပြောသည်။

“အဲသည် သိုင်းကွက်ကိုပဲ ခြေတစ်ဘက်၊ လက်တစ်ဘက်
အသုံးပြုပြီး အစွမ်းထက်အောင် လေ့ကျင့်ဖို့လဲ လိုလိမ့်မယ်”

ကျုံးဝမ် ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်ကို ခုလိုလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အတွက်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၇၅

ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူး ခင်ဗျာ”

ချန်းလီက...

“အေး...မင်းက ငါ့ကို သည့်ထက်ပိုပြီး ကျေးဇူးတင်ရဦး
မယ်”

“ဗျာ”

ကျုံးဝမ် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ချန်းလီက...

“မင်းဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှိတဲ့ သိုင်းသမားတစ်
ယောက်ဆိုတာ ငါသိတယ်၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းတစ်ကွက်ထဲကိုပဲ ပုံ
သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ပုံဖော်နိုင်အောင် ခြေတစ်ဘက်၊ လက်တစ်ဘက်နဲ့
တပြိုင်နက် အသုံးပြုနိုင်ဖို့ဆိုတာလဲ မလွယ်လှဘူး၊ အခြေခံ အနှစ်
သာရသဘောထား မသိဘဲ လက်တွေ့လေ့ကျင့်အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ
ခက်ခဲလိမ့်မယ်၊ အချိန်ပေးရလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“ဒါကြောင့် မင်းကို ငါ့အိမ်မှာပဲ လက်ခံထားမယ်၊ ငါပဲ သင်
ပြပေးမယ် ဘယ်နှယ်လဲ”

ကျုံးဝမ် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ချက်ချင်းပင် မြေပေါ်ဦးထောက်ကာ အရိုအသေပေးလိုက်
လေသည်။

“ဘာဘရဲ့ ကျေးဇူးဆပ်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ”

ချန်းလီက...

“အေး-မင်းကို တစ်ခုသတိပေးချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဘာဘ”

“မင်းသေသေချာချာ မှတ်ထား၊ ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မမေးနဲ့၊ ငါ့အကြောင်း မသိချင်နဲ့၊ မင်း သည်နေရာက ထွက်သွားတာနဲ့ ငါ့ကို မေ့ပစ်လိုက်ရမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား”

ကျုံးဝမ် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။ ချန်းလီက...

“ဘယ်လိုလဲ မင်း ကတိပေးမလား”

ချန်းလီမှာ တစ်ချိန်က ပြိုင်ဘက်ကင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်လေမည်။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဤနေရာ၌ လာရောက်တော့ မြှုပ်နေခြင်း ဖြစ်ရပေမည်။

မည်သို့ဆိုစေ၊ ချန်းလီမှာ လူဆိုးမဟုတ်ဘဲ လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထိုသို့ တွေးမိလျှင်...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်ကတိပေးပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ချန်းလီ ကျေနပ်သွား၏။

“ကောင်းပြီ၊ တို့ သိုင်းလေ့ကျင့်ကြတာပေါ့”

ကျုံးဝမ်အား လူထူးဆန်းသုံးယောက်၏ သိုင်းကွက်ကို လက်တွေ့သင်ကြားပြသလိုက်လေတော့သည်။

* * *

လုပ်ကြံခြင်း

တင်းစိန်ဂိုဏ်း...။

ကောင်းကျင်းလန်မှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့သော်လည်း ကြီးမားသည့် ပြဿနာကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်။

ခင်ပွန်းသည် ကျုံးဝမ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမိလေသည်။

ကျုံးဝမ်က မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ သွားမှန်း သူမ သိရှိထား၏။

မျောက်ခေါင်းတောင်မှ လူထူးဆန်းများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံဖို့ မလွယ်လှကြောင်းလည်း သူမနားလည်ထားလေသည်။

မျောက်ခေါင်းတောင်၌ အန္တရာယ် ဖြစ်မည်ကို သူမ အထူးစိုးရိမ်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ် နောက်သို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ခခင်ကြီးအား ခွင့်တောင်းလိုက်လေသည်။

ကောင်းဖုံးသည် ကျုံးဝမ်၏အခက်အခဲများကို သိထားပြီး ဣညီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

၁၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကောင်းပြီလေ၊ သမီးသွားချင်တယ်ဆိုရင် သွားပါ။ မယုံ သမီးတစ်ယောက်ထဲ သွားမှာကို ဖေဖေ စိတ်မချဘူး။ သမီးအစ်ကိုပါ လိုက်ခဲ့မယ်”

သားအဖသုံးယောက်လုံး လိုက်သွားမည့် အကြောင်း ပြောလေသည်။

ကျင်းလန် ဝမ်းသာသွားတော့သည်။
အစ်ကိုဖြစ်သူ ကောင်းယင်းကလည်း...

“ကျုံးဝမ်းဟာ အစ်ကိုတို့နဲ့ ခွဲခြားလို့ မရတဲ့လူ ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ရဲ့အခက်အခဲဟာ အစ်ကိုတို့ရဲ့ အခက်အခဲပဲ မဟုတ်လား ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းလန်က...
“ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ အမြန်ဆုံး လိုက်သွားကြမယ်နော်”
ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

* * *

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”
“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”
မြင်းရွာသံများ စီးချက်ဝါးချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်နေ၏။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၉

မြင်းစီးသမားသုံးယောက်သည် မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း ဆိုးနှင့်နေကြသည်။

ကောင်းဖုံး၊ ကောင်းယင်းနှင့် ကျင်းလန်တို့ ဖြစ်လေသည်။ သူတို့သည် တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှ ထွက်ကာ မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ သွားကြမည် ဖြစ်လေသည်။

သုံးယောက်သား ခရီးနှင်လာရင်း တောင်ပူစာလေး တစ်ခု အနီးသို့ရောက်လျှင် ကောင်းယင်းက အမှတ်မထင် နောက်လှည့်ကြည့်ရင်း အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

“အို..မီးလောင်နေပါလား”

သူ၏စကားသံကြောင့် ကောင်းဖုံးနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့ သည်း နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။
ထိုအခါ အဝေးတစ်နေရာမှ မီးခိုးလုံးများ ကောင်းကင်ပေါ် အလိပ်လိုက်အလိပ်လိုက် တက်မနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေသည်။

ကောင်းဖုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။
မီးခိုးလုံးများ ထွက်ပေါ်လာသည့် နေရာမှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်း ဉာနချုပ် အဆောက်အဦးများ တည်ရှိသည့် နေရာ မဟုတ်ပါလား။ တင်းစိန်ဂိုဏ်းအား တစ်ယောက်ယောက်က တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။
ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့လည်း မကြာမီ

၁၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အချိန်အတွင်း သတိပြုမိသွားကြတော့သည်။

မောင်နှမနှစ်ယောက် ဖခင်ကြီးအား ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဖေဖေ”

ကောင်းဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဖေဖေတို့ တင်းစိန်ဂိုဏ်းကပဲ”

ကောင်းယင်းက...

“ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်”

ကောင်းဖုံးက...

“ဖေဖေ လှည့်ပြန်သွားပြီး အခြေအနေ ကြည့်မယ်၊ ကျွန်တို့ကလဲ အရေးကြီးနေတော့ သားက ညီမလေးကို စောင့်ရှောက်ပြီး မျောက်ခေါင်းတောင်ကို ဆက်သွားပါ”

ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့အား ခရီးဆက်ခိုင်းလေသည်။

“မျောက်ခေါင်းတောင်ခြေမှာ ထင်းခုတ်အဘိုးအိုချွန်းလီဟာ ပြီး အကူအညီတောင်းပါ၊ သူ ကူညီပါလိမ့်မယ်”

ကောင်းယင်းက...

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ”

ကောင်းဖုံးက...

“ချွန်းလီဟာ တစ်ချိန်က နန်းတွင်းမှာ အထင်ရှားဆုံး သိုင်

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၈၁

အကျော်အမော်တစ်ယောက်ပဲကွဲ့၊ သူဟာ ဘုရင့်သမီးတော်တစ်ပါးကို တိတ်တခိုးလေး မေတ္တာသက်ဝင်မိခဲ့တယ်။ အခြေအနေအရ မဖြစ်နိုင်တာကို သိလို့ နန်းတွင်းကို စွန့်ခွာပြီး လေလွင့်နေခဲ့ရာက နောက်ဆုံး မျောက်ခေါင်းတောင်ခြေမှာ ဇာတ်မြုပ်နေထိုင်လိုက်တာပဲ။ သူဟာ အင်မတန်စိတ်ထားကောင်းပြီး သူတပါးကို ကူညီဖို့ ဝန်မလေးတဲ့လူဖြစ်လို့ သားတို့ကို ကူညီပါလိမ့်မယ်၊ လမ်းခရီးမှာ သတိပီရိယရှိကြပါစေ”

ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့ ပြိုင်တူ ဦးညွတ်လိုက်ကြလေသည်။

“ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ”

“ကဲ..သွားကြပေတော့”

ကောင်းဖုံး လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ကောင်းယင်းနှင့် ကောင်းကျင်းလန်တို့သည် ဖခင်ကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ရှေ့ခရီးဆက်သွားကြလေသည်။

ကောင်းဖုံးလည်း ကျင်းလန်တို့နှင့် လမ်းခွဲကာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ပြန်သွားလေတော့သည်။

* * *

၁၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တင်းစိန်ဂိုဏ်း...။

ကောင်းဖုံးမှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်လေသည်။

တင်းစိန်ဂိုဏ်း၏ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကား ပြောင်းလဲနေပြီ ဖြစ်သည်။

မကြာသေးမီကမှ ခန့်ညားထည်ဝါစွာ ရှိနေခဲ့သော တင်းစိန်ဂိုဏ်းမှ အဆောက်အဦးများမှာ မီးလောင်ပျက်စီးသွားချေပြီ။ မီးလောင်ပြင်ထဲ၌ လူသေအလောင်းများ ပြန့်ကျဲခဲ့သည်။

ကောင်းဖုံး ခံပြင်းသွားလေသည်။

“ရက်စက်လိုက်တာ၊ ဘယ်သူ့လက်ချက်များပါလိမ့်”

ထိုစဉ် မြေပေါ်၌ လဲကျနေသည့် ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး လူးလွန်ထလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုဂိုဏ်းသားမှာ ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရထားရကား ကောင်းဖုံးရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ မြေပေါ် ပြန်လဲကျသွားလေသည်။

“ဟင်”

ကောင်းဖုံးသည် ထိုလူကို တွေ့မြင်သွားပြီး ပြေးသွားကာ ဖေးမလိုက်လေသည်။

“မင်းတို့ကို ဘယ်သူက တိုက်ခိုက်သွားတာလဲ ပြောစမ်း”

ဂိုဏ်းသားမှာ သေအံ့မူးမူး ဖြစ်နေသော်လည်း သတိ

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၈၃

ကောင်းစွာ ရှိနေပါသေး၏။

ကောင်းဖုံးကိုလည်း ချက်ချင်းမှတ်မိသွားလေသည်။

“ဂိုဏ်း...ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

“ပြောစမ်း၊ ဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ”

“ရှေး...ရေနဂါး...”

ဂိုဏ်းသားမှာ စကားဆုံးအောင် မပြောနိုင်ဘဲ ကောင်းဖုံး၏လက်ထဲမှာပင် ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သေဆုံးသွားလေသည်။

“တောက်”

ကောင်းဖုံး ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်လိုက်သည်။

သို့သော် သူ၏မျက်နှာ ဖြူဖတ်ဖြူရော် ဖြစ်နေ၏။

ခံပြင်းဒေါတာ ထွက်နေသော်လည်း ရေနဂါးဆိုသည့် အမည်

က သူ့အား ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားစေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရေနဂါး...။

ရေနဂါးထိကျောင်းမှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူ ဖြစ်

ကြောင်း သိရှိထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ရေနဂါးထိကျောင်းမှာ တင်းစိန်ဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်စရာ

အကြောင်း မရှိပါ။

သို့သော်...

ကျုံးဝမ်နှင့် ကျင်းလန်တို့၏ ပြောကြားချက်အရ မြစ်

ကြောင်းနတ်ဆိုးဂိုဏ်းအား ချေမှုန်းရာ၌ ရေဘဝထိချီမှာ ကြောက်

၁၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စရာကောင်းသော ရန်သူတော်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။
ရေနဂါးထိကျောင်း ရောက်လာသည်မှာ ရေဘဝထိခိုက်
ပတ်သက်ပြီး ကျုံးဝမ်အား လာရောက်ရှာဖွေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဆင်
ခြင်မိလိုက်လေသည်။

ရေနဂါးထိကျောင်းကား ကျုံးဝမ်ကို အငြိုးတကြီး ဖြစ်
ချေပြီ။

ကောင်းဖုံး အမျိုးမျိုး တွေးတောဆင်ခြင်ပြီး...

“ငါတို့ မျောက်ခေါင်းတောင်ကို လိုက်သွားတယ်ဆိုတာ
ရေနဂါးထိကျောင်း သိသွားမှာပဲ၊ မျောက်ခေါင်းတောင်ကို လိုက်သွား
ပဲ”

ဟု သုံးသပ်မိလေသည်။

သို့ဖြင့် ကောင်းဖုံးလည်း ကောင်းယင်းနှင့် ကျင်းလန်တို့
နောက်သို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး (၃-သိမ်း) ❖ ၁၈၅

မျောက်ခေါင်းတောင်...။

ပြဒါးဂူသိုင်းသမား အိုရန်ကျင်းနှင့် အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းဝိဇ္ဇာ
လောင်စန်းကြီးတို့သည် မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ ဦးတည်ခရီးနှင့်နေ
ကြ၏။ ကျုံးဝမ် နောက်သို့ လိုက်သွားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေနဂါးထိကျောင်း၏ အဆိပ်လက်နက်ပုန်း ထိခဲ့သဖြင့်
အဆိပ်ကြောင့် သူတို့၏သိုင်းပညာ ထက်ဝက်ခန့် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့လေ
သည်။

သိုင်းအားအပြည့်အဝ ပြန်ရဖို့ အနည်းဆုံး သုံးနှစ်ခန့် ပြန်
သည်လေ့ကျင့်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ ရေနဂါးထိကျောင်းက သူတို့အား
သုံးနှစ် အချိန်ကြာသည် အထိ လက်ဝိုက်ကြည့်နေမည် မဟုတ်ပါ။

ထိကျောင်းအား ဆုံးမနိုင်ဖို့ ကျုံးဝမ်ကိုသာ အားထားရ
တော့မည် ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အကောင်းဆုံး သိုင်းကွက်များ သင်
ကြားလိုက်ခြင်းဖြင့် ကျုံးဝမ်က ထိကျောင်းကို ယှဉ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု
မျှော်လင့်ထားကြပြီး မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြီးတို့ ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ကြရာ
မျောက်ခေါင်းတောင်နှင့် တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာလေတော့
သည်။

၁၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

* * *

“ခွပ်ခွပ်..ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်..ခွပ်ခွပ်”

မြင်းရွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။

မြင်းစီးသမားနှစ်ယောက်သည် မျောက်ခေါင်းတောင်သို့

တည်ကာ မြင်းခုန်းစိုင်းနေကြသည်။

မြင်းစီးသမားနှစ်ယောက်မှာ ကောင်းယင်းနှင့် ကျင်းလန်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

မျောက်ခေါင်းတောင်နှင့် နီးကပ်လာလေလေ သူတို့ မိတ်လှုပ်ရှားလာကြလေလေပင်။

ကျင်းလန်က မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ ရောက်လျှင် ကျုံးဝမ်းအား တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

သို့သော်...

မျောက်ခေါင်းတောင်သို့ မရောက်မီ လမ်းခုလတ်၌ မရွေ့လင့်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရသောအခါ...

* * *

မျောက်ခေါင်းတောင်ခြေတစ်နေရာ...

ကျုံးဝမ်း ထွက်လာသောအခါ ချန်းလီက အိမ်အပြင်ဘက်သို့ အိုင် လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

ကျုံးဝမ်းနှင့် ချန်းလီတို့ ဆုံတွေ့ရသည့် အချိန်ကာလ ကြာခြင်လှသည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော်...

နှစ်ပေါင်းများစွာ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ကြသူများအလား သံယောဇဉ် တွယ်တာမိလေသည်။

ချန်းလီ၏သွန်သင်ဆုံးမမှုဖြင့် ကျုံးဝမ်းမှာ လူထူးဆန်းသုံးယောက်၏ သိုင်းတစ်ကွက်ကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျုံးဝမ်းသည် ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ဖို့ မျောက်ခေါင်းတောင်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

အိမ်အပြင်ဘက် ရောက်လျှင် ကျုံးဝမ်းက ရိုရိုသေသေ နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

“ဘက ကျွန်တော်သွားတော့မယ်”

www.burmeseclassic.com

၁၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချန်းလီက...

“အေး...မင်းရဲလိုက်တဲ့ သိုင်းတစ်ကွက်ဟာ မင်းရဲ့...
တွေကို ကောင်းကောင်းကြီး ရင်ဆိုင်နိုင်မှာ သေချာတယ်၊ အဲဒါ
ဂရုစိုက်ရလိမ့်မယ်၊ ရန်သူကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောမထားရဘူး

ကျုံးဝမ်းက...

“စိတ်ချပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော်ဂရုစိုက်ပါမယ်”

ချန်းလီက...

“ကောင်းပြီ၊ မင်းသွားပေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့”

ထို့နောက်...

ကျုံးဝမ်းလည်း ချန်းလီ စီစဉ်ပေးသော မြင်းပေါ်သို့
တက်ကာ ချန်းလီကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ချန်းလီက လက်ဝှေ့ယမ်းပြရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း)

❖ ၁၈၉

သူရဲကောင်း

အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြီးတို့ မျောက်ခေါင်းတောင်
အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။
နှစ်ယောက်သား တောအုပ်ထဲမှ ဖြတ်သန်းခရီးဆက်လာ

ခဲ့...

“ရပ်လိုက်”

ဟန့်တားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာပြီး
ခမ်းပိတ်ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

ထိုလူကား ရေနဂါးထိကျောင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိကျောင်းကို မြင်လျှင် အိုရန်ကျင်းတို့ မျက်နှာပျက်သွား
ဖြစ်လေသည်။ ရေနဂါးထိကျောင်းက...

“ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်လက်က မလွတ်နိုင်ကြတော့ပါဘူးလေ”
လောင်စန်းကြီး အံကြိတ်လိုက်သည်။

၁၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ကျုပ်က မင်းကို ကြောက်နေမယ်များ ထင်နေသလား
အိုရန်ကျင်းကလည်း...”

“စိတ်ချ၊ မင်းကို ဆုံးမပြမယ်”

နှစ်ယောက်သား ရင်ဆိုင်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။
ရေနဂါးထိကျောင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကို ယှဉ်နိုင်မယ် ထင်ရင် ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ထဲ
တစ်ခါထဲ ဝင်လာခဲ့ကြပါ”

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်၏။

အိုရန်ကျင်းတို့မှာ တိုက်ပွဲကို ရှောင်လွှဲ၍ မရမှန်း နားလည်
ထားရကား ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေးတောစဉ်းစားမနေကြတော့ဘဲ—

“ယား”

“သေဖို့သာ ပြင်ထား”

ညာသံများပေးကာ နှစ်ယောက်သား လက်တွဲပြီး ရေနဂါး
ထိကျောင်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၁

ကောင်းယင်းနှင့် ကျင်းလန်တို့ မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ခရီးနှင့်လာ
ယင်း တောအုပ်တစ်ခု အနီးသို့ ရောက်လျှင် တိုက်ခိုက်သံများ ကြား
လိုက်ရလေသည်။

မောင်နှမနှစ်ယောက် အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြသည်။
ကောင်းယင်းက...

“တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီ၊ အစ်ကိုတို့ သွားကြည့်ကြမလား”

“အစ်ကို့သဘောပဲလေ”

ကျင်းလန် သဘောတူလိုက်သည်။

ထို့နောက် မောင်နှစ်ယောက် တောအုပ်ထဲ ဝင်သွားကြ၏။
တောအုပ်ထဲ ရောက်သည်နှင့် တိုက်ပွဲတစ်ခုကို တွေ့မြင်
ထိုက်ရလေသည်။

အိုရန်ကျင်း၊ လောင်စန်းကြီးနှင့် ရေနဂါးထိကျောင်းတို့၏
တိုက်ပွဲ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းလန် အံ့ဩသွား၏။

“ဆရာကြီး အိုရန်ကျင်းပါလား”

သူမတို့ ရောက်သွားချိန်၌ အိုရန်ကျင်းနှင့် လောင်စန်းကြီး
တို့ အရေးနိမ့်နေပြီး ရေနဂါးထိကျောင်း၏လက်ချက်ဖြင့် ဒုက္ခရောက်
ရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းလန် မနေနိုင်တော့ပါ။

“ကျွန်မတို့ ဆရာကြီးအိုရန်ကျင်းကို ဝင်ကူညီမှ ဖြစ်မယ်”

၁၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူမ ဓားဆွဲထုတ်ကာ ပြေးလွှားသွားလေသည်။

“ညီမလေး”

ကောင်းယင်းလည်း မနေနိုင်တော့ဘဲ လိုက်သွားရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က အိုရန်ကျင်းတို့ဘက်မှ ပါဝင်ကျင့်လိုက်ကြသော်လည်း အခြေအနေ ထူးခြားမလာပါချေ။

ရေနဂါးထိကျောင်း၏သိုင်းစွမ်းကြောင့် ကျင်းလန်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ပါ ဒုက္ခရောက်ရမလို ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

* * *

မေတ္တာနတ်ဆိုး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၃

ကျုံးဝမ်က ချန်းလီကို နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ မျောက်ခေါင်းတောင်နှင့် မနီးမဝေးတော့အုပ်တစ်ခု အနီးသို့ ရောက်လျှင် တိုက်ခိုက်သံများ ကြားလိုက်ရလေသည်။

အော်ဟစ်သံ၊ ညာသံ၊ ပေးသံများလည်း ကြားလိုက်ရ၏။ ကျုံးဝမ် ရင်ထိတ်သွားသည်။

အသံဗလများတွင် ကျင်းလန်နှင့် အိုရန်ကျင်းတို့၏ အသံများ ပါဝင်နေသည် ထင်မှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျုံးဝမ် မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ တောအုပ်ထဲ ပြေးဝင်လိုက်လေသည်။

“ဟူး”

ကျုံးဝမ်မှာ တောအုပ်ထဲ ချက်ချင်းရောက်ရှိသွားပြီး တိုက်ပွဲတို့ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

သူ့ရောက်ရှိသွားချိန်၌ အိုရန်ကျင်း၊ လောင်စန်ကြီး၊ ကျင်းလန်နှင့် ကောင်းယင်းတို့ အရေးနိမ့်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဝုန်း..ဝုန်း..ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

ကျင်းလန်တို့လူစုမှာ ရေနဂါးထိကျောင်း၏လက်ချက်ဖြင့် သွင့်စဉ်သွားကြလေသည်။

“ဟား..ဟား..ဟား”

၁၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရေနဂါးထိကျောင်း လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကဲ...ဘာတတ်နိုင်ကြသေးသလဲ၊ ငါ့တူထိခို သေရသလို

မင်းတို့အားလုံး သေရမယ်”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။

ထိုစကားကြားသည်နှင့် ကျုံးဝမ် နားလည်သဘောပေါက်

သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်ပြီး...

“ရေဘဝဲထိခိုကို ဆုံးမသုတ်သင်လိုက်တဲ့ ကျုံးဝမ်ဆိုတာ

ကျုပ်ပဲ”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ရေနဂါးထိကျောင်းမှာ ကျုံးဝမ်၏စကားကို ကြားသွားသကဲ့

သို့ ကျုံးဝမ်ကိုလည်း တွေ့မြင်သွားလေသည်။

“မင်း...မင်း”

ကျုံးဝမ်က...

“ထိခိုအတွက် မကျေနပ်ရင် ကျုပ်နဲ့ ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ်”

ရေနဂါးထိကျောင်းက...

“မင်း သေဖို့ ဖြစ်ထား”

အော်ငေါက်ကြုံးဝါးရင်း ကျုံးဝမ်ထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်

လိုက်လေတော့သည်။

ကျင်းလန်တို့လည်း ကျုံးဝမ် ရောက်လာသည်ကို မြင်လျှင်

ဝမ်းသာသွားလေသည်။

မေတ္တာနတ်ဆိုး(၃-သိမ်း)

❖ ၁၉၅

“အစ်ကိုသတ်ထားပါ”

အော်ဟစ် သတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်က...

“ဖိတ်ချ၊ ကျုပ်အတွက် ဘာမှမပူနဲ့၊ ညီမသာ နောက်ဆုတ်

နေလိုက်ပါ”

ဟု ပြောပြီး ရေနဂါးထိကျောင်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

ကျုံးဝမ်သည် ချန်းလီ သွန်သင်ပြသပေးသည့် လူထူးဆန်း

သုံးယောက်၏သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေ

သည်။

ရေနဂါးထိကျောင်း၏ ဟိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်

ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေ၏။

သို့သော် ကျုံးဝမ်၏ထူးဆန်းသော သိုင်းကွက်နှင့် ရင်ဆိုင်

လိုက်ရသောအခါ...

ကျုံးဝမ်က လူပု၏အသုံးပြုပုံအတိုင်း ဦးစွာ အသုံးပြုလိုက်

သည်။

တဖန် ထိပ်ပြောင်နှင့် အဒေါ်ကြီးတို့ အသုံးပြုပုံအတိုင်း

ဆက်လက်၍ သိုင်းကွက် ပြောင်းလဲဖော်ထုတ်လိုက်၏။

ထိုအခါ ရေနဂါးထိကျောင်းကို ဟန်တားနိုင်ခဲ့ပြီး ချက်ချင်း

အပေါ်စီးရသွား၏။

ချန်းလီ အကြံပြုသားသည် ခြေတစ်ဘက်၊ လက်တစ်ဘက်

၁၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဖြင့် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲ သိုင်းကွက်ဆင်လိုက်သောအခါ ရှေ့နဂါးထိ
ကျောင်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘဲ...

“ဝုန်း”

“အား”

မရှုမလှ အရေးနိမ့်ကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။
ကျုံးဝမ် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်စရာ မလိုတော့အောင်ပင်
ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်ရလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

“အစ်ကို”

ဇနီးသည်ကျင်းလန်က ဝမ်းသာအားရ ပြေးလာ၏။
ကျုံးဝမ်မှာ မိမိတတ်မြောက်ခဲ့သော သိုင်းပညာဖြင့် ရှေ့
ဆက်၍ အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်သွားရန် တွေးတောရင်း
လက်နှစ်ဘက် ဆန့်တန်းကာ ဇနီးသည်ကို ကြိုဆိုလိုက်လေတော့
သည်။

ပြီးပါပြီ။

